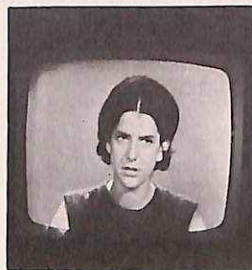

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡΙΘ. 541 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966 ΔΡΧ. 5

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙΣ

Ο Δωδεκάλογος του νέου είδους και τα προβλήματα της επιτυχίας του —μέ τόση καθυστέρηση— στην χώρα μας...

Γιαγιά, τόσο νέα, και έγγονή, τόσο χαριτωμένη, σ' ένα τρυφερό στιγμιότυπο στον κήπο των 'Ανακτόρων. Στο τεύχος αυτό δημοσιεύεται μαζί με άλλες αποκλειστικές φωτογραφίες, ένα διεξοδικό ρεπορτάζ για την «άλλαξη φρουράς» των δύο 'Ελληνίδων βασιλισσών. Φρειδερίκης - Άννα Μαρία.

ΑΙΣΘΑΝΕΣΘΕ
ΤΟΣΟ ΑΝΕΤΑ ΜΕ
ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΑΠΟ
ΑΓΝΟ ΠΑΡΘΕΝΟ
ΜΑΛΛΙ

Ή ίνα τους ζωντανή, ελαστική, σās χαρίζει μιὰ υπέροχη φυσική θαλπωρή. Γιατί τὸ μαλλὶ ἀναπνέει. Φορέστε το. Θὰ νοιώσετε τὴν διαφορά. Ζεστασιά, κομψότητα, μοντέρνα ἐμφάνιση...Τὶ ἄλλο ζητᾶτε ἀπὸ ἓνα σπὸρ ἀνσάμπλ; Τὶ ἄλλο ζητᾶτε ἀπὸ ἓνα πανωφόρι; Ἀν εἶναι ἀπὸ ἀγνὸ παρθένο μαλλί, τὰ συνδυάζει ὅλα.

IWS 21

INTERNATIONAL WOOL SECRETARIAT, ΜΕΡΛΙΝ 7, ΑΘΗΝΑΙ

ΠΡΟ-KAT

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΗΛ. 485.485

ΚΟΝΤΟΝΗ 18 - ΜΟΣΧΑΤΟΝ

Οι αναγνώστες χρoάφουν ολίς

Ο αντίλαλος των παρασμήμων

Με πολύ ενδιαφέρον διάβασα την άνοικτην επιστολήν του φίλου μου Index προς τον Αιτάρχην της Α. Μ. Στρατηγών Παπαθανασιάδη.

Θα ήταν δύσκολο να διαφωνήση κανείς στο παραμικρό με όσα ο Index μάς γράφει. Διαφωνίες ποτέ. Συμπληρώσεις ναί. Θα ήθελα, λοιπόν, να προσθέσω πως η παρακολούθησις της ζωής πρέπει να είναι πιο έντονη, ιδιαίτερα από τους ανθρώπους εκείνους που εισηγούνται τις τιμητικές διακρίσεις. Η 'Ακαδημία φαίνεται ότι έχει πετύχει και συνεχίζει με επιτυχία την αποστολήν της αυτή.

Αθήναι Η. Ν. Ι.

Συμφωνώ με τον Index ότι καλύτερον θα ήτο να γίνονται γνωστοί οι λόγοι της άποψης υπό της Α. Μ. του Βασιλέως παρασμήμου εις το Α ή Β πρόσωπον.

Εκείνο που θέλω να τονίσω είναι ότι οι εκπαιδευτικοί γενικά και ιδιαίτερα οι διδασκάλισσαι των παραμεθωρίων περιοχών είναι απαραίτητον να αμειβώνται ήθικώς όταν έχουν αναπτύξει εξαιρετικήν δραστηριότητα στον τομέα τους.

Εν τούτοις η Άσπασία Κοετζί-πούλου, φερόμένη υπό του Index ως διδασκάλισσα, δεν έτυχε της τιμητικής αυτής διακρίσεως, διότι επί έν έτος, μόλις έτελείωσε τας γυμνασιακάς της σπουδάς, εργάσθηκε χωρίς αμοιβήν και μόνον γιά να συμπληρώση το ανεπαρκές διδακτικόν της προσωπικόν εις το χωρίο της (Σέρβια) μετά την άπελευθέρωσιν του 1912, αλλά προφανώς διά το αναρίθμητα κοιναφελή έργα που έπραγματώσα με τον σύλλογόν της «Αναγέννησις» καθ' όλον της τόν διόν, απολήξασα εις υπέρκόπων, από την όποιαν κατάκειται κλινήρης από 18 μηνών.

Αθήναι Κ. ΚΟΕΜ.

την Περίαν). 'Αλλά προς τί, την στιγμήν καθ' ην είναι ήδη γνωστόν, ότι ο πληθωρισμός ούτος θα αποτελέση πλέον μόνιμον φαινόμενον, δεδομένου ότι, με όσον ζήλον και άν ύποστηρίξωμεν τας άπόψεις μας, θα αντιμεθωπίσωμεν την κλασικήν εκείνην απάθειαν τών άρμόδιων διά πών άναφυόμενον ζήτημα (καί δη τόσο... έπουμεσιώδες); 'Αλλ' ακόμη προς τί ο λόγος, έφ' όσον και εάν ο ίδιος ο Index παρεσημοφορείτο, διότι κάποτε είχε τό θάρρος να άπειυθύνη -συνήθως δεν δίδεται αιτιολογία- άνοικτην επιστολήν προς τον Αιτάρχην, πιθανώς θα έσιώπα; (Γιατί όχι, Ρωμιός δεν είναι;)

Αθήναι Β. ΡΟΜΠΟΚΟΣ

● Δεν πιστεύουμε να έσιώπα...
Μάλλον θα έλεγε «ευχχαριστώ...».

Τα τηλεφωνα

Είναι αλήθες τό αναγραφόμενον εις τό φύλλον σας της 21)1 παρά του κ. Ν. Γεωργοσπουλου ότι την νύκτα κλειδώνονται οι ύπαιθριοι τηλεφωνικοί θάλαμοι.

'Αλλεπάλληλοι κλοποι διαφόρων έξαρτημάτων, ως λαμπτήρων, μικροτηλεφώνων, δίσκων επιλογής, κλπ., καθώς και ρύπανσις τών θαλάμων, ήνάγκασε την ύπηρεσίαν μας διά να προστατεύση τό κοινόν, έν τελευταία αναλύσει, να κλειδώνη τούς θαλάμους μετά την άποχώρησιν τών επιδιδόντων τούτους περιπεριούχων.

Αθήναι Μ. ΚΙΟΥΡΚΤΣΟΓΛΟΥ
Γενικός Διευθυντής
του Ο.Τ.Ε.

«Λέσχη Τοξότη»

Θα ήθελα να εύχαριστήσω τον Τοξότη, που μάς έδωσε την εύκαιρία από τις στήλες του να αναπτύξουμε τις σκέψεις μας και τις ιδέες μας. Και ακόμη να προτείνω κάτι. Να δημιουργήσουμε την «Λέσχη του Τοξότου», όλοι έμείς που κατά διαστήματα άλληγογραφώσαμε με τις στήλες του. Θα αποτελούσε την ιδανικότερη έκφραση της κοινής γνώμης. Τί γνώμη

έχουν οι άλλοι άναγνώσταί; Και θέλω, τί γνώμη έχει και ο Τοξότης! Θα μπορούσε να μάς δανείση τό όνομά του;

Βιέννη Ε. Φ.

Περί άεροπορίας

Συγχαρητήρια στον κ. Παπακωνσταντίνου γιά τό θαυμάσιο έρθρον του στο ύπ' αριθ. 537 τεύχος τών «Εικόνων», σχετικά με την συνταρακτική υπόθεσι της δίκης τών 'Αεροπόρων. Με πλήρη άντικειμενικότητα και γνώσι τών λεπτομερειών του θέματος ο έκλεκτός σας συνεργάτης κατώρθωσε με λίγες σχετικά γραμμές ν' άνασύρη όλες τις πτυχές του συγκλονιστικού αυτού δράματος, που άτιμάζει την παράσημάς μας, της όποίας οι ιθύνοντες τότε προσεπάθησαν να τό καλύψουν. Και να σκέπτεται κανείς ότι στην συγκάλυψι της υπόθεσεως συμμετέχει (άσφαλώς έν άγνοία τότε τών λεπτομερειών της, τις όποιες προφανώς απέκρυψαν άπ' αυτόν οι συνεργάται του) και ο πραγματικά άνυπόβλητος ο έθος, πνευματικότητα και κολλήργεια άρχηγός μας κ. Π. Κανελλόπουλος. Με συντριβή θυμόμαστε τό λόγια του τότε: Εγώ τό κύρος του έθνους πρέπει να προτιμήθ ή σκοπιμότης! Λόγια που θυμίζουν την άποτροπία δικαιολογία του άρχηγού του γαλλικού 'Επιτελείου στην παρόμοια ύπόθεσι Ντρέφους! 'Απαίτησι της παρατάξεώς μας είναι να γίνη πλήρης άποκατάστασις τών πραγμάτων,

Απαντήσεις

ΗΛΙΑ ΚΟΓΚΑΛΙΔΗ, Βέροια: Τό τεύχος Νο 530 σας άπεστάλη την 15.2.66. Τό αντίτιμο έκ δρχ. 5 μπορείτε να τό στείλετε σε γραμματόσημα.

ΝΟΤΑ ΜΑΓΓΑΝΙΑ, Λυγία Κορινθίας: Τό τεύχος 531 σας άπεστάλη την 15.2.66.

Γ.Δ.Κ., Θεσσαλονίκη: Τό φύλλο της «Μεσημβρινής» υπό ήμερομηνίαν 20.11.65 σας άπεστάλη. Μπορείτε ν' άπευθυνθήτε στο περιοδικό: Mc Call's, Mc Call Street, Dayton, Ohio, U.S.A.

Ν. Γ. ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΑΚΗ, Αθήναι: Εύχαριστούμε θερμά γιά τό καλά σας λόγια γιά την έκπομή μας. Δυστυχώς ή επανάληψις είναι τεχνικός δύσκολη. Πάντως, θα έχετε την εύκαιρία ν' άκούσετε τό τραγούδι του Σάν - Ρέμο, όλο τον χρόνο.

ώστε να μη δίνεται ή εύκαιρία στην Ε.Κ. ν' άνασύρη κάθε τόσο την ύπόθεσι αυτή από την λήθη και να μάς κατηγορή». Φρονών ότι μαζί μου συμφωνεί ή πλειονότης της δεξιάς παρατάξεως, άπειυθύνω έκκλησι στην παρούσα κυβέρνησι να προβή άνευ καθυστερήσεως στην ένδεδειγμένη ένέργεια γιά την άπόπλυσι του άγους που κηλιδώνει την 'Ελλάδα και την παράσημάς μας.

Αθήναι ΦΩΤΗΣ ΝΤΕΡΙΖΗΣ

Περιορισμός...

'Εν συνεχεία δημοσιεύματος δικηγόρου τινός έκ Πελοποννήσου, σχετικώς με τόν αριθμόν τών 'Ελλήνων βουλευτών, όστις έζητεί όπως ο αριθμός των περιορισθή εις 150 μόνον αναφέρω τά έξής:

Συμφωνώ πλήρως με τόν έν λόγω δικηγόρον, και μετ' έμού, είμαι δέ-βαιος, ότι θα συνεφωνεί σύμπας ο έλληνικός λαός. Θα παρεκάλουν κάθε άρθοφρονούντα 'Ελληνα και τας οργανώσεις να με ένισχύσουν εις την άποψίν μου. Τό αποτέλεσμα: 'Ο προϋπολογισμός δεν θα ύφίσταται τοιαύτην άφαιμαξίν και αι κωλυσιεργίαι έν τή Βουλή θα είναι σπανιώτεραι.

Αθήναι ΑΛΕΞ. ΚΑΡΑΣ.

Θανμασοι

...Στό θαυμάσιο έξώφυλλο του τεύχους 538, τό χρυσό κύττελλο έχει τόσο καλά άποδοθή, ώστε τό παίρνει κανείς γιά αληθινό, και πάει να τό πιάση. 'Εξ άλλου, όμολογώ πως έμεινα κατά-τόση ή όμοιότης τους με τά σημερινά, έσαι να πιστέψης πως έχουν περάσει έν τό μεταξύ πάνω από τρείς χιλιάδες χρόνια.

Τί να πώ δε και γιά την φωτο-τόσο ζωντανή, που άθελά σου κολλάς έν θα σου στείλουν τέτοιας κλάσεως φωτογραφίες.

Αθήναι Ν. Ν.

Στό χειρότερο...

...«Πέμπτο Συνέδριο 'Αρχιτεκτόνων» και τό πορίσματά του έν συνόψει διαβάσουμε σ' ένα ώραιότατο ρεπορτάζ του τεύχους 537 με μία εξ' ίσου ώ-ραία εικονογράφησι. 'Αλλά τά ίδια θέ-

ACRIBEL

Μία άποκλειστικότης της

“ΟΤΙ ΠΙΟ ΟΜΟΡΦΟ ΘΑ ΦΟΡΕΔΗ ΕΦΕΤΟΣ

ΚΑΤΡΑΝΤΖΟΣ-ΞΠΟΡ

ΔΙΚΑΙΩΣΗ ΣΗΜΑΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ ΔΕ ΔΕΛΤΑ
ΣΤΗ ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΗ ΚΑΙ ΤΗΣ Α.Μ.

Ευκίνητη,
σάν γατούλα!

Ακόμα
κι' εκείνες τīs μέρες...
Χάρι
στή ΣΕΛΛΙΑ!

Cellia

Οι πετσέτες υγείας ΣΕΛΛΙΑ, σε έντελως μοντέρνο νέο σχήμα, συνδυάζουν, τι ζητάει μια γυναίκα της εποχής μας που ξέρει τι θέλει! Είναι μελετημένες ειδικά για να εξασφαλίζουν τέλεια εφαρμογή και άνεση στις κινήσεις. Κατασκευάζονται από βαμβάκι σελλουλόζας, ιδιαίτερα απορροφητικό και μαλακό. Το περίβλημά τους είναι σάν μετάξι, ή εξωτερική τους επιφάνεια αδιαπέραστη. Η ΣΕΛΛΙΑ σας προστατεύει διακριτικά και είναι «SANITIZED».

Πουλιέται στο πιο καλαίσθητο, φινό, γυναικείο κουτί...

Γιά εκείνες τīs μέρες:

U.S. PATENT BY CURT G. JOA, INC.

Οι άγνωστες
χρόνιες
οίς

EIKONEΣ

ματα, τις ίδιες απόψεις τα ξαναδιαβάσαμε αυτούσια στα πορίσματα των προηγούμενων συνεδρίων από το 1961. Αν πρόκειται κάθε φορά να μαζεύονται οι σύνεδροι, να θέτουν τον δάκτυλο επί των τύπων των ήλων, να υποβάλλουν το πρόγραμμα στο αρμόδιο υπουργείο, και να με τη σειρά του να το δάζει στο χρονοτάκτο και να πηγαίνουν τα πράγματα από το κακό στο χειρότερο, τότε τί χρειάζονται τα Συνέδρια;

Νέοι ήμαστε και γεράσαμε άκούοντας τα ίδια: για υδροκέφαλο ανάπτυξη, έλλειψη δικτύου, καταστροφή πρασίνου (αυτό είναι το πιο άσυχνο, γιατί η λύση του είναι και η πιο εύκολη), τις πληγές των λατομείων (που δλο και μεγαλώνουν) και τα καυσάκια.

Αθήναι

B. ΜΕΛΙΣΣ.

Ενθουσιασμοί...

Ενθουσιάστηκα με την γλαφυρή αφήγηση του 'Αλ. Λιδωρίκη «Θρύλοι και Ιστορία του ξενοδοχείου «Μεγάλη Βρετανία», και την τόσο επιτυχημένη εικονογράφηση. Το κτίριο του «C.B.» το 1862 ήταν άσυγκριτως ωραιότερο και κομψότερο στην εμφάνιση από το σημερινό. Το σπίτι του Σκουλούδη, ένα κομφοτέννημα μπροστά στο σημερινό εντουλάπι που μοιάζει το ξενοδοχείο «Βασιλείς Γεώργιος».

● Γέλασα με την χιουμοριστική διήγηση «Φαντασμοί και Φαντασμοί». Και έχασα κάθε illusion για την Τζουλιέττα Μασσίνα, που είχα συνταυτίσει στο μυαλό μου με την «Τζεσολμίνα» ύστερα από την ρεαλιστική αφήγηση της Ροζίτας Σώκου. Το μόνο καλό ότι μου άρεσαν και μένα ο μπακαλιάρος και τα παντζάρια.

Αθήναι

E. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Γαλλικά σκίτσα

Σας διαβάζω από χρόνια τώρα, και σας θαυμάζω πολύ. Άλλα νομίζω ότι έχετε κάνει μια παρατυπία. Στο γέγος σας 536, στην σελίδα με τις γελοιογραφίες, έχετε μία με τον τίτλο «Τα παιδιά παίζουν». Πρέπει να έχετε ότι αυτές οι εικόνες της γελοιογραφίας έχουν δημοσιευθεί στα τελευταία τεύχη της «Διαπλάσεως», ως εικόνες κωμικών διηγημάτων. Έπειδή ξέρω πως είστε πολύ προσεκτικό περιοδικό σας έφιστά την προσοχή.

Αθήναι

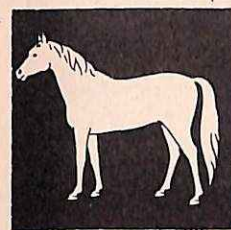
N. M.

● Νομίζουμε πως τα σκίτσα του γνωστού Γάλλου γελοιογράφου Σαμπέ έχουν την θέση τους περισσότερο στις στήλες των «ΕΙΚΟΝΩΝ» παρά σε ένα παιδικό περιοδικό...

Ελληνικά θέματα

Το γεγονός ότι από τις 100 σελίδες του περιοδικού, μόνον 20 περίπου σελίδες, δηλαδή, 1/5, είναι αφιερωμένες εις θέματα σχετιζόμενα με κ α θ α

"ΑΛΕΚΤΩΡ,"

Ούϊσκυ Σκωτίας
Παγκοσμίου
Προτιμήσεως

Από το 1742

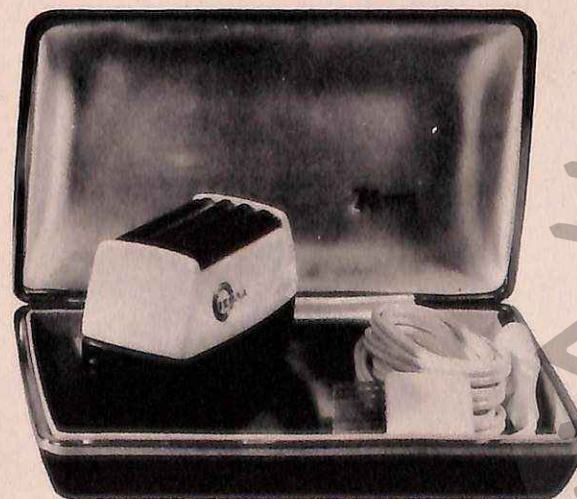
WHITE HORSE

(ΑΣΠΡΟ ΑΛΟΓΟ)

Scotch Whisky

ΕΥΡΙΣΤΙΚΗ ΜΗΧΑΝΗ ΙΖΟΛΑ LUX

ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΤΟ ΞΥΡΑΦΙ!

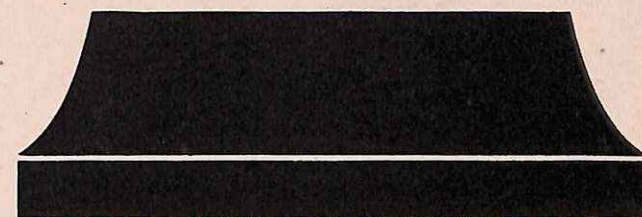

Κομψή εμφάνιση • Άρτια κατασκευή • Μεγάλη επιφάνεια κεφαλής • Τέσσερις σειρές ξυραφιών • Λειτουργεί σε 220 ή 110 V. • Πολυτελής θήκη • Κάνει τέλειο ξύρισμα.

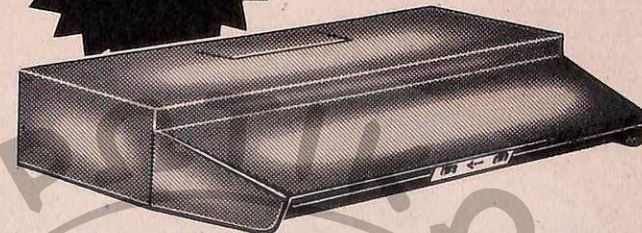
RA
AAGNETHE

ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΕΣ
JUNKER

ΠΟΤΕ ΜΥΡΩΔΙΑ
ΑΤΜΟΙ ΤΣΙΚΝΑ
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΜΥΡΩΔΙΑ
ΤΣΙΚΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΜΥΡΩΔΙΑ
ΑΤΜΟΙ ΤΣΙΚΝΑ ΣΤΟ
ΠΟΤΕ ΠΙΑ ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΤΜΟΙ
ΤΣΙΚΝΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΤΕ
ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΤΜΟΙ ΤΣΙΚΝΑ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΤΕ ΠΙΑ
ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΤΜΟΙ ΤΣΙΚΝΑ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΟΤΕ ΠΙΑ
ΜΥΡΩΔΙΑ ΑΤΜΟΙ

καί
τώρα

Air King

ΝΕΑ μοντέλα ισχυροτάτης απόδοσης. Καταπίνουν άκαριαίως μυρωδιές, άτμους, τσίκνα, λίπη, καπνό - όλα τα κατάλοιπα του μαγειρέματος. Έξασφαλίζουν 100% καθαρή και δροσερή ατμόσφαιρα. Σώζουν έπιπλα, κουρτίνες, πινάκες κλπ.

ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΑΠΟΚΛ ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:
ΚΕΝΤΡΟΝ
ΕΦΑΡΜΟΓΩΝ
ΟΙΚΙΑΚΟΥ
ΕΞΑΕΡΙΣΜΟΥ
Α. ΦΟΥΡΛΗΣ & ΣΙΑ

ΑΘΗΝΑΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 38
405 OP ΤΗΛ. 632.953 4
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 57
ΤΗΛ. 74.953

νέα παρυετινη
με σιλιομνη S

Η μνη παρκετινη ειδικα μελετημενη
για τις Ελληνικες συνθηκες.

Οι ειδικοι ερευνηται της JOHNSON μελετησαν, πειραματι-
σθηκαν και επετυχον να προσφερουν μια παρκετινη υψηλης
ποιότητας για σας.

Η Νέα Παρκετινη ΤΖΟΝΣΟΝ με ΣΙΛΙΚΟΝΗ S:
Καθαριζει, γιατι περιχει τους πιο δυναμικους διαλυτες.
Γυαλιζει, γιατι παρασκευαζεται απο το πιο αγγο κερι.
Προστατευει, γιατι περιεχει την ειδικη Σιλικονη S.
Δεν καλλει, εχει εχθαρστη μυρωδια και ειναι πολυ ευκο-
λη και οικονομικη στη χρηση.

ΚΑΛΟΔΙΑΤΗΡΗΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙΚΟ ΜΕ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΤΖΟΝΣΟΝ

Johnson

S. D. JOHNSON & SON (HELLAS) E.P.E. ΑΘΗΝΑ, ΔΙΑΔΟΜΗ ΒΙΟΦΑΡΜΑΤΗΑ. 845.307 - 871.825

Οι αναγνώστες
χραιοι
olis
ΕΙΚΟΝΕΣ

ρως ελληνικον περιεχομενο,
ειναι καπως εκπληκτικον! Διατι; Δεν
υπαρχουν θεματα ελληνικου περιεχομε-
νου να καλυπτετε περισσοτερες σελι-
δες; Η μηπως ο σκοπος του περιοδι-
κου ειναι η προωθηση της ξενισμα-
νισιας η οποια δυστυχως διακρινει
τους Ελληνες τελευταιως;
Θα εκτιμουσα πολυ μιαν απαντην
σας εις την επιστολην μου.

Βαλκοβιτς - Καναδης. ΓΡ. ΦΑΝΙΑΝΣ

● Τα εικονογραφημενα περιοδικα
επικαιροτητα ολου του κοσμου α-
σχολουνται με την... επικαιροτητα.
Πολεμους, γεγονοτα, δικες, θεατρι-
κα, καλλιτεχνικα. Το να κρατα το
1)5 της παγκοσμιοι επικαιροτητας
η Ελλας, ειναι ηδη... ιδιαιτερω
ενοικη μεταχειριση...

Συγχαίρου

Θα ηθελα να συγχαρω και να εχα-
ριστησω συγχρονως τους συνεργατες
και τους αρμοδιους της εκδοσης των
«Εικωνων», διоти πραγματικα προσφε-
ρουν ενα ανωτερας ποιτητας περι-
δικό.

Αθηναι

Σ. ΣΚΙΑΔΑΣ

Εκλογικα

...Τωρα που γινεται συζητηση για
νεο εκλογικο νομοσχεδιο, θα ηθελα να
κανω μια υποδειξι, με την ελπιδα οτι
μπορει να συζητηθη και πιθανως να λη-
φθη υπ' οψιν.

Υπαρχουν τοσοι υπερηλικες, ασθε-
νεις, ανθρωποι, κατακοιτοι κ. α., που
για πολλους και διαφορους λογους δεν
ειναι δυνατον να προσελθουν στις καλ-
πες και να εξασκησουν το δικαίωμα
του πολιτου. Γιατι τοσοι ψηφοι να
πηγαινουν χαμενοι; Αφορμη παρνω
απο προσωπικη μου περιπτωση, που το
εκλογικο μου βιβλιριο, αν και ειναι εν-
ταξει, θεωρημενο, ανανεωμενο, μενει ο-
μως λευκο, επι πολλα χρονια τωρα.
Μια καποια λυση μπορει να δοθη και
σ' αυτο το ζητημα που ενδιαφερει εξ
ισου ολα τα κομματα. Ισως να ψηφι-
ζουν αλλοι γι' αυτους, δασει συμβο-
λαιογραφικου πληρεξουσιου, η να καθο-
ριζονται 2 - 3 εφορευτικες επιτροπες,
που να περνουν απο ιδρυματα και κα-
τοικιας η κατι αλλο, παντως, που δεν
θ' αφηνη δωδους για τα κοινα τους
και τοσους πνευματικα υγιεις ανθρω-
πους...

Αθηναι

Τ. ΒΑΡ.

Καθαριστης

...Πηγα σε κεντρικο καταστημα ν'
αγορασω ειδη νοικοκυριου, μεταξυ των
οποιων και μερικα πιατα. Οταν α-
νοιξα στο σπιτι το σχετικο πακετο,
ειδα τα πιατα γκριζα απο την σκω-
νη. Δεν θα ηταν δυνατον στην παρα-
λαβη, εκτος απο τα πολυχρωμα χαρ-
τια, των μοντερνο πλαστικω σπαγγω
και το Cellotape να υπαρχουν 1 - 2
φανελλες για το προηγουμενο καθαρι-
σμα των αντικειμενων;

Την αλλη μερα, πηγα σε καταστη-
μα της οδου Ερμου ν' αγορασω μια
μπλουζα. Μου την εδωσαν στο χερι
και μ' εστειλαν στο δοκιμαστηριο. Ε-
κει, δυαζοντας το παλτο μου, η ακρη
ακουμπησε κάτω και εγινε κατασπρη
απο την σκωνη. Λογω στυδερητος του
χαρου, σε μια στιγμη επεσε κάτω η
μπλουζα. Οταν την σηκωσα, ηταν
κι αυτη γεματη τοφες χωμα. Φαινε-
ται οτι η καθαριστηρια του καταστη-
ματος, λογω του μικροσκοπικου του
χωρου, απασιοσε να εισελθη εντος...

Αθηναι

Ε. Κ.

ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΦΑΡΜΑΚΟ
ΣΥΣΤΗΣΗ Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΑΣ...

ΔΜΦ6/1

ΘΑ ΤΟ ΒΡΗΤΕ ΣΤΑ...

Φαρμακεια ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ, με 73
χρονια πειρα στην εξυπηρετηση του
κοινου. Σας προσφερουν ταχυτατη
εξυπηρετηση και τεραστια
ποικιλια, ακομη και των σπανιωτερων
φαρμακων.

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΓΟΝΙΑ - ΧΑΥΤΕΙΑ - ΚΑΝΑΡΗ 23 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

15
ΚΙΛΑ
ΡΟΥΧΑ
ΣΕ
30
ΛΕΠΤΑ

GEO

Πλένει, ξεβγάζει, στεγνώνει
HOOVERMATIC

ΤΟ ΠΙΟ ΓΡΗΓΟΡΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΓΕΝ. ΑΝΤ/ΠΟΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΙΔΗΣ Α.Ε. ΧΡ. ΛΑΔΑ 13 - ΤΗΛ. 237.860, 226.747

ΧΙΟΥΜΟΡ

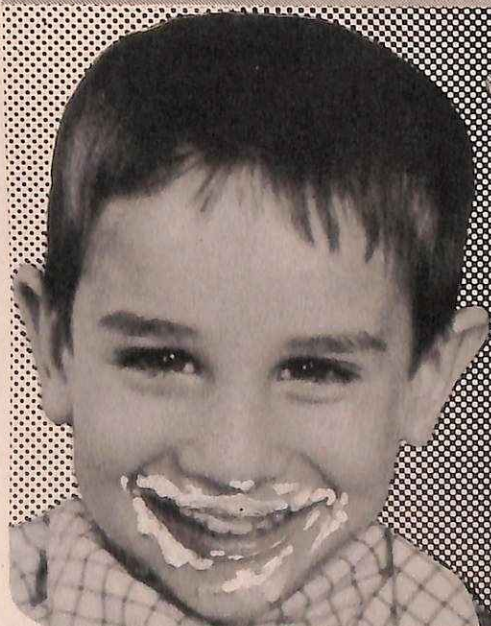

«Διαμαρτύρομαι, κύριε πρόεδρε! 'Ο τρόπος της υπερασπίσεως της χορευτριάς από τους δικηγόρους της δεν είναι διόλου σοβαρός!...»

μια ακόμη
προσφορά
της FRANCO-SUISSE

στην υγιεινή διατροφή
μικρών και μεγάλων,
σε συνδυασμό
με ο,τι ανωτερο
σε ποιότητα και γεύση

στην πλούσια
ποικιλία τους
θα ικανοποιηθώ
και το
δυσκολωτερο
γούστο

αλείφονται στο ψωμί
ή στη φρυγανιά,
προσφέρονται σε
κρακεράκια, καναπέ κλπ.,
είναι χρήσιμα σε
χίλιες-δύο περιπτώσεις,
στά γεύματα,
στις συγκεντρώσεις,
στό σπίτι, στο σχολείο,
στις έidoμές κλπ.,
μέ λίγα λόγια,
είναι ό,τι χρειάζεσθε.

με μπέικον
με σαλαμι
με παπρικά
κρέμα γκουντα
κρέμα εμμενταλ
κρέμα ροκφορ

στοχος

παρε
δixws
να σκεφθής
είναι της

ΦΡΑΝΚΟ ΣΟΥΙΣ

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΙ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ - ΕΙΣΑΓΩΓΕΙΣ:
Δ. Γ. ΣΕΙΡΗΝΑΚΗΣ & ΣΙΑ
ΑΓΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 33 - 37,
ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 520 - 960

BROOKE BOND

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΕΓΓΛΕΖΙΚΟ

Τ Σ Α Ϊ

ΤΡΙΑΣ

Γεν. Αντ/ποι Ελλάδος:

Α. ΔΙΑΜΑΝΤΑΚΗΣ-Δ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ & ΣΙΑ Ο.Ε.

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 1- ΑΘΗΝΑΙ-τηλ. 534 594

Τὰ πρώτα δοντάκια τοῦ παιδιοῦ σας

Έρχονται εύκολα και
χωρίς ένοχλήσεις
μέ τό ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΝ ΙΔΙΟΣΚΕΥΑΣΜΑ

Dentinov[®]
(ΝΤΕΝΤΙΝΟΞ)

- Έμποδίζει αποτελεσματικά πόνους και μολύνσεις.
- Έχει δοκιμασθεῖ σέ εκατομμύρια παιδιά σ' όλον τόν κόσμο
- Μιά σωτηρία γιά τήν μητέρα και τό παιδί

- ΔΙΤΣ

ΕΙΚΟΝΕΣ

Χαρούμενες στιγμές μιās βασίλισσας γιαγιάς

Στόν ήσυχο κήπο τοῦ 'Ανατόρου τοῦ Ψυχικοῦ ἡ Βασίλισσα-Μητέρα Φρειδερίκη χαίρεται τίς ἀπλές, χαρούμενες στιγμές, παίζοντας μέ τήν μικρή ἔγγονή της 'Ελένα, κόρη της πριγκιπίσσης Σοφίας. Τίς ίδιες ὥρες ἡ νεώτερη Βασίλισσα, ἡ 'Αννα - Μαρία, συνοδεύοντας τόν Βασίλεα Κωνσταντίνο, ἔκανε τήν μεγάλη γνωριμία της γῆς της 'Ηπείρου. Στίς σελίδες 28 - 33, ἕνα μεγάλο ρεπορτάζ, ἀπό τήν ἡρεμή και ἀνθρώπινη «ἀλλαγή φρουρᾶς» δύο Βασιλισσών. ('Η φωτογραφία τοῦ ἐξωφύλλου και οἱ σχετικές τοῦ κήπου τῶν 'Ανατόρων εἶναι τοῦ πρακτορείου Κ. Θεοχάρη - Ν. Τσιουριᾶ).

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΘΝΟΥΣ
ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΟΣ • ΑΡΙΘ. 541
ΕΤΟΣ ΙΑ' • 4 ΜΑΡΤΙΟΥ 1966

Γραφεία: 'Αθήναι, Σωκράτους 57 - 59 (τ.τ. 101). Τηλέφωνα: Διευθύνσεως, 537.988. Συντάξεως, 523.366. Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, 'Αγγελιών Τηλ. 537.611 (10 γραμμαι)

ΕΚΔΟΣΙΣ

«Εκδόσεις Βλάχου - Λούνδρα»

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

'Ελένη Γ. Βλάχου - Λούνδρα

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Κ. Ψύχας

ΣΥΜΒΟΛΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ Π. Λαμπράς

'Αρχισυντάκτης: Δ. Παπαγιαννίδης.

'Αρθρογράφος: Θ. Παπακωνσταντίνου.

Επί της ὄψης: Κ. Βεντιώσης.

ΣΥΝΤΑΚΤΑΙ - ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ

Πέτρος 'Αναγνωστόπουλος, Φοῖνις Γεωμανός, Θέμης Λαγκαλόπουλος, 'Ελένη Δουκίδου, Β. Καζαντζής, Μ. Καραῖα, Μ. Κοτσαμάνη, 'Αλ. Κοτζιάς, Γ. Λαμπάς, Ν. Μαστοράκης, Ν. Μεταξάς, Μ. Παρλακευαῖδης, Ροζίτα Σάκου, 'Ανδρέας Φραγκιάς, Γ. Χατζηπανώτης, Σ. Χατζηπονηρόης

Χρ. 'Αλοῦσης, Στέλ. 'Αουράκης, Νικόλ. Βαλαβανίδης, Α. Βόγλης, Α. Βούρδουλης, Γ. Γκάλας, Α. Διαμαντόπουλος, Γ. Δρόσος, Α. Καραμάρης, Θ. Καρζής, Ε. Κόλλαν, Α. Κορομηλάς, Α. Λιδωρίκης, Α. Μαρκόπουλος, Χρ. Οικονόμου, Ε. Χαλαρόση, Α. Χωρέμη, Κ. Ψαλτσίας, Β. Ψυράκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑΙ ΤΗΡΗΣΕΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: Νικόλαος Καραμούζης

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

Ηλίας Σκουλάς, Γ. Κουμαρόπουλος, Φο. Αλκίνας, Α. Λουδοβίκος, 'Ελντα 'Αθανάτη, Μαρίαννα Λάσση, Μίκα Ρομανός

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΤΗΡΗΣΙΣ

Β. Καραμανώλης, Π. 'Ασημακόπουλος, Κ. Παπαλιδής, Α. Παπαδόπουλος, Α. Λουβίδης

Προσдатμένος τυπογράφος: Δ. Φλώρος

('Οδός 'Αρχιδίου, ἀριθμός 23, 'Αθήναι)

Τὸ δεύτερο «'Οχι»

ΣΕΛΙΔΕΣ 39 - 44 Στὴν συνέχεια τῆς «Μάχης τῆς 'Ελλάδος» διςέλιδη φωτοτυπία τοῦ φύλλου τῆς «Καθημερινῆς», τῆς 8.3.1941, μέ τήν ἱστορική «ἀνοικτὴ ἐπιστολή» τοῦ Γεωργ. Β λ α χ ο υ πρὸς τὸν Χίτλερ.

Ἡ Τηλεόραση στὴν 'Ελλάδα

ΣΕΛΙΔΕΣ 14 - 17 Χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ καταλάβῃ, χωρὶς νὰ ἀναγγελθῇ ἐπίσημα, ἡ Τηλεόραση ἐνέσκηψε. 'Ερωτηματικά, προβλήματα, ἀπαντήσεις.

Ἐμεῖς, πρόεδρε, διαφωνοῦμε

ΣΕΛΙΔΕΣ 20 - 21 Ἡ διαμάχη Τζόνσον - Ρόμπερτ Κέννεντυ γιὰ τὸν πόλεμο στὸ Βιετνάμ καὶ ἡ δραματικὴ συζήτηση μεταξὺ «κόγκρεσμεν» καὶ στρατηγῶν. «'Αντάρτες» μέσα στὸ Δημοκρατικὸ Κόμμα τῶν ΗΠΑ.

Ὁ Πειραιεὺς ὑποφέρει...

ΣΕΛΙΔΕΣ 21 - 26 ...ἀπὸ ἀσθμα! Μιά μεγάλη καὶ ἀποκλειστικὴ ἔρευνα γιὰ τὸ πρὸτο λιμάνι τῆς χώρας μας, ποὺ κινδυνεύει ἀπὸ ἀσφυξία.

Πόσο πολὺ θὰ ζήσετε;

ΣΕΛΙΔΕΣ 36 - 37 'Ενα πρωτότυπο ἱατρικὸ τέστ, ποὺ σὰς δίνει τὴν εὐχέρεια, μέ ἀριθμοὺς, νὰ μάθετε πόσα χρόνια ζωῆς ἔχετε μπροστά σας.

Κατρακύλησε... στὴ σωτηρία

ΣΕΛΙΔΕΣ 49 - 51 'Ενας δρεϊβάτης πέρτει σὲ μιὰ χαράδρα τοῦ Ταύγετου, κατρακυλᾷ σὲ βάθος 200 μέτρων, ἀλλὰ τελικὰ σώζεται, μέ μερικὰ τραύματα μονάχα, ἀνάμνηση τῆς ἐκπληκτικῆς περιπέτειάς του.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: 'Εσωτερικὸν δοχ. 800 • 'Εσωτερικὸν δι' ἀπλὰ ταχυδρομίου \$ 14 • 'Αεροπορικαὶ ἀποστολαὶ: εἰς Ἑλλάδα \$ 28 • Ἡσπερὶν 'Αεροπορ. \$ 40 • Η.Π.Α. - Νότιον 'Αεροπορ. \$ 68 • Καναδῶν - Λατ. 'Αεροπορ. \$ 84 • ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ κατὰ τιμοκατάλογον καὶ ἀντιθέτων • ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ἡθρῶν καὶ φωτογραφιῶν ἡθρῶν κατὰ πιν ἀδείας • ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ τὰ χειρόγραφα καὶ αἱ φωτογραφίαι • ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ διεύθυνσις: «ΕΙΚΟΝΕΣ» 'Αθήναι • ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ: Περιοδικὸν «ΕΙΚΟΝΕΣ» Σωκράτους 57, 'Αθήναι.

Η Τηλεόραση στην πορεία

Στις μικρές ειδήσεις μιάς μεγάλης γερμανικής εφημερίδος δημοσιεύθηκε το περασμένο Σάββατο η παρακάτω είδηση.

«Η Ελλάδα, μοναδική χώρα της Ευρώπης, που δεν έχει τηλεόραση, άρχισε να πειραματίζεται για να αποκτήσει».

Μέσα στην λιτότητα της ξένης, ασημαντής ειδήσεως, υπάρχει με ασφήνεα δόκιλο το δράμα της νεοελληνικής άβελιερίας. Και όλη η αμφιβολία για την επιτυχία του πειράματος.

Βέβαια, όταν άνηγγελλη ξαφνικά, ύστερα από μακρά διελκυστίνδα αντιφατικών πληροφοριών, την περασμένη Τετάρτη ότι το θρόνο

όσοι Αθηναίοι συνέπιπτε να διαθέτουν δέκτες τηλεοράσεως θα μπορούσαν να δουν ένα

δειλό πρόγραμμα, από ένα μυστηριώδες κανάλι, το νέο

χαιρετίσθηκε με κάποιο μακρόθυμο ενθουσιασμό: «Από όλοτελα...

καλή και η πειραματική έστω τηλεόραση! Έτσι ακέφθηκαν πολλοί.

Να γίνει επιτέλους μιά άρχη! Όμως, ακριβώς σ' αυτόν

τόν δειλό πειραματισμό, κρύβεται όλο το μυστήριο της ελληνικής

γραφειοκρατίας, αλλά και όλοι οι κίνδυνοι για την επιβίωση ενός θεατού που δεν είναι μόνον

άναρχη, που δεν είναι μόνον ένημέρωση του κοινού.

Μια λειτουργία που, και για τις υπανάπτυκτες ακόμη χώρες, έχει αποκτήσει σπουδαία εκπαιδευτική

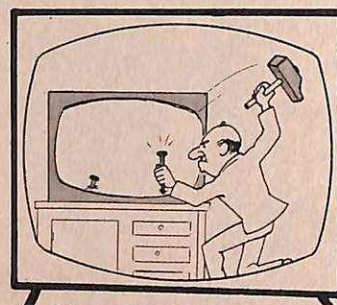
και, γιατί όχι, έμπορικη αποστολή. Τό πείραμα στην Ελλάδα

σημαίνει απλούστατα έγγραφη προσημείωση όρισμένων ανθρώπων,

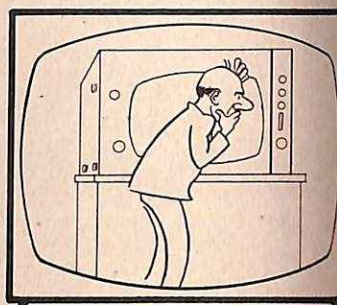
όρισμένων προσώπων, φυσικών ή νομικών, σε έναν αμφίβολο χώρο. Ένα είδος οικόπεδοφαρίας ή, όπως έγραφε: μιά έσπειραμένη κατάληψη έδαφους

για ανοικοδόμηση «εκτός σχεδίου». Γιατί τίποτε δεν εμποδίζει τους άρμοδιους

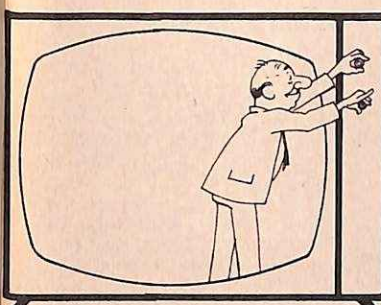
να ξεκινήσουν σωστά, οργανωμένα, μελετημένα, μεθοδευμένα.

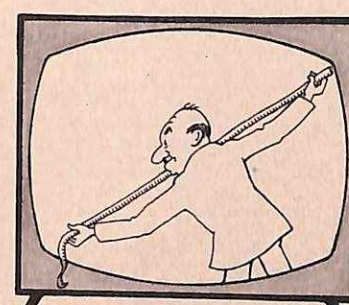
Η συσκευή: Η θέση που θα τοποθετηθεί η συσκευή θα πρέπει να είναι μόνιμη. Δεν ευνουούνται μετακινήσεις, όπως στην περίπτωση των ραδιοφωνικών συσκευών, — αλλά, φυσικά, μπορεί να προβλέπωνται περισσότερες θέσεις, με αντίστοιχη αύξηση της δαπάνης εγκαταστάσεως.

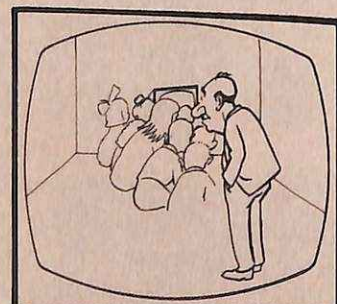
Οι συσκευές τηλεχειρισμού δεν ευνουούνται στην πρώτη φάση, και άλλωστε δεν είναι γνωστό αν υπάρχουν καν στην ελληνική αγορά. Ρυθμίστε τον δέκτη σας προσεκτικά με το κομβίον μικρομετρικού συντονισμού προτού αρχίσει το κυρίως πρόγραμμα.

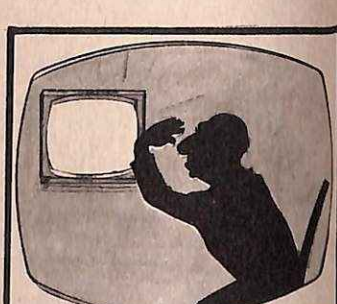
Προσοχή στον χειρισμό των δύο κουμπιών («φωτεινόπτος» και «κοντράστ»). Είναι ένα θέμα που εξαρτάται από την ατομική σας κρίση και έξασκηση. Ξεκινήστε με λίγο φωτισμό, και λίγο κοντράστ, και σιγά - σιγά προχωρείτε, πρώτα στο κοντράστ και μετά στην φωτεινότητα.

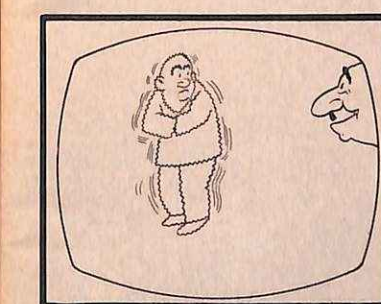
Τοποθετήστε την συσκευή σε μία γωνία που να αντιστοιχεί σε όσο το δυνατό περισσότερες θέσεις καθημένων. Η απόσταση, για μία άνετη συνεχή παρακολούθηση, πρέπει να είναι ΠΕΝΤΕ φορές ή διαγώνιος της οθόνης, δηλαδή περίπου δύο ως τρία μέτρα.

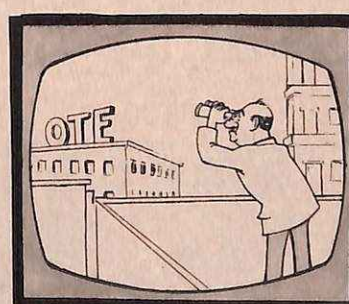
Αρα στα μικρά δωμάτια πρέπει να χρησιμοποιούνται μικρές συσκευές 17 ιντσών, ενώ στα μεγάλα ευνουούνται οι συσκευές μέχρι 24 ιντσες.

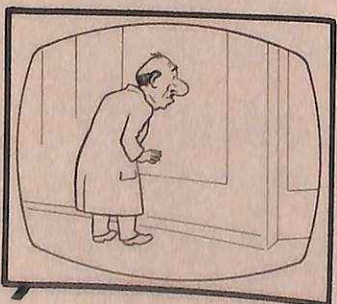
Τό απόλυτο σκοτάδι κουράζει τα μάτια. Ενδείκνυται ένας ελαφρός έμμεσος φωτισμός από την όροφή, ή στην ανάγκη ένα ειδικό μαύρο σκιάδιο μπροστά σε μιά έπιτραπέζια λάμπα.

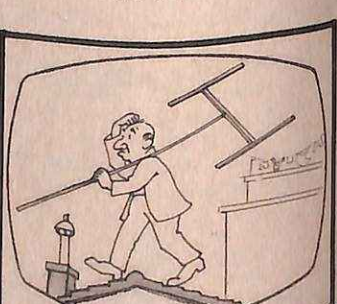
Όταν παρουσιάζεται «τρέμουλο», μην τηλεφωνείτε άμέσως στο 835810. Βεβαιωθείτε μήπως φταίει η συσκευή σας (ή, πράγμα σπάνιο στην Ατική, μήπως έπεσε ή τάση του ρεύματος).

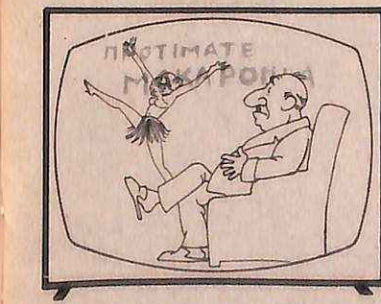
Ιδανικές θέσεις για την τοποθέτηση της συσκευής είναι όσες εύνόκονται όσο το δυνατόν σε άμεση ευθεία προς τό κτίριο του Ο.Τ.Ε. της οδού Πατισίων, όπου είναι εγκατεστημένος ο πομπός του Ε.Ι.Ρ.

Τό πεζοδρόμιο δεν είναι ό ιδανικός τόπος για την παρακολούθηση ενός προγράμματος τηλεοράσεως, ιδίως αν μεσολαβεί τό τζάμι μιάς βιτρίνας. Μην κρίνετε την συσκευή, ή τό πρόγραμμα, υπό τέτοιες συνθήκες.

Η κεραία: Μιά σωστή και κατάλληλη εγκατάσταση κεραίας είναι τό πρώτο απαραίτητο για μιά καλή και ευχάριστη λήψη. Λίγες πολυκατοικίες έχουν «κωλυσιώδη» σύστημα ή πρόβλεψη σωστή για μιά έσωτερική ή και έξωτερική εγκατάσταση.

Προέξτε να μην καθρεφτίζεται μέσα στην οθόνη καμιά άλλη έστια φωτιστική, και ιδίως γυμνά λαμπρόνια κλπ., είτε μέσα στο δωμάτιο είτε και απ' έξω από τον δρόμο (φωτεινές έπιγραφές, δημοτικός φωτισμός κλπ.).

Οι φορητές συσκευές, στην παρούσα δοκιμαστική φάση, έχουν έντελώς απόρρολη απόδοση, ιδίως όσο άπομακρυνόμαστε από τον πομπό. Οι καιρικές συνθήκες έπίσης έχουν κάποια έπίδραση, αλλά όχι μεγάλη.

Αρκεί ή ελληνική τηλεόραση να είχε λύσει τό υποστασιακό της πρόβλημα: Τί θα είναι, και ποιός θα την κατευθύνει.

Η κριτική των πρώτων προγραμμάτων ήταν φυσικό να ακολουθήσει όλες τις γκάμες της γκρίνιας.

Οι άνθρωποι που χάζευαν στις πάμφωτες προθήκες των καταστημάτων, αυτών τον μικρό γυάλινο

κινηματογράφο, έβηκαν την εικόνα της οθόνης του θόλη. Τυχερώτεροι

όσοι μπορούσαν να δουν τό θέαμα καθισμένοι σε αναπαυτικές πολυθρόνες, στο μισόφωτο του σαλονιού.

Πολλοί όμως έπληξαν.

Και οι περισσότεροι δεν μπορούσαν να δικαιολογήσουν την άναμεάδοση έφθαρμένων από τον χρόνο,

τυχαία διαλεγμένων τηλεοπτικών ταινιών, από κάποια άχρηστα προγράμματα.

Και φυσικά, τό πείραμα ξέφρισε σε μικρή ή μεγάλη αποτυχία, ανάλογα με την δέξυλη διάθεση των κρινόντων. Και όταν,

στην άσσειά αυτή προσωρινότητα, προσετέθη και δεύτερος πειραματικός σταθμός,

ό σταθμός των Ένόπλων, κατέστη σαφές για τους πιο σοβαρούς ότι μόνο με σοβαρότητα δεν

αντιμετωπίζεται τό θέμα στο όποιο ή Ελλάδα είναι, όπως προαναφέρθη, σδραγός, μεταξύ όλων των ευρωπαϊκών κρατών.

Χωρίς στυννιο, χωρίς ανθρώπους, χωρίς υπευθύνους, χωρίς προϋπολογισμό, χωρίς άρμοδιους,

χωρίς αποφασιστικότητα, χωρίς όργανισμό, τό πειραματικό στάδιο της ελληνικής τηλεοράσεως

είναι τό δειλότερο παρών στην θλιβερότερη ελληνική αποστολή.

Έν πάση όμως περιπέτειά, οι ΕΙΚΟΝΕΣ, συμβάλλοντας στην διατήρηση αυτής της πλανητικής τηλεοπτικής ατμοσφαιρας, δίδουν

εις 12 πρακτικές συμβουλές για τό υποψηφίο. Θεατάς του είδους, και μιά μικρή ιστορία σε ένα άλλο πείραμα

που είχε συμβεί πριν από καιρό, χωρίς εν τοιούτοις, πολλά να διδάξει. Γιατί αυτή είναι ή μόνη των πειραμάτων στην Ελλάδα: Να είναι άχρηστα.

‘Απλή’ Αναλογική - πολύπλοκα σχέδια

Εννέα φορές έγιναν εκλογές μεταπολεμικά και οκτώ φορές έτροποποιήθη ή άλλαξε το εκλογικό σύστημα! Και σε καμία περίπτωση, με εξαίρεση μόνο τις δύο τελευταίες αλληπάλλληλες εκλογικές αναμετρήσεις, δεν συνέβη να γίνη ή προσφυγή στις κάλπες με το ίδιο ακριβώς σύστημα... Και τώρα, εν όψει των προσεχών εκλογών (μπορεί να διενεργηθούν σύντομα, ή να καθυστερήσουν ακόμη και είκοσι τρείς μήνες) τὰ κόμματα έχουν καταπισθή στον ίδιο μονότονο διάλογο για ένάτη φορά κατά σειρά, σε διάστημα μιάς εικοσαετίας.

Τούτο σημαίνει ότι οι πολιτικές δυνάμεις αντιμετώπισαν πάντοτε το εκλογικό σύστημα ως μέσον εξυπηρέτησης της εκάστοτε κατά τεκμήριο σκοπιμότητας. Και ήταν κάτι αυτό που έπεκρινε και επικρίνεται δριμύτητα σε θεωρητικές συζητήσεις και τόννοι μελάνι χρησιμοποίησαν για να υποστηρίξουν ή αποψη ότι θα έπρεπε να καθιερωθεί με συνταγματική κατοχύρωση κάποιο εκλογικό σύστημα, που να μην υπόκειται σε μεταβολές κατά την βούληση της εκάστοτε πλειοψηφίας. Σωστή άποψη...

‘Αλλά έχει και τὸν αντίλογό της, ὁ ὁποῖος δὲν στερεΐται καὶ σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων — κυρίως, ὅτι ὑπάρχουν ἔξ ἀντικειμένου περιστάσεις πού ὑπανορεύουν εἴτε ἀμβλύνει τὸν παθὸν εἴτε ἐπαναστατῶν τὸν πολιτικὸν δυνάμειν ἀπὸ τὸν πραγματικὸν τὸν μέτρα, ὅποτε καὶ πρέπει νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ ἀπλὴ ἀναλογικὴ, καὶ ὅτι ἀκόμη ὑπάρχουν ἄλλα περιστάσεις πού ἐπιτάσσουν, χάριν τῆς κυβερνητικῆς σταθερότητας, τὴν ἐγκατάλειψιν τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς. Κι ἀνάμεσα σ’ αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα, τρεῖς μάλιστα ἐντυπωσιακὲς διαπιστώσεις:

● ΟΤΙ εἶναι πλῆρως ἀντιφαστικὴ ἡ ἐντύπωση κατὰ τὴν ὁποία ἡ τροποποίηση τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἐπέρχεται κατὰ τὴν βούλησιν μόνο τῆς πλειοψηφίας. Στὸ διάστημα τῆς τελευταίας εικοσαετίας μόνον δύο φορές ἔσχυσαν ἐκλογικὸ σύστημα χωρὶς τὴν σύμφωνη γνώμη καὶ τῆς ἀξίωματικῆς ἀντιπολιτεύσεως.

● ΟΤΙ μερικὲς φορές, σὸ ἴδιο διάστημα, ἡ ἀλλαγὴ ἢ τροποποίηση τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος ἐγένετο κατὰ τὴν ἐπιτακτικὴν ἀξίωσιν τῆς μεζίνης ἀντιπολιτεύσεως (δηλαδή, τῆς μειοψηφίας...) καὶ μὲ ὑπόστασιν τῆς πλειοψηφίας σ’ αὐτὴν τὴν ἀξίωσιν.

● ΚΑΙ ὅτι ἀκόμη, ἄλλες φορές, ἡ παράστασιν πού ἐξεδήλωσαν τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴν ἀλλαγὴν ἢ τὴν τροποποίησιν τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, ἐπλήρωσε ἀκριβὰ τὴν πρωτοβουλία τῆς καὶ μετενόησε πικρότατα, διότι τὰ ἐκλογικὰ ἀποτελέσματα ἀπέδειξαν ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἡ ἀλλαγὴ τοῦ συστήματος εἶχε ἀποδῆ ἐναντίον τῆς καὶ ὅτι τὴν πραγματικότητα ἐνῶ εἶχε σκάψει ἕνα λάκκο, προσοριζόμενο

γιὰ τοὺς ἀντιπάλους τῆς, εἶχε πέσει μέσα ἡ ἴδια...

ΑΣ ΠΑΡΩΜΕ μερικὰ παραδείγματα χαρακτηριστικὰ ἀπὸ τὴν κάθε περίπτωση:

1. Η ΜΙΑ ἀπὸ τὶς δύο μόνον φορές πού ἐπεβλήθη ἐκλογικὸ σύστημα παρὰ τὴν ἀντίθετη γνώμη τῆς μεζίνης ἀντιπολιτεύσεως ἦταν τὸ 1956, λίγους μῆνες μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Παπάγου καὶ τὴν ἴδρυσιν τῆς ΕΡΕ. Ἐπρόκειτο περὶ ἑνὸς ὄντως παραδόξου μικτοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος τὸ ὁποῖον, στὰ ἀστικὰ κέντρα μὲν, εἶχε τὴν μορφή τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς, στὶς ἀγροτικὲς περιφέρειες, ὅμως, ἔσχε οὐκ ὀλίγον πλειοψηφικό! Ἡ ἀντιπολίτευση, κατατμημένη σὲ διάφορα κόμματα, ἠπειλῶσε τότε ἀποχή. Τελικὰ, δὲν ἀπέσχε, ἀλλὰ, ἐν εἰδῇ ἀντιδράσεως, συνέστησε μαζί με τὴν ἀκρὰ Ἀριστερὰ («λαϊκὸ μέτωπο»). Ἀσχετα μὲ τὸ παρασκῆνιο πού ὠδήγησε σὸ «λαϊκὸ μέτωπο» (ὁ μειώθηκε μὴ ἀπὸ τὶς σοβαρώτερες διαφωνίες μετὰ τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ Σοφοκλῆ Βενιζέλου — ἐν τέλει, ὥστόσο, καὶ ὁ Βενιζέλος κατέθηκε ὑπὸ τὴν σημαία τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου»), ἀπὸ τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποία ἐνοποιήθηκαν οἱ δυνάμεις τῆς ἀντιπολιτεύσεως οἱ ὅροι ἀντεστράφησαν: καὶ φάνηκε ὅτι τὸ ἐκλογικὸ σύστημα πού ἀργότερα ὁ κ. Παπανδρέου ἐπρόκειτο νὰ ἀποκαλέσῃ «στανικό», θὰ εὐνοῦσε μᾶλλον τὸ «λαϊκὸ μέτωπο», παρὰ τὴν ΕΡΕ πού τὸ εἶχε ἐπιβάλει μετὰ τὴν πλειοψηφία τῆς! Μὲ τὴν ἐλπίδα αὕτη, ὁλῶστε, ξεκίνησαν καὶ οἱ πρωτογενῆς τοῦ «λαϊκοῦ μετώπου» τότε — ἦσαν οὐκ ὀλίγοι — ὅτι θὰ αἰφνιδίαζαν τὸν ἀντίπαλό τους καὶ ὅτι θὰ ἐκαρποῦντο τὰ ὠφελήματα πού ἐκείνος προώριζε γιὰ τὸν ἑαυτοῦ... Δὲν ἐξεπλήρωσαν ἔτσι τὰ πράγματα (ἡ ΕΡΕ ἐπεκράτησε τελικὰ σὲ βουλευτικὲς ἔδρες — ὅχι σὲ ποσοστά)· ἀλλὰ παρ’ ὀλίγον ἡ ἐμπνευστὴς τῆς νὰ τῆς στοιχίσῃ ἀκριβὰ...

2. ΑΛΛΩΣΤΕ, εἶχε σημειωθῇ καὶ ἀνάλογο προνοούμενο μὲ ὄντως τραγικὲς συνέπειες γιὰ τοὺς ἐμπνευστὰς, οἱ ὁποῖοι, σ’ αὐτὴ τὴν περίπτωσιν, ἀνῆκαν σὲ τὸν χώρο τοῦ Κέντρου: Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1952, σὲ ἐκτακτὴν συνέδριον τῆς Βουλῆς (πὺν εἶχε ἀξιώσει ὁ «Ἑλληνικὸς Συναγερμός» — ἦταν μειοψηφία), ἡ κυβέρνηση Πλαστήρα εἰσαγέθη τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ἐνισχυμένης ἀναλογικῆς ἀπὸ τὴν πλειοψηφία. Ὁ νέος ἐκλογικὸς νόμος ψηφίσθηκε καὶ, παρ’ ὅλον

ὅτι ἦταν κοινὸς καὶ ραϊμένος στὰ ὑποτιθέμενα μέτρα τῆς ΕΠΕΚ, ὠδήγησε στὴν θριαμβευτικὴν ἐπικράτησιν τοῦ Παπάγου, στὴν ἴπτα τῶν δυνάμεων τοῦ Κέντρου γενικά, καὶ εἰδικότερα, στὴν ἐξόντωση τῆς ΕΠΕΚ!

3. ΠΡΟΣΦΑΤΟ τὸ τελευταῖον παράδειγμα: Καλοκαίρι αὐτὴ τὴν φορά, τοῦ 1963. Ἀντιπολίτευση ὁ κ. Παπανδρέου. Ἐπιτακτικὴ τοῦ ἀξίωσιν — ὑπὸ τὴν ἀπλή, μάλιστα, ἀποχῆς: νὰ ἀλλάξῃ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα, γιὰ νὰ μὴν εὐνοῖται τὸ κόμμα πού θὰ ἔλθῃ πρῶτον. Στόχος τοῦ: νὰ ἀφαιρέσῃ ἀπὸ τὸν κ. Καραμανλὶ ὅλη τὴν σχετικὴ, ἀλλὰ ἀπλῶς τὴν ἀπόλυτη πλειοψηφία. Ἐπέβαλε τὴν γνώμη του καὶ τὴν ἀξίωσιν του. Καὶ τὸ ἐκλογικὸν σύστημα πού ψηφίσθηκε τότε ἀφῆρεσε πραγματικὰ μερικὲς ἔδρες ἀπὸ τὸ κόμμα πού ἦλθε πρῶτον — ἀπὸ τὸ κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου!...

ΤΩΡΑ, τὰ κυβερνητικὰ κόμματα ζητοῦν ἐπαναστατικὰ τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς πού ἔσχισε τὸ 1950, πεπεισμένα ὅτι εἶναι καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασιν ψυχολογικῶν διαφοροποιήσεων πού προκαλεῖ ἡ ἀπλὴ ἀναλογικὴ καὶ καθ’ ὅσον τεχνικῶν συντελεστῶν θὰ συμπεριεσθῶν οἱ δυνάμεις τῆς ΕΚ καὶ τῆς ΕΔΑ. Ὁ κ. Παπανδρέου, ἀπὸ τὸ μέρος του, μὲ τὴν σχετικὴ θεσθαίσιμτα ὅτι θὰ ἐξασφαλίσῃ ἀνεπὶ πλειοψηφία οὕτως ἢ ἄλλως, ἐμφανίζεται γενναῖος καὶ παραχωρεῖ τὸ πρόθυμα (μὲ ὀρεκτοὺς ὥστόσο πονηροὺς ἐλιγμούς...) τὴν ἀπλὴ ἀναλογικὴ στοὺς ἀντιπάλους του. Ἰδοὺ τὸ ἴδιο σκηνικό τοῦ καλοκαιριοῦ τοῦ 1963 ἀνεστραμμένο! Μήπως καὶ ἡ συνέχεια θὰ παρακολουθήσῃ τῆς ἴδης φάσεως; Εἶναι πρόβλημα ὁποιοῦδήποτε πρόβλεψιν αὐτὴ τὴν στιγμὴ. Ἀλλ’ ὥστε, ὅταν τὸ καλοκαίρι τοῦ 1963 ὁ κ. Παπανδρέου ζητοῦσε ἐπιτακτικὰ τὴν μεταβολὴ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος, οἱ βουλευτὰς τῆς ΕΚ δὲν ἀπεκρίναν τοὺς φόβους τοὺς ὅτι μὲ τὴν πορεία τῶν πραγμάτων τότε, τὸ κόμμα τους θὰ ἐκινδύνευε νὰ καταλάβῃ τελικὰ τὴν τρίτη θέσιν. Ὁ ἐκλογικὸς «ἀέρας» πού ἔδωσε τότε τὴν ἑσπέρειαν στὴν ΕΚ (ὅχι τὴν πρωτοπορίαν — διότι τὴν πρωτοπορίαν τῆς ἡ ΕΚ τὴν ὤφειλε στὶς ἐκλογικὰς τοῦ 1963 ἐν πολλὰς τὴν τύχην καὶ σὲ κρίσιμα τακτικὰ σφάλματα πού διέπραξαν οἱ ἀντίπαλοί της), αὐτὸς ὁ «ἀέρας» δημιουργήθηκε μόνον τοὺς δύο μὲν τελευταίους μῆνες, καὶ χωρὶς ἡ ΕΡΕ τότε νὰ ἐπιφυλάσσει γιὰ τὸν ἑαυτοῦ τῆς τῆς δυσάρεστες «ἐκπλήξεις» πού ἐπιφυλάσσει καὶ μπορεῖ νὰ παρουσιάσῃ ἀπὸ τὴν μία στιγμὴ στὴν ἄλλη τὸ στρατόπεδον τοῦ Καστρίου τώρα.

Η ΑΛΗΘΕΙΑ εἶναι ὅτι αὐτὴ τὴν φορά ἔχουν γνώσιν οἱ φύλακες — ἐνθὲν καὶ ἐκθὲν. Καὶ συνεπῶς δὲν φαίνεται πιθανόν ὅτι τὸ πρᾶγμα θὰ κυλήσῃ εὐκόλα καὶ γρήγορα, παρὰ τὴν ἐπιθυμία πού ἐκδηλώνουν σχετικῶς τόσο ἡ κυβερνητικὴ ὁμάς, ὅσο καὶ ἡ ἀκρὰ Ἀριστερὰ — καὶ ἀκόμη, ἡ λεγομένη βενιζελονική πτέρυξ τῆς ΕΚ... Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἀπλῆς ἀναλογικῆς παίζον αὐτὴν τὴν ὥρα ἄπειρα πολιτικὰ παιγνίδια — ἄλλα πού ἐξυπηρετοῦν τακτικὸς ἐλιγμούς καὶ βραχυχρόνια σχέδια, καὶ ἄλλα μὲ προέκτασιν προοπτικῆς θαυότερα σὲ μέλλον.

Νίκος Μεταξᾶς

Τὰ τεχνικὰ προβλήματα εἶναι πολλὰ-οἱ γνώσεις τῶν «εἰδικῶν» περιορισμένες

Αὐτὸν περίπου τὸν δωδεκάλογον προσφέρουν οἱ γνωρίζοντες τὰ πράγματα — οἱ δέκα — εἰκοσι ἄνθρωποι πού ἀπὸ τὸ 1956 χειρίζονται τὸ θέμα τῆς τηλεόρασεως στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὴν τεχνικὴ κυρίως πλευρὰ του. Δώδεκα ἑκατομμύρια εἶχαν κάποτε ἐξασφαλισθῇ γιὰ νὰ ἀρχίσῃ σωστὰ ἡ τηλεόραση στὸν τόπο μας, καὶ σήμερα εἶναι ζήτημα ἂν ἡ πειραματικὴ φάση χρηματοδοτεῖται μὲ περισσότερες ἀπὸ πεντακόσιες χιλιάδες.

Ἀνάλογος εἶναι, συνεπῶς, καὶ ὁ ρυθμὸς τῆς πειραματικῆς προόδου — ὅταν σκεφθῇ κανεὶς πῶς ἡ μὴ «κάμερα» εἶναι ἀκόμη δασυκίνη ἀπὸ τὸ Ε.Ι.Ρ. καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλα μηχανήματα ἀποκτῶνται ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸ Δημοπρατήριο.

“Ὅσο γιὰ τὸ ἀνθρώπινο ὕλικό...”

Αὐτὰ, λοιπόν, γιὰ τὸ προπαρασκευαστικὸ στάδιο. Καὶ ὅσο ὁ σταθμὸς εἶναι σὲ «ροντάζ», ἄλλο τόσο θὰ εἶναι, ἀναγκαστικά, καὶ οἱ συσκευές, ἰδιωτικὲς καὶ δημόσιες.

ΑΠΟ ΤΗ ΔΟΚΙΜΑΣΤΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

“Ὅπως καὶ στὴν περίπτωση τῶν πρώτων ραδιοφῶνων στὴν Ἀθήνα (πού νὰ τὰ θυμῶνται οἱ νεώτεροι), πού ἔπρεπε νὰ ὑπάρχουν, ἀντὶ γιὰ κεραία, κάτι πλῆθος ἐρασιτεχνικὲς καὶ ἐπαγγελματικὲς ἀπόψεις, σχετικὰ μὲ τὸν καλύτερο τρόπο ἐγκαταστάσεως καὶ δειγμάτων τῆς λήψεως. Ὑστερα, ὑπάρχουν καὶ τὰ δύο «κανάλια», πού προσφέρουν ἀμέσως τὸ στοιχεῖο τοῦ... κομματικοῦ συναγωνισμοῦ, τόσο προσφιλὲς καὶ ἀπαραίτητο γιὰ κάθε Ἑλληνα. Καὶ τίποτε δὲν ἀποκλείει καὶ τὸ ἐνδεχόμενο κανενὸς πειρατικοῦ... τρίτου προγράμματος ἀπὸ κανένα πλεούμενο, στὰ ἀνοιχτὰ τῆς Αἰγίνης.

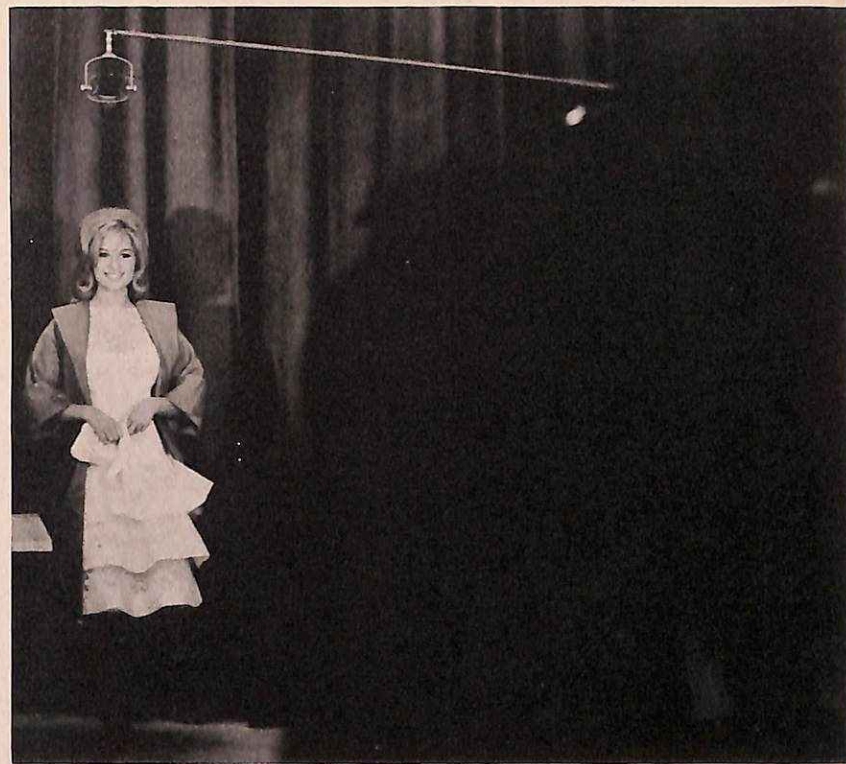
Στὸ μεταξύ, ἀπὸ Πάτρα ὡς Κέρκυρα ὅλες οἱ προσπάθειες λήψεως θὰ εἶναι ἐστραμμένες πρὸς τὴν Ἱταλία, ἀπὸ τὸν Βορρὰν θὰ στρέφονται οἱ θεαταί.

Μὲ τὴν τεχνικὴ τριάδα τοῦ Ε.Ι.Ρ. (Ἀσλανίδης, Ψαλίδας, Καρατζᾶς) περάσαμε ἕνα βράδυ σὲ μικρὰ, ἀσμένιο στούντιο, προσπαθώντας νὰ φαντασθῶμε

τί θὰ γίνεταί, τί θὰ μπορῇ νὰ γίνεταί ἐκεῖ μέσα, ὅταν, μὲ τὸ καλὸ, ἀρχίσουν οἱ ζωντανὲς ἐκπομπές.

Διακόσιοι Ἀθηναῖοι καὶ Ἀθηναῖες ἔχουν πάρει τὸ δάπτισμα τοῦ τηλεοπτικοῦ φακοῦ, στὴν φάση τῆς Θεσσαλονίκης. Ὑπουργοί, βουλευταί, στρατιωτικοί, βιομήχανοι, ἐπιστήμονες, ἡθοποιοί, δημοσιογράφοι, μουσικοί. Πόσοι ἄλλοι, πόσες στρατιῆς ὁλόκληρες θὰ ἀνυπομονοῦν νὰ ἐμφανισθῶν, νὰ ἐπιδειχθῶν καὶ νὰ... καμαρωθῶν; Τὸ κακὸ στὴν τηλεόραση, ἀντίθετα πρὸς τὸ ραδιόφωνο, εἶναι πῶς ὁ ἐμφανιζόμενος μπορεῖ νὰ ἀπολαμβάνῃ ταυτόχρονα τὸν ἑαυτοῦ του μέσα ἀπὸ τὸ «μόνιτορ», πού εἶναι τοποθετημένο ἀντικρὺ του, κι αὐτὸ κάνει ἀκόμη καὶ ἐξασκημένους ἡθοποιούς νὰ... τρακάρωνται καὶ νὰ προβαίνουν σὲ συνεχεῖς κινήσεις ἐπισκευῆς κόμης καὶ ἀμφιέσεως, ὅπως τουλάχιστον μᾶς ἀπέδειξε, τότε, ἡ Θεσσαλονίκη.

“Ἀν ἀναχθῶμε καὶ σ’ ἄλλες ἀναμνήσεις ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, θὰ πρέπει νὰ ἀναφέρωμε τὸ μαρτύριο τῶν προβολέων, πού ὕστερα

Η ΑΛΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥΚΛΑΚΗ, ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΗΣ Δ.Ε.Η. ΤΟ 1960

ἀπὸ ἕνα ὠρισμένο χρονικὸ διάστημα ἐξουθενῶν καὶ τὰ πῶς γερά νεύρα. Ὁ Νίκου Γιάκοβλεφ, πού (μαζί με τὴν Μαίρη Λῶ καὶ τὸν Λαβράνο) εἶχε τότε τὴν εὐθύνη τῶν μουσικῶν ἐμφανίσεων, ἀρχίζει τὸ πρόγραμμα... ὁλόσωμος καὶ τὸ τελειώνει... ἀκρωτηριασμένος. Τυλιγόναν μὲ βρεγμένες πετσέτες καὶ στὸ τέλος εἶναι ἐντολὴ στὴν «κάμερα» νὰ... μεταδίδῃ μόνο τὰ χέρια του! Ἡ Κατρίνα Παζινού, μετὰ τὴν ἀπέραντη πείρα τῆς, πρόσφερε μόνον τῆς τὰ κατάλληλα «πλάνα», σὰν νὰ αὐτοσκοπεύετο τὸν ἑαυτοῦ της. Ἡ Ἀλίκη Βουγιουκλάκη κατέβλεπε τὸ δικό της κοινὸ, κάνοντας τάχα πῶς δὲν εἶχε πάρει εἴδησιν ὅτι ὁρισκόνταν κίολας στὸν «ἀέρα» (δηλαδή στὴν ὁδὸν) καὶ ὅτι τὴν παρακολουθοῦσαν καὶ τὴν ἄκουγαν, στὰ Κάστρα καὶ στὴν Καλαμαριά. Οἱ δύο ψυχραιμότεροι, ἀπέναντι στὴν μηχανὴ λήψεως, ἦσαν ὁ Κωνσταντῖνος Καραμανλῆς καὶ ὁ Στρατῆς Μυριβήλης, πού ἀπεδείχθη καὶ ὁ πῶς «φωτοζενική» ἀπὸ ὅλους ὅσοι πέρσαν μπροστὰ ἀπὸ τὸν φακὸ. Ἡ δυσκολότερη στιγμὴ ἦταν ἡ ἀφίξη τοῦ αἰμνήστου Βασιλέως Παύλου: Μὲ τὸ ξεροβόρι ἔσπασε μὴ κεραία, καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς τεχνικοὺς σκαρφάωσε στὴν ὀροφὴ τοῦ στούντιο, τὴν ἔδεσε μὲ τὸ μαντλὶ τοῦ καὶ τὴν κρατοῦσε μὲ τὸ χερί ἐπὶ ὁλόκληρο ἡμίωρο! Ὅταν ἐφθάσαν οἱ Ἀμερικανοὶ ἀπὸ τὴν βάση τῆς Σούδας (πού εἶχαν κι αὐτοὶ δανείσει κάτι βίδες γιὰ νὰ λειτουργήσῃ ὁ σταθμὸς) ἔκασαν τὸν σταυρὸ τους: τὰ πάντα ἦσαν κολλημένα

μὲ «σκῶτς - τέπη» καὶ οἱ ὑπεύθυνοὶ τοὺς ἔκαναν κάθε τόσο ἀέρα, μὲ ἀνεμιστήρες καὶ δεινάλιες, γιὰ νὰ μὴ λειώσουν!

Μὴ νομίσωμε, λοιπόν, πῶς γιὰ ἀρκετοὺς μῆνες ἀκόμα οἱ ζωντανὲς ἐκπομπὲς θὰ μποροῦν νὰ... καθηλώσουν τὸν θεατὴ μετὰ τὴν τεχνικὴ τους τελειότητα. Μὴ λησμονοῦμε πῶς, ἀντίθετα μετὰ τὸν κινηματογράφον, στὴν τηλεόραση πάνω ἀπὸ δύο πρόσωπα δημιουργοῦν... συνωστισμό, ἀλλὰ συνάμα (ὅπως στὸν κινηματογράφον) δύο τηλεοπτικὰ λεπτά, μὲ τὸ ἴδιον πρόσωπο, μοιάζουν ὁλόκληρος αἰώνας!

Τί θὰ γίνῃ, λοιπόν, μετὰ τοὺς πολιτικούς μας, ὅταν τοὺς περιορίσῃ σ’ ἕνα δίλεπτο;

Τί θὰ γίνῃ μετὰ τὰ «μορφωτικὰ» προγράμματα καὶ τὶς διαλέξεις καὶ τοὺς πανηγυρικοὺς;

Μὴ κατηγορεῖται ἀπὸ αὐτὴ τὴν πρώτη φάση: Οἱ γονεῖς τοῦ κέντρου τῶν Ἀθηνῶν, πού ἔχουν μικρὰ παιδιά καὶ δὲν μποροῦν συνεχῶς νὰ πηγαίνουν στὰ «Σινεμά».

Παιδικὴ εἶναι ἡ φάση τῆς ἐλληνικῆς τηλεόρασεως — ἄς καλῶμεν, λοιπόν, τὴν πελατεία ἐκείνη, γιὰ τὴν ὁποία, κατὰ τὸ ἐν τρίτον τουλάχιστον, πάντα προορίζεται σ’ ὅλο τὸν τηλεκρατούμενο κόσμον: τὴν παιδικὴν ηλικία.

Κι ἄς σεβασθῇ ἐπίσης τὴν παιδικὴν ηλικία, κι ἄς θυμᾶται πῶς γι’ αὐτὲς ἀκριβῶς τὶς γενιές, πού σήμερα ἀναπτύσσονται, προετοιμάζεται ἡ αὐριανὴ τηλεόραση.

Κ.

‘Η στιγμή τής Νεμέσεως

—Κεραυνός, φωτιά νὰ πέση στὰ κεφάλια σας!..

‘Η κραυγή, λυγμός μαζί καὶ κατάρα, οἰμωγή καὶ θρисиά, ἔβγαινε ἀπὸ τὰ πλατεῖα στήθη ἑνὸς νέου μὲ σκοῦρα, γυαλιστερὰ μάτια.

—Εἶμαι ἀθῶος, εἶμαι ἀθῶος — συνέχισε κλαίγοντας.

—Υπάρχει Θεὸς νὰ κρίνη — συνέχισε βρίζοντας.

Κ’ ὕστερα χλώμιανε, ἔτοιμος νὰ καταρρεύσῃ, ὅσο συνειδητοποιοῦσε τὸ συντριπτικὸ βάρος τῆς καταδίκης του.

—Τετράκις εἰς θάνατον!

“Εἶτσι τέλειωνε τὴν περασμένη Τρίτη στὸ Πενταμελὲς Ἐφετεῖο Θεσσαλονίκης μιὰ δίκη πού εἶχε συναγείρει ὁλόκληρη τὴν ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη — ἡ δίκη τοῦ «δράκου τοῦ Σέιχ - Σοῦ». “Εἶτσι ἐκλείνε μιὰ ὑπόθεση πού εἶχε ἀνοίξει πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια καὶ κρατοῦσε σὲ ἀναστάτωση τὴν συμπρωτεύουσα τῆς Ἑλλάδος: ἕνας φοβερός κακοῦργος, ἄρρωστος, τερατώδης, κυκλοφοροῦσε ἐλεύθερα καὶ κτύπαγε μὲ τυφλὴ μανίαν μέσα στὰ σκοτάδια... “Εἶνας ἐφιάλτης!

‘Η κάθαρση ἐπῆλθε. Ἀλλά... ἀλλὰ γιὰ πολὺν ἀκόμη κόσμον ἐξακολουθοῦν νὰ πλανῶνται ὠρισμένα ἐρωτηματικά, ὠρισμένες ὑποψίες γύρω ἀπὸ τὴν ἐγκληματικὴ προσωπικότητα τοῦ Α. Παγκρατίδη.

Υπῆρχαν γυναῖκες στὸ ἀκροατήριον ὅταν ἐξεδίδετο ἡ καταδικαστικὴ ἀπόφαση πού ξέσπασαν σὲ λυγμούς. Υπῆρχαν ἄνδρες πού ἀγανάκτησαν γιὰ τὴν αὐστηρότητα τῆς τιμωρίας καὶ φώναξαν: αἰσχος!.. Υπῆρχαν ἄλλοι πού ὤρῃκαν λόγους συμπαθείας γιὰ τὸν φονιά καὶ κατηγορίας γιὰ τὶς ἀρχές: τὸν πῆραν στὸ λαιμό τους οἱ χωροφύλακες.

Εἶναι παράξενη ἡ λειτουργία τοῦ οἴκτου καὶ ἡ δίψα τῆς νεμέσεως στὴν λαϊκὴ ψυχὴ. Οἱ ἴδιοι ἄνθρωποι πού ἴσως καὶ νὰ ἐλύττωσαν τὸν δολοφόνον πού θὰ ἐπιαναν μὲ ζεστὸ τὸ αἷμα τῶν θυμάτων στὰ χέρια του, οἱ ἴδιοι ἐξαλλοὶ λαϊκοὶ εἰσαγγελεῖς γίνονται σιγά - σιγά, μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου συνήγοροί του καὶ ὄχι σπάνια καὶ θαυμασταί του. ‘Η ἀνθρώπινη μνήμη δὲν μπορεῖ γιὰ πολὺν καιρὸ νὰ συγκρατῇ τὴν φρίκη, τὴν ὀδυνηρὴν ἐντύπωση ἀπὸ ἕνα ἀποτρόπαιο ἐγκλημα. Κι ἂν ἀργήσῃ ἡ Δικαιοσύνη νὰ ὁμιλήσῃ, ἡ ἀμείλικτη φωνὴ τῆς ἡχέει ψυχρῇ, παράταιρη, ἀπάνθρωπη.

Ξέχασε τὸ εὐμενὲς γιὰ τὸν Παγκρατίδη ἀκροατήριον — τὸ ἀνάλογο ἀκροατήριον μ’ αὐτὸ πού ἐδειξε τὴν παράλογη, τὴν σαχλὴ ἐπιείκεια στὸν ἄνδρνον Πέρση δολοφόνον Μιρτολουῖ καὶ μὲ τὸ ἄλλο

πού σχεδὸν ἐρωτικά ἀπεθαύμαζε τὸν ταλαιπωρημένο Ζάγκα — μὲ ποιά κτηνώδη μανίαν σύντριψε τὰ κεφάλια τῶν θυμάτων του ὁ νυχτερινός, μοναχικός περιπατητὴς τοῦ Σέιχ - Σοῦ. Παρέβλεψε ἀκόμη τὰ στοιχεῖα πού ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὰ συγκεκριμένα ἐγκλήματά του ἀπῆρτιζαν μιὰ σιχαμένη ἐγκληματικὴ προσωπικότητα: “Εἶνας νοσηρὸς κοινωνικὸς τύπος, συνδυασμός ψυχοπάθειας καὶ τεράστιας μυϊκῆς δυνάμεως, ἐπαγγελματίας ἐραστὴς ἀνωμάτων, ἀνώμαλος καὶ ὁ ἴδιος, διψαλέος κυνηγὸς τῆς ἀκολασίας, τῆς διαστροφῆς καὶ τῆς βίας...

Στὴν προσπάθεια νὰ στηρίξῃ τὴν ἐπιείκειά του τὸ λαϊκὸ κοινὸ ἀκολούθησε αὐτὴ τὴν φορὰ τὴν θολὴ ὁδὸ. Τὴν ὁδὸ τῶν ἀμφιβολιῶν. Καὶ ἡ ἀνεξέλεγκτη, ἡ φθηνὴ φιλολογία, αὐτὴ πού ἀναζητεῖ τοὺς Ντρέϋφους καὶ ἐκεῖ πού ὑπάρχει πλησμονὴ βορβόρου ἀρχίζει νὰ κατασκευάζῃ θρύλους, ἀκόμη καὶ νὰ ρυπαίνει ἄλλους δυστυχιμένους.

Εἶναι κέρδος γιὰ τὴν Δικαιοσύνη ὅτι αὐτὴ τὴν φορὰ δὲν ἦσαν οἱ ἑνορκοὶ πού θὰ τὴν ἐκπροσωποῦσαν. Γιατὶ χωρὶς καμμιά ἀμφιβολία λόγω ἀμφιβολιῶν τουλάχιστον ὁ «δράκος» τοῦ Σέιχ - Σοῦ θὰ εἶχε ἀποκατασταθῇ μὲ τὴν ἐτυμηγορία τους. “Εἶνα εἶδος κατατρεγμένου ἀγγέλου θὰ ἔβγαινε ἀπὸ τὶς φυλακὲς καὶ δὲν εἶναι μόνο τὰ φρικτὰ ἐγκλήματα πού θὰ ἔμεναν ἀνεκκαθάριστα — εἶναι οἱ δηλητηριάσεις πού θὰ χύνονταν στὸν κοινωνικὸ κορμὸ ἀπὸ τὴν ἀτιμωρησία, οἱ παρορμήσεις στοὺς λιγώτερο ἢ περισσότερο ἀντικοινωνικοὺς σὰν τὸν Παγκρατίδη τύπους γιὰ τὴν ἐπιτέλεση λιγώτερο ἢ περισσότερο φρικτῶν ἐγκλημάτων.

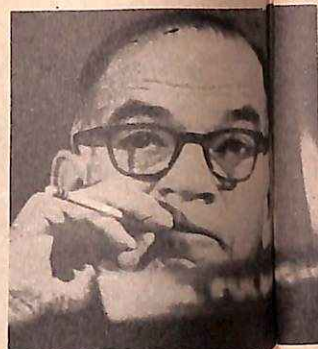
Κρύα μοιάζει καὶ ἡ σκληρὴ τετραπλὴ καταδίκη τοῦ δράκου. Ἀλλὰ ἔχει τὴν παγερότητα καὶ τὴν ἀκαμψία τῆς ἐπιβεβλημένης Νεμέσεως, μιᾶς λειτουργίας ἀπαράιτητης μέσα στὴν ἀνευθυνολογία, πού ὄχι λίγο βοηθεῖ τὴν αὐξηση τῆς ἐγκληματικότητος στὴν χώρα μας.

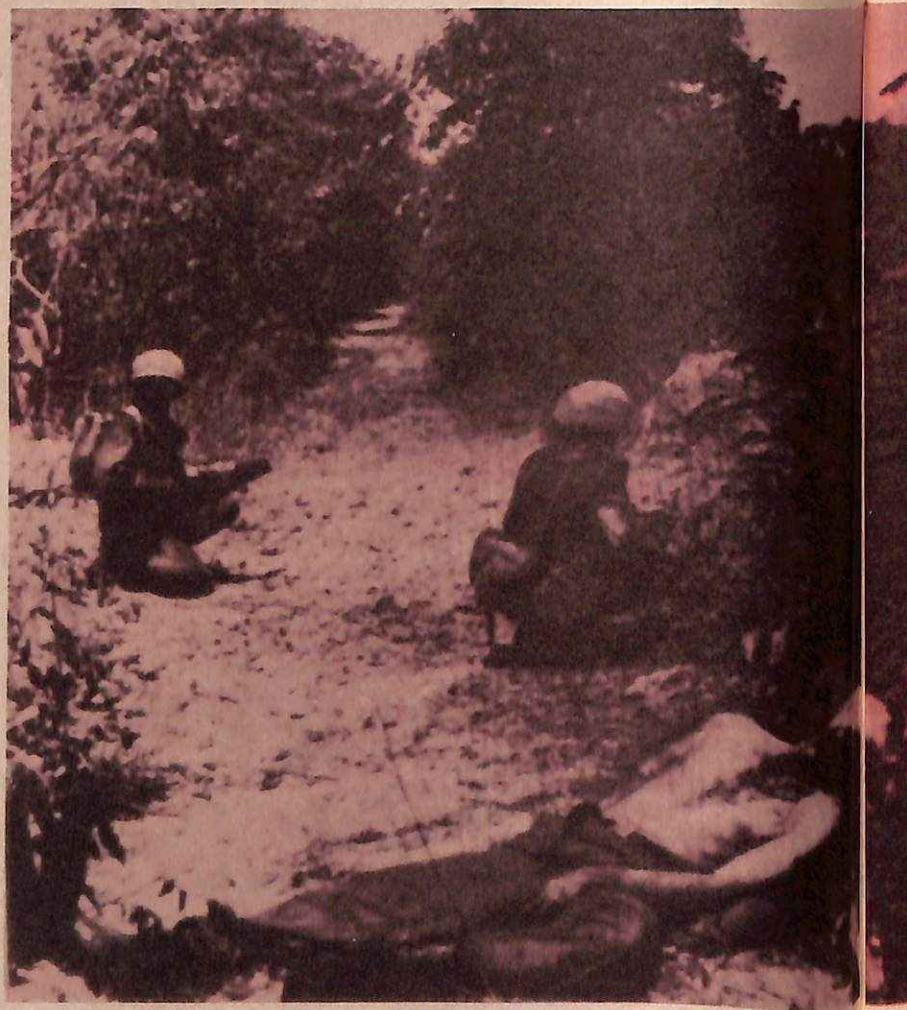
ΕΜΕΙΣ ΚΥΡΙΕ ΠΡΟΕΔΡΕ ΔΙΑΦΩΝΟΥΜΕ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΚΑΒΙΝ: ΘΑΝΑΣΙΜΟΙ ΕΣΦΑΛΜΕΝΟΙ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ

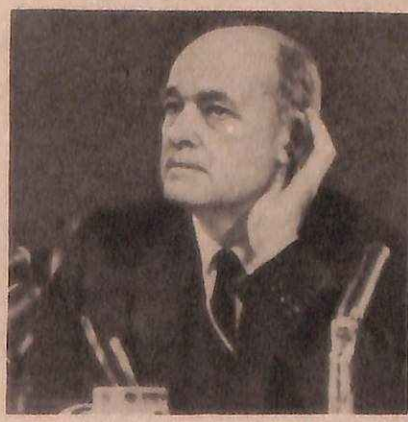
ΦΟΥΛΜΠΡΑ-Ι-Τ: ΑΝΗΣΥΧΕ

ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, Ο «ΒΡΩΜΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ» ΚΛΙΜΑΚΩΝΕΤΑΙ ΣΕ ΒΑΘΟΣ ΚΑΙ ΠΑΘΟΣ

P. KENNEDY: ΕΠΙΤΙΘΕΤΑΙ

ΤΖ. ΚΕΝΝΑΝ: ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΤΕΛΙΚΑ

Αν το "Εν-Μπι-Σί" ακολουθούσε την τακτική του Σί-Μπι-Ες, η "Αμερική" δεν θα μάθαινε (ίσως ποτέ) πώς το Δημοκρατικό Κόμμα βρίσκεται σε πόλεμο με το Δημοκρατικό Κόμμα.

"Εν-Μπι-Σί" (NBC = National Broadcasting Corporation) είναι το ένα από τα γιγαντιαία δίκτυα ραδιο-τηλεόρασης που καλύπτουν τις "Ηνωμένες Πολιτείες" στο όλο μήκος και το πλάτος τους. Σί-Μπι-Ες (CBS = Columbia Broadcasting System) είναι το άλλο. Από τα δυο αυτά δίκτυα εξαρτάται, κατά ποσοστό τουλάχιστον 80 τοίς εκατό, η ενημέρωση των "Αμερικανών πολιτών" πάνω σε όλα ανεξαιρέτως τα θέματα.

Τις ημέρες αυτές είπαθησαν στην "Επιτροπή" "Εξωτερικών" "Υποθέσεων" μερικά πράγματα που δεν άρεσαν καθόλου στον πρόεδρο Τζόνσον και στην κυβέρνησή του. Φρόντισε λοιπόν —λένε— ο πρόεδρος Τζόνσον να ζητήσει από το "Εν-Μπι-Σί" και το Σί-Μπι-Ες να μην τα μεταδώσουν. "Ετσι η ιστορία θα έμεινε μεταξύ μας" και το κύρος της "Επιτροπής" δεν θα διέθετε τα απαραίτητα φτερά για να πετάξει πέρα από την πόρτα της αίθουσας των συνεδριάσεων.

Το Σί-Μπι-Ες πείσθηκε ή υπέκυψε στις πιέσεις. Το "Εν-Μπι-Σί" ούτε πείσθηκε, ούτε υπέκυψε. Και έτσι μία μέρα οι "Αμερικανοί" (καμιά εκατοστή εκατομμύρια υπολογίζεται ο αριθμός τους) είδαν ξαφνικά στις θρόνους τους προσωπικότητες πασίγνωστες, μεγάλου κύρους και άδιαμφισβήτητης αξίας, να εμφανίζονται μπροστά στην "Επιτροπή" και να διακηρύσσουν ότι η πολιτική Τζόνσον στο Βιετνάμ οδηγεί τις "Ηνωμένες Πολιτείες" κατ' ευθείαν προς τον γκρεμό.

"Ήταν ένα σκάνδαλο χωρίς προηγούμενο, κάτι σχεδόν άπιστευτο για

τα πολιτικά ήθη της υπερατλαντικής Συμπολιτείας, γιατί οι διαφωνούντες και με δριμύτητα καταγγέλλοντες την κυβέρνηση ήταν όλοι σχεδόν διακεκριμένοι στελέχη του Δημοκρατικού Κόμματος. Και ποιόν γροθοκοπούσαν; Τον Λύντον Μπαϊνς Τζόνσον, τον αρχηγό τους.

Από τα πρόσωπα που κάλεσε η "Επιτροπή", για να ακούσει τις απόψεις τους πάνω στο πρόβλημα του Βιετνάμ, εξέφρασαν αντίθεση προς την επίσημη αμερικανική πολιτική:

1 Ο ΤΖΩΡΤΖ ΚΕΝΝΑΝ, ένας από τους πιο διακεκριμένους διπλωμάτες των "Ηνωμένων Πολιτειών", θεωρούμενος ως ο αρχιτέκτων της μεταπολεμικής αμερικανικής πολιτικής στην Ευρώπη. Παραιτήθηκε από το Στάιτ Νηπάρτμεντ το 1963 και σήμερα είναι καθηγητής των Πολιτικών "Επιστημών" στο Institute of Advanced Studies, του Πρίνστον.

2 Ο ΤΖΕΗΜΣ ΓΚΑΒΙΝ, απόστρατος στρατηγός, τώας ανώτατο στέλεχος του Πενταγώνου και ένας από τους θεωρητικούς της σύγχρονης αμερικανικής στρατηγικής.

3 Ο ΜΑΞΓΟΥΕΛ ΤΑΙΗΛΟΡ, στρατηγός και διπλωμάτης, τυπικά συνταξιούχος, αλλά ουσιαστικά σύμβουλος ακόμη σήμερα του Στάιτ Νηπάρτμεντ και του Λευκού Οίκου.

4 Ο ΝΤΗΝ ΡΑΣΚ, υπουργός "Εξωτερικών" των "Ηνωμένων Πολιτειών". Στους κόλπους της "Επιτροπής" "Εξωτερικών" "Υποθέσεων" υπήρχαν

γερουσιαστές «συμφωνούντες» και γερουσιαστές «διαφωνούντες». "Ανάμεσα στους τελευταίους, τρεις, οι γνωστότεροι και μαχητικότεροι: α) Ουίλλιαμ Φουλμπράιτ, πρόεδρος. β) "Άλμπερτ Γκόρ, μέλος. γ) Γουέιν Μόρς, μέλος.

Νά τώρα μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τις καταθέσεις - διαλογικές συζητήσεις, όπως τα άκουσαν οι (άνυποπτοι και εμβρόντητοι) άκροατές του "Εν-Μπι-Σί", κατά την διάρκεια μιάς σειράς συνεδριάσεων:

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΚΑΒΙΝ: "Ανησυχώ για το Βιετνάμ, γιατί βλέπω πως το θέμα αυτό αρχίζει να θίγει την διεθνή στρατηγική μας θέση. Και υποστηρίζω πως πρέπει να κάνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται με τις δυνάμεις που έχουμε σήμερα εκεί. Δεν λέω να τις αποσύρουμε ή να τις ρίξουμε στην επίθεση, ή να προχωρήσουμε ή να προελάσουμε — τίποτε απ' αυτά. Λέω «να κάνουμε ό,τι καλύτερο γίνεται», έχοντας στο μυαλό μας τί σημαίνει διεθνής στρατηγική στον σημερινό κόσμο.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΓΚΟΡ: "Η κλιμάκωσή μας έφθασε σε τέτοιο σημείο, ώστε μάλλον τα γεγονότα να ελέγχουν εμάς, παρά εμείς τα γεγονότα.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΚΑΒΙΝ: Αυτό ακριβώς είναι που μάς προκαλεί τρομερή ανησυχία, γιατί οι εκθέσεις μερικών μελών της κυβέρνησεως για το Βιετνάμ είναι, πιστεύω, γεμάτες εσφαλμένους υπολογισμούς.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΦΟΥΛΜΠΡΑ-Ι-Τ: "Έχετε δηλώσει τελευταία πως η πρωτοβουλία πέρασε στα χέρια των Κινέζων, δεν είναι έτσι;

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΓΚΑΒΙΝ: Πιστεύω πως η κλιμάκωση του πολέμου δεν γίνεται σύμφωνα με τις επιθυμίες μας, αλλά μάλλον υπό μορφήν αντιποίνων για την κλιμάκωσή του εκ μέρους ενός αντιπάλου που υποστηρίζεται από τους Κινέζους. Σκέπτομαι, λοιπόν, πως, αν χωθούμε μέχρι τον λαιμό στο Βιετνάμ, μπορεί αύριο να βρεθούμε ανίχθυροι για δράση, στην περίπτωση που θα μάς άνοιγαν καμιά Ταϊλάνδη ή θα μάς ξανάνοιγαν καμιά Κορέα...

ΤΖΩΡΤΖ ΚΕΝΝΑΝ: "Αν δεν είχαμε μπλεχτεί όπως μπλεχτήκαμε στο Βιετνάμ, δεν θα εύρισκα τον λόγο γιατί να μπλεχτούμε και όπως-όπως θα εύρισκα πολλούς λόγους γιατί να μην μπλεχτούμε. Το Βιετνάμ δεν είναι μια περιοχή ιδιαίτερης στρατιωτικής ή βιομηχανικής σημασίας. Είναι δύσκολο να φαντασθούμε ότι μια οποιαδήποτε αποφασιστική εξέλιξη της διεθνούς καταστάσεως μπορεί να σημειωθεί λόγω των γεγονότων που συμβαίνουν σ' ένα τέτοιο μέρος. "Αν δεν επρόκειτο για το γόητρό μας, ακόμη και ένας ολοκληρωτικός Έλεγχος του Νοτίου Βιετνάμ από τους Βιετκόγκ, αν και λυπηρός, δεν θα ήταν τόσο επικίνδυνος, ώστε να προκαλέσει την άμεση στρατιωτική μας επέμβαση. "Από την άλλη μεριά, η απόπειρά μας να συντρίψουμε στρατιωτικά το Βόρειο Βιετνάμ μπορεί να μάς φέρει σε σύγκρουση με την Κομμουνιστική Κίνα, σε ένα από τα πιο έχθρικά θέατρα του πολέμου που θα μπορούσαμε ποτέ να διαλέξουμε.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΑΙΗΛΟΡ: Αυτή, φυσικά, είναι μια ευχάριστη είδηση της αμερικανικής κυβερνήσεως στο Βιετνάμ. Στόχος μας δεν είναι η κατάληψη ολόκληρου του Νοτίου Βιετνάμ ή το ανθρωποκυνηγητό μέχρις εξοντώσεως και του τελευταίου ανάρτη, αλλά η ανεξαρτησία αυτής της χώρας και η αλλαγή της από το φάσμα της επιθέσεως. "Απώτερος δε σκοπός μας είναι η αποθάρρυνση κάθε μελλοντικού κομμουνιστικού εγχειρήματος εναντίον αδυνάτων χωρών, οι οποίες αποτελούν τρωτούς στόχους στην τακτική της «ανάτρεπτικής επιθέσεως» — για να χρησιμοποιήσω τον ακριβή όρισμό του «απελευθερωτικού πολέμου». "Η σημασία της συγκρούσεως στο Βιετνάμ μπορεί κατά ένα μέρος να υπολογισθεί από την σημασία που της ανταποδίδει το αντίπαλο στρατόπεδο. "Όσο για τους δογματισμούς του Βορείου Βιετνάμ, αυτοί αποσκοπούν στην κάμψη του ήθικου του έχθρου, ο οποίος έχει στηρίξει τώρα τις μεγαλύτερες ελπίδες του στις εσωτερικές μας διαφωνίες και στην διεθνή αντίδραση κατά της πολιτικής μας. Πάντως η πολιτική αυτή είναι, πιστεύω, η καλύτερη που θα μπορούσε να γίνει. Βέβαια περιέχει και κάποιους κινδύνους, αλλά τί γίνεται χωρίς κινδύνους σ' αυτόν τον κόσμο;..

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΜΟΡΣ: Συμβαίνει να έχω την γνώμη πως δεν θ' άργηση ο καιρός που ο αμερικανικός λαός θ' αποκηρύξει τον πόλεμό μας στην Νοτιοανατολική "Ασία.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΑΙΗΛΟΡ: Αυτή, φυσικά, είναι μια ευχάριστη είδηση για το "Αντί, γερουσιαστά.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΜΟΡΣ: Ξέρω πως αυτός είναι ο χαρακτηρισμός που σεις οι στρατιωτικοί δίνετε σε όσους έχουν ελκρινείς διαφορές απόψεων από σας, αλλά δεν έχω την πρόθεση να κατεβώ μέσα στον όχλο μαζί σας. "Εκείνο που απλά σας ρωτάω είναι: "Αν ο λαός αποφά-

σίση πως πρέπει να σταματήσω τον πόλεμο στην Νοτιοανατολική "Ασία, θα κρίνετε την απόφαση αυτή σαν αδυναμία του εσωτερικού μετώπου μιάς Δημοκρατίας;

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΤΑΙΗΛΟΡ: Θα σκεφθώ πως ο λαός μας είχε πολύ κακή καθοδήγηση και δεν κατάλαβε τις συνέπειες μιάς τέτοιας συμφοράς.

ΝΤΗΝ ΡΑΣΚ: Στο ερώτημα: «τί γυρεύουμε στο Βιετνάμ;» απαντώ ότι η κομμουνιστική απειλή εναντίον αυτής της χώρας θέτει σε κίνδυνο την ειρήνη ολόκληρου του κόσμου. "Η πολιτική μας δεν είναι άλλη από αυτήν που ήταν πάντα — μια πολιτική αναγκαιότητας του κομμουνιστικού επεκτατισμού, ο οποίος πλήττει τις αδύνατες χώρες κατά μήκος της περιμέτρου του κομμουνιστικού κόσμου. "Αλλωστε σάς υπενθυμίζω πως το 1964 το Κογκρέσο εξουσιοδότησε ομόφωνα τον πρόεδρο να πάρη «όλα τα αναγκαία μέτρα» για την απόκρουση της επιδρομής στην Νοτιοανατολική "Ασία.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΗΣ ΓΚΟΡ: Ναί, είναι αλήθεια πως θα έπρεπε να είχαμε μιλήσει εδώ και έξη - επτά χρόνια...

Δεν αποτελεί μυστικό, ούτε είναι κάτι καινούργιο ή αντίζηλία που χωρίζει τις οικογένειες Κένεντυ και Τζόνσον. Οι Κένεντυ απέχθανονται (είναι η λέξη) τον Τζόνσον, γιατί πιστεύουν ότι κατέστρεψε το έργο του δολοφονημένου αρχηγού τους και επρόδωσε το πνεύμα του. "Ο Τζόνσον πάλι μισεί (είναι η λέξη) τους Κένεντυ, π ρ ω τ ο ν, γιατί και μόνο το όνομά τους, που φέρνει στο νου μοιραίες συγκρίσεις, του προκαλεί αλλεργία. Δ ε υ τ ε ρ ο ν, γιατί θεωρεί τον Ρόμπερτ Κένεντυ ως αβιανό αντίπαλό του για την δεύτερη προεδρική τετραετία. Και τ ρ ί τ ο ν, γιατί η φατρία Κένεντυ διατηρεί μια ενοχλητική ελευθερία κινήσεων μέσα στο Δημοκρατικό Κόμμα, η οποία από την μία στιγμή στην άλλη μπορεί να την μετατρέψει σε «φράξια» — ή σε «αντικομματική ομάδα», κατά την κρουστική ορολογία.

Παρ' όλα αυτά, ούτε ο Λύντον Τζόνσον, ούτε κανένα από τα στελέχη του Δημοκρατικού Κόμματος φανταζόταν ότι ο Ρόμπερτ Κένεντυ θα περνούσε τόσο γρήγορα στην ανοιχτή εσωκομματική αντιπολίτευση. Πίστευαν πως θα προτιμούσε να συνεχίσει για ένα μακρό ακόμη χρονικό διάστημα το άκοπο έργο της μεθοδικής υπονομιέσεως και δολιοφθοράς της κυβερνήσεως μέσα από τις τάξεις της. Γι' αυτό και θεωρήθηκε σαν «δόμω» και σαν «πολιτικό σκάνδαλο» το γεγονός ότι την επομένη της τελευταίας καταθέσεως μπροστά στην "Επιτροπή" (του Ντήν Ράσκ), ο γερουσιαστής της Μασσαχουσέτης κάλεσε ξαφνικά τους δημοσιογράφους και τους δήλωσε ότι:

«"Η αμερικανική κυβέρνηση οφείλει να αποδείξει πως ενδιαφέρεται για ειρήνη μέσω διαπραγματεύσεων και όχι για συνέχιση του πολέμου. "Οφείλει να δηλώσει πως δεχεται κυβέρνηση συνασπισμού στην Σαϊγκόν, με συμμετοχή και των Βιετκόγκ. "Οφείλει να διαλύσει την σύγκρουση που επικρατεί γύρω από τις πολιτικές προθέσεις της στο Βιετνάμ».)

"Ήταν μια απροκάλυπτη πιά κήρυξη πολέμου κατά της κυβερνήσεως, που προκάλεσε διεθνή πάταγο κ' έφερε τον Ρόμπερτ Κένεντυ στην ηγεσία του ανόργανου ακόμη κινήματος των «άνταρτων». "Η «άντικομματική ομάδα» έπαιρνε τώρα μορφή και υπόσταση, σάρκα και οστά.

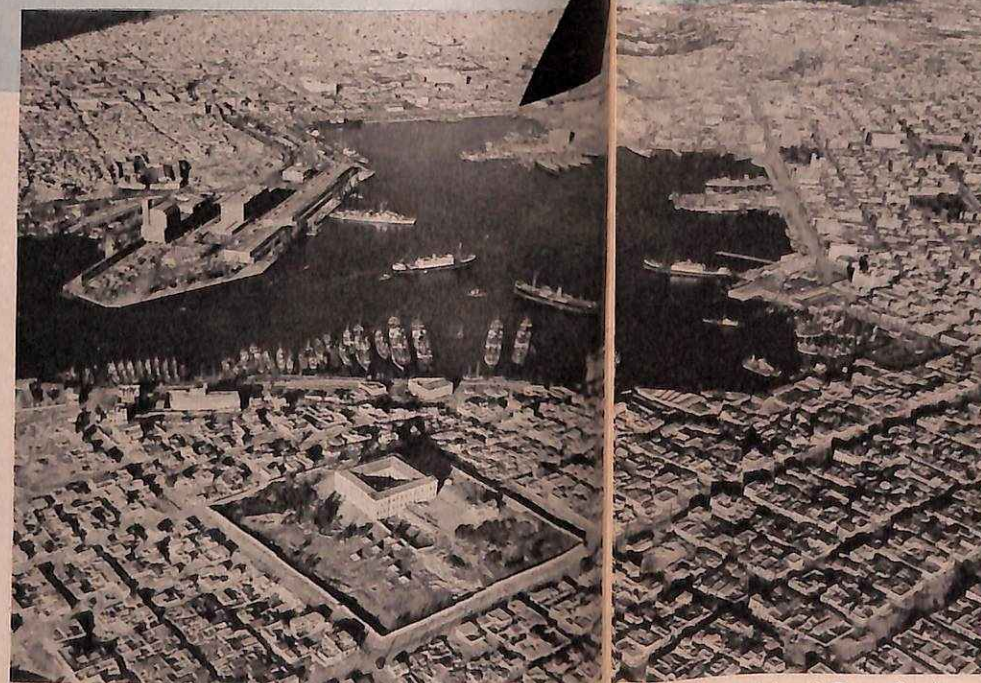
Αυτοσυνιγεί, ο πρόεδρος Τζόνσον εξαπέλυσε τους ανθρώπους του προς τον αντίπαλο, προσφέροντας γην και ύδωρ. Το θέμα που βλήσε να συζητηθεί ήταν, αν ο Κένεντυ ένοσούσε την συμμετοχή των Βιετκόγκ στην κυβέρνηση «κατόπιν εκλογών» ή «πριν από αυτές». Διότι —είπε— ήταν... σύμφωνος για μετά, αλλά διαφωνούσε για πριν. Λες και είχε γίνονται ποτέ λόγος περί εκλογών στο Νότιο Βιετνάμ! Γάτο ο Ρόμπερτ Κένεντυ, αφού πέτυχε να καταρρακώσει το γόητρο του αντιπάλου του με τόση ευκολία, του έκανε μια τακτική παραχώρηση: «Σύμφωνος είμαι για εκλογές», είπε. "Αλλά κανείς δεν γελάστηκε. «Αν ήταν πρόεδρος θα δεχόταν τους Βιετκόγκ και πριν από εκλογές», σχολίασαν όλοι.

"Ετσι, ο πρόεδρος Τζόνσον, με βαρύτερες προσωπικές θυσίες, κατόρθωσε ν' αποτρέψει την τελευταία στιγμή την διάσπαση του κόμματός του. "Όμως, ως τότε, τα πράγματα δείχνουν να ωριμάζουν πάρα πολύ γρήγορα, σαν τροπικοί καρποί. Στο Βιετνάμ ο πόλεμος συνεχίζεται, τ' ιδιος πάντα, χωρίς καμιά προοπτική. Στις "Ηνωμένες Πολιτείες το κρόδιο της ανησυχίας έχει τώρα απλώσει σ' ολόκληρο τον πληθυσμό — «συμφωνούντες» και «διαφωνούντες». Και πίσω από το παραπέτασμα του μπαμπού τα σχιστά μάτια του Χό Τσι Μινχ παρακολουθούν σπιθίζοντας τις εξελίξεις, ενώ γύρω οι αμερικανικές δόμβες άνοιγουν κατά έκτακτονάδες τους κρατήρες της όργης.

Θ.ΚΑΡ.

Ο ΠΕΙΡΑΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΑΠΟ ΑΣΘΜΑ!

Ο Μέγας Άσθενής κοιτάται ανήμπορος κάτω από τον μεσογειακό ήλιο. Χρόνια τώρα πάσχει από βαρύ άσθμα και από χρόνο σε χρόνο η κατάστασή του επιδεινώνεται. Από πάνω του οι γιατροί συζητούν και καυγαδίζουν για θεραπείες και φάρμακα, ενώ αυτός πνίγεται από την άσφυξία, στρυμωγμένος σε μια κλίνη μαρτυρικά στενή, που πάει να γίνη και νεκροκρέβατό του... Ποιητική αλληγορία; Ονειροφαντασία; Για κάτι τελείως πεζό πρόκειται: Για το λιμάνι του Πειραιώς, τον «πνεύμονα» της χώρας, ένα πνεύμονα που νοσεί και δημιουργεί ολόκληρο πλέγμα από προβλήματα κάθε φύσεως, που σαν πλοκάμια χταποδιού τον τυλίγουν, τον παραλύουν, και μαζί του όλη την Ελλάδα.

ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ του Πειραιώς εκτείνεται από το Πέραμα ως το Φαληρικό Δέλτα (βλ. χάρτη). Άλλα στην πραγματικότητα όλος αυτός ο απέραντος οικισμός, και σχεδόν ολόκληρη η Ελλάδα, περιμένει να εξυπηρετηθεί από τον κυρίως λιμένα (βλ. φωτογραφία), κυριολεκτικά μια μικρή λακούβα, που από αυτήν γίνεται όλη η διάνοξη εισαγωγών και εξαγωγών.

ΟΙ ΑΠΟΘΗΚΕΣ πλημμυρισμένες και τα εμπορεύματα αναγκαστικά στοιβάζονται στις αποβάθρες άκαλυπτα. Εκεί παραμένουν πολλές φορές επί μήνες, επιτείνοντας τη συμφόρηση και δημιουργώντας επιπρόσθετα προσκόμματα στην λειτουργία του πρώτου λιμανιού που διαθέτει σήμερα η χώρα.

ΔΙΟΤΙ, ο ζωτικός χώρος του λιμανιού είναι ασφυκτικά στενός. Ο Κεντρικός Λιμάνι, που αποτελεί την καρδιά του όλου λιμενικού συγκροτήματος του Πειραιώς, έχει επίφάνεια 1.100.000 τετραγωνικά μέτρα, μήκος κριπιδωμάτων 7.870 μέτρα και εκεί μέσα καταπλέουν και αποπλέουν 30.000 καράβια τον χρόνο, που φορτοεκφορτώνουν πάνω από 3 εκατομμύρια τόννους εμπορευμάτων, ενώ η κίνηση των επιβατών ξεπερνά το 3 εκατομμύρια. Προς σύγκριση: Το λιμάνι της Μασσαλίας, με διπλάσια εμπορευματική κίνηση από τον Κεντρικό Λιμένα Πειραιώς, έχει μήκος κριπιδωμάτων 29.500 μέτρων και το λιμάνι της Γενόβας, με 10 φορές περισσότερη κίνηση προς τον Κεντρικό Λιμένα Πειραιώς, έχει μήκος 20.000 μέτρων.

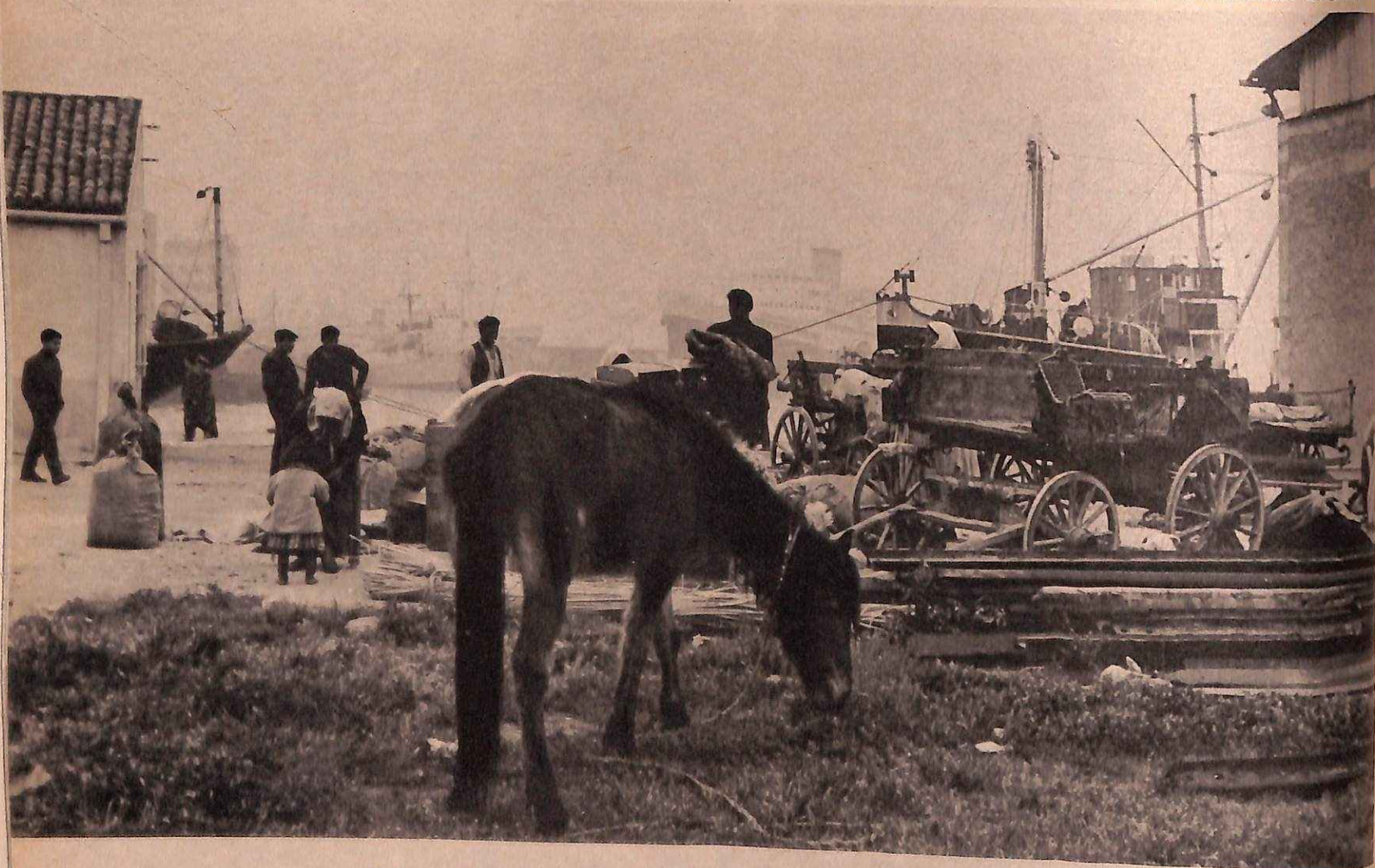
ΔΙΟΤΙ, χρειάζεται άμεσα νέα έργα το λιμάνι του Πειραιώς για να επεκταθεί προς άλλες κατευθύνσεις. Άλλα από την στιγμή που θα αποφασισθεί ένα έργο, ως την στιγμή που θα παραδοθεί στην εκμετάλλευση, θα περάσουν 9-10 χρόνια. Και το άποροφωτο: Ο Όργανισμός Λιμένος Πειραιώς (ΟΛΠ) έχει έτοιμες καθ' όλα πληρωμένες κλπ., απαλλοτριώσεις πολλών οικόματων, συνολικής επιφανείας 67.000 τετραγωνικών μέτρων, που η κατεδάφιση τους θα διευρύνει τον ασφυκτικό χώρο. Επλήρωσε ήδη 162 εκ. δραχμές για τις απαλλοτριώσεις αυτές. Μάταια όμως. Οι πολιτικές παρεμβάσεις δεν επιτρέπουν, δυο χρόνια τώρα, καμιά κατεδάφιση. Και το λιμάνι παραλύει από το άσθμα.

ΔΙΟΤΙ η διοίκηση του λιμένα (ΟΛΠ) και το προσωπικό βρίσκονται σε άπαστο ακηρυκτο πόλεμο. Η διοίκηση κατηγορεί τους εργάτες ότι δεν αποδίδουν όσο πρέπει, με αποτέλεσμα να γίνεται με εξοργιστικά βραδυ ρυθμό η φορτοεκφόρτωση, να δημιουργείται κάθε τόσο συμφόρηση στο λιμάνι και να επιβάλλονται οι καταστροφικοί επίνευλοι. Οι εργάτες κατηγορούν την διοίκηση ότι υποποκύπτει στις πιέσεις των πολιτικών και των οργανωμένων συμφερόντων και δεν παίρνει μερικά αποφασιστικά και εύκολα μέτρα που θα έσωζαν την κατάσταση. Π.χ., να απαγορεύσει την μακρά αποθήκευση των εμπορευμάτων, που προκαλεί διαχώρητο και παρεμποδίζει την γρήνη φορτοεκφόρτωση.

Ο άπαράδεκτα βραδύς ρυθμός φορτοεκφορτώσεως τών πλοίων ζηώνει βαριά την έθνικην οικονομία, με την καθιέρωση τού έπιναύλου

ΚΟΝΤΑ ΣΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΟΝΤΟΠΟΡΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΜΗΧΑΝΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ, ΣΚΗΝΕΣ ΓΡΑΦΙΚΟΤΗΤΟΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΘΛΙΟΤΗΤΟΣ, ΠΑΛΑΙΟΤΕΡΩΝ ΕΠΟΧΩΝ

Μία άγρια διένεξη, από καταβολής ΟΛΠ, σπαράσσει τόν Πειραιά. Από την μιά μεριά ή διοίκηση τού ΟΛΠ, οι έμπορικοί και έφοπλιστικοί κύκλοι, τó κράτος. Από τήν άλλη οι λιμενεργάτες με τήν πανίσχυρη και μαχητική τους όργάνωση.

Τό ασφυκτικό και μαρτυρικό λιμάνι τού Πειραιώς, από τó 1930 είναι αυτόδιοικητό. Τό κυβερνά ό ΟΛΠ, αλλά ή άνησυχητική έντύπωση πού άποκομίζει κανείς, είναι ή άστραποδόλα συναίσθηση ότι κάτι δέν πάει καλά εκεί μέσα: Άπλούστατα, νομίζεις πως δέν διοικεί τó λιμάνι ό ΟΛΠ. Τό διοικούν οι ώργανωμένοι λιμενεργάτες. Άποτελούν κράτος έν κράτει, έχουν τεράστια δημιουργημένα συμφέροντα, πού τά υπερασπίζονται σάν τίγρεις και επιβάλλουν τόν ρυθμό τής δικής τους άπο-

δόσεως στήν ζωή και τήν εργασία τού γαλασιωρημένου λιμανιού.

Έχουν οι λιμενεργάτες ένα άκαταμάχητο όπλο: Τόν κανονισμό εργασίας, πού τούς παρέχει τεράστια δικαιώματα, μεταξύ τών όποιών και τó «άσφαλιστικό ήμερομίσθιο»: Ό ΟΛΠ, δηλαδή, υποχρεούται νά πληρώνη πλήρες ήμερομίσθιο στόν εργάτη, άσχετα αν εργάζεται ή όχι, άσχετα δηλαδή αν υπάρχει εργασία στήν όποία θά χρησιμοποιηθώ. Ό «κανονισμός εργασίας», σύστημα έκτός τόπου και χρόνου σήμερα, λέει ή άλλη παράταξη, παραλύει τó λιμάνι και πρέπει νά καταργηθώ ή νά τροποποιηθώ ριζικά. Αυτός παρέχει τήν δυνατότητα στόν εργάτη νά μὴ δουλεύη άποδοτικά έφ' όσον έτοι ή άλλως έχει εξασφαλισμένο τó μεροκάματο' και

«ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΑΠΕΡΓΙΑ διαρκείας θά κάνουμε αν τροποποιηθώ ό κανονισμός εργασίας στό λιμάνι», προειδοποιεί ό γεν. γραμματέας τής Όμοσπονδίας Φορτοεκφορτωτών κ. Δημητρίου (δεξιά). «Έντός πενταετίας τó λιμάνι θά εύρη τήν λύση του αν ό προγραμματισμός εκτελεσθώ άπροσκόπτως», δηλοεί ό γεν. διευθυντής τού ΟΛΠ στρατηγός Πετρόπουλος (στό κέντρο). «Στενεύουν τó στενόχωρο λιμάνι άκόμη περισσότερο τά άποθηκευμένα έμπορεύματα», λέγει ό κ. Ι. Δασκαλάκης. Δίπλα του ό πρόεδρος τών λιμενεργατών κ. Ν. Κατσαφάδος (άκρο δεξιά).

ΕΝΑΝ ΙΔΙΑΙΤΕΡΟ ΤΟΝΟ ΔΙΝΟΥΝ ΤΑ ΜΙΚΡΟΣΚΟΠΙΚΑ, ΑΛΛΑ ΠΑΝΙΣΧΥΡΑ ΡΥΜΟΥΛΑΚΑ, ΠΟΥ ΟΔΗΓΟΥΝ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΣΚΑΦΗ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΕΞΩ ΑΠΟ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ

τού άπονέμει τέτοια δικαιώματα, ώστε καταντά οι λιμενεργάτες νά κερδίζουν πολλαπλά ήμερομίσθια μέσα στό 24ωρο, νά έχουν άποδοχές πού φθάνουν μέχρις 800 δραχμών τήν ήμέρα, και άσυγκρίτως ανώτερες τών υπαλλήλων τού ΟΛΠ. Με χαρακτηριστικό άποτέλεσμα: Ό διευθυντής Έκμεταλλεύσεως νά συγκεντρώνη λιγώτερα τού 1)3 ή 1)4 τών άποδοχών ένός υπό τās διατάγας του άρχιεργάτου τού λιμανιού... Πρέπει, λοιπόν, νά καταργηθώ ό σημερινός κανονισμός: Οι λιμενεργάτες στέκονται με τó δάχτυλο στήν ακανόαλη: «Αν γίνω ή παραμικρή τροποποίηση χωρίς τήν έγκρισή μας, θά κηρύξουμε άπεργία μέχρι θανάτου! Και όλοι οι άρμόδιοι και ένδιαφερόμενοι νοιώθουν ρίγος αναλογιζόμενοι τί σημαίνει άπεργία στό λιμάνι.

Τό καρδί τó έλεγαν «ΜΕΛΟΣ». Δέν έχει σημασία αν είναι Έλληνικών ή ξένων συμφερόντων. Έκείνο πού έχει σημασία είναι ότι έφθασε στόν Πειραιά στις 3 Φεβρουάριου 1966, ώρα 2 τó άπόγευμα. Είχε φορτίο στά κύτη του, όλο - όλο, 393 τόνους έμπορευμάτων. Και έμεινε 96 ώρες στό λιμάνι, ως τις 2 τó άπόγευμα τής 6ης Φεβρουαρίου, όποτε σήκωσε άγκυρα. Τόσες ώρες χρειάστηκε γιά νά ξεφορτώσώ τούς 393 τόνους τού φορτίου του. Ρυθμός εκφορτώσεως: 4 τόννοι τήν ώρα! Και όμως ή εργασία γινόταν με υπερωρίες, κόπια και μέσα, όλο τó 24ωρο. Τήν στιγμή πού τó γαλασιωρημένο φορτηγό σάλλαρε, ένας από τούς διευθυντές τού ΟΛΠ στράφηκε πρós κάποιον φίλο τού δημοσιογράφου: «Έχεις άμφιβολία τώρα πως δίκαια μας φορτώνουν τόν έπίναυλο»;

Επίναυλος! Η λέξη ήταν άγνωστη στό πολύ κοινό μέχρι πρό όλίγων ήμερών. Και τώρα μάθαμε, δυστυχώς, τί σημαίνει. Είναι πρόσθετος ναύλος, πού ζητούν ώρισμένες ξένες έφοπλιστικές ένώσεις, προκειμένου τά σκάφη τους νά εκτελέσουν δρομολόγια γιά τόν Πειραιά. Ό λόγος; Είναι πολύ άργακίνητη -λένε οι έ-

νώσεις, πού διεθνώς ονομάζονται «κόνφερενς»- ή φορτοεφόρτωση στό πειραικό λιμάνι. Άπελπιστικά πιδ άργακίνητη, παρά στά άλλα μεγάλα λιμάνια. Καθυστερούν τά καράβια τους και υφίστανται βαρείες ζημιές. Τό έμπορικό πλοίο είναι πολυδάπανη μηχανή. Ένα σκάφος 10.000 τόννων έχει γενικά έξοδα 2.500 δολάρια τήν ήμέρα. Καί έφ' όσον άναγκάζονται τά πλοία νά παρατείνουν τήν παραμονή τους στόν Πειραιά, περιμένοντας τήν εκνευριστικά βραδεία λειτουργία τού φορτοεκφορτωτικού μηχανισμού του, ρίχνουν τήν ζημία, πού υφίστανται από τήν καθυστέρηση, πάνω στόν ναύλο. Έπίναυλος!

Άποτέλεσμα: Ός σήμερα μόνο δύο «κόνφερενς» έχουν επιβάλει έπίναυλο στά καράβια τους. Άλλά ή κακή φήμη -άντιθετα με τήν καλή- σκορπίζεται με ταχύτητα άστραπής. Και ό Πειραιάς, άλίμονο, δέν έχει καλή φήμη. Υπάρχει άμεσος φόβος τó κακό νά επεκταθώ. Αν ό έπίναυλος γενικευθώ, θά έχωμε τρία εκατομμύρια δολάρια τόν μήνα -ένα δισεκατομμύριο δραχμές τόν χρόνο- ζημία τής έθνικης οικονομίας μας. Αυτό τó ποσόν θά πείσώ πάνω στις τιμές όλων τών ειδών τού καθημερι-

νού μας δίου που προέρχονται από το εξωτερικό. Και —άκομη χειρότερα— των ειδών που τόσο απεινώνονται προσπαζόμε να πουλήσουμε στο εξωτερικό. Βαρύ πλήγμα για μία χώρα, που καταβάλλει τέτοιες δραματικές θυσίες και προσπάθειες, να διευρύνει τις εξαγωγές της.

Δεν περιμένουμε, φυσικά, τον επίναιλο, για να διαπιστώσουμε ότι το λιμάνι του Πειραιά δεν πάει καλά, δεν ανταποκρίνεται στην αποστολή και στις αναγκασιότητες του. Εδώ και χρόνια είχε αρχίσει να καταφάνεται η ανεπάρκειά του. Είχε καταστή γενική συνείδηση ότι νοσούσε, μόνο που δεν μπορούσαν ή δεν ήθελαν οι γιατροί να το γιατρέψουν. Και μόνον τώρα, με τον επίναιλο, το τοίσιμα που μεγάλου κινδύνου αφύπνισε όλους τους αρμόδιους από την άπαθη μακαριότητα τους και τους έκανε, κάπως σπασμωδικότερα, να καταπιστούν με την ανατομία του κακού.

Πού οφείλεται η κακοδιαμονία του λιμανιού;

Σε τρία προβλήματα: Πρόβλημα χώρου, πρόβλημα πολιτικής και διοικήσεως, εργατικό πρόβλημα. Τρία προβλήματα, τρεις πηλές, που θα τις εξετάσουμε χωριστά.

Πρόβλημα χώρου; Ασφαλώς, το πιο βασικό απ' όλα. Ασφυκτιά το λιμάνι. Μία τρύπα στην ακτή της Αττικής, από την οποία προσπαθεί να χυθεί ο χειμαρρος της κινήσεως, που αυξάνει ραγδαία από έτος σε έτος.

● Το 1923 στο λιμάνι του Πειραιώς κατέπλευσαν 12.158 πλοία, 8,2 εκατομμύρια τόνων νέτ, φορτοεκφορτώθηκαν 1.510.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 567.000 επιβάτες.

● Το 1931 κατέπλευσαν 14.588 πλοία, 13 εκατομμύρια τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 2.688.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 781.000 επιβάτες.

● Το 1945 κατέπλευσαν 1.643 πλοία, 3.880.000 τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 1.787.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 382.000 επιβάτες.

● Το 1950 κατέπλευσαν 10.464 πλοία, 11.701.000 τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 3.496.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 1.213.000 επιβάτες.

● Το 1955 κατέπλευσαν 17.508 πλοία, 15.480.000 τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 4.440.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 1.915.000 επιβάτες.

● Το 1960 κατέπλευσαν 26.388 πλοία, 24.860.000 τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 6.147.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 2.555.000 επιβάτες.

● Το 1964 κατέπλευσαν 34.118 πλοία, 37.060.000 τόνων, φορτοεκφορτώθηκαν 7.935.000 τόνοι εμπορευμάτων, διακινηθήκαν 3.295.000 επιβάτες.

Ο Πειραιεύς προσπάθησε να αναπτύξει, για να παρακολουθήσει την χειμαρρώδη αύξηση της κινήσεώς του, αλλά δεν τα κατάφερε. Γιατί ο κεντρικός λιμήν έχει φθάσει στα όριά της διευρύνσεώς του. Διαδέχεται σήμερα αρκετά καλό εξοπλισμό, αλλά τα κρητιδώματα του, συνολικού μήκους 7.800 μέτρων, είναι απερίστευτα ανεπαρκή. Αγωνίζεται να διευρυνθεί, και ήδη έχει κατασκευασθεί το λιμάνι του 'Ηρακλέους (Κερατσίνι), που έχει μεγάλες διαστάσεις, αλλά κι αυτό τείνει να κορεσθεί. Η ακτή Περάματος αποτελεί άλλη διευρύνση, που απαιτεί όμως πολλά έργα ακόμη. Και, πέραν τούτων, τα σχέδια για τον μεζονα λιμένα του Πειραιώς περιλαμβάνουν το γιγαντιαίο ανάπτυγμα αυτόν από το Δέλτα του Φαλήρου ως το Πέρασμα και τον όρμο 'Αμπελακίου της Σαλαμίνας, αλλά κι αυτή η λύση προβλέπεται ότι σε λίγο θα έχει ξεπεραστεί από την ογκομένη κίνηση. Νέος, ακόμη πιο γιγαντιαίος μεζον λιμήν αρχίζει να διαγράφεται, από την Ραφήνα ως την 'Ελευσίνα, που

ΟΙ ΜΗΧΑΝΙΚΕΣ εγκαταστάσεις είναι εκσυγχρονισμένες και όχι εύκαταφρόνητες. Η απόδοσή τους, ωστόσο, δεν είναι ανάλογη. Γιατί;

αποτελεί όμως θέμα μέλλοντος. Και, εν τώ μεταξύ, το μεγάλο φλέγον πρόβλημα παραμένει: Ο κεντρικός λιμήν πνενστιά, ασφυκτιά. Τι μπορεί να γίνει για να μη καταδικασθεί σε θάνατο;

Ο γενικός διευθυντής του ΟΛΠ, στρατηγός Πετρόπουλος, είναι —λόγω της θέσεώς του— ο «ίσχυρος άνιρ» του λιμανιού. Οι δικαιοδοσίες του είναι τεράστιες. Ουσιαστικός διευθύνει τα πάντα. Δυναμικός, ξεχειλίζοντας από δραστηριότητα, με ενεργητική φυσιογνωμία, έχει πληθωρική αίσιοδοξία, παρά τα προβλήματα και τους αντιπάλους που αντιμετώπιζει.

Παρά την τρομερή έλλειψη χώρου, πάμε καλά. Κάνουμε μεγάλα έργα και η δουλειά γίνεται όλο και καλύτερα. Δεν νομίζω πως φέτος ο επίναιλος ήταν δικαιολογημένος. Διαθέτουμε το 1/4 των τακτικών εσόδων για επενδύσεις. 'Αν εφαρμοσθεί η πρόσκοπη ο προγραμματισμός, σε πέντε χρόνια το πρόβλημα του λιμανιού θα έχει λυθεί. Στο μεταξύ, αποσυμφωνείται όσο είναι δυνατόν. Μεταφέρουμε τα παρατηλιμένα και υπό επίσκεψη πλοία, τις εύλεκτες ύλες, τα αλιευτικά. Μένουν κάτι κατ'ικία μονάχα, που κι αυτά θα φύγουν.

Υπάρχει όμως και το πρόβλημα των αποθηκών.

Βέβαια κι αυτό είναι πολύ άκανθώδες. Δεν είναι ασφυκτικά μικρός μόνον ο θαλάσσιος χώρος του λιμανιού. Είναι ανεπαρκής και ο αποθηκευτικός χώρος. Έχουμε στεγασμένες αποθήκες 76.000 τ.μ. και υπαίθριες αποθήκες 200.000 τ.μ. Δημιουργείται συσσωρευση και συμφόρηση εμπορευμάτων, που παρεμποδίζουν την κίνηση των εργατών και την ταχεία εκφόρτωση, και αυτός είναι ο βασικός λόγος που αργκινείται το λιμάνι.

Δεν πρέπει να εξαναγκάζονται οι κάτοχοι των εμπορευμάτων να αποσύρουν το ταχύτερο τα εμπορεύματά τους.

Πρέπει, αλλά το πρόβλημα είναι πολύπλοκο. 'Επί του παρόντος, εκείνο που επείγει είναι ότι πρέπει το κράτος και οι δημόσιοι οργανισμοί, που δεν πληρώνουν αποθηκευτικά και άφηνουν τα εμπορεύματά τους λιμνασμένα στο λιμάνι, επί μήνες και μήνες, να πειθοναγκασθούν να τα αποσύρουν άμεσα, για να αδειάσει ο τόπος.

Ο στρατηγός Πετρόπουλος είναι γενικά αίσιοδοξος. 'Αντιθέτως, όμως, ένας θετεράνος ειδικός του λιμανιού,

ο σύμβουλος του ΟΛΠ Σπύρος 'Αθανασούλιας, ναυτικός πράκτωρ και ναυλομεσίτης, που έχει κολοσσίαία σχετική πείρα, εκφράζει μαύρη απαισιοδοξία:

—Το λιμάνι νοσεί και φοβόμαστε πως θα εξακολουθή να νοσεί. Είμαι 12 χρόνια σύμβουλος του ΟΛΠ, απηύδισα να αναμένα την εφαρμογή ριζικών μέτρων και αναγκάσθηκα προ ημερών να υποβάλω παραίτηση, που δεν έγινε αποδεκτή. Χρειάζονται γενναίες λύσεις, που προσκρούουν όμως σε πολιτικές παρεμβάσεις, στην γραφειοκρατία, στον κακό προγραμματισμό. Τα έργα είναι δραδυκίνητα και εκτελούνται κατ' αριθμητική πρόοδο, ενώ η κίνηση αυξάνεται κατά γεωμετρική και η ασφυξία θα εντείνεται, αντί να χαλαρώνεται.

Εξ ίσου δριμύς στην απαισιοδοξία του είναι και ο πρόεδρος του Εμπορικού Συλλόγου Πειραιώς κ. Κούν:

—Υπεύθυνο για την αράωστία του Πειραιώς είναι το κράτος. Δεν υπήρχε προγραμματισμός αληθινός στην εκτέλεση των έργων του λιμένος. Οι παραγωγικές τάξεις του Πειραιώς από μακρόν έκρουσαν τον κώδωνα του κινδύνου εκ της ανεπαρκείας του λιμένος, αλλά οι διαμαρτυρίες τους έπεσαν στο κενό, και έτσι φθάσαμε στο σημερινό αδιέξοδο. Τώρα επιβάλλεται: Να σαρωθούν άμεσα τα επί μακρόν παραμένοντα αποθηκευμένα είδη του δημοσίου. Να πάουν οι ΣΕΚ να εκφορτώνουν τα εμπορεύματά τους στον λιμένα. Να επισπευσθεί η αποπεράτωση των εκτελουμένων έργων και εντός του κυρίου λιμένος και εκτός αυτού. Να εφαρμοσθούν οι αποφάσεις για την αποσυμφόρηση. 'Αν δεν υπάρχουν πιστώσεις για όλα αυτά, είναι δυνατόν να συναφθεί μέγα δάνειο, το οποίο εύχερας ήμπορεί να αποσβεσθεί από τα έσοδα του λιμένος.

Το δεύτερο πρόβλημα: Διοίκηση και πολιτικές παρεμβάσεις, είναι επίσης σοβαρό. Πολλοί βάλλουν κατά της σημερινής διοικήσεως, που έχει επικρατήσει ένα ναύαρχο —τον πρόεδρο του ΟΛΠ— και ένα στρατηγό —τον γενικό διευθυντή του. 'Εάν ποτέ οι στρατιωτικοί έχουν λιμενολογικές γνώσεις και πείρα; ακούσαμε να λένε πολλοί. 'Χρειάζονται ειδικοί και όχι άνθρωποι απλώς με διοικητικές ικανότητες, για να κουμπάρουν ένα τόσο μεγάλο και πολύπλοκο λιμάνι. Ο κ. 'Αθανασούλιας, μάλιστα, προχωρεί περισσότερο. Ζητεί να πάει πιά ο γενικός διευθυντής του ΟΛΠ να διορίζεται από την κυβέρνηση. Πρέπει να είναι μένιμος υπάλληλος του οργανισμού.

Όσον αφορά τις πολιτικές παρεμβάσεις, αυτές προκαλούν την όργη και την έγερση όλων των ασχολουμένων με το λιμάνι.

Μας περιβάλλει κλοιός ώργωνομένων συφερόντων, που τον στενεύει η πολιτική και η ρουσφετολογία, μας έπτε μία προσωπικότητα του ΟΛΠ, που θέλει να κρατήσει άναυμος. Έχουμε άπιστευτη προκοπή, που πρέπει να σπάσει για να σωθεί το λιμάνι.

Από το 1963 παραμένουν ανεκτέλεστες απαλλοτριώσεις, των οποίων επιληρώσαμε ήδη τις απολήψεις, αποκαλύπτει ο κ. Πετρόπουλος. Σκεφθείτε: Από το 1957 ως το 1963 έγιναν απαλλοτριώσεις 34 χιλιάδων τ.μ. για επέκταση των αποθηκών, με αποζημιώσεις 34 εκατομμύρια δραχμών. Από το 1963 ως τώρα έγιναν διπλάσιες απαλλοτριώσεις: 60.000 περίπου τ.μ., με αποζημιώσεις 160 εκατομμύρια δραχμών και δεν έχουμε καταφέρει ούτε ένα τετραγωνικό μέτρο. Πώς να προχωρήσουμε έτσι;

Και, τέλος, το τρίτο πρόβλημα: Το εργατικό. 1.600 μόνιμοι λιμενε-

γάτες αποτελούν το συνδικαλιστικό φρούριο, που δεν είναι δυνατόν να αλωθεί. Κατηγορούνται οι εργάτες του λιμανιού ότι έχουν υπέρογκες αποδοχές —μέχρι 15.000 φθάνουν μερικοί άρχιεργάτες— και κακή απόδοση. Για να ανταποκριθεί το λιμάνι στην κίνηση, έφ' όσον ο χώρος του είναι ανεπαρκής, πρέπει να επιταχυνθεί ο ρυθμός των φορτοεκφορτώσεων. 'Αλλά αντί να επιταχυνεται, τουναντίον, επιδραδύνεται, μολονότι το λιμάνι μηχανοποιείται συνεχώς περισσότερο. Και έτσι έχουμε την συμφόρηση, την ασφυξία, που καταλήγουν στους επίναιλους.

Αναφέρεται χαρακτηριστικώς ότι το 1931, πριν αρχίσει ο τεχνικός εξοπλισμός του λιμένος Πειραιώς, οι λιμενεργάτες ήταν 2.950 και η φορτοεκφορτωτική κίνηση εκείνο το χρόνο ανήλθε σε 2.688.000 τόνους. Από τότε εκατονταπλασιάσθηκαν τα μηχανικά μέσα. Και το 1964 χρησιμοποιήθηκαν στο λιμάνι 1.626 μόνιμοι λιμενεργάτες, 384 δόκιμοι, 1.460 ελεύθεροι και 825 έκτακτοι. Συνολικά 4.245 άτομα. Και μόλις κατάφεραν να φορτοεκφορτώσουν 3.072.000 τόνους εμπορευμάτων, δηλαδή η κίνηση του κυρίου λιμένος τός εκείνο. Δηλαδή —υπογραμμίζεται— παρά την τεράστια μηχανοποίηση, η απόδοση των λιμενεργατών είναι μικρότερη σήμερα παρά πριν από 35 χρόνια.

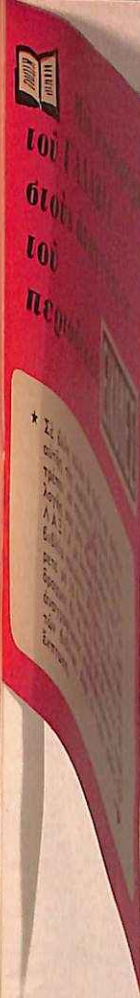
Έξαλλοι από όργη, όμως, οι αντιπρόσωποι των εργατών αποκρούουν την κατηγορία:

—Η απόδοση των εργατών στο λιμάνι του Πειραιώς δεν υστερεί καθόλου από των άλλων μεγάλων λιμανιών του κόσμου, τονίζει με πάθος ο γενικός γραμματέας της Πανελληνίου 'Ομοσπονδίας Φορτοεκφορτωτών κ. Δημητρίου. Για την κατάσταση του λιμανιού φταίει η διοίκηση, δεν φταίνε οι εργάτες. Το πρόβλημα είναι κυρίως θέμα αποθηκευτικών χώρων και όχι εργατικής απόδοσης. 'Ας αποσυμφωρήσουν τις αποθήκες από τα λιμναζόντα εμπορεύματα, ας τις διευρύνουν επιβάλλοντας τις απαλλοτριώσεις, για να βελτιωθεί η κατάσταση. Όσο για το περιβάλλον «σφαλιστικού» ημερομίσθιου, που λέγεται ότι παρεμποδίζει την απόδοση των εργατών, αυτό υφίσταται μόνο στα χαρτιά. Στην πράξη, καταβάλλεται μόνον όμα δεν υπάρχουν εργασία στο λιμάνι, αλλά, δόξα σοι ο Θεός, χρόνια έχει να παρατηρηθεί κενό στην κίνηση του Πειραιώς και χρόνια έχει να ελσπορήσει έστω και ένα τέτοιο ημερομίσθιο.

Και ο πρόεδρος των Λιμενεργατών Πειραιώς κ. Κατσαράδος, όπας και ο γενικός γραμματέας τους κ. Δασκαλάκης, δίνουν επίσης τις φωνές:

—Οι μόνιμοι άνευθυνοι για την κατάσταση του λιμανιού είναι οι λιμενεργάτες. 'Αν απελευθερωθώ ο αποθηκευτικός χώρος, θα δουλεύουμε πολύ πιο άνετα και πιο γρήγορα. Γιατί δεν λαμβάνονται σχετικά μέτρα. 'Ας προμηθευθεί η άς νοίκισή ο ΟΛΠ πολλές φορτηγίδες, να τις χρησιμοποιήσουν ως πλωτές αποθήκες, όπως γίνονται άλλοτε, για να διευκολυνθεί η σημερινή τραγική κατάσταση, που επέφερε τον επίναιλο. Και ας προγραμματισθούν πρακτικότερα έργα του ΟΛΠ, ο οποίος άρέσκειται να επιδίδεται σε πολυδάπανα τουριστικά έργα, όπως το Δέλτα του Φαλήρου, διάφορα περίπτερα, το Θέατρο 'Επιδαύρου κλπ., ενώ υπάρχει τόσο επιτακτική ανάγκη εκτελέσεως λιμενικών εγκαταστάσεων.

Αυτή είναι μία εικόνα της ασθένειας του μεγάλου λιμανιού. Οι «αποδοσίες» συγκινήθηκαν με την επιβολή του επίναιλου, που μπορεί να αποτελέσει βρόγχο στον λαιμό του ασφυκτικού Πειραιώς και να τον μεταβάλει σε εχολορόβητο λιμάνι. Θα διαρκέσει αυτή η συγκίνηση; 'Η θα ξαναπέσουν στην προηγούμενη μακαριότητα;

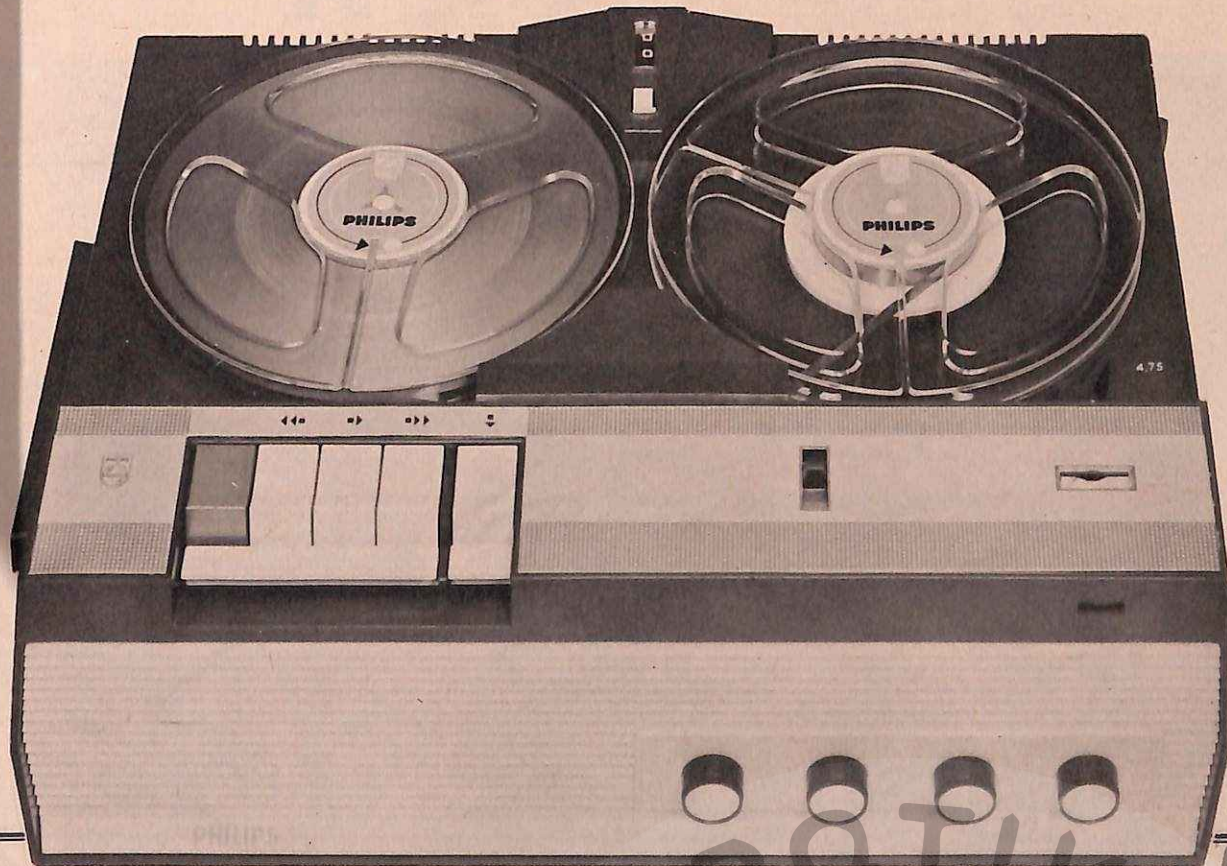

ΕΟ ΜΑΓΝΗΤΟΦΩΝΟ

PHILIPS

EL 3553

με τη χαμηλή τιμή (4.450) ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΕΙΡΕΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ*

- με τρανζίστορς
- 4 έγγραφες 2 ταχύτητες
- αναπαραγωγή στερεοφωνική μέσω προενισχυτού
- με δυνατότητα αναμιξεως προγραμμάτων

Σ' έναν ήσυχο κήπο

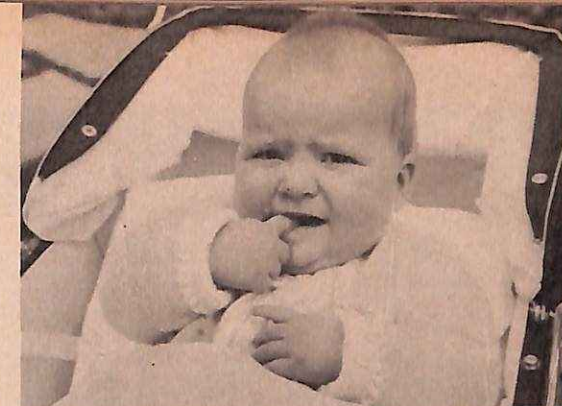
Η ΜΙΚΡΗ ΕΛΕΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΜΕ ΤΗ ΓΙΑΓΙΑ ΣΤΑ ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΤΟΥ ΨΥΧΙΚΟΥ, ΟΠΟΥ ΜΕΓΑΛΩΣΕ ΚΑΙ Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΗΣ ΠΡΙΓΚΙΠΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΖΩΝΤΑΝΟ

μια βασίλισσα - γιαγιά Σε περιοδεία μια νέα βασίλισσα

ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΑΠΟ ΜΙΑΝ
ΗΡΕΜΗ, ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ «ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ»

Τα παιχνίδια και τα γέλια
τά παρακολουθεί διασκεδάζοντας
σιωπηλά στο καρρότσι της
ή πιο μικρή αδελφή,
ή Χριστίνα - Φρειδερίκη.
«Εύκαιρία μία και οι έλλοι
είναι απασχολημένοι, να βάλλω
το δάχτυλο στο στόμα».

...ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ. Η ΤΡΕΧΑΛΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΓΕΛΙΑ...

...ΟΤΑΝ ΣΤΟ ΤΕΡΜΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΜΕΝΗ Η ΑΝΟΙΧΤΗ ΑΓΚΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗΣ ΓΙΑΓΙΑΣ

ΚΑΙ Η ΚΟΥΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟΣΟ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΗ

«Αλλαγή φρουράς» σκέφτηκαν πολλοί όταν είδαν την "Αννα - Μαρία μέσα στην παλιά έπαρχιακή Μητρόπολη ντυμένη με την γιορτινή γιαννιώτικη φορεσιά. Το ωραιότατο κορίτσι από την Δανία φοροδύσε με υπερηφάνεια το παλαιό ρούχο, χρυσοκεντημένο από περίφημους τεχνίτες της περιοχής, που ξεκινούσαν κάθε άνοιξη από τα χωριά τους για να γεμίσουν κεντημένα ρούχα την Βαλκανική.

Είναι μια στολή παλιά, που ο δήμαρχος 'Ιωαννίνων είχε χαρίσει πρό χρόνων στην Βασίλισσα Φρειδερίκη. Ήταν από κείνες τις συγκινητικές προσφορές — της είχαν χαρίσει και τίς... πέστροφες που ζούν στις γούρνες του 'Αδου και του Βοϊδομάτη — που ανταποκρίνονταν στην δική της συγκινητική αγάπη για τον τόπο.
— Η Βασίλισσα Φρειδερίκη έχει αφήσει ένα κομμάτι από την καρδιά της στην "Ηπει-

ρο, λένε όσοι την γνωρίζουν. Της πηγαίνει η άγρια ομορφιά της, το αυστηρό ήθος... Εκτιμάει την αυταπάρα που δείχνουν οι κάτοικοί της, όσες φορές το απαιτήσουν εθνικές ανάγκες...
Τώρα, αποσυρμένη από την ένταση, η Βασίλισσα - Μητέρα έχει κληροδοτήσει στην νέα Βασίλισσα, μαζί με πολλά που αγαπούσε, και το ενδιαφέρον της για την άκριτική αυτή περιοχή. Την ίδια στιγμή που στα 'Α-

ΜΕ ΤΗΝ ΓΙΑΝΝΙΩΤΙΚΗ ΦΟΡΕΣΙΑ Ή "ΑΝΝΑ - ΜΑΡΙΑ,
ὅπως κάποτε, πρὶν ἀπὸ χρόνια, ἡ Φρειδερίκη

νάκτορα του Ψυχικού ή γιαγιά φιλοξενούσε τρία μωρά —τις δυο έγγονές της από την Σοφία και τον Δόν Χουάν, που ταξίδευαν στην Μέση Ανατολή, και την Διάδοχο 'Αλεξία—, ή Άννα - Μαρία δεχόταν τις πρώτες έμπειρίες της από τον τραχύ έλληνατικό χώρο.

—Οἱ ἄνθρωποι ἐκεῖ πάντω δὲν ξέρουν τὸ ψέμα — λένε πῶς εἶπε στὴν νύφη τῆς ἡ Φρειδερίκη γιὰ τοὺς ἡΠεριώτες. "Ὁ, τὸ σὺ δώσουν, θὰ στὸ δώσουν μὲ τὴν καρδιά τους. "Ὁ, τὸ σὺ ποῦνε θὰ εἶναι ἀληθινό...

“Ένα μπουκετό ανθίμενες άμυνδαλιές ή-
ταν τὸ πρῶτο ποὺ καλωσῶρισε τὴν Βασίλισ-
σα στὸ “Ακτιον, στὸ μικρὸ αεροδρόμιο στὴν
παράλια τοῦ “Αμβρακικοῦ. Κὶ ἀργότερα,
στὴν Πρέβεζα, περισσότερα ποὺ εἶχαν δεμεί-
νες στὰ πόδια τους χάρτινες ἑλληνικὲς ση-
μαίες. Χαρμύσσανα σήμαντρα, ἀψίδες κατω-
μένες ἀπὸ χλωρὴ δάρνη. “Εγκάρσιες εὐχές,
ἀποϊκόα λογύβρια, οἰκείες φράσεις —“Νά
ζήσης, κοῦκλα!”, «Καταστάνα ὡς μὰς εα-
ναφέρης τὴν κράς σου» — ὑποδέχονται τὸ βα-
σιλικὸ εὐγεῖος. Ὑπερήφανος σκύει κάθε τό-
σο τὸ Κωνσταντίνος, γιὰ νὰ ἐξηγήσῃ στὴν γυ-
ναῖκα του τὰ αὐθόρμητα λόγια. Οὔτε μιὰ στι-
γμὴ δὲν ἔλειπε τὸ χαμόγελο ἀπὸ τὰ χεῖλη
τῆς “Αννας - Μαρίας.

«Μεγαλειότατε, εὐχαριστοῦμε πού μάς φέρατε τὴν Βασίλισσα». Ἀπὸ πέρσου ὁ Βασίλειος εἶχε ὑποσχεθῇ στοὺς Γιαννιώτες πὼς σ' αὐτὴ τὴν ἐπέτειο τῆς ἀπελευθερώσεως θὰ ἔφερνε στὴν Ἡπειρο τὴν Ἄννα - Μαρία. Πέρυσι τὸτεῖον καιρὸ ἡ Βασίλισσα περὶνε τὴν Ἀλεξία. Ὁ Κωνσταντῖνος τῆς εἶχε τηλεφωνήσει καὶ ἡ μικρὴ μέλλουσα μητέρα εἶχε ρωτήσει μὲ περιέργεια: «Μὰ πὼς εἶναι, τέλος πάντων, αὐτὰ τὰ Γιάννενα;». «Εἶχα περιγράψει πολλές φορές τὸν τόπο σας στὴν γυναικά μου. Ἀλλὰ ἄλλο εἶναι ἀνὰ σοῦ διηγούνται κι ἄλλο ἀνὰ βλέψεις τὴν Ἡπειρο μὲ τὰ ἴδια σου τὰ μάτια!».

Μέσα σε πέντε μέρες, πολλά βιώματα είχαν σωρευθεί για την νέα Βασίλισσα. Γνωριμία με την παράδοση, επαφή με τα ήθη— της προόδου, αντιμετώπιση δυσκολιών —τόσο ξένων στην δική της πατρίδα—, πολ-
κάνουν για τους ανθρώπους των θρηνών χα-
ριών και δόρο —όπως στην περίπτωση του
χωριού Χλεισούρα— την προσφορά ενός πέ-
τρινου δωματίου για μία τετραμελή οικογέ-
νεια.

Ἀπόλτητα καὶ καλωσύνη. Αὐτὲς οἱ δυὸ
λέξεις θὰ μπορούσαν νὰ χαρακτηρίσουν τὴν
προσφορά τῆς Ἀννας - Μαρίας. Μὲ τὸν ἴδιο
σεβασμὸ πὺς περπάτησε στὴν ἀρχαία Νικό-
πολη, ἄκρη - ἄκρη στὰ θαυμαστά μουσικά
δάπεδα τῶν βυζαντινῶν ἐκκλησιῶν, ἔσκυψε
καὶ πάνω ἀπὸ τὴν κοριτσίστικη ἐργασία στὴν
Παιδόπολη τῆς «Ἀγίας Ἐλένης», στὰ Γιάν-
νενα.

—“Ὁμορφὴ φωνὴ ποὺ ἔχει ἡ Βασίλισσα, σχολίαζαν μὲ θαυμασμὸ τὰ κοριτσάκια.

—Τί σᾶς εἶπε;

—Μᾶς ρώτησε ἂν εἶναι δύσκολο τὸ κέν-

▲ ΜΙΑ θαυμάσια χρυσοκέντητη στολή είχε προσφέρει ο δήμαρχος Ίωαννίνων στην Βασίλισσα Φρειδερίκη, σε μία από τις επίσημες της στην ήπειρωτική πρωτεύουσα. Χρόνια έχουν περάσει από τότε και η σημερινή Βασίλισσα - Μητέρα πάντα θυμάται με συγκίνηση την πρώτη γνωριμία της με την τραχεία ελληνική περιοχή και τους κατοίκους της.

τημά μας, ἂν περνᾶμε καλὰ καὶ τί ὥρα κοι-
μόμαστε.

—Ἑλληνικά;

—'Ελληνικὰ ὀλόσωστα.

— Ἡ Βασίλισσα, ἐξηγοῦσε λίγο ἀργό-
τερα ὁ Κωνσταντῖνος στοὺς δημοσιογράφους,
ἀποφεύγει νὰ μιλήσῃ ἑλληνικά, γιατί δρι-
σκεται σὸ σημεῖο ἐκείνου ποὺ ἔφερε ἀρεκτά,
γνοῖς νὰ τὰ ἔξερ τέλεια.

—'Εμᾶς μᾶς εἶπαν πῶς στὴν Παιδόπολη
«Ἁγία Ἑλένη» μίλησε ὠραιότατα μὲ τὰ κο-
ρίτσια.

—Τί νὰ σᾶς πῶ; Αὐτὰ δὲν μοῦ τὰ λέει
ἐμένα, μοῦ τὰ κρατάει μυστικά!

Κάθε φορά που η Άννα - Μαρία έσκυβε να ψυθίσει με δειλία μερικές λέξεις στο παιδί, στους γέροντες, στις γυναίκες, αποκούσε την πρώτη προσωπική επαφή της, μικρά της μυστικά με τον ελληνικό λαό. Κ' ίσως αυτές οι χαμηλόφωνες κουδούνες, αυτές οι πρώτες αθόρυβες πρωτοβουλίες — η Βασίλισσα ζήτησε να χορηγητά πλήρες σύστημα στο Κέντρο Νεότητας, χωρίς κανέναν δημοσιογράφο να το αντιληφθῇ — να δημιουργήσαν την βεβαιότητα πως το ψηλά αυτό κορίτσι «μπορεί να καταλάβει πιο πολλά από τους άλλους». 'Ανάμεσα στις χειραψίες, πέρασαν πολλά γράμματα στα χέρια της Βασίλισσας. Κ' ἔξω από το ξενοδοχείο «Ξενία» ἄρτασε, στο ὅποιο εἶχε καταλυεῖ το βασιλικό ζεύγος, μιὰ γυναίκα, μὲ το ἄρρωστο σιλικό ζεῦγος, ζητοῦσε ἀπὸ τὸν μαρὸ της σπῆν ἀγκαλιά, ζητοῦσε ἀπὸ τὸν μαρὸ της ἀνάση νὰ τὴν δῇ.

—Δὲν μπορῶ ἐγώ. Πρέπει νὰ τὰ πῆς αὐ-
τὰ στὸν νομάρχη.

—Ὁ νομάρχης εἶναι ἄντρας, δὲν τὰ κα-
ταλαβαίνει. Αὐτὴ εἶναι γυναικίκα καὶ μάνα...

Μια γνωστή ιστορία

Ενάμισυ χιλιόμετρο ἀνηφορικό, λασπωμένο καλντερίμι περπάτησε ἡ "Αννα - Μαρία γιά νά φθάσει στήν Μητρόπολη τῆς Κόνιας, μέ τό παλιό ξυλόγλυπτο τέμπλο. Ἀλλά κάθε φορά ἔκανε καί μέ περισσότερη καλὰ ταύνη τὸν σταυρό της, στὰν ὁ μητροπολίτης προσευχόταν γιά τὸν ἄνδρα της, γιά τὴν μι- κρή Ἀλεξία, γιά τὸ ἐλληνικὸ ἔθνος, γιά τὸν στρατό.

στρατό. Ἀπὸ τὸ μπαλκόνι τοῦ Δημαρχείου τῆς Κόνιτσας τὸ βασιλικὸ ζεῦγος παρακολούθησε τοὺς ἡπηρεώτικους χοροὺς ποὺ χορεύσαν στὴν πλατεία εἰκοσι κορίτσια τῆς περιοχῆς, ντυμένα μὲ ὀλοκέντητες λαϊκὲς φορεσιές. Τὸ θέαμα ἀπὸ κεῖ πάνω ἦταν μαγευτικό. Ἀγριεῖς, χιονισμένες κορυφές τῆς Πίνδου σμίγουν μὲ τὰ βορειοηπειρωτικὰ βουνά καὶ ἀγκαλιάζουν, κυκλικά σχεδόν, τὴν ὀρεινὴ πόλη. Δίπλα της, κυλοῦν δύο ποτάμια, γαλάζια καὶ φουσκωμένα αὐτὴ τὴν ἐποχὴ, ἀπὸ τὴν βροχὴ καὶ τὸ χιόνι, ποὺ ἄρχισε νὰ ὑποχωρῇ σιγὰ - σιγὰ στὸ μῆνυμα τῶν ἀνοιξέων. Κάτω ἀπὸ τὸν λαμπρὸ ἥλιο ἡ μικρὴ ὀρχήστρα τῶν

ΤΗΝ ἴδια σπολή φορούσε ἡ Βασί-
λισσα Ἄννα - Μαρία, ὅταν, στὸ
πλεῖστο τοῦ Κωνσταντίνου, παρακο-
λοῦσθε τὴν ἐπίσημη δοξολογία στὴ
Μητρόπολη τῶν Ἰωαννίνων. Ἐξ ἑ-
σου ἔντητον ἐντύπωση, ἔκανε ἡ ἡπει-
ρωτικὴ γῆ καὶ στὴν νέα Βασιλίδα.
Ἡ ὁμορφὴ κοπέλλα ἀπὸ τὸν Βορρά
γιὰ πρώτη φορὰ στὴν ζωὴ της ἦλθε
στὴν ἐπαφὴ μὲ τόσο τραχὺ χῶρο.

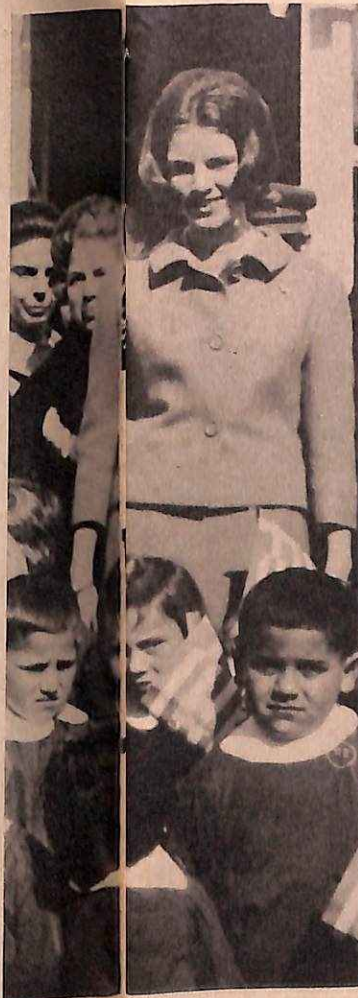

Η ΒΡΟΧΗ και το κρύο δεν έσθλασαν το γέλιο της Βασίλισσας που περι-
ήλθε τα Κέντρα Νεότητος στις συνοι-
κίες των 'Ιωαννίνων (άριστερά). Και
ανάμεσα στο φορτωμένο πρόγραμμα
βρήκε ώρα να επισκεφθῇ και μιὰ θυ-
ζαντινή έκκλησία στην "Αρτα (άνω).

ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ εντύπωση έκαναν στην ύψηλή επισκέπτρια τὰ
δάπεδα των χριστιανικών εκκλησιών που βρίσκονται κοντά
στα ρωμικά έρειπια της Νικοπόλεως. Είχε μακριὰ συνομι-
λία με τὸν έφορο αρχαιοτήτων κ. Ι. Δάκαρη, πού την ξενάγη-
σε, και συνεχῶς ρωτούσε σχετικά με τὸ θέμα. «Κρίμα νὰ
μὴν ἔχουν δημοσιευθῇ σὲ εικονογραφημένη έκδοση» — συνώ-
ψισε τις εντυπώσεις της μετὰ τὸ τέλος της επίσκεψης.

«ΕΠΡΕΠΕ νὰ σὲ ὑποδεχοῦμε στὸ "Αργυρό-
καστρο», εἶπαν οἱ Βορειοηπειρώτες πρόσ-
φυγες, τοῦ Οἴκου Εὐγενίης τῆς 'Ηγουμενί-
της, στὴν νεαρή Βασίλισσα, πού δὲν παρέ-
λειψε νὰ τοὺς ἐπισκεφθῇ και νὰ ἐνδιαφερθῇ
γιά τις συνθήκες τῆς διαβίωσής τους.

ΚΑΙ ΜΙΑ ἀναμνηστική φωτογραφία ἀπὸ τὴν
ἐπίσκεψη στὸν Παιδικὸ Σταθμὸ Πρεβέζης,
ὅπου φιλοξενοῦνται παιδάκια τῆς προσχολι-
κῆς ἡλικίας. 'Η ὥραία νεαρή κυρία ἐγόητευ-
σε τοὺς μικροσκοπικοὺς τροφίμους με τὴν
προσῆνεια και με τὴν τρυφερότητά της.

ΕΝΑ ΑΡΝΑΚΙ γιὰ τὴν 'Αλεξία προσφέ-
θηκε (άνω) στὸ βασιλικὸ ζεύγος, κατὰ
τὴν διέλευσή του ἀπὸ τὸ τυροκομεῖο Καλ-
πακίου. «Πολὺ νόστιμη» βρήκε τὴ φακὴ
(δεξιά) ἡ Βασίλισσα 'Αννα - Μαρία,
πού στὴν Παιδόπολη Ζηρού, ὅπως και
σὲ ἄλλα ἱδρύματα, δοκίμασε τὸ φαγητό.

λαϊκῶν ὀργάνων — βιολὶ, σαντούρι, λαγούτο
καὶ γκάιντα — παίρνει ἕναν τόνο θριαμβικόν.
Κάθε φορὰ πού ἕνας χορὸς τελειώνει, ἀκού-
γεται πρῶτο και δυνατώτερο ἀπ' τὸ μπαλκόνι
τὸ χειροκρότημα τοῦ Κωνσταντίνου. Τότε, ὁ
κόσμος γυρίζει τὸ κεφάλι πρὸς τ' ἀπά-
νω και ἀναποδίδει με ἐπευφημίες. Στὴν ἄ-
κρη τῆς πλατείας με φόντο τὰ βουνὰ βρί-
σκεται τὸ χάλκινο ἀγάλμα τῆς Βασίλισσης
Φρειδερίκης. Φορεῖ τὴν γιαννιώτικη φορεσιά
καὶ ἔχει ἀγκαλιασμένο ἕνα παιδί. 'Ο Κων-
σταντῖνος δείχνει τὸ ἀγάλμα στὴν "Αννα -
Μαρία και τῆς διηγείται τὴν γνωστὴ ἱστο-
ρία: «'Όταν, τὴν ἐποχὴ τοῦ ἐμφυλίου πολέ-
μου, ἡ Κόνιτσα ἦταν πολιορκημένη, ἡ Βασί-
λισσα - Μητέρα πέρασε με κίνδυνο τῆς ζωῆς
τῆς τὸν ναρκοβημένο δρόμο και ἔφθασε ὡς
ἐδῶ, γιὰ νὰ δώσῃ κουράγιο στοὺς κατοί-
κους...».

Στὶς μονότονες μέρες τῆς ἐπαρχίας, τὸ
βασιλικὸ πέρασμα ἦταν πηγὴ νέας δυνάμεως.
«Τὰ νιάτα, ἡ ὀμορφιά και ἡ οἰκογενειακὴ
σας εὐτυχία ἀντανάκλουν και σὲ μᾶς», εἶπε
ὁ δήμαρχος τῆς "Αρτας στὴν ὡραιότατη
προσφώνησή του.

«Θέλω νὰ εὐχαριστήσω τὸν λαὸ τῆς 'Η-
πειρου —ἀπάντησε ὁ Βασιλεὺς στὸν νομάρ-
χη, στὰ Γιάννενα, σηκώνοντας τὸ ποτήρι
του— γιὰ τὴν ὑποδοχὴ πού ἔκανε στὴν γυναί-
κα του και σὲ μένα. Γύρισα αὐτὲς τὶς μέρες,
μαζὶ με τὴν Βασίλισσα, τις πόλεις και τὰ
χωριά. Διεπίστωσα τὴν πρόοδο, ἀλλὰ εἶδα
και πόσα πολλὰ μένει ἀκόμη νὰ κάνουμε ὅ-
λοι μας γιὰ τὴν "Ηπειρο. 'Ηθελα νὰ σᾶς δια-
δεβαίωσω πὼς ἡ Βασίλισσα κ' ἐγὼ θὰ εἴμα-
στε πάντα κοντὰ σᾶς».

Απὸ «πρῶτο χέρι»

Εὐτυχισμένος ὁ Κωνσταντῖνος, περήφα-
νος γιὰ τὸ ὁμορφὸ κορίτσι του, γελαστός σὰν
ὅλους τοὺς μπαμπάδες τοῦ κόσμου, ὅταν ἄ-
κουγε τὴν πολὺ συνηθισμένη, ὁλῶστε, φρά-
ση: «Νὰ μᾶς φέρετε τὴν "Αλεξία», δημιουρ-
γοῦσε γύρω του κλίμα ἐντελῶς φιλικόν. Στὴν
Παιδόπολη Ζηρού «'Αγιος 'Αλέξανδρος»,
ὅπου τετρακόσια ἀγόρια ζητωκραύγαζαν:
«Κωνσταντῖνε, και στὴν Πόλη», ὁ Βασιλεὺς
ἔζησε σκηνὲς πού τοῦ θύμισαν τὰ σχολικά
του χρόνια. Παρ' ὅλες τις συστάσεις πού
τοὺς ἔχουν κάνει οἱ δασκάλεις τους —μὴν
δίνετε ὅλοι τὰ χέρια σας. 'Εσεῖς δίνετε ἕνα
χέρι, ὁ Βασιλεὺς πρέπει νὰ σφίξῃ τετρακό-

ῖα», οἱ πιὸ πολλοὶ μαθηταὶ τὸν πλησία-
σαν και, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν χειραψία, ἔχουν τὴν
εὐκαιρία μιᾶς μικρῆς συνομιλίας. Κάποιος,
πιὸ τολμηρός, μάλιστα, ἔτρεξε κ' ἔφερε ἀπὸ
τὸ δωμάτιό του μιὰ φωτογραφία τοῦ 1952,
ὅπου ὁ Κωνσταντῖνος ποζάρει μικρὸς με τις
δύο ἀδελφές του.

—'Εδῶ, Μεγαλειότατε, ἦσαστε σὰν κ'
ἐμᾶς!

Τέσσερα ἀγόρια ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν κορυ-
φὴ τοῦ βουνού, ἀπὸ τὸ χωριὸ τους, πού βρί-
σκεται ἀκριβῶς στὰ ἑλληνοαλβανικά σύνορα.
Πέρασαν τρέχοντας τὸν Καλαμᾶ και, βρεγμέ-
να ὡς τὴν μέση, ἔφθασαν στὸ φυλάκιο τῆς
Κακκαδιάς.

—Πὼς βρεθήκατε ἐδῶ, παιδιά; Πόση ὥ-
ρα ἀπέχει τὸ χωριὸ σας;

—'Απέχει μιὰ ὥρα, ἀλλὰ ἐμεῖς ἤρθαμε
σ' ἕνα τέταρτο, Μεγαλειότατε. Εἶδαμε ἀπὸ
μακριὰ τὰ αὐτοκίνητα και ἤρθαμε νὰ σᾶς
προλάβωμε!..

—'Ανθρωποι τοῦ λαοῦ, γέροι παπᾶδες,
παιδιά, στρατιῶτες, δημοσιογράφοι μποροῦ-
σαν νὰ μάθουν ἀπὸ «πρῶτο χέρι» ὅχι μόνο
τις ἐντυπώσεις τῶν ὑψηλῶν ἐπισκεπτῶν ἀπὸ
τὸ ταξίδι, ἀλλὰ και ὅ,τι ἄλλο ἤθελαν.

—'Η "Ηπειρος ἐντυπωσίασε τὴν Βασί-
λισσα. 'Η εὐλικρίνεια τῶν κατοίκων της, τὰ
πανύψηλα βουνά... Εἶναι, βλέπετε, τόπος πού
ἐπιβάλλεται ἀμέσως. Πρὸ πάντων ὅταν, ὁ-
πως ἡ Βασίλισσα, ἔρχεται κανεῖς ἀπὸ τόπο
πού τὸ ψηλότερο βουνό του εἶναι τριακόσια
μέτρα.

—Στὸ Σούλι θάρθετε, Μεγαλειότατε;

—Αἰσθάνομαι ἄσχημα πού χρειάζεται
νὰ μοῦ τὸ πῆτε δεύτερη φορὰ. Τὸ ἔχω ὑπο-
σχεθῇ ἀπὸ καιρὸ και θάρθω τὸ συντομώτερο.

—Τώρα φτιάχνουν κ' ἕνα δρόμο... Μὴν ξε-
χάσετε νάρθετε. 'Αν πῆτε πὼς θάρθετε, θὰ
μᾶς τὸν τελειώσουν πιὸ γρήγορα.

—Σύμφωνοι τότε. 'Εγινε!

—Μὲ τὴν ἄλλη ὑπόσχεση, αὐτὴν πού δώ-
σατε στὴν "Αρτα, ὅταν ὁ δήμαρχος σᾶς εὐ-
χῆθηκε: «Και με τὸν γιόν, τί γίνεται;

—Τί νὰ γίνῃ; Περιμένουμε κ' ἐμεῖς.

—Μήπως ἡ Βασίλισσα μᾶς κρατᾷ τί-
ποτε μυστικόν;

—'Όχι. 'Η Βασίλισσα δὲν σᾶς κρατᾷ
μυστικά. 'Αλλῶστε δὲν θὰ τὴν ἔτρεχα ἔτσι
με τὸ τζίπ, γιὰ νὰ φτάσωμε στὸ φυλάκιο τῆς
Κακκαδιάς!

—'Αλλῃ περιοδεῖα δὲν ἐτοιμάζετε μετὰ
τὴν "Ηπειρο;

—Θέλουμε νὰ πᾶμε παντοῦ. Τώρα, ὅμως,
τὴν Σαρακοστή εἶναι δύσκολο, γιατί πηγαί-
νουμε κάθε μέρα στὴν ἐκκλησία. Μετὰ τὸ
Πάσχα, ὅπωςδήποτε...

—'Απλά, υπερήφανα...

Κομψότατη, ἀπλά, ἀλλὰ φρενὴν ντυμέ-
νη, ἡ "Αννα - Μαρία ἔδειξε πάντα μιὰν ἰδιαί-
τερη φροντίδα γιὰ τὴν ἐμφάνισή της, ἀκόμη
κι ὅταν ἦταν γνωστὸ πὼς ἡ διαδρομὴ θὰ εἴ-
ναι ἐπίπονη. Χρησιμοποίησε δύο μάλλινα
πράσινα ταγιέρ —ἕνα πράσινο ζαντ κ' ἕνα
σκοῦρο, στὸ χρώμα τοῦ ἑλατου—, ἕνα κοντὸ
βραδινὸ πράσινο τσαγαλί, ἕνα ἀνσάμπλ ἀπὸ
ροδι κρέπ, κεντημένο με πέρες, κ' ἕνα ρὸζ
ταγιέρ τούιντ. 'Ακόμη, δύο γούνινα παλτά
—ἕνα μιν κ' ἕνα ὁσέλο— και τὴν περίφημη
γιαννιώτικη στολή. Πάντοτε ἀπλά, ἀλλὰ ὡ-
ραῖα κτενισμένη και μακιγιαρισμένη ἐλαφρό-
τατα, δημιούργησε γύρω της ἀληθινὴ συμ-
πάθεια, πού τελικὰ μεταμορφώθηκε σὲ... μι-
κρὸ θρύλο. Παράδειγμα: Στὰ Γιάννενα δια-
δόθηκε ἐπιμόνως πὼς ἡ Βασίλισσα, ἐπιστρέ-
φοντας ἀπὸ τὴν 'Ηγουμενίτσα, κατέβηκε ἀ-

πὸ τὴν σπὸρ «Μερεσντές» τοῦ Βασιλέως και
ἐπέστρεψε στὴν πόλη με τὸ... αὐτοκίνητο τῆς
συγκοινωνίας, γιὰ νὰ γνωρίσῃ καλύτερα τὸν
λαὸ τῆς.

—Καὶ πὼς τὸ ξέρεις, Θανάση;

—Μαὺ τὸ εἶπε ὁ συμβολαιογράφος. Ζή-
τησε, μάλιστα, εἰσιτήριο και ἡ προφορά της
ἦταν ξενηλική...

—Μήπως μάλῶσε με τὸν Κωνσταντῖνο
και τοῦφυγε;

—Δὲν μαλώνει αὐτή. Δὲν εἶναι σὰν τις
ἄλλες. Δὲν ἔχει οὔτε ἐγωισμό οὔτε ψηλὰ τὴν
μύτη. Μόνο πού εἶναι πολὺ ἀδύνατη, βρὲ παι-
δί. Τί γίνεται, δὲν μᾶς τὴν προσέχουνε;

Και ἡ κουβέντα γιὰ τὴν "Αννα - Μαρία,
γιὰ τὸ πὼς ντύνεται, πὼς μιλάει, πὼς χαιρε-
τάει, τί εἶπε, κυλοῦσε ἐπηξημένη, με ὅλα ὁ-
σα μπορεῖ νὰ προσθέσῃ στὴν πραγματικότη-
τα ἡ λαϊκὴ συμπάθεια.

«Εἶναι μικρὴ —εἶχε πει γιὰ τὴν κόρη της
κάποτε ἡ Βασίλισσα "Ινγκριντ. Νὰ εἰσάστε
ἐπιεικεῖς μαζί της και νὰ τὴν ἀγαπᾶτε. Θὰ
γίνῃ μιὰ καλὴ Βασίλισσα».

—'Εγινε κιόλας!

Θὰ μπορούσαμε νὰ τῆς ἀπαντήσωμε.

Ο Τσώρτσιλ και ο γλύπτης

Ο πηλός έχει πάρει πια καθαρά την επιβλητική μορφή του Ουίνστον Τσώρτσιλ κάτω από τα χέρια του γλύπτη Όσκαρ Νήμον, που έλαβε την παραγγελία να φιλοτεχνήσει ένα μπρούντζινο ανδριάντα του, για το βρετανικό Κοινοβούλιο. Το άγαλμα βρίσκεται προς το παρόν στο ατελιέ του καλλιτέχνη, στο Τσέλσι, όταν όμως ετοιμασθή και χυθή στο χαλκό, θα στηθή στην θέση που ώρισε η διακοσμητική επιτροπή του Κοινοβουλίου, η οποία συνεστήθη το 1965, για να αποφασίσει σχετικά με το έργο που θα άπαθανάτιση την μνήμη του «Πατέρα της Νίκης». Ο Νήμον έχει φτιάξει αρκετά αγάλματα του Τσώρτσιλ μέχρι σήμερα, ενώ και ο ίδιος ο Τσώρτσιλ είχε φιλοτεχνήσει κάποτε ένα άγαλμα του Νήμον. «Είμαι ολόιδιος», είχε πεί κάποτε ο Τσώρτσιλ ικανοποιημένος, όταν είχε δει το μαρμάρινο άγαλμά του που έχει στήσει ο Νήμον για την βασίλισσα, στο Ουίνδσορ Κάσλ.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟ ΨΥΓΕΙΟ ΤΟΥ 1966

ZANUSSI

"Όπως το 1965 έτσι και το 1966 το ηλεκτρικό ψυγείο ZANUSSI θα είναι το ΠΡΩΤΟ στην Ελλάδα απ' όλα τα Ευρωπαϊκά Ψυγεία.

ΟΚΤΩ ΝΕΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΙΚΑΝΟΠΟΙΟΥΝ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ & Σ. / ΑΘΗΝΑΙΘΕΣ / ΝΙΚΗ-ΡΟΔΟΣ
ΠΡΕΣΒΥΤΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΟΙΚΙΑΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΟΣΟ ΠΟΛΥ ΘΑ ΖΗΣΕΤΕ

Τό πόσο θα ζήση ένας άνθρωπος, είναι κάτι που εξαρτάται θεοβαίως από πολλές πιθανότητες και δύσκολα μπορεί να το καθορίση κανείς. Ωστόσο, υπάρχουν τόσες στατιστικές πληροφορίες, ώστε, βλέποντας απλώς αν ανήκετε σε μία από ένα ώριμο αριθμό κατηγοριών στις οποίες κατατάσσονται όλοι οι άνθρωποι, είναι δυνατόν να κάνετε μία τεκμηριωμένη πρόβλεψη σχετικά με την μακροβιότητά σας, πρόβλεψη που θα αποδειχθεί, στις περισσότερες περιπτώσεις, εκπληκτικά ακριβής!

Αυτό συμβαίνει κάθε φορά που θέλετε να κάνετε μία ασφάλεια ζωής. Η ασφαλιστική εταιρία είναι ικανή να υπολογίση πόσα χρόνια θα ζήσετε. Κατόπιν αυξάνοντας ελαφρώς τις πιθανότητες προς όφελός της, ή εταιρία στοιχηματίζει, με το αζημίωτο, ότι δεν πρόκειται να πεθάνετε νωρίτερα από ό,τι υπολογίζει.

Με βάση την απλούστατη αυτή αρχή, ότι μία τεκμηριωμένη πρόβλεψη τείνει πάντοτε να είναι ακριβής, οι ασφάλειες ζωής έχουν εξελιχθεί σε μία κολοσσιαία επιχείρηση με κεφάλαια που υπερβαίνουν τα 145 τρισεκατομμύρια δολάρια.

Είναι ένας αριθμός που πρέπει να εμπνεύση την βεβαιότητα ότι οι ασφαλιστικές εταιρίες ξέρουν τί κάνουν. Και όπως αυτός, μπορούμε να εκμεταλλευθούμε και εμείς τις στατιστικές πληροφορίες για να

υπολογίσουμε πόσα χρόνια είναι πιθανόν να ζήσουμε.

Το ερωτηματολόγιο που ακολουθεί χρησιμοποιεί τα ίδια ακριβώς στατιστικά στοιχεία που θα χρησιμοποιούσε οποιαδήποτε ασφαλιστική εταιρία, προκειμένου να καθορίση το ποσόν που όφειλε να καταβάλει κατά μήνα ο ασφαλιζόμενος. Είναι αποτέλεσμα μελετών, οι οποίες εδημοσιεύθηκαν από το Έθνικ Κέντρο Στατιστικών Υγείας της Υπηρεσίας Δημοσίας Υγείας των Ηνωμένων Πολιτειών και την Υπηρεσία Απογραφής, έρευνών τις οποίες έκαναν μερικές από τις μεγαλύτερες ασφαλιστικές εταιρίες και προέρχεται επίσης και από άλλες ασφαλείς πηγές.

Απαντήστε στις ερωτήσεις που εμπίπτουν στην κατηγορία στην οποία ανήκετε. Πιθανόν να θρήνη μερικές απ' αυτές εξοργιστικές. Π.χ. ενώ στατιστικώς είναι γνωστό ότι οι γιατροί πεθαίνουν νωρίτερα από τους άνδρες πολλών άλλων επαγγελματιών, ένας γιατρός γνωρίζει ότι οι συναδέλφοί του που φροντίζουν για την υγεία τους, έχουν μεγαλύτερες πιθανότητες να ζήσουν πολλά χρόνια, όπως γίνεται άλλωστε με πολλούς. Έτσι, ένας γιατρός που προσέχει την υγεία του είναι πιθανό να σκεφθεί ότι είναι ανόητο να αφαιρέση από το αθροισμά του λόγω του επαγγέλματός του.

Δεν είναι όμως καθόλου άνοησία. Πρώτα - πρώτα, ο γιατρός είναι εκτεθειμένος σε μεγαλύτερους κινδύνους μόλυνσεων.

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΠΟΣΟ ΜΑΚΡΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΣΑΣ

Εκτίθεται επίσης στις ακτίνες «X» και σε άλλους κινδύνους του επαγγέλματός του. Δεύτερον, ενώ καμιά κατηγορία δεν μπορεί να θεωρηθεί απολύτως ακριβής ως προς ένα μεμονωμένο άτομο, το σύνολο των κατηγοριών συνθέτει ένα στατιστικό διάγραμμα του ατόμου το οποίο είναι πολύ περισσότερο ακριβές.

Έτσι, αριθμήσετε την κάθε ερώτηση που σας αφορά, σύμφωνα με τις οδηγίες παρ' όλο που είναι δυνατόν να σας δημιουργηθούν αντιρρήσεις και αμφιβολίες. Είναι το τελικό άθροισμα που έχει σημασία. Θα σας δώση μία αρκετά σαφή ιδέα πόσα χρόνια σας μένουν να ζήσετε ακόμα με βάση το ποιος και τί είσθε και με ποιο τρόπο ζήτε σήμερα. Θα σας βοηθήση επίσης να αλλάξετε μερικές από τις συνήθειές σας, οι οποίες υποσκάπτουν ίσως την υγεία και την μακροβιότητά σας.

Μην ξεχνάτε ότι πρέπει να συμπληρώσετε κάθε παράγραφο που σας αφορά. Διαφορετικά θα έχετε ένα λανθασμένο αποτέλεσμα στον αριθμό, ο οποίος και αποτελεί τον μοναδικό γνώμονα για την κατανόηση των πιθανοτήτων της μακροβιότητός σας.

1 ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΗΛΙΚΙΑ.

α'. "Αν είσθε 45 χρόνων ή νεώτερος, ξεκινάτε με μία πιθανότητα 78 χρόνων ζωής. Γράψτε τον αριθμό 78 στο τετράγωνο δεξιά.

β'. "Αν είσθε άνω των 45, αλλά κάτω των 60, γεννηθήκατε πολύ νωρίς για να επωφεληθίτε από τις σύγχρονες προόδους στην υγιεινή, παιδική διατροφή και προληπτική ιατρική. Οι πιθανότητες σας μειώνονται σε 73 χρόνια ζωής. Γράψτε τον αριθμό 73 στο τετράγωνο δεξιά.

γ'. "Αν είσθε άνω των 60, οι στατιστικές (των Ηνωμένων Πολιτειών) αποφαίνονται ότι έχετε ήδη αφήσει πίσω σας τόσους πολλούς από τους κινδύνους της ζωής, ώστε οι πιθανότητες σας παίρνουν μια απότομη ανοδική στροφή. "Αν η ηλικία σας είναι μεταξύ 60 και 65, γράψτε 78 στο τετράγωνο δεξιά. "Αν η ηλικία σας είναι μεταξύ 65 και 70, αρχίζετε με πιθανότητες 80 χρόνων ζωής και αν έχετε περάσει τα 70 δεν υπάρχει κανένας λόγος να γράψετε τίποτε, είσθε μία χαρά όπως είσθε και ούτε πρόκειται ν' αλλάξετε οποιαδήποτε από τις συνήθειές σας.

2 ΦΥΛΟΝ.

α'. "Αν είσθε γυναίκα προσθέστε 2 στον αρχικό αριθμό σας.

β'. "Αν είσθε άνδρας αφαιρέστε 2.

3 ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ.

Παραδόξως, είναι τα δύο εκ διαμέτρου αντίθετα.

τα επαγγέλματα —ύψηλές θέσεις στις οποίες δεν έχετε προϊστάμενο και εργασίες που απαιτούν σκληρό σωματικό μόχθο— που δίνουν τις μεγαλύτερες πιθανότητες μακροζωίας. Μόνη εξαίρεση στον κανόνα αυτόν είναι το ιατρικό επάγγελμα, όπου οι ειδικοί κίνδυνοι στους οποίους εκτίθενται οι γιατροί εκμηδενίζουν τα πλεονεκτήματα της μη ύψάρξεως προϊσταμένου.

α'. "Αν είσθε αγρότης, ή εργάτης σε ανοικτό χώρο, προσθέστε 2 στο προηγούμενο σύνολο. Σημειώστε το άθροισμα στο τετράγωνο δεξιά.

β'. "Αν είσθε διευθυντής σε μεγάλη εταιρία ή στην δική σας επιχείρηση, προσθέστε 2.

γ'. "Αν είσθε οικοδόποινα σε εύπορο σπίτι, προσθέστε 2.

δ'. "Αν είσθε κατώτερος υπάλληλος σε μικρή ή μεγάλη επιχείρηση, αφαιρέστε 2 από το προηγούμενο σύνολο.

ε'. "Ανδρας ή γυναίκα, αν εργάζεσθε σταθερά σε οποιαδήποτε εσωτερική εργασία (γραφείο) και δεν κατέχετε υψηλή θέση, αφαιρέστε 1.

στ'. "Αν είσθε γιατρός αφαιρέστε 3 από το προηγούμενο σύνολο, εκτός αν η ειδικότητά σας σας φέρνη συχνά σε επαφή με συσχευές και διεργασίες ακτίνων «X». Στην περίπτωση αυτή αφαιρέστε 9.

4 ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ.

Είναι αναμφισβήτητο ότι οι παντρεμένοι, ανεξάρτητα από το αν πιστεύουν ότι είναι ευτυχείς ή όχι, ζουν περισσότερο από τους ανύπαντρους. Υπάρχουν πολλοί πιθανοί λόγοι γι' αυτό, όπως η μεγαλύτερη σταθερότης στις συνήθειες, πιο άνετος ύπνος, καλύτερο διαιτολόγιο. Οι κοινωνικές σεξουαλικές σχέσεις, απερίσπαστες από στέρηση ή υπερβολή, παίζουν επίσης ένα θετικό ρόλο. "Οπωσδήποτε, ακόμη και οι μη ευτυχισμένοι έγγαμοι, φθονούνται ίσως, από την άποψη αυτή, από τους άγαμους, τους οποίους οι ίδιοι τόσο συχνά φθονούν.

α'. "Αν έχετε περάσει τα 30 και είσθε διαζευγμένος ή δεν έχετε παντρευτεί ποτέ, αφαιρέστε 4 από το προηγούμενο σύνολο.

β'. Χήρες και χήροι, αφαιρέστε 2.

γ'. "Αν είσθε σήμερα παντρεμένος, αλλά έχετε ήδη διαζευχθεί περισσότερο από μία φορά, αφαιρέστε 4.

δ'. "Αν είσθε κάτω των 30, παντρεμένος και έχετε την εύκολη προσδοκία ότι ο γάμος σας θα διαρκέση, το σύνολο παραμένει αναλλοίωτο.

5 ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ.

Είναι παραδεδομένο ότι όσοι προέρχονται από μακρόβιες οικογένειες, έχουν την τάση να ζουν περισσότερο από τον μέσο όρο. Όλοι οι άλλοι παράγοντες παραμένουν οι ίδιοι.

α'. "Αν έχετε παππού ή γιαγιά —από πατέρα ή μητέρα— που έζησε πέραν των 80 ή εξακολουθή να ζή και είναι υγιής, προσθέστε 2 στο σύνολό σας.

β'. "Αν έχετε 2 ή περισσότερους παρόμοιους προγόνους, προσθέστε 5.

γ'. "Αν ένας από τους γονείς σας ή από τους γονείς των γονέων σας πέθανε κάτω των 60 από καρδιοπάθεια, συγκοπή, αρτηριακή ανωμαλία ή καρκίνο, αφαιρέστε 4 από το σύνολό σας.

δ'. "Αν ένας από τους γονείς σας είναι ή ήταν διαβητικός, αφαιρέστε 2.

6 ΔΙΑΙΤΑ.

Γενικά δεν είναι εξαιρετικά σημαντικό ποιά φαγητά προτιμάτε και ποιά αποφεύγετε, αν το διαιτολόγιό σας είναι εξισορροπημένο και θρεπτικό και αποφεύγετε την υπερτροφία. Υπάρχουν, ωστόσο, ώριμοι παράγοντες στο διαιτολόγιο, οι οποίοι, σύμφωνα με τα συμπεράσματα πρόσφατων ιατρικών ερευνών, επενεργούν σαφώς στην διάρκεια της ζωής σας.

α'. "Αν το νερό που πίνετε είναι σκληρό και αφήνη ίσως μία μεταλλική γεύση στο στόμα σας, προσθέστε 1 στο σύνολό σας.

β'. "Αν το νερό που πίνετε είναι εκ φυσικού ελαφρό ή χρησιμοποιείτε διάλυση, αφαιρέστε 1.

γ'. "Αν είσθε άνδρας και τρώτε βαρείες, πλούσιες σε θερμίδες τροφές, όπως κέικ, καραμέλλες, γλυκά, πολύ βούτυρο, ψωμί και πατάτες, και πίνετε τον καφέ σας υπερβολικά γλυκό, είσθε υποψήφιος για αρτηριακές ανωμαλίες, καρδιακή προσβολή και πρόωρο θάνατο. "Αφαιρέστε 6 από το προηγούμενο σύνολό σας. Αυτό δεν ισχύει για τις γυναίκες. Μπορούν να τρώνε από τα είδη αυτά και το σύνολό τους να παραμένει αναλλοίωτο.

δ'. "Αν τείνετε να τρώτε ελαφρά, εκτός από ένα βαρύ γεύμα την ημέρα, αφαιρέστε 4.

ε'. "Αν τρώτε πολλές φορές την ημέρα, αλλά ποτέ ένα πλήρες γεύμα, προσθέστε 2.

7 ΠΟΤΑ.

Η χρήση του αλκοόλ, σ' οποιαδήποτε σημαντική ποσότητα, είναι ήδη γνωστό ότι συμβάλλει ουσιαστικά στην έξαρση της ασθένειας του ήπατος, ή οποια, με τη σειρά της, δημιουργεί πολλά άλλα προβλήματα στην εν γένει κατάσταση της υγείας μας. Έτσι, ενώ το αλκοόλ δεν είναι απ' ευθείας δολοφόνος, ενισχύει αποτελεσματικά τις δυνάμεις εκείνες που τείνουν να συντομεύσουν την ζωή μας.

α'. "Αν δεν πίνετε καθόλου ή πίνετε όχι περισσότερο από ένα μαρτίνο ή ένα - δυο ποτήρια μύρτα την ημέρα, προσθέστε 1 στο σύνολό σας.

β'. "Αν είσθε συντηρητικός πότης, και πίνετε 2, 3 ή 4 φορές την ημέρα, αφαιρέστε 2.

γ'. "Αν πίνετε πολύ και είσθε αλκοολικός αφαιρέστε 5.

8 ΚΑΠΝΙΣΜΑ.

Δεν υπάρχει ανάγκη περισσότερων αποδείξεων ότι το κάπνισμα αποτελεί κίνδυνο για την υγεία. Αυτό που είναι ήδη γνωστό, γίνεται βαθμιαία πεποίθηση στους γιατρούς ότι ο κίνδυνος από το κάπνισμα δεν περιορίζεται στον καρκίνο των πνευμόνων, αλλά αποτελεί ενισχυτικό παράγοντα στις παθήσεις της καρδιάς και της στεφανιαίας αρτηρίας.

α'. "Αν καπνίζετε περισσότερα από 20 τσιγάρα την ημέρα, αφαιρέστε 6.

β'. "Αν είσθε μανιάδης καπνιστής πούρου ή πίπας, αφαιρέστε 2.

γ'. "Αν δεν καπνίζετε, ή καπνίζετε λιγώτερα από 20 τσιγάρα την ημέρα, το σύνολό σας παραμένει αναλλοίωτο.

9 ΥΠΝΟΣ.

α'. "Αν φροντίζετε να κοιμάσθε τουλάχιστον 7 ώρες κάθε νύκτα, προσθέστε 2 στο σύνολό σας.

β'. "Αν πέραν του πλήρους νυκτερινού ύπνου, κοιμάσθε τουλάχιστον μισή ώρα ακόμη την ημέρα, προσθέστε 2 επί πλέον.

γ'. "Αν ο ύπνος σας είναι άτακτος και συνήθως ανεπαρκής, αφαιρέστε 3.

δ'. "Αν χρησιμοποιήτε ύπνωτικά χάπια αφαιρέστε 5.

10 ΑΣΚΗΣΗ.

Οι πρόσφατες ιατρικές έρευνες, αν και όχι τελεσίδικα, τείνουν να καταδείξουν ότι η άσκηση αποτελεί σημαντικό στοιχείο στην διατήρηση της υγείας καθώς και της σιλουέττας. Είναι πολλοί οι γιατροί που πιστεύουν ότι ένα τακτικό καθημερινό πρόγραμμα με τις κατάλληλες ασκήσεις αποτελεί το αποτελεσματικότερο προφυλακτικό μέσον εναντίον των καρδιακών προσβολών.

α'. Προσθέστε 2 αν ακολουθήτε ένα τακτικό πρόγραμμα.

11 Ο ΑΕΡΑΣ ΠΟΥ ΑΝΑΠΝΕΕΤΕ.

Η χρόνια βρογχίτις, το έμφυσημα και άλλες χρόνιες παθήσεις των πνευμόνων προκαλούν τον πρόωρο θάνατο ενός αυξανόμενου συνολικού αριθμού ανθρώπων κάθε χρόνο. Έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε ότι προέρχεται κυρίως από την αυξανόμενη ρύπανση της ατμοσφαιράς. Μέχρι σήμερα δεν φαίνεται να υπάρχει λύση στο πρόβλημα της ρύπανσης της ατμοσφαιράς, ή οποια αυξάνεται αναλόγως προς την πληθυσμική πυκνότητα κάθε πόλεως.

α'. "Όσοι ζουν σε πόλεις με πληθυσμό άνω του 1.000.000 κατοίκων πρέπει να αφαιρέσουν 4 από το προηγούμενο σύνολό τους.

β'. "Όσοι ζουν σε μικρότερες πόλεις να αφαιρέσουν 2.

γ'. "Αν ζήτε σε κωμόπολη, προσθέστε 1 χωριό, προσθέστε 1.

12 ΔΥΣΤΥΧΗΜΑΤΑ.

Οι θάνατοι από αυτοκινητικά δυστυχήματα ή από τραύματα που προήλθαν από αυτοκινητικά δυστυχήματα, έχουν φθάσει σε επιδημικές διαστάσεις. Σκοτώνονται σε αυτοκινητικά δυστυχήματα όσοι σχεδόν πεθαίνουν από καρκίνο, και ενώ το ποσοστό των τελευταίων υπέρχει πιθανότητας να μειωθεί από την μία μέρα στην άλλη, το ποσοστό των πρώτων ανέρχεται σταθερά. Δεν είναι δυνατόν να υπολογισθεί η διάρκεια της ζωής σας αν δεν εξετασθούν οι συνθήκες και ο τρόπος με τον οποίο οδηγείτε.

α'. "Αν οδηγείτε συνήθως με ταχύτητα 80 χιλ. και άνω σε ανοικτό δρόμο, αφαιρέστε 5.

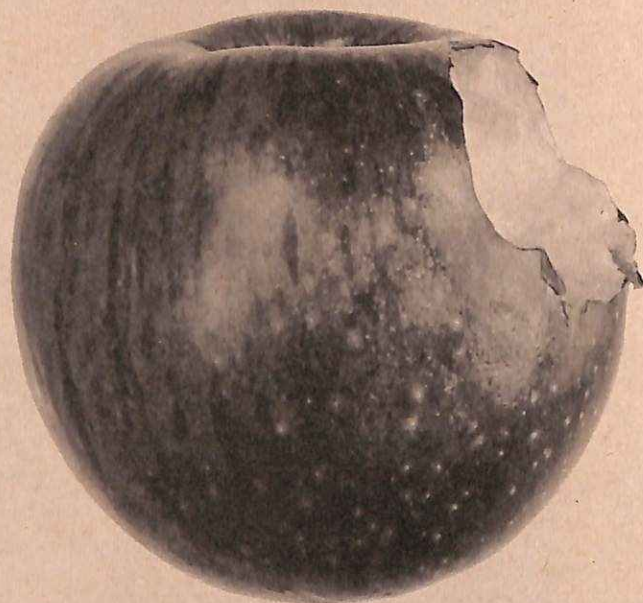
β'. "Αν πότε - πότε περνάτε με κόκκινο, προσπερνάτε άλλο αυτοκίνητο σε απαγορευμένη περιοχή, αμελήτε να δώσετε σήμα παρέας, ή διαπράττετε άλλες, μικρότερες οδικές παραβάσεις, αφαιρέστε 3.

γ'. "Αν οδηγείτε και η οδότη σας είναι κάτω του φυσιολογικού (20)20, αφαιρέστε 3.

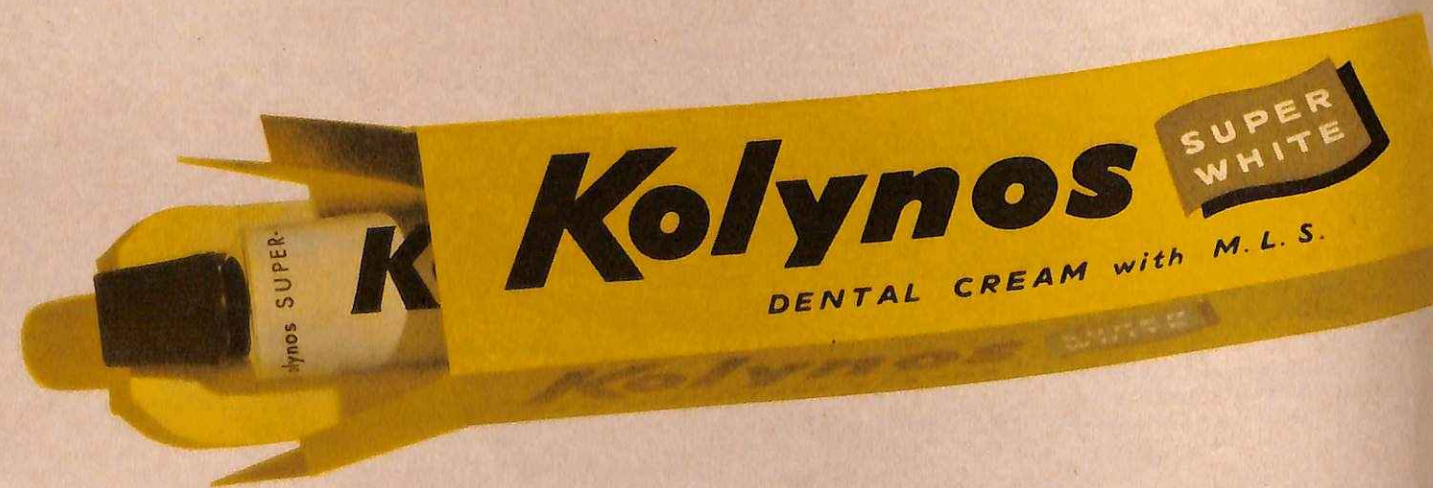
δ'. "Αν έχετε την συνήθεια να διατηρήτε σημαντική απόσταση από το προπορευόμενο αυτοκίνητο, ακολουθήτε τους κανονισμούς της τροχαίας, ακόμη και αν σας φαίνονται ανόητοι και περιττοί, ανήκετε στην μόνη κατηγορία οδηγών που έχουν την πιθανότητα να μην υποστούν ποτέ δυστύχημα. Το συνολικό σας άθροισμα παραμένει αναλλοίωτο.

Το τελικό άθροισμα δείχνει πόσο μπορείτε να ελπίζετε ότι θα ζήσετε, λαμβανομένων φυσικά υπ' όψιν των στατιστικών καθιερωμένων ενοίκων ή μη τρόπων, κατά τους οποίους διαφέρετε σαν άτομο, από το κλασικό πρότυπο του μέσου ανθρώπου. "Οπωσδήποτε, έχετε ήδη μία καλή ιδέα και μπορείτε να κατανοήσετε ποιές είναι οι πιθανότητες σας να ζήσετε μία φυσιολογική σε διάρκεια ζωή. Και το σπουδαιότερο, μάθατε τον τρόπο με τον οποίο μπορείτε να αυξήσετε τις πιθανότητες αυτές. Τα υπόλοιπα εξαρτώνται από σας...

ΧΑΡΑΛΑΝΤ ΤΖ. ΤΑΟΥΜΠ

Για λευκά και γερά δόντια
χρειάζεται μόνον

και λίγη φροντίδα.

Δυό φορές την ημέρα με KOLYNOS SUPERWHITE
κι άμέσως τό χαμόγελο σας θά δείξη τή διαφορά.
Τά δόντια σας θ' άστράφτουν κατάλευκα, γεμάτα

ύγεια και ή άναπνοή σας θά είναι ολόδροση.
KOLYNOS SUPERWHITE, στό γνωστό σας κίτρινο
κουτί. Σε μεγάλο μέγεθος: είναι οικονομικώτερο

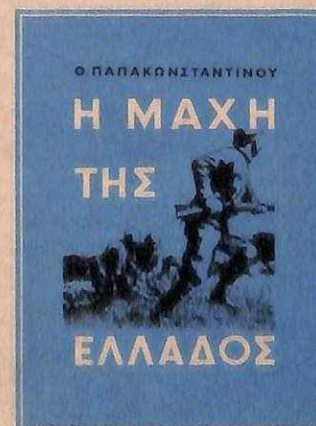
KOLYNOS SUPERWHITE για τό χαμόγελο τής έπιτυχίας.

K5

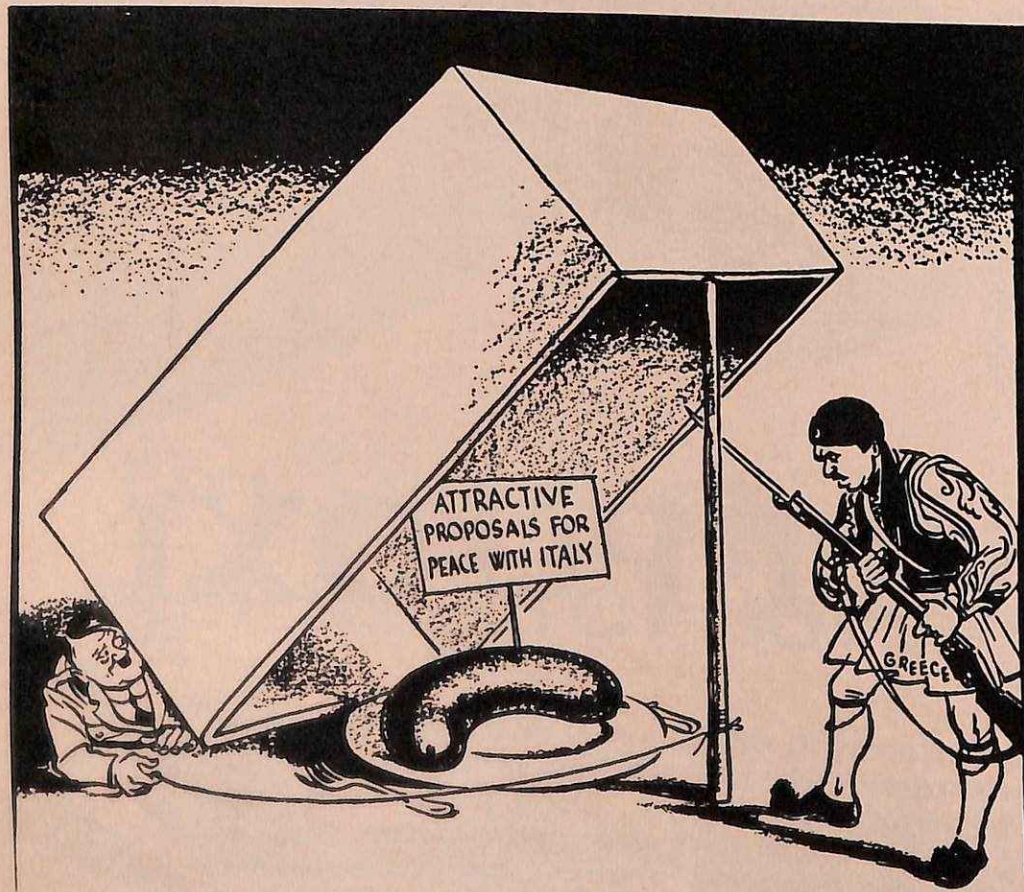
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ ΟΧΙ

Ούδεις κατακτητής, ακόμη και ό πλέον πολεμοχαρής, προτιμά την αίματηρήν καθυπόταξιν μιās χώρας, αν ήμπορῇ νά την καταλάβῃ άμαχητί. Όταν, μάλιστα, ή χώρα αὐτή δέν αποτελεί τόν στρατηγικόν σκοπόν του, άλλ' είναι άπλώς ένας μεταβατικός σταθμός του όλου κοσμοκρατορικοῦ σχεδίου του, ή άποφυγή τής συρράξεως άποκτᾷ πρακτικήν αξίαν μεγαλυτέραν άπό μίαν στρατιωτικήν νίκην. Διότι και οίκονομίαν δυνάμεων εξασφαλίζει και άλλα πλεονεκτήματα προσπορίζει και την διάρκειαν του γενικοῦ πολέμου συντομεύει. Διά τούτο και ό Χίτλερ, ό όποιος απέβλεπε πρὸς Ανατολάς άπό του θέρους του 1940 και είχεν άπό του Νοεμβρίου άποφασίσει νά έπιτεθῇ κατά τής Ελλάδος, δέν έπαυσε νά επιδιώκῃ παραλλήλως τόν προσεταιρισμόν της.

Η Γερμανία —άνεξαρτήτως καθεστώτος— εύρίσκετο έξ απόψεως γοήτρου εις πλεονεκτικώτεραν θέσιν έναντι τής Ελλάδος άπό την Ιταλίαν. Ό ελληνικός λαός ούτε συνεπάθει, ούτε υπελήπτετο την Ιταλίαν και του γεγονότος αὐτοῦ είχε πλήρη συνείδησιν ό Μουσσολίνι, όπως προκύπτει και άπό δημοσίας διακηρύξεις του. Αντιθέτως μεγάλη μερίς τής ελληνικής κοινῆς γνώμης περιέβαλλε την Γερμανίαν με έκτίμησιν, πού έφθανε μέχρι τοιούτου σημείου, ώστε νά την θεωρῇ άναξίαν όπως διαπράξῃ την άνανδρίαν επιθέσεως έναντιόν μιās μικρᾶς χώρας, πού αντιμετώπιζεν ήδη νικηφόρως άπρόκλητον επίθεσιν τής εξαπλασίας εις δύναμιν Ιταλίας. Πολλοί παράγοντες είχαν διαμορφώσει την νοοτροπίαν αὐτήν. Πλείστοι Έλληνες έπιστήμονες είχαν σπουδάσει εις γερμανικά πανεπιστήμια και ήσαν φορείς θαυμασμοῦ πρὸς τό γερμανικόν πνεῦμα. Τό έκ παραδόσεως ένδιαφέρον, έπειτα, τών Γερμανῶν διά τας

κλασικά σπουδές και η αξιολόγος συμβολή των εις αυτάς, έκολάκευε την έθνικην φιλοτιμίαν των Έλλήνων. Έκτος τούτου, η μεγάλη ανάπτυξι των έλληνογερμανικών έμπορικων σχέσεων κατά τα τελευταία πρό του πολέμου έτη είχε καλλιεργήσει εις τον επιχειρηματικόν κόσμον πνεύμα συνεργασίας με τους Γερμανούς. Αλλά και τας λαϊκάς τάξεις είχε εντυπωσιάσει η πομπώδης φροντίς του χιτλερικού καθεστώτος διά τον άθλητισμόν και αι τιμαί τας οποίας είχαν έπιφυλάξει τουτο εις τους Έλληνες κατά τους Όλυμπιακούς Αγώνας του Βερολίνου (1936). Αί προσπάθειαι, συνεπώς, προσεταιρισμού της Ελλάδος είχαν ηύξημένας πιθανότητας επιτυχίας.

ΑΛΕΞΑΣΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑ. ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ «ΝΤΑΙΗΛ ΜΑΙΝΣ»

Από των μέσων Νοεμβρίου του 1940 ήρχισαν — όπως έγγραφη. Και επανελήφθησαν την 17ην Δεκεμβρίου υπό μορφήν «μεσοαθήσεως» διά την σύναψιν άνακαυχής μεταξυ Ελλάδος και Ιταλίας. Η σχετική πρότασις υπεβλήθη προς τον έν Μαδρίτην πρεσβευτήν της Ελλάδος διά του εκεί πρεσβευτού της Ουγγαρίας και οι όροι της ήσαν: «νά διατηρήσουν αι ελληνικά δυνάμεις τὰ κατεχόμενα εδάφη και νά δημιουργηθή μεταξύ των ελληνικών και των Ιταλικών δυνάμεων ούδετέρας ζώνη, την οποίαν θά κατελάμβανον γερμανικά δυνάμεις προς άποφυγήν έπεισοδίων». Ο Μεταξάς όμως ούδεμίαν έδωσεν άπάντησιν εις τον Έλληνα πρεσβευτήν, ο οποίος του διεβίθασε την πρότασιν αυτήν, ίσως διότι δέν την έθεώρησε σοβάραν, έφ' όσον δέν προήρχετο άπ' εϋθείας έκ μέρους της γερμανικής κυβερνήσεως.

Μετά τον θάνατον του Μεταξά η κρούσις επανελήφθη. Την 17ην Φεβρουαρίου του 1941 η Γερμανία άπηυθύνθη προς τον έν Βερολίνω Έλληνα πρεσβευτήν Άλ. Ρ. Ραγκαθέν διά μη διπλωματικού προσώπου (τό όποιον δέν κατονομάζεται εις τας γερμανικάς πηγάς) και έπρότεινε έκ νέου μεσολάθεσιν προς τερματισμόν του ελληνοιταλικού πολέμου. Οι τιθέμενοι όροι ήσαν οι έξης: Η Γερμανία θά ήγγυατο την έδαφικήν άκεραιότητα της Ελλάδος, η δέ Έλ-

λάς: θά έδικαιοϋτο νά διατηρήση την περιοχήν της Βορείου Ήπειρου, την όποιαν είχε καταλάβει διά του στρατού της· θά εγίνετο έκ νέου ούδετέρας· και θά παρείχεν εις την Γερμανίαν την δυνατότητα όπως εκδιώξη τους Βρετανούς από τό ηπειρωτικόν και τό νησιωτικόν ελληνικόν έδαφος. Οι όροι όμως αυτοί έκρίθησαν υπό της ελληνικής κυβερνήσεως άπαράδεκτοι και έδόθη έντολή εις τον έν Βερολίνω πρεσβευτήν νά μή τους συζητήσει.

Τέσσερας ήμέρας κατόπιν, ο έν Άγκυρα Γερμανός πρεσβευτής Φράντς φον Πάπεν έπεσκέπτετο τον εκεί Έλληνα συνάδελφόν του και του δήλωνεν ότι «η Γερμανία είναι διατεθειμένη νά καταβάλη κάθε προσπάθειαν και ν' άσκήση την έπιρροήν της διά νά τερματισθί ο πόλεμος εις την Άλβανίαν». Και αυτή όμως η θολοδοσκόπησις έπενε εις τό κενόν. Αλλά, παρά τας άλλεπαλλήλους άποτυχίας οι Γερμανοί λήγοντος του Φεβρουαρίου 1941 ήλπιζαν ότι θά έπιτύγχαναν τον προσεταιρισμόν της Ελλάδος ακόμη και διά του έκφοβισμού, διότι έν τώ μεταξύ η διπλωματική δραστηριότης των εις τὰ Βαλκάνια απέδιδε καρπούς. Η Γιουγκοσλαβία και η Βουλγαρία ήσαν ώριμοι νά προσχωρήσουν εις τό τριμερές σύμφωνον και η Τουρκία έδεικνυε σαφώς διαθέσεις εξυπηρετήσεως των γερμανικών συμφερόντων.

Ανώτερος ύπάλληλος της εν Βερολίνω Ιταλικής πρεσβείας (ο Μικέλε Λάντζα, ο οποίος υπό τό ψευδώνυμον Λ. Σιμόνι έξέδωκε τό 1946 άπομνημονεύματα με τον τίτλον: «Βερολίνον, Ιταλική πρεσβεία») έσημείωνε την 3ην Μαρτίου εις τό 'Ημερολόγιόν του: «Κατά μυστικήν γερμανικήν πληροφορίαν, η οποία μου έδόθη, αι δυνάμεις του Ράιχ προωθούνται βραδύτατα προς την Θεσσαλονίκην διά νά αφήσουν εις τους Έλληνες τον άπαιτούμενον χρόνον όπως αναλογισθούν τὰ όφέλη, τὰ όποια θ' άποκομίσουν εάν παραδοθούν άνευ άντιστάσεως». Και την έπομένην συνεπλήρωσε: «Τό (γερμανικόν) ύπουργείον των Έξωτερικών εξακολουθεί νά έλπίζει ότι η Έλλάς θά παραδοθή άνευ άντιστάσεως». Κατά την ίδίαν έποχήν — εις τας 8 Μαρτίου — ο άρχηγός του Γραφείου Έπιχειρήσεων των ένόπλων γερμανικών δυνάμεων στρατηγός Γιόντλ έγραφε προς τον άρχηγόν των κατά ξηράν έπιχειρήσεων συνταγματάρχην Βάλτιμωρ: «Υπάρχει η δυνατότης νά μη διεξαχθούν αι προβλεφθείσαι έπιχειρήσεις έναντίον της Ελλάδος, εάν η χώρα αυτή δέν άντιτάξη ένοπλον άντίστασιν. Έν τοιαύτη περιπτώσει γερμανικά δυνάμεις θά καταλάβουν μόνον της Β. Ελλάδας — εις τὰ σύνορα της οποίας είχαν φθάσει ήδη μετά την προσχώρησιν της Βουλγαρίας εις τό τριμερές.

Απάντησις

Υπερήφانون και εύγλωττον άπάντησιν εις όλας τας γερμανικάς άποπειράς έκφοβισμού και τας προσδοκίας ύποταγής της Ελλάδος έδωκεν ο Γεώργιος Α. Βλάχος με την πολύκροτον «Άνοικτήν Έπιστολήν» του «Προς την Α.Ε. τον κ. Α. Χίτλερ, Άρχικαγκελλάριον του Γερμανικού Κράτους», η οποία έδημοσιεύθη εις την «Καθημερινήν» της 8ης Μαρτίου 1941. Τό άρθρον αυτό — λαμπρόν μνημείον γλαφυρότητος, έθνικής αξιοπρεπείας και στερεάς επιχειρηματολογίας — άπετέλει σφοδρόν κατηγορητήριον κατά της γερμανικής πολιτικής έναντι της Ελλάδος και την πρώτην δημοσίαν προς την Γερμανίαν δήλωσιν ότι η χώρα μας δέν θά ύποκύνη εις τας άπειλάς, ούτε θ' άτιμάσχη την ίψη της. Άπρηθμει τας προσπαθείας, στοριαν της. Άπρηθμει τας άποφύγην την ποϋ κατέβαλεν η Έλλάς διά ν' άποφύγη την έμπλοκήν εις τον πόλεμον και τας συνθήκας υπό τας οποίας εύρέθη όταν ύπέστη την άπρόκλητον Ιταλικήν επίθεσιν, άνέλυε τους λόγους και την μορφήν της άγγλικής βοήθείας, υπεγράμμισε την διπροσωπίαν της γερμανικής τακτικής και κατέληγεν ως έξης:

«Θά έπιχειρήσετε — λέγουσιν — νά εισβάλετε εις την Ελλάδα. Και ήμεis, Λαός άγέλης άκόμη, δέν τό πιστεύομεν. Δέν πιστεύομεν ότι σιχαίς με ιστορίαν και παράδοσιν θά θέληση νά κηλιδωθή διά μιας πράξεως παναθλίας. Δέν πιστεύομεν ότι ένα κρότος πάλαιον, ογδοήκοντα πέντε εκατομμυρίων ανθρώπων, μαχόμενον διά νά διμυνορήση εις τον Κόσμον «έναν τάμνωσιν πραγμάτων» — άξύν φανατισμένη άρετής — θά ζητήσει νά πλευροκοπήσιν ένα Έθνος μικρόν πού άγωνίζεται έν πόντῳ της έλευθερίας του, μαχόμενον προς μίαν Αιτοκρατορίαν σαράντα πέντε εκατομμυρίων. Διότι τί θά κάμη ο σιχαίς αυτός, Έξοχώτατε, άν, αντί πεζικού, πυροβολικού και μεραρχιών, στείλῃ η Έλλάς φύλακας εις τὰ σύνορά της είκοσι χιλιάδας ιταλιανών, χωρίς πόδια, χωρίς χέρια, με τὰ αίματα και τούς επιδέσμους διά νά τον έπιδεχθόν;... Αιτούς τους σιχαίους φύλακας θά έπάρξη Στρατός διά νά τους κινήσῃ; Αλλά όχι, δέν άρκεί νά γίνει αυτό. Ο όλιγός η πολὺς Στρατός των Ελλήνων, πού είναι έλεύθερος, όπως εοιάθη εις την Ή-

ΟΙ ΣΤΗΝΓΕΤΕΣ, ΧΙΤΛΕΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ. Ο ΕΝΑΣ ΑΠΕΤΤΧΕ ΜΕ ΤΗΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ. Ο ΑΛΛΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΒΙΑ

Ο Γ. Α. ΒΛΑΧΟΣ ΣΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ ΜΕΣΑ ΣΤΗΝ «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»

πειρον, θά σταθῇ, άν κληθῇ, εις την Θράκη. Και τί νά κάμη;... Θά πολεμήσῃ. Και εκεί. Και θ' άγωνισθῇ. Και εκεί. Και θ' άποθάνῃ. Και εκεί. Και θ' άναμείνη την έν Βερολίνω επιστολήν του δραμέως, ο όποιος ήλθε πού πέντε ετών και έλαβεν από την Όλυμπίαν τό φῶς, διά νά μεταβάλῃ εις δαυλόν την λαμπάδα και φέση την πυροκαϊάν εις τον μικρόν την έκτασιν, αλλά μέγιστον αυτόν τόπον ο όποιος, άφού έμαθε τον κόσμον όλον νά ζῇ, πρέπει τώρα νά τον μάθῃ και ν' άποθνήσκῃ»

Τό άρθρον αυτό του Γ. Α. Βλάχου είχε βαθυτάτην άπήχησιν εις όλα τὰ στρώματα του έθνους, διότι εξέφραζε κατά τον άρτιώτερον τρόπον τὰ συναισθήματα υπερηφάνου έγκαρτερήσεως και άδιαλλάκτου αξιοπρεπείας, τὰ όποία συνέιχαν κατά τας δραματικές αυτές στιγμάς τους Έλληνες. Είχε γραφή πρό μερικῶν ήμερών, αλλά δέν είχε έπιτραπή η δημοσίευσίς του, διότι ακόμη δέν είχαν άποσαφηνισθῇ πλήρως αι έπιθετικά προθέσεις της Γερμανίας. Η προσχώρησις όμως της Βουλγαρίας εις τό τριμερές (1 Μαρτίου 1941), η στρατιωτική κατάληψις της υπό των Γερμανών και η προώθησις γερμανικών δυνάμεων μέχρι των ελληνικών συνόρων κατέστησε περιττήν πλέον κάθε από ελληνικής πλευράς έπιφυλακτικότητα.

ΑΠΕΛΙΑ ΑΣΤΡΑΠΙΑΙΟΤ ΠΟΛΕΜΟΤ (ΕΚΤΙΣΟ ΤΟΥ «ΝΤΑΙΗΛ ΜΑΙΝΣ»)

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΤΟΥ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ
ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ

...τοῦτο τὸ πρῶτον, ἀλλὰ καὶ τὸ δεύτερον, ὅτι ἡ ἀποστολή...

[illegible][illegible][illegible]

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΙΖΑΝ ΤΙΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΕΣ ΠΟΥ ΕΠΕΦΕΡΑΝ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ. ΓΙΑ ΝΑ ΕΚΦΟΒΙΣΤΟΥΝ...

Το φύλλον της «Καθημερινής» της 8ης Μαρτίου ανετύπώθη εις εκατοντάδας χιλιάδας αντιτύπων και —ως δωρεά Γ. Α. Βλάχου— έφθασε, μερίμνη των στρατιωτικών υπηρεσιών, μέχρι των πλέον προκεχωρημένων σημείων του μετώπου. Ο Έλευθ. Ειμαρμένος (Ι. Βορρές), ο οποίος μετέσχε της οργανώσεως των αποστολών, γράφει τα εξής εις το διβλίον του: «Η Έλλάς στα βουνά της Άλβανίας» διά την εντύπωσιν, την οποίαν προεκάλεσε το όρθρον εις τας μαχομένας δυνάμεις: «Τα φύλλα έγινοντο παντού ανάρπαστα. Μόλις έβλεπαν κανένα να κρατά την «Καθημερινή», άμέσως έτρεχαν γύρω του και τον περικύκλωναν. Έπειτα από το διάβασμα του άρθρου, που γινόταν μεγαλοφώνως από κάποιον γιά όλο τον κύκλο, άκολουθούσε συζήτησις στερεότυπη σχεδόν. Καμιά διαταγή ή διάγγελμα ή τίποτε παρόμοιο δεν θα είχε πόση βαθείά άπήχησι στην ψυχή του στρατιώτου και κάθε Έλληνας. Ένα κύμα ένθουςιασμού συνεπήρε πάλι το στρατό και τον κόσμο».

Πρέπει να προστεθή ότι και εις το έξωτερικόν ή «Άνοικτη Έπιστολή» προς τον Χίτλερ έπροκάλεσε τεραστίαν έντύπωσιν. Άνεδημοσιεύθη εις εύρειαν περίληψιν από τα έγκυρότερα όργανα του τύπου των έλευθέρων χωρών και κατεχωρήθη, ως μία από τας ώραιότερας έλληνικάς εκδηλώσεις, εις όλα σχεδόν τα έργα ξένων συγγραφέων, οι οποίοι ήσχολήθησαν με το «έλληνικόν θαύμα» κατά την διάρκειαν του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου και μετ' αυτόν.

Η προσπάθεια των Γερμανών όπως δι' έκφοβισμό ή ύποσχέσεων επιτύχουν την συνθηκολόγησιν της Έλλάδος δεν ήτο δυνατόν να μη γίνη άντιληπτή υπό των Ίταλών, οι οποίοι έξηκολούθουν να ήττώνται εις την Άλβανίαν. Και προεκάλεσε την αγανάκτησιν των και τας διαμαρτυρίας των. Την 9ην Μαρτίου έσημείωνε σχετικώς ο Α. Σιμόνι εις το ήμερολόγιόν του:

«Το πρωί τηλεφώνησεν ο Άνγκούζο (ο.σ. διευθυντής του γραφείου του Τσάνο) και είπεν ότι ο Ντούτσε εδίδετο εις την Άλβανίαν διά να παρακολουθήσῃ την πορείαν της επιθέσεώς μας. Προφανώς επιδιώκει να προλάβῃ τοὺς Γερμανούς. Χωρίς πεποιθήσας ο Άνγκούζο εξέδηλωσησεν οδηγίην κατὰ τοῦ Ράιχ διότι επιδιώκει να επιτύχῃ την άνευ αντίστασεως κατάληψιν της Έλλάδος. Μας έδωσεν οδηγίαν να δηλώσωμεν εις τὸν Βερολίνον ότι αι προσπάθειαι των αὐτῶν μᾶς εἰναι άδιάρκοι. Δεν γνωρίζω όμως μέχρῃ ποῖον σημείον ένδιαφέρει τῶρα τοὺς Γερμανούς ή γνώμη μας ἐπ' αὐτοῦ... Ο στρατηγός Γκουζόνι (ο.σ. δι-

ευθυντής τοῦ Ίταλικοῦ Γενικοῦ Ειδικείου) τηλεφώνησεν εις τὸν ένταῦθα στρατιωτικόν άκόλουθόν μας και επέκρινεν έντόνως τὰς προσπαθείας τῶν Γερμανῶν όπως εξασφαλίσουν την μη προβολήν αντίστασεως ἐκ μέρους της Έλλάδος. Είναι, προσέθεσεν, άνυπόφορον νά θέλουν οἱ Γερμανοὶ νά καταλάβουν την χώραν αὐτήν άμαχητί, ἐνῶ οἱ ἱδιοὶ μᾶς άγωνίζονται καθημερινῶς και φονεύονται».

Τὴν επομένην —10ην Μαρτίου— οἱ ἴδιοι έγραφον:

«Η άπάντησις εις τὰς παραστάσεις, πού έγιναν ἐκ μέρους μας εις την Βιλεμστράσε (ο.σ. τὸ γερμανικόν ύπουργεῖον Έξωτερικῶν) ἐπὶ τοῦ θέματος Έλλάς ήτο διττή. Εἰμεθα ελευθεροὶ νά πράξωμεν ὅτι νομίζομεν καλύτερον ἐν προκειμένῳ. Αντὶλαμβάνονται τὴν επιθυμίαν μας νά ἐκδιωχθῶμεν και μᾶς εὐχονται καλὴν ἐπιτυχίαν. Δεν προκείται πρὸς τὸν Άπριλίον νά επιτεθῶν κατὰ της Έλλάδος και θὰ μᾶς εἰδοποιήσουν ἐξ ήμέρας πῶς της έλευθέρωσιν τὸν ἐπιχειρήσεσιν. Έν τῷ μεταξύ, προσέθεσαν, θὰ εξακολουθήσουν νά διαπραγματεύονται με τὰς Άθήνας».

Και συνεπλήρωσε τὴν επομένην:

«Αὐτὰι αἱ έλληνογερμανικαὶ διαπραγματεύσεις έχουν δημονογήσει εις την Ρώμην εξαλλοι κατὰστασιν. Διὰ φύλλον λήθημα μᾶς τηλεφωνοῦν ἀπὸ ἐκεῖ, διαμαρτύρονται εις ὅλους τοὺς ἰόνους και δίδουν έντολὰς δι' αὐθάνητος προτάσεις ή ἀπειλάς, πού πρόπει νά κάμωμεν εις την Βιλεμστράσε. Οὐδέποτε άλλοτε εἶχε δημονογηθῇ τοιαύτη ψυχρότης μεταξύ τῶν δύο πρωτευουσῶν τοῦ Άξονος».

Βεβαιότης

Εν τῷ μεταξύ, ή βεβαιότης ότι καθίστατο αναπόφευκτος πλέον ή γερμανική επίθεσις έγινεν άφορμή ν' άναπτυχθῶν από έλληνικῆς πλευράς διάφοροι άνεπίσημοι πρωτοβουλίαὶ πρὸς άποτροπήν της νέας δοκιμασίας. Πλείστα συμπτώματα άπεδείκνυν ήδη ότι ή κυβέρνησις Κοριζή δεν εἶχεν άπόλυτον λαθὴν της έξουσίας και ότι ήρχιζαν νά δημιουργοῦνται κεντρώφuges δυνάμεις. Τὴν 12ην Μαρτίου ο Γερμανός πρόξενος Θεσσαλονίκης ανέφερεν εις την πρεσβείαν της χώρας του ότι τοῦ ὑπεβλήθη ἐκ μέρους Έλληνων στρατιωτικῶν πρότασις νά σταματήσουν αἱ έχθροπραξίαι με τοὺς Ίταλοὺς και ν' άν-

τικατασταθῶν τὰ ἱταλικά στρατεύματα ὑπὸ γερμανικῶν, ἔστω και συμβολικῶς ὑπὸ μίᾶς μεραρχίας. Ο Γερμανός πρεσβευτής πρίγκιψ Έρμπαχ διεβίβασε τὴν πληροφορίαν εις τὸ Βερολίνον με τὴν προσθήκην ότι, κατὰ τὴν γνώμην του, πρόκειται μάλλον περὶ άνεξαρτήτου ένεργείας Έλλήνων στρατιωτικῶν. Τὴν 15ην Μαρτίου ο άλλος ὑπουργὸς της Έθνικῆς Οικονομίας Γ. Μερκούρης εις ειδικὴν συνομιλίαν του με τὸν ἐν Άθήναις Γερμανὸν στρατιωτικὸν άκόλουθον είπεν ότι ή έλληνική κυβέρνησις θὰ ἐδέχετο μεσολάβησιν διὰ τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου εις τὴν Άλβανίαν. Οὔτε ὅμως τῶν στρατιωτικῶν, οὔτε τοῦ Γ. Μερκούρη τὸ διάδημα ἔτυχαν άπάντησεως ἀπὸ γερμανικῆς πλευράς. Μετὰ δύο ήμέρας, άλλωστε, ο Χίτλερ, ἔχων άσφαλεῖς πληροφορίας ότι ήρχισαν ν' άποδιβάζονται βρετανικαὶ δυνάμεις εις τὴν Έλλάδα, συνεζήτη με τοὺς άρχηγούς τῶν ἐνόπλων δυνάμεων τὰς λεπτομερείας της ἐναντίον της χώρας μας ἐκστρατείας, ή ὁποία εἶχε πλέον άποφασισθῇ ὀριστικῶς. Τὸ σχέδιον προέβλεπε τὴν πλήρη κατάληψιν της χώρας και διὰ πρώτην φορὰν εἶνε δεκτὸν νά μετάρσχουν της επιχειρήσεως και ἱταλικά δυνάμεις.

Δύο άλλαι ήμειπίσημοι κρούσεις, αἱ ὁποία έγιναν ἀπὸ έλληνικῆς πλευράς, οὐδέν ἔσχον άποτέλεσμα. Τὴν 18ην Μαρτίου ο ἐν Βερολίνῳ Έλλην πρεσβευτής Άλ. Ρ. Ραγκαβῆς ἐπεσκέφθη τὸν Γερμανὸν ὑφυπουργὸν τῶν Έξωτερικῶν Βαϊτσαϊκερ και τοῦ ἐδήλωσεν —ὅχι ἐξ ὀνόματος της έλληνικῆς κυβερνήσεως, ἀλλ' ἐξ ἱδικῆς του πρωτοβουλίας— ότι ἐπιθυμεῖ νά συζητήσῃ τὴν δυνατότητα εἰρηνικοῦ διακανονισμοῦ τῶν διαφορῶν μεταξύ Ράιχ και Έλλάδος, αἱ ὁποία ἐνδεχομένως ὑπάρχουν. Ο Γερμανός ὑφυπουργὸς τοῦ ἀπήντησεν ότι εἶναι πολὺ ἀργὰ πλέον δι' οἰονδήποτε διακανονισμόν. Ο Έλλην πρεσβευτής ήθέλησε νά τοῦ ἐγχειρίσῃ ἐν μνημόνιον, εις τὸ ὁποῖον ἐξέθετε τὰς ἀπόψεις του, ἀλλ' ο Βαϊτσαϊκερ δεν τὸ ἐδέχθη. Τὰς ἐπομένας ήμέρας ο Ραγκαβῆς ἐπεχείρησε ν' άποστείλῃ τὸ μνημόνιον εις τὸν Χίτλερ διὰ τοῦ έλληνικῆς καταγωγῆς άρχηγού της Γερμανικῆς Υπηρεσίας Άντικατασκοπίας φὸν Κανάρη. Καὶ τὸ διεβίβασε μὲν οὗτος εις τὴν Καγκελαρίαν, ἐκεῖθεν ὅμως ο στρατάρχης Κάιτελ τὸ ἐπέστρεψεν εις τὴν έλληνικὴν πρεσβείαν με τὴν παρατήρησιν ότι τὸ θέμα εἶναι ἄρμοδιότητος τοῦ ὑπουργείου Έξωτερικῶν. Τὴν 21ην Μαρτίου ο Ραγκαβῆς ἐπέδωκε τὸ μνημόνιον του εις τὸν ἀνώτατον ὑπάλληλον της Βιλεμστράσε Ρίττερ διὰ νά τὸ διαδίδῃ εις τὸν φὸν Ρίμπεντροπ. Οὗτος ὅμως τὸ ἐπέστρεψε με τὴν ἰδίαν παρατήρησιν ότι «εἶναι πολὺ ἀργά».

Ανάλογα διαδήματα ἀπὸ έλληνικῆς πλευράς έγιναν κατὰ τὰς τελευταίας πρὸς της γερμανικῆς ἐπιθέσεως ήμέρας και πρὸς τὸν ἐν Άθήναις Γερμανὸν πρεσβευτὴν διὰ τρίτων προσώπων. Τὸ αἴτημα ήτο: εἰρηνικὸς διακανονισμός και άποφυγή ἐνὸς έλληνογερμανικοῦ πολέμου. Ο στρατηγὸς Θ. Πάγκαλος μάλιστα ἐδήλωσεν εις τὸν πρίγκιπα Έρμπαχ (συμφώνως πρὸς τὰς γερμανικὰς πηγὰς) ότι ἔχει τὴν δύναμιν ν' άνατρέψῃ τὴν κυβέρνησιν Κοριζή (ἂν τοῦ παρέιχαν οἱ Γερμανοὶ ήθικὴν ὑποστήριξιν) και νά σχηματίσῃ οἱ ἴδιοι φιλοξονικὴν κυβέρνησιν, ή ὁποία θὰ ὑπέγραφεν εἰρήνην με τοὺς Ίταλοὺς κατόπιν γερμανικῆς μεσολαβήσεως. Ο Γερμανός πρεσβευτής, ὅμως, γνωρίζων ότι εἶχαν ληφθῇ πλέον ἀμετάκλητοι ἀποφάσεις, ἀπήντησεν ότι τὸ Ράιχ δεν ἐπιθυμεῖ νά ἐπέμβῃ εις τὰ ἐσωτερικά ξένῃς ανεξαρτήτου χώρας...

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ:

• Ο ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ «ΑΡΧΙΣΤΡΑΤΗΓΟΣ» ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ • Η ΜΕΓΑΛΗ «ΕΑΡΙΝΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ» ΕΞΑΠΟΛΥΕΤΑΙ • ΕΚΑΤΟΝ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΟΒΙΔΕΣ ΕΝΤΟΣ ΔΥΟ ΩΡΩΝ. • ΑΠΟΚΡΟΥΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΣΤΙΓΜΗΣ • ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΝΑΓΚΗ ΜΙΑΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ • Ο ΝΤΟΥΤΣΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ ΣΥΝΤΕΡΙΜΜΕΝΟΣ ΕΙΣ ΙΤΑΛΙΑΝ

αἰσθάνεστε
αὐτοπεποίθησι

Ίνανοποίησι
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

ἄνεσι

Ἀπαλότητα

σιγουριά

δροσιά

κομψότητα

ἐλευθερία

υαδαριότητα

σύγχρονη

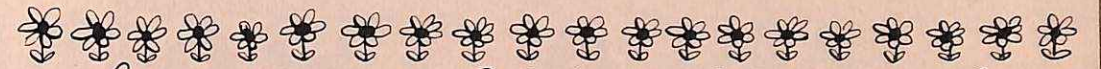
θριαμβευτική

Χρησιμοποιήστε τὴν ἐσωτερικὴν
ὕγιενήν προφύλαξιν TAMPAX.

Ἐπενοήθη ἀπὸ ἑνα γιναρό.
Τώρα τὸ χρησιμοποιοῦν
ἐκατομμύρια γυναῖκες.

ΖΗΤΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ
ΔΕΙΓΜΑΤΩΝ TAMPAX
Στελτέ τὸ ὄνομα, τὴν διεύθυνσιν σας
καὶ 2,50 δραχ. σὲ γραμματόσημο, πρὸς:
Α. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - Κ. ΠΑΠΑΕΛΛΗΝΑΣ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 1-ΑΘΗΝΑΙ

Σήμερα θά θαυματοιοιδηώμεν ἐν ἑνῇ κυνηματο-
γράφῳ, τὴν διαφήμειν μίας ταινίας σου θά
σροβληθῇ αὔριον.

ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟΝ ΕΡΓΟΝ.
TOMORROW

Μία σου θά τίς εἶς.
Μία " " σου ἔχει = END
Μία " " σου θά νικήσῃ καὶ ὁ

Vittorio de !!!

«ΣΕ ΣΚΟΤΩΣΑ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΜΟ ΣΟΥ»
ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ:

ΜΑΡΘΑ * ΜΑΡΟ * ΓΙΟΡΓΟΣ

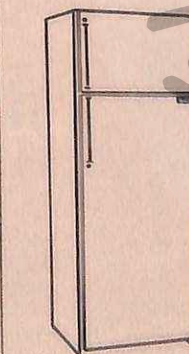
ΠΕΤΡΟΣ * ΑΝΝΑ

Δεαδαί: !!!

ΖΙΝΑ ΦΟΝΣΟΥ (Μηλίου) * ΑΝΔΡΕΑΣ

ΣΤΡΗΠ - ΤΗΣ Λέλα Άσο

ΗΘΙΚΟΝ ΔΙΔΑΓΜΑ: καὶ ἄλλα πολλὰ γένε
για νά διαφημίσουν μία ταινία ή ἑνα σροῖόν.
Ἐμεῖς εἰς γέμε μία μόνη λέξη...

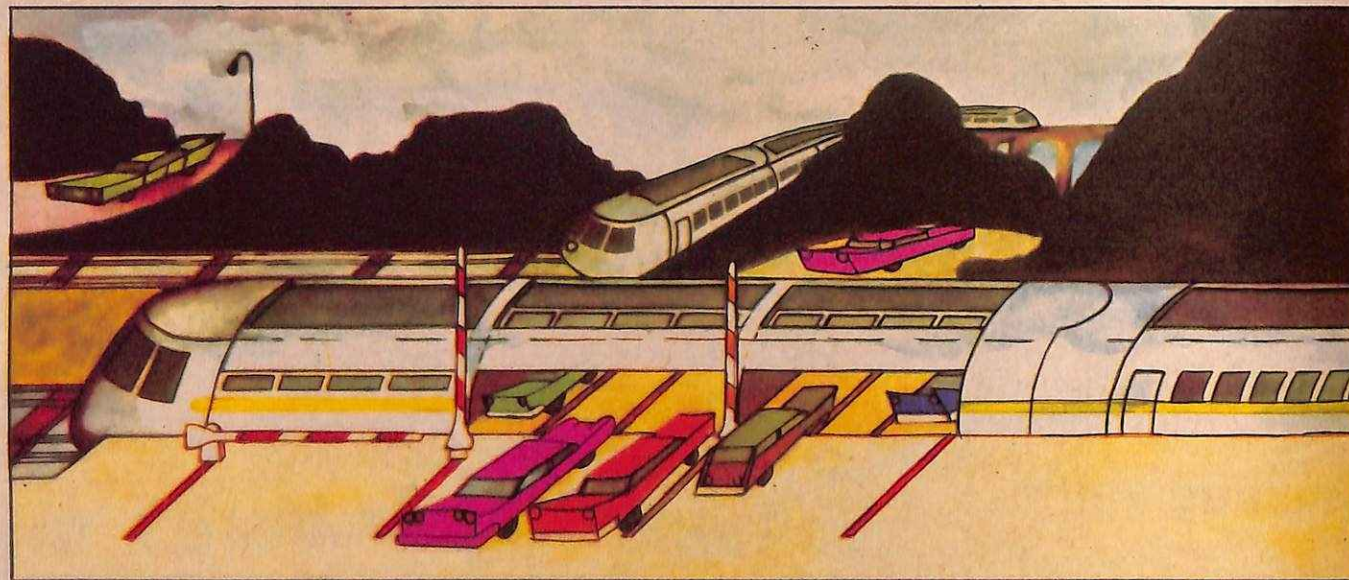
Electrolux

ΓΕΝΙΚΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ
Α.Ε. & Β.Ε.
Ὁδὸς Γ' Στρίου 43-Αθήναι ΤΤ 103-Τηλ. 811.041/42/43

ΝΕΑ ΤΡΑΙΝΑ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙΣ

Όσο διευρύνονται και αυξάνονται σε όγκο οι σύγχρονες μεγαλοπόλεις, τόσο πολλαπλασιάζονται και τα προβλήματα που προκύπτουν από τον υπέρμετρο γιγαντισμό τους. Τα οικιστικά κέντρα συγκεντρώνουν πιά δεκάδες εκατομμύρια κατοίκων και αποτελούνται από μια πλειάδα πόλεων, από ένα ατέλειωτο σύστημα περιφερειακών πόλεων που, για να αποτελέσουν έναίο και ζωντανό σύνολο, έχουν ανάγκη από μαζικά, γρήγορα και εύκολα μεταφορικά μέσα, τα οποία θα συντομεύουν τους χρόνους των διαδρομών και θα συνδέουν πραγματικά τους κατοίκους των περιφερειών μεταξύ τους και με το κέντρο. Η σύγχρονη τεχνική ξαναγυρίζει στον σιδηρόδρομο, αλλά με σημαντικές καινοτομίες. Έπειδή δεν είναι δυνατόν να γίνονται πολεοδομικές διορθώσεις σε διαμορφωμένες πιά

ΕΝΑ ρεαλιστικό άμεσικανικό σχέδιο είναι το «αυτοκινητό». Θα εξασφαλίσει τους ταξιδιώτες που θα θέλουν να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις μαζί με τα αυτοκίνητά τους. Η πιθανή του ταχύτητα θα είναι 240 χλμ. την ώρα, και θα κινείται με ηλεκτρική ενέργεια. Το πλάτος του τρένου θα είναι 7,20 μ., ώστε να χωρούν εγκαταστάσεις αυτοκινήτων μήκους 6,20 μ. Το πλάτος της γραμμής θα είναι 3,40 μ. Και η διάσταση αυτή θα το εξασφαλίσει την απαραίτητη σταθερότητα.

**'REALITES
ΕΙΚΟΝΕΣ
ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΟΤΗΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**

πόλεις και έπειδή τα κυκλοφοριακά προβλήματα αυξάνονται ταχύτερα από την αύξηση του πληθυσμού, οι μηχανικοί φροντίζουν να προσαρμόσουν τα μέσα, ανοίγοντας καινούργιους δρόμους στην τεχνική των μεταφορών. Τρέινα γρήγορα, ελαφρά και ασφαλή πρέπει να υπερπηδούν τα εμπόδια και να προσφέρουν στις πόλεις την εύκολη κίνηση, που απαιτείται για να διατηρηθούν ζωντανές οι πόλεις - γίγαντες. Και οι προτεινόμενες λύσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, κατορθωτές και άμεσα πραγματοποιήσιμες, γιατί ήδη οι δυσκολίες έχουν γίνει σχεδόν ανυπέρβλητες. Και όπως δείχνουν τα πράγματα οδηγούμεθα αναποφεύκτως σε κάποιον καινούργιο αιώνα του σιδηρόδρομου...

Ένα τρέινο κυλά εδώ και μερικούς μήνες ανάμεσα στο Τόκιο και στην Όζάκα με μέση ταχύτητα 160 χιλιομέτρων την ώρα. Προσφάτως έχουν γίνει δοκιμές στην Γερμανία, για να φθάσουν τα 200 χιλιομέτρα την ώρα. Ο πρόεδρος Τζόνσον απέδωσε εφέτος 20 εκατομμύρια δολάρια και 90 για τον επόμενο χρόνο, με σκοπό να πραγματοποιήσει ένα πιο αποτελεσματικό σύστημα μεταφορών μεταξύ Νέας Υόρκης και Βοστώνης. Για να λυθούν τα άλυτα προβλήματα της κυκλοφορίας στον Άγιο Φραγκίσκο και τα προάστιά του, ο αρμόδιος οργανισμός προσανατολίζεται πάλι προς το σιδηρόδρομο, με την μορφή ενός μετρό - γίγαντος (μήκος γραμμής 120 χλμ. και ταχύτητα 130 χλμ. την ώρα). Τέλος, σε πολλά εργοστάσια, συγκεκριμένα στην Γαλλία, οι μηχανικοί επιδιώκουν να κατασκευάσουν τρέινα που θα κινούνται πάνω σε «μαξιλάρια αέρος» και θα γλιστρούν πάνω από τις

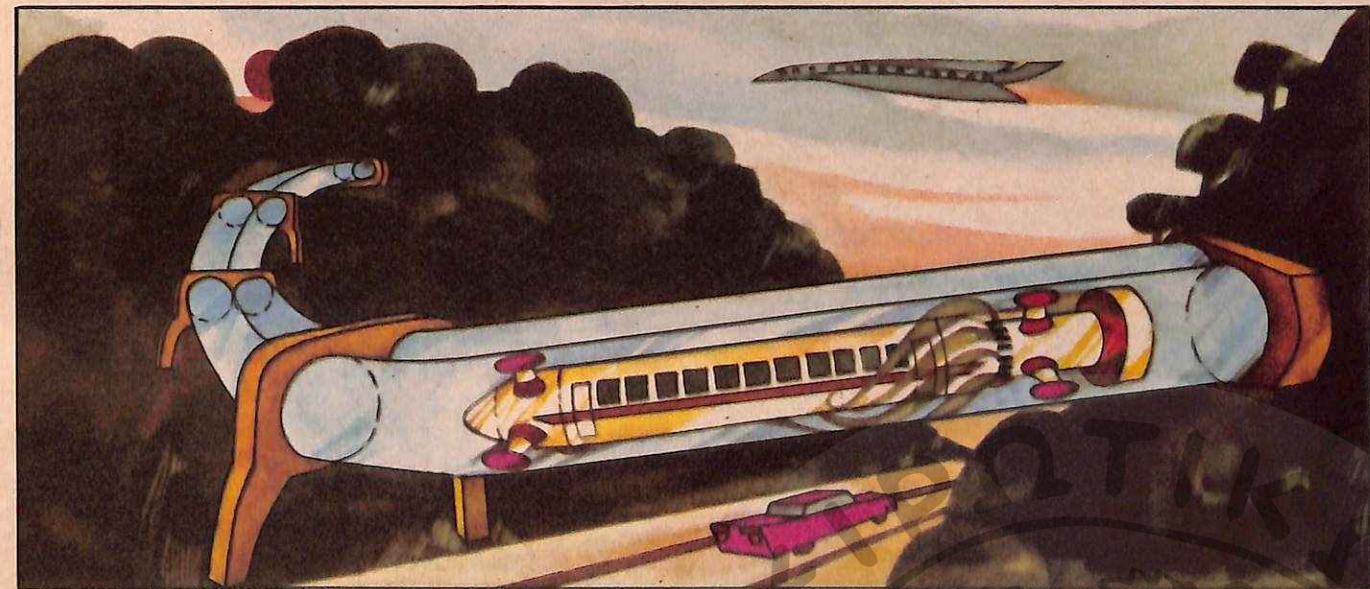
γραμμές τους με ταχύτητα ανώτερη των 400 χιλιομέτρων.

Τηλεκατευθυνόμενα

Η ιδέα είναι εκπληκτική. Πριν από 15 χρόνια ο σιδηρόδρομος φαινόταν απηρχαιωμένος κ' ήταν προσωρινός ν' αντικατασταθεί από το αυτοκίνητο, το αεροπλάνο ή κάποιο άλλο άγνωστο μεταφορικό μέσο. Και οι θεαματικές εμπειρίες — όπως εκείνη της αμαξοστοιχίας που ξεπερνά τα 300 χλμ. την ώρα, την οποία κατασκεύασαν οι γαλλικοί σιδηρόδρομοι με την εμπνευση του Λουί Άρμάν — έμοιαζαν περισσότερο με το τελευταίο πυροτέχνημα μίας ξεπερασμένης τεχνικής, παρά με το προμήνυμα μίας μεταφοράς του μέλλοντος. Σήμερα, παντού στον

κόσμο, ο σιδηρόδρομος ξανακερδίζει έδαφος, ακόμη κι αν αυτή η αναγέννηση περνά από φόρμες όλο και λιγότερο κλασικές. Σχέδια, κάποτε θαμμένα πριν από πολλά χρόνια, ξαναζούν και το χρήμα έρχεται προς αυτά για να τα πραγματοποιήσει. Γιατί; Γιατί απλούστατα ο σιδηρόδρομος κατέχει ιδιαίτερες ικανότητες για να λύσει δυο φλέγοντα προβλήματα: Το πρόβλημα της κυκλοφορίας μέσα σε μεγάλες ανθρώπινες αστικές συγκεντρώσεις και την σύντομη σύνδεση ενδιάμεσων σημείων μεταξύ των πόλεων.

Πριν απ' όλα υπάρχει το πρόβλημα των μεγάλων οικιστικών συνόλων, μέσα στα οποία τα άτομικά μέσα μεταφοράς έχουν φθάσει σε κορεσμό. Πριν από λίγον καιρό έλεγαν στους υπεύθυνους σιδηροδρομικούς: «Δεν θα άργηση ή ημέρα που όλος ο κόσμος θα έχει ένα άτομικό αυτοκίνητο» — τι θα γίνουν τότε οι σιδηρόδρομοι, που υπερασπίστη;». Σήμερα υπάρχει η απόδειξη. Όταν όλος ο κόσμος έχει αυτοκίνητο, οι σιδηροδρομικές γραμμές είναι απαραίτητες. Κι αυτό γιατί οι υπηρεσίες που προσφέρει μια σιδηροδρομική γραμμή είναι ανώτερες από εκείνες που προσφέρει μια αστική οδός ή ένας αυ-

ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ αυτό θα κινείται μέσα σε ένα σωλήνα και θα προωθηθεί με αεροστροβίλους, ενώ θα είναι περιτυλιγμένο με μαξιλάρια αέρος, που θα το εμποδίζουν να τριβείται στα τοιχώματα του αγωγού. Τρολίζουν ότι με την μέθοδο αυτή, θα μπορεί να αναπτυχθεί ταχύτητα 6-7 φορές μεγαλύτερη από την τρέχουσα. Το σχέδιο αυτό το προτείνουν αμερικανικοί οίκοι, αλλά δεν είναι το άμεσο μέλλοντος. Παράλληλα το σχέδιό είναι η απορρόφηση του δόχματος μέσα σε ένα κενό αέρος.

τοκινητόδρομος. Έτσι, οι αποστάσεις μέσα στην πόλη - γίγαντα αυξάνουν αδιάκοπα. Είναι καθόρθωμα να διασχίσει το Παρίσι, κι ως πρόκειται μόνο για καμμία δωδεκαριά χιλιομέτρα. Άλλα ή συγκεντρώση δεν σταματά στα όρια της πόλεως. Και η αμερικανική μεγαλόπολη — σμήνος πόλεων στην σειρά, που βρίσκονται κατά μήκος της ανατολικής πλευράς — εκτείνεται σε εκατοντάδες χιλιομέτρων. Με τις συνθήκες αυτές, ο αυτοκινητιστής παραιτείται, παρά την θέλησή του, και οι κοινές μεταφορές ξαναπαίρνουν την θέση τους στην καθημερινή ζωή. Είναι, π.χ., το μετρό του Παρισιού, το αμερικανικό σχέδιο για τον κόλπο του Άγίου Φραγκίσκου ή ακόμη το σχέδιο του διαδρόμου μεταξύ Βοστώνης και Ουάσιγκτον. Για να αποφευχθεί η ασφυξία των πόλεων πρέπει να υιοθετηθεί ένα σύστημα ταχείας μεταφοράς μεγάλων μαζών πληθυσμού με άνετες συνθήκες και ικανοποιητική αποτελεσματικότητα, για να κάνουν τα άτομα να ξεχάσουν τον πειρασμό του ατομικού αυτοκινήτου. Μεταξύ των διαφόρων ειδών κοινής μεταφοράς πρώτη θέση παίρνει η σιδηροδρομική γραμμή. Για παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε ότι η μεταφορική ικανότητα μίας σιδηροδρομικής γραμμής ισοδυναμεί περίπου με 22 ζώνες ελεύθερου αυτοκινητοδρόμου και με 10 ζώνες ρυθμιζόμενης λεωφορειακής μεταφοράς.

Η αποτελεσματικότητα αυτή γίνεται κυρίως δυνατή χάρις στις ιδιότητες του τρένου. Έτσι, οι αποστάσεις μέσα στην πόλη - γίγαντα αυξάνουν αδιάκοπα. Είναι καθόρθωμα να διασχίσει το Παρίσι, κι ως πρόκειται μόνο για καμμία δωδεκαριά χιλιομέτρα. Άλλα ή συγκεντρώση δεν σταματά στα όρια της πόλεως. Και η αμερικανική μεγαλόπολη — σμήνος πόλεων στην σειρά, που βρίσκονται κατά μήκος της ανατολικής πλευράς — εκτείνεται σε εκατοντάδες χιλιομέτρων. Με τις συνθήκες αυτές, ο αυτοκινητιστής παραιτείται, παρά την θέλησή του, και οι κοινές μεταφορές ξαναπαίρνουν την θέση τους στην καθημερινή ζωή. Είναι, π.χ., το μετρό του Παρισιού, το αμερικανικό σχέδιο για τον κόλπο του Άγίου Φραγκίσκου ή ακόμη το σχέδιο του διαδρόμου μεταξύ Βοστώνης και Ουάσιγκτον. Για να αποφευχθεί η ασφυξία των πόλεων πρέπει να υιοθετηθεί ένα σύστημα ταχείας μεταφοράς μεγάλων μαζών πληθυσμού με άνετες συνθήκες και ικανοποιητική αποτελεσματικότητα, για να κάνουν τα άτομα να ξεχάσουν τον πειρασμό του ατομικού αυτοκινήτου. Μεταξύ των διαφόρων ειδών κοινής μεταφοράς πρώτη θέση παίρνει η σιδηροδρομική γραμμή. Για παράδειγμα μπορούμε να αναφέρουμε ότι η μεταφορική ικανότητα μίας σιδηροδρομικής γραμμής ισοδυναμεί περίπου με 22 ζώνες ελεύθερου αυτοκινητοδρόμου και με 10 ζώνες ρυθμιζόμενης λεωφορειακής μεταφοράς.

Ο σιδηρόδρομος έχει μια φυσική διάταξη. Η οδήγησή του οδηγεί προς την αυτοματοποίηση και την τηλεκατευθυνόμενη διεύθυνση. Είναι ένα μέσον μεταφοράς μονοδιάστατο, αντίθετα με το αυτοκίνητο, που είναι δισδιάστατο με τις ελεύθερες μετακινήσεις του στο αυτό επίπεδο, και το αεροπλάνο που έχει ένα βαθμό μεγαλύτερης ελευθερίας στον χώρο. Η ελευθερία αυτή του χειρισμού, που μεγαλώνει για τα οχήματα χωρίς οδηγό, φαίνεται κατ' αρχήν σαν μια εύκολια, αλλά έχει σαν αντίστανθμισμα οι μεταφορές αυτές να διαφεύγουν τον έλεγχο και να είναι πιο τρωτές στο χάος.

Η συμβολή της ηλεκτρονικής στους σιδηροδρόμους προσθέτει έναν ακόμη παράγοντα τάξεως, που δεν μπορούν να τον υπερβούν οι σύγχρονες πόλεις. Το τρέινο, όταν η μέση ταχύτητά του αυξάνεται αισθητά, δύναται να αποβεί ένα ιδανικό μέσον κυκλοφορίας ανάμεσα σε πόλεις που βρίσκονται σε μέση απόσταση 300 - 600 χιλιομέτρων. Η ικανότητα να ξεκινά και να φτάνει στην καρδιά της πόλεως ανταγωνίζεται αποτελεσματικά το αεροπλάνο, του δ-

ποίου η ταχύτητα εκπίπτει από την βραδυότητα της επικοινωνίας με τα αεροδρόμια.

Υπερηχητικά

Το τρέινο επιτρέπει να αυξηθεί σημαντικά, και σε τιμή χαμηλή, ο όγκος αυτής της κυκλοφορίας. Έτσι, ακόμη και εκεί όπου τα αεροπλάνα κάνουν μια πτήση χωρίς διακοπή, όπως μεταξύ Νέας Υόρκης - Ουάσιγκτον, τα προβλήματα του υπερκορεσμού αρχίζουν να παρουσιάζονται.

Τέλος, για την μεταφορά μεγάλων μαζών το τρέινο παραμένει άσυναγώνιστο. Οι ευρωπαϊκές αμαξοστοιχίες έχουν βάρος 1.500 τόνων, τα ρωσικά τρέινα 10.000 τόνους και στις Η.Π.Α. φθάνουν τις 12.000 τόνους. Και στο άμεσο μέλλον θα υπάρξουν ασφαλώς τα τρέινα-γίγαντες των 30.000 τόνων. Τα μεγάλα πλεονεκτήματα δικαιολογούν το ενδιαφέρον που δίδεται στις συνδέσεις με σιδηροδρομικές γραμμές και στην πρόσφατη άνθιση των σχετικών σχεδίων. Μερικά από αυτά αναφέρονται σε τεχνικές εντελώς νέες και θα απαιτήσουν μερικά χρόνια πριν φθάσουν στο στάδιο των πραγματοποιήσεων.

Για την ώρα, δυο λύσεις παρουσιάζουν τις

μεγαλύτερες ελπίδες: Το «μαξιλάρι του αέρος» και το τρέινο μέσα σε άγωγο.

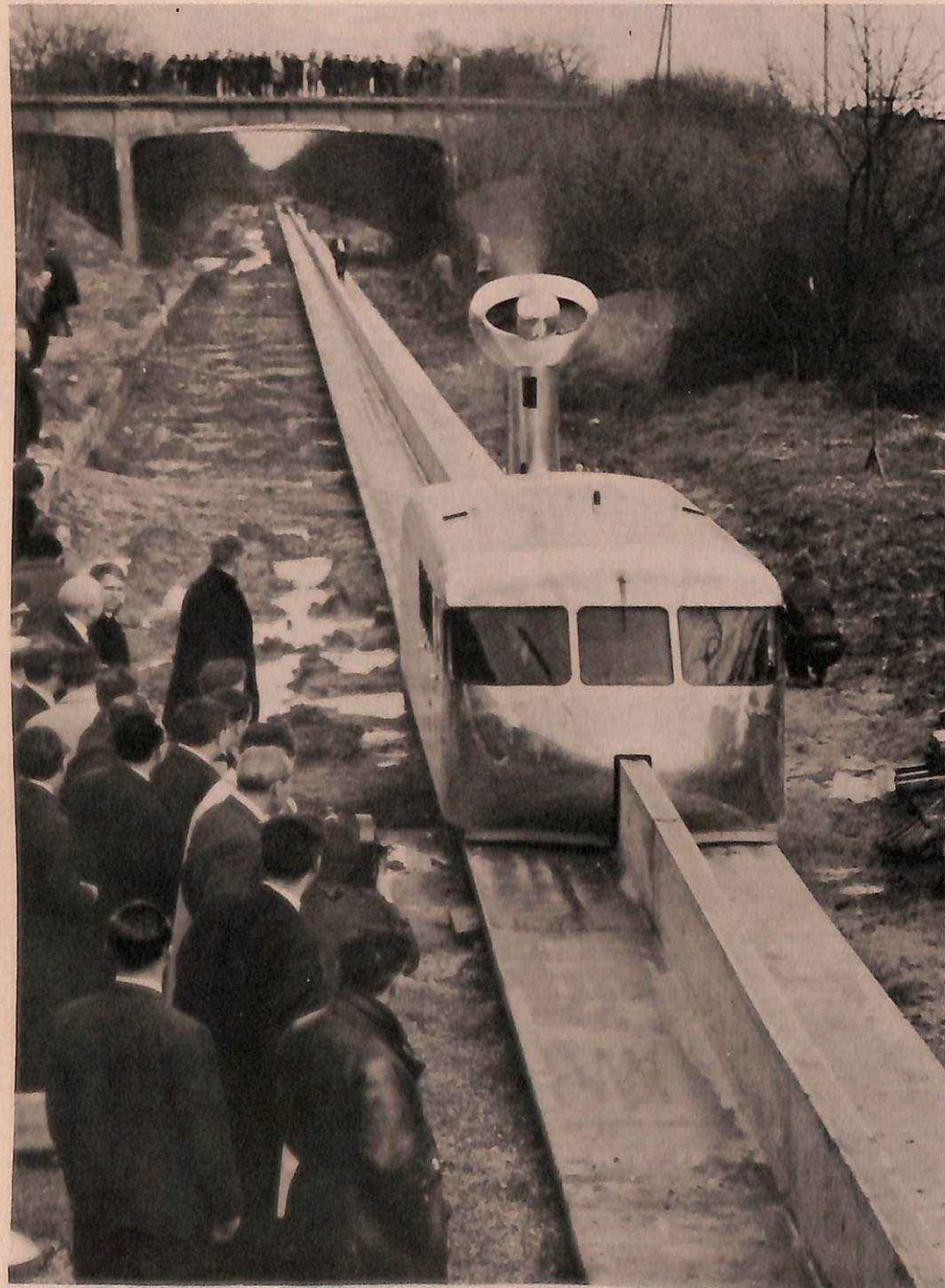
Πολλά σχέδια αφορούν κατασκευές με το «μαξιλάρι». Οι έφευρες προβλέπουν ταχύτητες ανώτερες των 250 χλμ. την ώρα. Επιδιώκουν να απαλλαγούν από τον κραδασμό των τροχών πάνω στις γραμμές και παραιτούνται από την υλική σχέση του οχήματος και της σιδηροτροχιάς, που αποτελεί την σοβαρότερη μηχανική έγγυηση του σιδηροδρόμου. Γι' αυτό εκτοξεύεται αέρας κάτω από το όχημα, μέχρις ότου σηκωθεί ελαφρά πάνω από τον δρόμο του. Οι κατασκευαστές έχουν εφαρμόσει κιόλας τα οχήματα του τύπου αυτού για να διασχίζουν θαλάσσιες εκτάσεις. Το περίφημο «δερ - κράφτ» στην Μεγάλη Βρετανία πραγματοποιεί την μεταφορά επιβατών εδώ και πολλά χρόνια. Με το «μαξιλάρι του αέρος» πραγματοποιείται ο συνδυασμός της πλεονεκτικής οδήγησης του τρέινου πάνω σε σιδηροτροχίες, με την ταχύτητα των αεροπορικών μεταφορών.

Ένα παράδειγμα αυτής της τεχνικής είναι ο γαλλικός σιδηρόδρομος, που έτεθι σε κυκλοφορία από την εταιρία Μπερτέν. Πρόκειται για

ένα ελαφρύ όχημα, με πολλές αναλογίες με την άτρακτο του αεροπλάνου, που γλιστρά πάνω σ' ένα δρόμο από μπετόν άρμ. Ο δρόμος αυτός έχει μια κεντρική γραμμή που προχωρεί βαθιά και σπινώνεται στον εσωτερικό κορμό του οχήματος. Μόλις αρχίσουν να λειτουργούν οι «φουσητήρες» το τρέινο «σηκώνεται» ελάχιστα και δεν έχει πια καμμία σχέση με τον δρόμο και την γραμμή. Όταν βρεθεί σ' αυτή την κατάσταση, ένας έλικας προώθησης μπορεί να το εκκινήσει με καταπληκτική ταχύτητα. Η απόσταση μεταξύ του τρέινου και της γραμμής είναι ελάχιστη. Η γραμμή εξακολουθεί να οδηγεί το όχημα χωρίς να εφάπτεται με αυτό. Αν, κατά σύμπτωση, το αεροπλάνο παρεκκλίνει και η μία πλευρά της γραμμής πλησιάσει την πλευρά της έγκοπής που έχει το βάθος του οχήματος, ο αέρας φεύγει από την πλευρά αυτή λιγότερο εύκολα και η αυξανόμενη πίεση του σπράχνει το όχημα που επανέρχεται αυτόματα πάνω στην γραμμή.

Εκτός από την ταχύτητα, το αεροπλάνο διαθέτει και άλλα πλεονεκτήματα: Άνεση, που οφείλεται στην έλλειψη δόνησης και κραδασμών, ασφάλεια που του προσφέρει το βάθος της υποδοχής, η οποία το εμποδίζει να ξεφύγει από την γραμμή και εξαιρετικό σταμάτημα, εξ αιτίας της μεγάλης επιφάνειας της κεντρικής γραμμής, πάνω στην οποία μπορούν κάθε στιγμή να σφίχτουν με δύναμη τα φρένα.

Στόχος τών ειδικών να έπιτευχθή ταχύτης 3.000 χιλιομέτρων!

▲ ΤΟ ΠΡΩΤΟ «ΑΕΡΟΤΡΑΙΝΟ» ΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ. Είναι το υπόδειγμα σε μικρογραφία του πραγματικού «αεροτράινου», που θα εξυπηρετήσει τις μεγάλες πόλεις της Γαλλίας, και που προβλέπεται ότι θα μεταφέρει 100 επιβάτες, με ταχύτητα 400 χιλ. την ώρα. Το υπόδειγμα κατασκευάστηκε από την εταιρία «Μπερτέν», και άρχισε να κάνει πειραματικές διαδρομές ανάμεσα στις πόλεις Γκεμέτζ και Λιμόρ. Το μοναδικό όχημα κυλάει πάνω σε μία και μόνο γραμμή, από μπετόν, η οποία εισχωρεί μέσα στο σώμα του συρμού, που έχει το σχήμα της αράκτου ενός συνήθους αεροπλάνου.

Τίποτε δεν έμποδίζει την επιδίωξη να φτάσει το αεροτράινο τα 400 χιλιόμετρα την ώρα. Οι δοκιμές με πραγματικά όχηματα θ' αρχίσουν σ' ένα πειραματικό τμήμα μήκους 6 χιλιομέτρων επάνω σε μια παλιά σιδηροδρομική γραμμή. Η χρησιμοποίηση τών μεθόδων αυτών μεταφορών θα μπορούσε να είναι εύρυθμη: Θα καλύπτει την απόσταση Παρίσι - Λυών σε 1.15' και Έμβελιντ - Όρλν με 250 χιλιόμε. την ώρα. Στις δυο αυτές περιπτώσεις η ωφέλεια σε χρόνο μπορεί να μεταβάλει ριζικά τις συνήθειες του πληθυσμού. Θα ήταν δυνατό να περιορισθεί σε μισή ώρα το ταξίδι Παρίσι - Όρλεάνη. Έτσι, μόνον η αξία της μεταφοράς θα αποτελή την ουσία του διλήμματος αν θα κατοική κανείς στις όχθες του Λείγερ ή στο Παρίσι.

Στη Μ. Βρετανία, το αντίστοιχο του αεροτράινου ονομάζεται «δβερ - κάρ» και οφείλεται στον πατέρα του «δβερ κράφτ» του αμφίβιου οχήματος, τον Κόκρελ. Όπως και το γαλλικό τράινο, θ' ακολουθήσει μια γραμμή σε σχήμα V. Οι κατασκευασταί του ελπίζουν να φθάσουν με αυτό σε ταχύτητες που κατέχει σήμερα η αεροπορία.

Στις Ήνωμένες Πολιτείες είναι παράδοξο ότι μια μεγάλη φίρμα αυτοκινήτων, η «Φόρντ», έθεσε σε εφαρμογή ένα τράινο με «μαξιλάρια αέρος». Το σύστημά της, που ονομάζεται «έ-βακαρ», βασίζεται στις δυο γραμμές, όπως τα κλασικά τράινα, αλλά το τράινο σηκώνεται πάνω από αυτές, όπως τα αεροτράινα. Έτσι η σταθερότητα θα αυξηθεί και ο κατασκευαστής, ο δρ Α. Κούχερ, ελπίζει ότι θα πετύχει ταχύτητες της τάξεως των 800 χιλμ. την ώρα.

Το σχέδιο εφαρμόστηκε αρχικά το 1961. Από τότε οι εμπνευσταί του αναζητούν τους επιχειρηματίες - χρηματοδότες, για να γίνουν οι δοκιμές του σε πραγματικό μέγεθος. Γιατί ως τώρα έχουν μελετηθεί μόνον οι μακέττες. Με την νέα ώθηση των ερευνών γύρω από τις σιδηροδρομικές μεταφορές στις Ήνωμένες Πολιτείες, το σχέδιο αυτό ένδεχεται να εφαρμοσθεί αρκετά γρήγορα.

Οι έρευνες όμως για τα τηλεκατευθυνόμενα όχηματα προχώρησαν ακόμη πιο πέρα. Έτσι ο μηχανικός της αεροναυτικής επιχειρήσεως «Λόκχεντ», Λ. Κ. Έντουαρντς ανέπτυξε ένα πρωτότυπο συλλογισμό. Σύμφωνα με την άποψή του, ένα μηχανήμα που τρέχει με την ταχύτητα του αεροπλάνου διατρέχει πολλούς κινδύνους όταν πετά κοντά στο έδαφος. Η επιφάνεια μιας γραμμής τράινου, που δεν προστατεύεται από την τυχαία πτώση ξένων αντικειμένων, φράσσεται συχνά από το χιόνι και από άλλα φυσικά εμπόδια. Για να αποφύγει τους κινδύνους αυτούς, ο έφευρέτης προτείνει να κλείσουν τελείως το όχημα, να το απομονώσουν από το έξθρικό περιβάλλον. Η γραμμή-όδηγος μεταβάλλεται σ' ένα συνεχή σωλήνα, σ' έναν αγωγό, στο έσωτερικό του οποίου θα γλιστρούν τα τράινα. Έξ άλλου, πρέπει να παρατηρήσωμε ότι στις μεγάλες ταχύτητες η αντίσταση του αέρος είναι το κύριο πρόβλημα, πολύ πιο δύσκολο από τις δυνάμεις που πιέζουν τις σιδηροτροχιές. Στην περίπτωση αυτή η έρευνα επιδιώκει να περιορίσει την αντίσταση του αέρος και καταργεί τα προβλήματα που προκύπτουν από την ύλική επαφή του οχήματος με τα υποστηρίγματα, δηλαδή τις δυο ή τή μια γραμμή. Αφού υπάρχει σωλήνας, μπορεί να γίνει στεγανός και να απορροφηθεί ο αέρας από το έσωτερικό του. Τότε το όχημα θα μεταβληθεί σ' ένα γιγαντιαίο ξυμβολο, σ' ένα πι-στόνι. Με μια μικρή πίεση το τράινο προχωρεί στον αγωγό του απορροφητικού σωλήνος και, χωρίς κανένα μοτέρ, θα μπορέσει να φθάσει τα 800 χιλιόμετρα την ώρα.

Ένα άλλο σχέδιο τράινου μέσα σε αγωγό είναι η πρόταση του Αμερικανού καθηγητού Φόα, ο οποίος προτείνει ένα όχημα μέσα σε αγωγό, το οποίο να αποφεύγει την επαφή με «μαξιλάρια αέρος». Το τράινο προχωρεί χάρις σε έναν αντιδραστήρα, που μετατοπίζει αέρα αντίθετα προς την κατεύθυνση του οχήματος. Ο έφευρέτης δεν υποχωρεί μπροστά στις υπερηχητικές ταχύτητες που μπορούν να αναπτυχθούν μέσα στον αγωγό και θέλει να δώσει στα τράινα του τόση ώθηση, ώστε να φθάσουν τις 3.000 χιλιόμετρα την ώρα. ■■■

Η ΑΝΑΒΑΣΗ ΤΕΛΕΙΩΣΕ ΜΕ ΠΤΩΣΗ

Τυλιγμένος στον ύπνόςακκο, ο τραυματισμένος ορειβάτης Ηλίας Τροχάνης (δεξιά) περιμένει σωτικά μέσα στα χιόνια να στηθεί το αντίσκηνο που θα τον προστατεύει από το κρύο. Οι ταλαιπωρίες όμως δεν τελειώνουν εδώ. Ο αέρας θα καταστρέψει το αντίσκηνο, και θα χρειασθεί να μεταφερθεί ο Τροχάνης στο καταφύγιο μέσα στο σκοτάδι. Η πορεία (κάτω) είναι επίπονη. Το χιόνι, άλλου σκληρό, άλλου μαλακό, πότε γλιστράει, πότε βουλιάζει.

Μια ανάβαση στον Ταύγετο, το σκληροτάτο βουνό της νοτιου Πελοποννήσου, δεν είναι εύκολο πράγμα, ακόμη και το καλοκαίρι. Πολύ περισσότερο τον χειμώνα, που τα χιόνια κατεβαίνουν ως χαμηλά στις πλαγιές του και ο παγωμένος αέρας τα μεταβάλλει σε σκληρό μονοκόμματο πάγο στα μεγαλύτερα ύψη. Η λαχτάρα του βουνού, όμως, δεν αφήνει τους φίλους του να το στερηθούν κάτω από οποιαδήποτε συνθήκες. Αυτός ήταν ο λόγος που εσπρωξε τρεις ομάδες, μια του Έλληνικού Ορειβατικού Συνδέσμου, μια του Πελοποννησιακού και μια μικρότερη από ανεξάρτητους ορειβάτες, να επιχειρήσουν την ανάβαση της μεγάλης κορυφής του Πενταδάκτυλου, όπως ονομάζουν τον Ταύγετο οι ντόπιοι, τις τρεις μέρες της αρχής της Αποκριάς - Καθαρής Δευτέρας. Ο καιρός ήταν θαυμάσιος και οι τρεις ομάδες, ξεκινώντας από το χωριό Παλαιοπαναγιά, μέσω της περιοχής Δορίδας - Πολιάνας, κατευθύνθηκαν από διαφο-

► Οί απότομες πλαγιές του Ταύγετου, χιονισμένες ή άχιόνιστες, έχουν δύσκολο περπάτημα, όταν κουβαλάει κανείς φορείο στα χέρια. Στόν πάγο, στο χιόνι, στην πέτρα ή στο χώμα, το μονοπάτι ελίσσεται ανάμεσα στους δράχους και στα έλατα, κι αυτό πρέπει να ακολουθήσουν οι όρειβάτες για να φθάσουν στην δημοσιά, όπου περιμένει το αυτοκίνητο που θα μεταφέρει τον τραυματισμένο όρειβάτη.

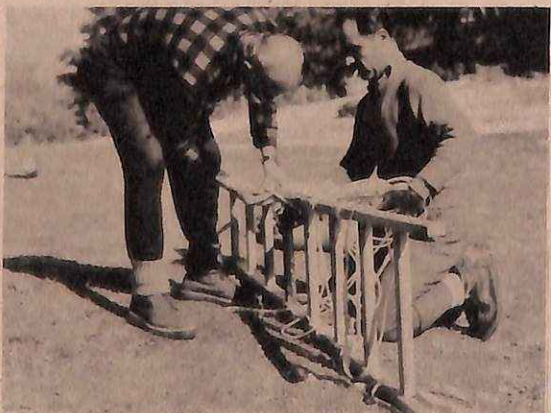
Η ΑΝΑΒΑΣΗ ΤΕΛΕΙΩΣΤΕ ΜΕ ΠΤΩΣΗ

Ο πάγος έσπασε και ο όρειβάτης κατρακύλησε 200 μέτρα στην πλαγιά που ήταν χιονισμένη και τον «έπροστάτευσε» στην βαθεία πτώση του

▲ Τα χιόνια σε λίγο θα τελειώσουν. Οί όρειβάτες ταχύνουν το δήμα για να φθάσουν σε στεγνό έδαφος. Έτσι θα λήξη ή ταιλαιπωρία του τραυματία, που θα γλυτώσει από τα άπότημα ταρακουνήματα.

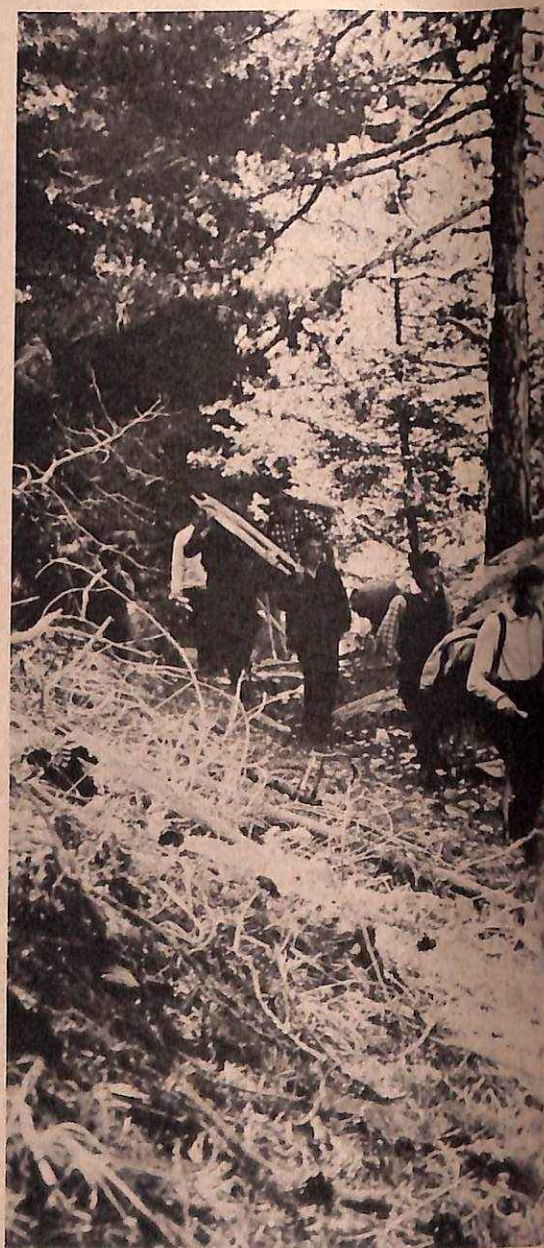
► Σκυμμένοι έπάνω από μιά σκάλα, οι «ειδικοί» μελετούν τον τρόπο που θα την κάνουν φορείο. Λίγα μέσα είχαν στην διάθεσή τους, αλλά ο τραυματίας έπρεπε να διακομισθί όπωσδήποτε. Οί προσπάθειές τους θα φέρουν αποτέλεσμα...

ρετικούς δρόμους προς την κορυφή του βουνού. Η ομάδα του Έλληνικού Όρειβατικού Συνδέσμου και οι «άνεξάρτητοι», περνώντας από το καταφύγιο του Ε.Ο.Σ., τράβηξαν τον κλασικό δρόμο προς την κορυφή. Η ομάδα του Πεζοπορικού Όμιλου Αθηνών προτίμησε την διαδρομή από την πηγή Τρίποδος, με την κατ' ευθείαν ανάβαση στην κορυφή.

Η ανάβαση των δυο πρώτων ομάδων, στην αρχή επίπονη, αλλά χωρίς εξαιρετικές τεχνικές δυσκολίες, έγινε εξαιρετικά δύσκολη όταν οι όρειβάτες έφθασαν στο διάσελο που ένώνει τις δυο μεγάλες κορυφές. Ένας δυνατός παγωμένος δυτικός άερας, που έρχόταν από το Ίόνιο, στρόβιλιζε και ανακάτευε το λίγο φρέσκο χιόνι, ενώ το παλαιότερο, παγωμένο σαν γυαλί, δεν πατιόταν. Τα κτυπήματα του πιαλέ (όρειβατικής αξίνας) μόλις έπιαναν στον κατάλευκο πάγο.

Όστόσο οι όρειβάτες, διψασμένοι για κορυφή, απεφάσισαν να προχωρήσουν. Φόρεσαν πάνω από τις άρβυλες τους τα «κραμπόν», που τα καρφιά τους πετύχαιναν κάποιο πιάσιμο στους πάγους, και ξεκίνησαν. Τρεις, όμως, από τους «άνεξάρτητους» και μία από τις δυο γυναίκες της ομάδας του Ε.Ο.Σ., μη διαθέτοντας τον απαραίτητο εξοπλισμό, προτίμησαν να γυρίσουν πιο χαμηλά. Έτσι πέντε μέλη του Ε.Ο.Σ., από τα όποια μία γυναίκα, και δυο «άνεξάρτητοι», γαντζώνοντας με κόπο τα «κραμπόν» τους στην πλαγιά, που παρουσίαζε μεγάλη κλίση, κατάρθωσαν να φθάσουν κατά τις 4 το απόγευμα στην κορυφή. Ο ούρανός ήταν πεντακάθαρος και η διαυγής ατμόσφαιρα επέτρεπε την θέα προς όλες τις πλευρές της Πελοποννήσου και την θάλασσα. Ο άνεμος, όμως, που θρασαμοαύσε, δεν επέτρεψε

ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΓΕΥΤΙΚΟ ΔΑΣΟΣ ΤΩΝ ΠΟΛΙΑΝΩΝ...

στους όρειβάτες να μείνουν περισσότερο από μερικά λεπτά στην κορυφή. Πιο χαμηλά διέκριναν την ομάδα του Πεζοπορικού που, έχοντας διαλέξει τον επίπονο δρόμο, βρισκόταν ακόμη κάτω από το διάσελο.

Το κατρακύλημα...

Στις 4.10' ξεκινούσαν για τον δρόμο του γυρισμού. Δεν είχαν κατεβεί 50 μέτρα, όταν ο ένας από τους «άνεξάρτητους», ο Ηλίας Τροχάνης, «εξέκολλησε» από τον πάγο, καθώς δεν έπιαναν τα «κραμπόν» του, και κατρακύλησε, γλιστρώντας στην πλαγιά, κάπου 200 μέτρα. Στην πτώση έχασε τον σάκκο του, τα γυαλιά του και

Η ΚΑΤΑΒΑΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΥΚΟΛΩΤΕΡΗ. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ, ΠΡΟΣΚΟΠΟΙ ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΗΚΩΝΟΥΝ ΤΟ ΦΟΡΕΙΟ

όλα του τα εφόδια. Με τρόπο οι υπόλοιποι τον είδαν να μένει για λίγο ακίνητος. Ευτυχώς σε λίγο άρχισε να κινείται.

Όσο μπορούσαν πιο γρήγορα, οι σύντροφοί του έσπευσαν να τον πλησιάσουν και, όταν έφθασαν κοντά, διεπίστωσαν πως δεν φαινόταν σοβαρά τραυματισμένος. Υπέφερε όμως από πόνους και είχε χάσει το ένα του «κραμπόν». Βοηθούμενος από τους όρειβάτες του Ε.Ο.Σ., με επίκεφαλής τον πρόεδρο του τμήματος Αθηνών, και τους φίλους του, ο Τροχάνης κατάρθωσε να κατεβεί την γλιστερή πλαγιά προς τον αυχένα, όπου εν τώ μεταξύ είχε φθάσει τρέχοντας και η ομάδα του Πεζοπορικού.

Ο επικεφαλής της ομάδας του Πεζοπορικού, ιατρός κ. Φ. Μπαμπουρας, έσπευσε να εξετάσει τον Τροχάνη και διεπίστωσε πως δεν είχε κανένα

σοβαρό τραύμα, αλλά θα ήταν προτιμότερο να μη συνεχίσει την κατάβαση και να παραμείνει σε αντίσκηνο.

Όταν και ο τραυματίας, κουρασμένος και εξαντλημένος, συνεφώνησε, ο γιατρός με άλλους τρεις συνορειβάτες του παρέμειναν επί τόπου, για να στήσουν το αντίσκηνο και να περιποιηθούν τον Τροχάνη, ενώ οι υπόλοιποι συνέχισαν την κατάβαση τους προς το καταφύγιο. Ο τραυματίας, τοποθετημένος σε υπνόσακκο, εγκαταστάθηκε σε αντίσκηνο, που προς το βράδυ ένας φοβερός άνεμος το κουρέλιασε. Μόνη έναπομένουσα λύση η κατάβαση. Παλεύοντας με τα στοιχεία της φύσεως και με το σκοτάδι, ο τραυματίας και οι συνοδοί του κατάρθωσαν να φθάσουν κατά την μία μετά τα μεσάνυχτα στο καταφύγιο, όπου τα ζεστά και ή θαλπωρή της σόμπας κατάφεραν να τους συνεφέρουν γρήγορα.

ΜΕ ΜΙΑ σκάλα, ένα σχοινί και έναν υπνόσακκο έγινε το αυτόσχέδιο φορείο του τραυματία.

ΕΞΩ ΑΠΟ το καταφύγιο του Ε.Ο.Σ. Ο τραυματίας προσδένεται με προσοχή πάνω στο φορείο.

Το πρωί, όμως, το πρόβλημα μεταφοράς του τραυματία ανέκυψε με την ίδια οξύτητα. Από μια μικρή ξύλινη σκάλα, που βρισκόταν στο καταφύγιο, ένα σάκκο ύπνου για στρώμα και λίγο σχοινί κατασκευάστη ένα πρόχειρο φορείο για τον τραυματία, που τον μετέφεραν εναλλάξ οι άνδρες.

Μακριές και άργες ήταν οι δρόμοι του γυρισμού, αλλά χωρίς κίνδυνο, γιατί το χιόνι είχε παραχωρήσει την θέση του στο χώμα και στον δάσκα. Στην πηγή Τρίποδος η ομάδα συνάντησε τους χωροφυλάκες που είχαν κινητοποιηθεί από την Σπάρτη και τους προσκόπους και μαθητές της Παλαιοπαναγιάς, που δοήθησαν κι αυτοί στην μεταφορά. Μόλις στις 4.30' το απόγευμα έφθασαν στα Πολιανά, όπου ο τραυματίας επεδιδόσθη σε πούλμαν και μετεφέρθη στην Αθήνα. Τώρα συνέρεχεται από τα ακίνδυνα τραύματά, αλλά και από την αγωνία μιας 24ωρης πάλης.

Ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα

Επιδερμίδα όχι καθαρή:

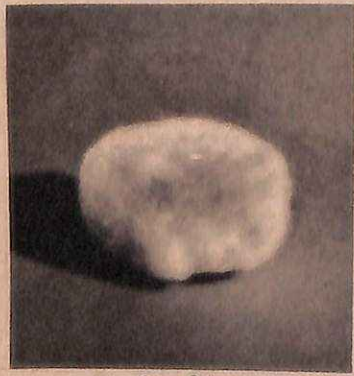
τότε προμηθευήτε
Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ

βρέξτε ένα κομμάτι
βαμβάκι

και καθαρίστε μ' αυτό
το πρόσωπό σας

Το βαμβάκι
δὰ σκουραίνει

και ή επιδερμίδα σας
δὰ γίνη ολοκάθαρη

Περιοιείσθε κατά την διάρκεια της ημέρας το δέρμα σας με την Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ. Διατηρεί την επιδερμίδα σας καθαρή και της δίδει μιὰ ωραία φρεσκάδα.

Η Λοσιόν προσώπου ΣΕΡΚ είναι ο ασφαλέστερος δρόμος για καθαρή επιδερμίδα.

Για να γίνετε
ωραιότερη
αρχίστε με

SCHERK

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ

Cosmetica Ε.Π.Ε.

ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 ΤΗΛ. 684.926
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 ΤΗΛ. 684.235
36.101

Αστυνομικό μυθιστόρημα του Τζω Γουάρντνερ

Καθώς προχωρούσαν διασχίζοντας την αίθουσα του εστιατορίου, πολύχαιροπήρουνα σταμάτησαν στον αέρα, ενώ δεκάδες μάτια δάλλθηκαν να παρακολουθούν άπληστα τον γλουτούς της νεαρής γυναίκας...

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΜΙΚΑΣ ΡΩΜΑΝΟΥ

Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

4

Ο θόρυβος των μηχανών του «Κόμετ» μαλάκωσε καθώς άρχισε να κυλά απαλά προς την άκρη του διαδρόμου. Ο Σέρικ έσκυψε προς τα εμπρός και χάιδε το χέρι της κοπέλλας:

—Τώρα, νομίζω πως είναι ώρα να φύγωμε, αγαπητή μου. Άς πάμε να δούμε αν είναι τόσο ωραίος όσο κ' ή φωτογραφία του.

—Όου! Είναι ανάγκη να γύγουμε τώρα; Μ' αρέσει εδώ...

Η κοπέλλα ήταν Άγγλιδα. Σκυθρόπασε ομορφα.

—Έλα, πάμε.
Ο Σέρικ χάιδε το χέρι, σὰ νάθελε να πάρη, με τὰ χμπερα δάκτυλά του, κάτω από τὰ νάτα της.

—Όσο πιο γρήγορα φύγωμε, τόσο πιο γρήγορα θα τελειώσωμε αυτή τη δουλειά και τόσο πιο γρήγορα θα υπάρχουν πάρα πολλά χρήματα, για να μπορέσω να αγοράσω όλα τὰ μικροπράγματα που θέλω.

Η κοπέλλα γνώρισε το κεφάλι της για να κοιτάξει το μετάλλιο πουλί, που έρχόταν προς το κτίριο του αεροδρομίου. Φτιάχνοντας τὰ γυαλιά του ήλιου, σκρώθηκε από την καρέκλα της. Τεντώθηκε προς τὰ πάνω, σάν μιὰ τεμπέλα γάτα, έτσι που δλόκληρο τὸ σώμα της πίεςε προς τὰ έξω τὸ φρέμα της. Ο Σέρικ πήρε μιὰ βαθειά ανάσα. Η νέα τοίρωσε ένα ακτινοβολό χαμόγελο:

—Έλα λοιπόν, Σέρικ αγάπη μου, τι περιμένουμε; Οδηγήσε με σ' αὐτόν...

Καθὸς προχωρούσαν διασχίζοντας τὸ εστιατόριο, πολλά μαγαζοπρόβητρα σταμάτησαν στον αέρα, ενώ δεκάδες μάτια παρακολουθούσαν τους γλουτούς της νέας, που περιστρέφονταν σάν ένα ξυγάρι μικρὸς, καλά λισσοροπτημένες μυλόπτες, τοποθετημένες πάνω σε τέλεια έναρμονισμένα λεπτά πόδια.

Τὸ ξυγάρι διέσχισε την αίθουσα και σταμάτησε πάνω από τους οδηγούς ταξί, οδηγούς των λεωφορείων των ξενοδοχείων και μερικούς φίλους, που περιμέναν να χωρετήσουν τους νεοφερμένους, που έρχονταν από τὴ Μεγάλη Βρεταννία για να δρούν λίγο ήλιο.

Ο Σέρικ, με τὸ βλέμμα του συγκεντρωμένο πάνω στη μικρή, δικτυωτή είσοδο, από την οποία θα περνούσαν οί προσκυνητές της Ριβιέρας, άνοι-

ξε ένα τεύχος του «Παρί-Μάτζ». Στην δεξιά κεντρική σελίδα είχε κολλήσει με σελλοτέπη μιὰ φωτογραφία: Ο Μπόιζι του χαμογέλασε χαρούμενα.

Ο Σέρικ την κοίταξε, για να εξοικειωθεί και πάλι με τὸ πρόσωπό του. Οί επιβάτες είχαν αρχίσει να μπαίνουν τώρα στην αίθουσα: Ένας ψηλὸς άντρας που κρατούσε διὰ μεγάλες βαλίτσες, και τὸν ακολουθούσε μιὰ αδύνατη γυναίκα, μ' ένα δύστροπο μορφό. Ένας μελετηρὸς νέος, που κρατούσε ένα βιβλίο του Κάφκα... Αὐτὸ κοπέλλες, γεμάτες αυτοπεποίθηση... Ένας άντρας... Ένας άντρας... Τὰ μάτια του Σέρικ μύκρυναν:

—Αὐτὸς είναι, μορφό μου. Αὐτὸς είναι ὁ νεαρός μας, ψιθύρισε.

—Μι, αὐτὸς είναι; Έκανε ή νέα ὀλονάκι.

Ο Σέρικ πήρε τὸ μπράτσο της, την ανάγκασε να κάνει μεταβολή και την ὄδηγησε με γρήγορα βήματα έξω από τις μεγάλες γυριστές πότες, στον ήλιο και στην μαυροδαση «Λίνκολν Κοντινένταλ», που ήταν παρακαρτισμένη σε στρατηγική θέση.

—Θάπρεπε να ὑπάρχη μιὰ γυναίκα, εἶπε, δάξοντας μπροστὰ τὴ μηχανή. Μοῦ εἶπαν πως θάπρεπε να ὑπάρχη μιὰ γυναίκα. Θὰ δεβαιωνόμμε ἁπλῶς. Κατόπιν, νομίζω πως μπορούμε να τὸν πάμε σπίτι. Και μετά, αγαπητή μου, τὰ ὑπόλοιπα θὰ ἐξαρηθούν από σένα...

Ο Μπόιζι βγήκε έξω, ψιθύρισε μιὰ σιωπηλή ευχαριστήρια προσευχή για την ασφαλή επιστροφή του στη γη, άναψε ένα τσιγάρο, κ' επέτρεψε στὰ ρουθούνια του να πάρουν μιὰ γερή δόση του αέρα της Ριβιέρας.

Εἶναι παράξενο πόσο γρήγορα ξεχνὰ κανείς την ιδιαίτερη μυρωδιά των διαφόρων τόπων. Τὸ Λονδίνο εἶχε μιὰ μυρωδιά έντελῶς δική του. Και τὸ Παρίσι: Άλλὰ τώρα δὲν μπορούσε να θυμηθῇ καμμιὰ από τις δυό...

—Θέλετε ταξί, κύριε;
Ο παχὺς, ιδρωμένος σωφὸ τοῦδειχνε ένα σταματημένο Ρενό.

—Ναι... (Ο Μπόιζι έφαγνε να δοῇ τις σωστές γαλλικὲς λέξεις.) Ναι... Ένα λεπτό... Ο άνθρωπος σήκωσε τὴ βαλίτσα από τὰ πόδια

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ, Ο ΜΟΣΤΥΝ, ΑΝΩΤΕΡΟΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΤΗΣ ΙΝΤΕΛΛΙΤΖΕΝΣ, ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΓΙΔΑ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΩΝ, ΣΕ ΕΝΑ ΔΡΟΜΑΚΙ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΟ ΜΠΟΥΛΒΑΡ ΜΑΖΕΝΤΑ. ΝΟΜΙΣΕ ΟΤΙ ΠΕΡΝΟΥΣΕ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΑΙΕΣ ΤΟΥ ΣΤΙΓΜΕΣ, ΑΛΛΑ ΞΑΦΝΙΚΑ ΕΜΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΟΣ ΣΩΤΗΡΑΣ, ΠΟΥ ΜΕ ΔΥΟ ΠΥΡΒΟΛΙΣΜΟΥΣ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΓΕΡΜΑΝΟΥΣ. ΗΤΑΝ ΕΝΑΣ ΒΡΕΤΑΝΝΟΣ ΛΟΧΙΑΣ, Ο ΜΠΟΥΖΥ ΟΚΣ, «ΕΝΑΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ ΝΑ ΣΚΟΤΩΝΗ», ΟΠΩΣ ΔΙΕΓΝΩΣΕ ΤΟ ΕΜΠΕΙΡΟ ΜΑΤΙ ΤΟΥ ΜΟΣΤΥΝ. ΤΟΝ ΠΗΡΕ ΑΜΕΣΩΣ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ, ΣΤΟ ΟΠΟΙΟ ΗΤΑΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ, ΚΑΙ ΑΡΧΙΣΕ ΑΜΕΣΩΣ ΝΑ ΤΟΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΝΗ ΣΕ ΕΝΑ ΣΤΕΛΕΧΟΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΩΝ ΑΞΙΩΣΕΩΝ, ΜΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΟ ΜΙΣΘΟ. Ο ΜΠΟΥΖΥ ΠΡΟΣΕΛΗΦΘΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΟΣΤΥΝ ΣΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΗ ΜΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΚΛΟΠΗΣ ΜΥΣΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ. ΧΡΕΙΑΖΟΤΑΝ ΕΝΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ. ΜΙΑ ΜΕΡΑ, ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ, Ο ΜΠΟΥΖΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΗ ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΓΟΥΗΚ-ΕΝΤ ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΗ ΙΡΙΔΑ, ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ ΜΟΣΤΥΝ. ΟΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΑΥΤΕΣ ΑΠΑΓΟΡΕΥΟΝΤΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ, ΚΑΙ ΤΟ Ε.ΡΩΤΙΚΟ ΡΑΝΤΕΟΥ ΣΧΕΔΙΑΖΕΤΑΙ ΜΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΙΣ. Ο ΜΠΟΥΖΥ ΕΙΔΟΠΟΙΕΙ ΤΗΝ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΤΟΥ ΟΤΙ ΘΑ ΛΕΙΨΗ ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΑΕΙ. ΟΛΑ Γ' ΉΓΑΙΝΟΥΝ ΚΑΛΑ, ΑΛΛΑ Ο ΜΟΣΤΥΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΕΞΩ ΦΡΕΝΩΝ ΟΤΑΝ ΜΑΘΑΙΝΗ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΟΥ ΥΦΙΣΤΑΜΕΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ ΤΟΥ. ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΝΙΚΑΙΑ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΑΝΤΙΠΑΛΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ...

του κι άρχισε να την δένει πάνω από τὸ αυτοκίνητο.

—Άνεβητε, κύριε. (Σταμάτησε, κ' έπειτα πρόσθεσε, με αδέσβια προσφορά): Ποῦ πηγαίνετε;

—Στὴ Μαντόν.

—Α, ναι, κύριε, στὴ Μαντόν. Άνεβητε, άνεβητε.

—Ένα λεπτό... χμ... μιὰ κοπέλλα... ή γυναίκα μου... Ώ πως διάβολο λέτε: «Περμένω τὴ γυναίκα μου»;

—Ζ' αὐτάν μιὰ φάμ.

Η φωνή ήταν βαρύνη στο αὐτί του.

Η Τρις στεκόταν πίσω του, με τὸνα πόδι βγαλμένο προς τὰ εμπρός, λυγισμένο στο γόνατο, έτσι που ή ελαφρά καμπύλη τοῦ μηρού της φαινόταν λεία μέσα από τὴ μαύρη φούστα της. Τὸ αδιάρρηκτο, ριγμένο ἀδιάφορο πάνω στον ὄμο της, έδινε μιὰ έντιπωση μελετημένης κομψότητας: «Ολόκληρη ή γραμμή τοῦ σώματός της ήταν ίσια—σχεδόν ίτεροστική. Κάτω από ένα μεγάλο μέτωπο, μεγάλα καστανά μάτια με μεγάλες βλεφαρίδες κοιτάζαν έρευνητικά, σὰ να άναζητούσε κάποιον άγνωστο πολύτιμο λίθο στον κόσμο.

—Ένας μελετηρὸς νέος, που κρατούσε ένα βιβλίο του Κάφκα... Αὐτὸ κοπέλλες, γεμάτες αυτοπεποίθηση... Ένας άντρας... Ένας άντρας... Τὰ μάτια του Σέρικ μύκρυναν:

—Αὐτὸς είναι, μορφό μου. Αὐτὸς είναι ὁ νεαρός μας, ψιθύρισε.

—Μι, αὐτὸς είναι; Έκανε ή νέα ὀλονάκι.

Ο Σέρικ πήρε τὸ μπράτσο της, την ανάγκασε να κάνει μεταβολή και την ὄδηγησε με γρήγορα βήματα έξω από τις μεγάλες γυριστές πότες, στον ήλιο και στην μαυροδαση «Λίνκολν Κοντινένταλ», που ήταν παρακαρτισμένη σε στρατηγική θέση.

—Θάπρεπε να ὑπάρχη μιὰ γυναίκα, εἶπε, δάξοντας μπροστὰ τὴ μηχανή. Μοῦ εἶπαν πως θάπρεπε να ὑπάρχη μιὰ γυναίκα. Θὰ δεβαιωνόμμε ἁπλῶς. Κατόπιν, νομίζω πως μπορούμε να τὸν πάμε σπίτι. Και μετά, αγαπητή μου, τὰ ὑπόλοιπα θὰ ἐξαρηθούν από σένα...

Ο Μπόιζι βγήκε έξω, ψιθύρισε μιὰ σιωπηλή ευχαριστήρια προσευχή για την ασφαλή επιστροφή του στη γη, άναψε ένα τσιγάρο, κ' επέτρεψε στὰ ρουθούνια του να πάρουν μιὰ γερή δόση του αέρα της Ριβιέρας.

Εἶναι παράξενο πόσο γρήγορα ξεχνὰ κανείς την ιδιαίτερη μυρωδιά των διαφόρων τόπων. Τὸ Λονδίνο εἶχε μιὰ μυρωδιά έντελῶς δική του. Και τὸ Παρίσι: Άλλὰ τώρα δὲν μπορούσε να θυμηθῇ καμμιὰ από τις δυό...

—Θέλετε ταξί, κύριε;
Ο παχὺς, ιδρωμένος σωφὸ τοῦδειχνε ένα σταματημένο Ρενό.

—Ναι... (Ο Μπόιζι έφαγνε να δοῇ τις σωστές γαλλικὲς λέξεις.) Ναι... Ένα λεπτό... Ο άνθρωπος σήκωσε τὴ βαλίτσα από τὰ πόδια

τα, έσπρωξε τὸ καθίσμα του σωφὸρ προς τὰ εμπρός και δοήθηκε τὴν "Ιριδα να περάση στο πίσω καθίσμα του αυτοκινήτου, αφήνοντας τὸ βλέμμα του να κοιτάξη τὴν τεντωμένη νάβιον κάλσα πάνω στο γόνατό της, καθὸς ή φούστα της άνασηκόθηκε. Ο Μπόιζι κάθισε πλάι της, έξακολουθώντας να κοιτάξη πονηρά τὰ γόνατά της. Έκείνη έσφιξε τὸ χέρι του:

—Μην παίρνεις τόσο λίγο χρόνο, αγαπητή μου!

—Συγγνώμη, γλυκειά μου, ἀλλὰ τὸ θέμα είναι πολὺ ὀρθαί...

Η Τρις γέλασε, προσπαθώντας να κατεβάση τὸ φρέμα της σε μιὰ μάταιη προσπάθεια ψευτικῆς σεμνότητας.

—Χαίρεσαι που ήρθες; ρώτησε ὁ Μπόιζι, άγίζοντας με τὴ μύτη του τὸ αὐτί της.

—Θὰ σοῦ πῶ τὸ πρωί...

Σώπασε, κ' έπειτα, κοιτάζοντας τον στα μάτια, πρόσθεσε, χωρίς χαμόγελο:

—Καμμένη Μπόιζι, σ' έκανα να περιμένεις τόσον καιρό, δὲν εἶν' έτσι; Δὲν περτάει, αγαπητή μου, θὰ προσπαθήσω να σοῦ κάνω ἀξέχαστο αὐτὸ τὸ γαμήλι...

Ο Μπόιζι σκέφτηκε πως δὲν είχε γνωρίσει ποτὴ τὴν "Ιριδα σε μιὰ τέτοια διάθεση. "Ολη ή έξομύδα της, οί μυδὲς ὑποσχέσεις της, οί επιφυλακτικὲς άπαρηχσεις και ή αδέσβατη—που ὑπάρχε ως χτες τὸ βράδι—άσπια—είχαν εξαφανιστῇ. Ένα είδος πλήθονος αυτοπεποίθησης τὰ είχε άντικαταστήσει.

Ο μεγαλόσωμος σωφὸρ κάθισε στὴ θέση του, και ξεκίνησαν με μιὰ ταχύτητα, που δάταν έντελῶς ἐκτός τόπου στο Νάμπιεργκ Ρίγγ.

—Στὴ Μαντόν! φώναξε ὁ σωφὸρ, σὰ νάδινε διαταγή στο άμάξι του.

Καί ταυτόχρονα άνοιξε τὸ ραδιόφωνο ένδεικτικά, σὰ νάθελε να δείξη στους επιβάτες του ὅτι πρόσφερε σχεδόν όλα τὰ σύγχρονα κομμάτια.

—Γιατὶ διαλέγει πάντα «τίτλους»; ρώτησε ὁ Μπόιζι, κλείνοντας τὰ μάτια του καθὸς ή Ρενὸ πέρασε πάλι κοντὰ σε μιὰ μοτοσυκλέτα.

—Έχεις τὴν παρηγοριά να γνωρίζεις ὅτι ἴσως σὰ σκέπτεται κ' έκείνος τὸ ἴδιο πράγμα ἀκαθώς; Εἶπε ή Τρις, χάιδεοντας τὸ μπράτσο του.

Τὸ αυτοκίνητο είχε γεμίσει από δυνατὴ μουσική, που τὴν διέκοταν ποτε-ποτε διαφημίσεις. Ο Μπόιζι έσκυψε και φίλησε τὴν "Ιριδα στο αὐτί, μωρίζοντας τὸ «Σάν γν' Ἀόρις του Γκερλαιν, που της είχε αγοράσει τὴν περασμένη εβδομάδα στὴν Μαντόν Στρετ.

Καθὸς έστρεβαν τὸν παραθαλάσσιο δρόμο που ὄδηγῇ από τὴ Νίκαια στὴ Μαντόν, ή μεγάλη άσπρη «Κοντινένταλ» τοῦς προσέπεσε, με δυνατὸ φωνογράφημα κ' ένα σύννεφο σκόνης. Ο Μπόιζι ὄχι πάλι πρόσθεσε: "Ηταν άπορροχλημένος να χαιδέτῇ με τὸ δάκτυλό του τὸ χέρι της "Ιριδας.

ΤΖΩΝ
ΓΚΟΡΝΤΝΕΡ
Ο ΕΚΤΕΛΕΣΤΗΣ

το αδιάφορο είχε γλιστρήσει πίσω κ' έβλεπε την κάτασπρη νάυλον μπλούζα που φορούσε κάτω από τη ζακέτα της.

—Απόλαυσες το ταξίδι, αγάπη μου; ρώτησε ή 'Ιρις.

—Βαρύθρα λιγάκι, είπε ο Μπότζί, εξασκολο-
θώντας να είναι άσασχολημένος με την έρωτογε-
νή περιοχή του άγκωνα της.

Το «Ρόγιαλ Μπάρε» με το κόκκινο ταβάνι—
ευνούσιμενο καταρύνιο των τουριστών μετά το φα-
γητό — βρίσκεται δίπλα στο ξενοδοχείο «Μιρα-
μόν», στη μέση της Λεωφόρου Βερντεν του Μαν-
τόν. Έμπορικά, ή θέση του είναι τέλεια: Ένα λε-
τό μόνο από το Καζίνο και το Σπόρτιν Κλάμπ, κι
ακριβώς απέναντι από το γεμάτο φρονιμίες και
κίβωτους Ζαρντέν Μπαό.

Η «Κοντινένταλ» προχώρησε ως την άκρη—
ώση του δαυδίου των τραπέζιων του Ρόγιαλ.
Ο Σέρις σταμάτησε τη μηχανή και γύρισε προς
την κοπέλλα:

—Φτάσαμε, αγαπητή μου. Είσαι σίγουρη πως
ξέρεις τι πρέπει να κάνεις;

Έκείνη κούνησε το κεφάλι της καταφατικά,
καρτερικά και βαρετισμένα μέσα στην καταπε-
σινη ζέση, που ανέβαινε από την άσφαλτο του
δρόμου. Θα προτιμούσε να πήγαινε κάτω στη βρα-
χώδη ιδιωτική πλάζ, στο Μπαλιέ, για να ξεπλύνει
από πάνω της τόν ιδρώτα και να δώξει την μεση-
μεριανή κόπωση.

Ο Σέρις άκούμπησε το χέρι του κυριαρχικά,
ακριβώς πάνω στο γόνατό της.

—Αν δεν βρεις καμιά ευκαιρία ως τις έξη,
τότε θα γυρίσω και θα αναγκαστώ να χρησι-
μοποιήσωμε το άλλο μου σχέδιο. Ός τότε, θα πε-
ριμένω με το αυτοκίνητο. Και να είσαι καλό κο-
ρίτσι, αγαπητή μου: Μή γλυκοκοιτάξεις τους άν-
τρες.

—Δεν γλυκοκοιτάζω ποτέ, Σέρρις αγάπη μου.
Αν φτάω έχω αν έχω μάτια...

Το άδηςε το γόνατό της από το χέρι του και
πήδησε έξω από το αυτοκίνητο. Χαρετώντας τόν
Σέρις με μια κίνηση του χεριού, έκανε τα λίγα
βήματα που την χώριζαν από το «Ρόγιαλ», και κά-
θησε στο πρώτο τραπέζι. Παραγγέλλοντας σκέτο
καφέ κ' ένα καυτό τσιγάρο, άρχισε την έπα-
γοώνηση.

Έπειτα από είκοσι λεπτά, είδε τη «Ρενώ» να
καταρτάνη και παρασιούθησε, πίσω από τα μαύ-
ρα γυαλιά της με το διαμαντένιο σκελετό, τόν
Μπότζί και την 'Ιριδα που έμειναν μέσα από τις
περιστροφικές πόρτες του «Μιραμόν». Με αυ-

τό που αυτοί οι δυο φαίνονται νάχουν στο νο-
τους, θα περιμένω πολύ, σκέφτηκε. Άνακατεύ-
οντας το τρίτο φυλλάκι καφέ, κατάλαβε πως ζή-
λευε λιγάκι την άδύνατη, χαριτωμένη κοκκινομά-
λα, που είχε συνοδέψει το θήραμά της μέσα στο
Ξενοδοχείο.

Η δροσιά που προκαλούσε ή εγκατάσταση κλι-
ματισμού στο χώλ του «Μιραμόν» ήταν μια άνα-
κούφιση, μετά τη ζέση, γεμάτη σκόνη διαδρομή
από τη Νίκαια. Πατώντας στο πολύ παχν χάλι,
κι οδηγούμενοι από ένα μικρό γκροϊνι (που άρ-
παξε τις δυο βαλίτσες με άπορασιαικότητα), ο
Μπότζί και ή 'Ιρις διέσχισαν το χώλ, ως την ύ-
ποδοχή του Ξενοδοχείου. Παρά την προσεκτική
περιποίηση που είχαν κάνει στον έαυτο τους πριν
φύγουν από το Λονδίνο, ένοιωθαν τώρα κι οι δυο
στραπατασαρισμένοι από το ταξίδι, καθώς προχω-
ρούσαν μέσα στην καλοσδεσμευμένη και καλοκετι-
σμένη άτμόσφαιρα της πολυτελούς πελατείας του
Ξενοδοχείου. Άκολούθησε ή ιεροτελεστία των ύ-
πογραφών στο διδύλο Ξενοδοχείο—ο Μπότζί κοι-
τάζε μ' ένα άργο χαμόγελο την νεαρά υπάλληλο
της υποδοχής. (Δεν σταματά ποτέ, σκέφτηκε ή
'Ιρις, λιγάκι δύστροπα)—και κατόπιν το άνέβα-
σμα με το παχν άσανσέρ, και το πέραςμα μέσα
από τούς μικρούς, σιωπηλούς διαδρόμους.

—Μπότζί, αυτό είναι παραμυθένιο, πραγμα-
τικά παραμυθένιο, είπε ή 'Ιρις.

Στοφρογύριζε με τεντωμένα χέρια στο κέντρο
του δωματίου. Προσπαθούσε να άγκυλιάσει τόν
μαργαριταρένιο διάκοσμο, τα λουλούδια, τις κουρ-
τίνες, το πλατύ μαλακόνι κι όλο τόν λεπτό και ά-
κριβό διάκοσμο του μπουντουάρ. Ο σχεδόν κορι-
τσισταίος ένθουσιασμός της ήταν κάτι το καινούρ-
γιο για τόν Μπότζί.

—Σκέφτηκε πως το νυφικό διαμέρισμα θα ή-
ταν κατ'άλληλο.

—Ω, όχι, Μπότζί!

Η 'Ιρις άναπήδησε πάνω στο κάλυμμα του
κρεβατιού από βαρύ λευκό μεταξωτό και φώναξε:

—Μπότζί, είσαι γουρνίνι... Γι' αυτό λοιπόν το
προσωπικό μας έρχοινε όλα εκείνα τα φοικτά βλέμ-
ματα!

Με μεγάλη ταχύτητα, ο Μπότζί διέσχισε το
το δωμάτιο και βρέθηκε πλάι της στο κρεβάτι.

—Λοιπόν; είπε, σά να συνώμηςε δόλωση την
κατάσταση.

Έκείνη έγειρε πίσω, οίχνοντας τα γυαλιστερά
μαλλιά της πάνω στο λαμπερό θώραμα. Ο Μπό-
τζί πέρασε τόνά του χέρι κάτω από το λαμό της,
κ' έσκυψε το πρόσωπό του κοντά στο δικό της.
Έκείνη τραβήχτηκε τότε, σά να θυμήθηκε ξαφνι-
κά κάτι.

—Άφησέ μου λίγον καιρό, αγάπη μου. Είσαι
υπερβολικά άνιπόμενος.

Ο Μπότζί δοκίμασε πάλι.

—Όχι, Μπρίτζ, σέ παρακαλώ, όχι άκόμα.
Νοιώθω βρώμικη—άκόμα και μετά από ένα άερο-
πορικό ταξίδι. Άφησέ με... να τακτοποιηθώ. Άρ-
γότερα, σου υπόσχομαι.

Ο Μπότζί άνασηκώθηκε στόν έναν άγκωνα του
και φίλησε τη μύτη της.

—Άφοδ έτσι το θέλεις, γλυκειά μου...

Κοιτάχτηκαν. Η 'Ιρις συνοφρυώθηκε:

—Γιατί κατέβαλες τόσο μεγάλη προσπάθεια
μαζί μου, Μπότζί; Έννοω, πρέπει να υπάρχουν
πολλές άλλες κοπέλλες...

—Τ' παράχουν πολλές άλλες κοπέλλες.

Η έπαρση του την έκανε έξω φρενών.

—Τότε, γιατί να σκοιζέσαι; Γιατί να ξοδέ-
ψης τόσο χρόνο κ' ένεργητικότητα—και χρήματα;

—Γιατί το κάνει κάθε άντρας;

—Λένε πως το μεγαλύτερο πάθος είναι εκείνο
που δεν ικανοποιείται ποτέ...

—Αυτά είναι άνοησίες. Αισθάνομαι κάτι για
σένα, 'Ιρις—κι αυτό είναι όλο.

—Κ' εγώ αισθάνομαι κάτι για σένα, Μπότζί.
Δός μου ένα τσιγάρο.

—Έβγαλε τη σιγαροθήκη του και την άνοιξε,
άποκαλύπτοντας συμμετρικά ταποθετημένα τσιγά-
ρα με φίλτρο.

—Ω, όχι από αυτά. Είναι άπάτες. Άν πρό-
κειται κανείς να παίξει ζάρια με τόν θάνατο, πρέ-
πει να το κάνει τίμια. Μακριά τα φίλτρα!

Σηκώθηκε από το κρεβάτι—άποκαλύπτοντας
πάλι τη γάμπια της. Ο Μπότζί άπλωσε αβρόμηντα
το χέρι του προς αυτήν: Κατόπιν θυμήθηκε και
τραβήχτηκε. Η 'Ιρις άρχισε πάλι να σφιγγου-
ρίζει στο δωμάτιο, σά μαθητιούδα. Ο Μπότζί
ξαφνιάστηκε. Άνακάλυψε στην 'Ιριδα κρυφές
πλευρές.

—Βρίσκομαι στη Γαλλία... Περγώ ένα άπα-
κτο γουήκ-έντ μ' έναν πολύ έλκυσιικό άντρα...
Τι θάλεγε ή μαμά μου... Άπόψε θέλω να διειπνή-
σω — τί; Πάπια με πορτοκάλι...

Φερόταν προσβλητικά. Ήταν άραγε ξαναμ-
μένη; Λιγάκι φοβισμένη;

—Εθα φάς μπαφτέκι, αυγά και πατάτες τηγανη-
τές, κοπέλλα μου, και θα σου άρέσει, συλλογι-
στηκε ο Μπότζί.

—Και τώρα, θέλω να καπνίσω δυνατά, δυνα-
τά «Μπλόν Γκαλονάς»...

—Πολύ καλά, θα τηλεφωνήσω κάτω.

—Ω, Μπότζί, έκανε εκείνη άπογοητευμένη.

—Τι συμβαίνει πάλι;

—Άκουσε, αγάπη μου, δεν καταλαβαίνεις;
Θέλω να σέ θγάλω από τη μέση για λίγο. Μι-
κρές γυναικείες έπισκευές, και να θγάλω τα πρό-
γμιατα από τη βαλίτσα μου... Έλα μπράβο, αγά-
πη μου, πήγαινε έξω κι άγόρασέ μου μερικά Γκα-
λονάς. Για λίγα λεπτά μόνο. Σέ παρακαλώ, Μπό-
τζί. Σέ παρακαλώ πολύ.

Πέρασε το μπράτσο του γύρω από τούς ώ-
μους της, την έσφιξε με δύναμη και της έδωσε
ένα ήχηρό φιλή στο μάγουλο.

Η ΝΕΑ ΓΕΝΕΑ

«Παραδέχομαι ότι ο έλεγχος του
Σέλτον δεν είναι εκείνος που θα έπρε-
πε... αλλά ούτε και το χαρτζιλίκι σου».

—Πολύ καλά, αγάπη μου. Μπορώ να φορέσω
πρώτα κάτι πιο θροσερό;

—Είσαι φιλοξενούμενος μου.

Πήρε τη βαλίτσα του μέσα στο μπάνιο: Ήταν
από πρώτα πλανάσια, είχε έσωτερικό φωτισμό
και γυαλιστερά χρώματα. εδέν είναι πολύ τόν τύ-
που μου, συλλογίστηκε ο Μπότζί. Άνοιξε το
ντουές και ξεκλείδωσε τη βαλίτσα, μεταφέροντας
το πιστόλι και τις σφαίρες στην τσέπη με το φρε-
μονάρι, που ήταν στο έσωτερικό μέρος του σκεπά-
σματος.

Ένα τέταρτο αργότερα θγήκε, φορώντας
καρό πανταλόνι, λευκό λινό πουκάμισο και πέ-
διλα με σκρινόνιους πάτους. Η 'Ιρις στεκόταν στο
μπαλκόνι, κοιτάζοντας έξω στο δρόμο τις κοπέλ-
λες με τα ψηλά πόδια και τούς ήλιοκαμένους
άντρες, με τις φαφδιές πλάτες.

—Πώς σου άρέσει το σύνολο, λοιπόν; τη ρώ-
τησε, κ' έκανε ένα γύρο σγά-σγά.

Η 'Ιρις περπατάσε γύρω του:

—Είσαι πολύ ώραιος, Μπότζί. Τι θα γίνη τό-
ρα με τα τσιγάρα μου;

—Έξω πακέτα Γκαλονάς έρχονται άμέσως.
Κατόπιν, νομίζω ότι θα διειπνήσωμε στο περιήμιο
«Σπόρτιν Κλάμπ», και θα άπολυθώ...

Άναστέμωσε τα φρύδια του και έξανακοιτάξε.

—Ω, φύγε από δω! (Χαμογέλασε, και πρό-
σθεσε τριφερό): Θα σέ περιμένω, Μπότζί...

Στο δρόμο, ο Μπότζί φόρεσε το γυαλιά του,

άναψε ένα τσιγάρο, και πέρασε από το «Ρόγια-
λ», για να πάη στη γωνία που ήταν απέναντι από
το Καζίνο. Διασχίζοντας το δρόμο, γύρισε και
στάθηκε να κοιτάξει τις άνισες κορυφές που φαί-
νονταν πίσω από το Ζαρντέν Μπαό. Τα βουνά
είχαν άρχισεί να αλλάζουν όψη—ο ούρανος πίσω
τους είχε πάρει τώρα ένα άσπριδερό χρώμα. Κοί-
ταξε το ρολόι του. Η ώρα ήταν τέσσερις και σα-
ρανταπέντε.

Ο Μπότζί πέρασε μέσα από το πλήθος κι άγό-
ρασε τα τσιγάρα από το καπνοπωλείο που ήταν
στην Πλατεία Σαιν Ρός, ανάμεσα σ' Έγγλεζο-
πούλες που ήθελαν να άγοράσουν κάρτ-ποστάλ,
κ' έπειτα περπάτησε ως τη θάλασσα. Οι βραχώ-
δεις και όλο χαλίκια άκτές ήταν γεμάτες σώματα
που έκαναν ήλιοθεραπεία στόν τελευταίο ήλιο της
ημέρας. Σκέφτηκε την 'Ιριδα και την αύριανη
μέρα. Ός τότε, ή πρώτη έξαψη της ήδονής θα
είχε περάσει, και θάταν ξεπλωμένοι άνάμεσα στις
λείες από τη θάλασσα πέτρες ή θάπαιζαν με τόν
άφρο στα κήματα. Έως, ως τότε, θα είχε
έλευθερωθή από την έμμονη ιδέα που τόν τυ-
ραννούσε γι' αυτήν—αυτό το παράλογο, άνόημο
πράγμα, που τόν είχε καταδιώξει εδώ και μισό
χρόνο τώρα, άκόμα κι όταν θροσκόταν με άλλες
γυναίκες. Η σκέψη του άλλαξε κατεύθυνση, τη-
γαίνοντας προς τόν Μόστιν. Ξαφνικά μελαγχολι-
κός, άρχισε να γυρίζει προς το Ξενοδοχείο.

Καθώς γύριζε πίσω στην Λεωφόρο Βερντέν,
ή κοπέλλα έστριψε τη γωνία, περπατώντας πολύ
γρήγορα. Ο Μπότζί, μη κοιτάζοντας πραγματικά
που πήγαινε, προσπάθησε να την άποφύγη. Άλλά
ήταν πάρα πολύ άργά: Οι ώμοι τους συγκρούστη-
καν με δύναμη. Προσπάθησε να την πάση, αλλά
ή δύναμη της συγκρούσεως, συνδυασμένη με τη
φόρα της κοπέλλας, την έστειλε πάνω στόν τοίχο.
Έβγαλε μια μικρή κραυγή κ' έπεσε στα πόδια του.
—Λιπαίμαι πολύ... Παρντόν, μαντάμ... χμ, δε-
σποινίς...

—Ω, είσθε Άγγλος; Ω!

Ήταν ξανθή, γύρω στα είκοσι, κοντή, και
ντυμένη με μεταξωτά πανταλόνια και ποικιμάσια.
Ένα μεταξωτό μαντήλι ήταν δεμένο στο λαμό-
της, κάτω από ένα προσωπάκι μ' έξωγκωμένα τα
μήλα του προσώπου και θαμιάσια χουσαφένια μαλ-
λιά. Ο Μπότζί μπορούσε να μυρίση τόν ήλιο στη
σάρκα της, καθώς την βοήθησε να σηκωθεί στα
πόδια της, προσέχοντας, μ' εύχαρίστηση, τις σφι-
κτές καμπύλες κάτω από τα ρούχα της.

—Όωω! Έκανε μορφαίνοντας, πατώντας το δε-
ξι πόδι της στο πεζοδρόμιο.

—Είστε καλά; την ρώτησε ο Μπότζί.

—Δεν είμαι σίγουρη...

Χαμογέλασε μέσα στόν πόνο της, και μίλησε.

—Ο άστράγαλός μου. Τόν στραμπούληξα όταν
έπεσα. Όωω, διάβολε!

—Άσχημα;

—Δεν αισθάνομαι και πολύ καλά. Με κάνει να
νοιώθω ναυτία...

Ήταν χλωμή κάτω από το ήλιοκαμένο χρώ-
μα της. Άκούμπησε πάνω στόν τοίχο.

—Νομίζετε πως θάπρεπε να σάς δη κανέναν
γιατρό;

—Αν μπορούσα να γυρίσω πίσω στο Ξενοδο-
χείο, όλα θάταν καλά. Ο Μπαμπάς θα ξέρη τι να
κάνη...

—Που είναι το Ξενοδοχείο; Κι ο μπαμπάς;

—Όχι πολύ μακριά. Στην Παλιά Πόλη. Ούφ
πόσο πονώ!

—Άφήστε με να σάς βοηθήσω. Στο κάτω-κά-
τω εγώ σάς έφριξα.

—Ω, το λάθος ήταν δικό μου... Μά... αν μπο-
ρούσα να κρατήσω το μπράτσο σας... Νομίζω πως
ίσως θα τα καταφέρω να μω στο αυτοκίνητο.

Έβειξε απέναντι, στόν Κήπο.

—Είναι εκεί πέρα: Σ' ένα μικρό δρομάκο...

—Πολύ καλά. Είστε δέβαιη ότι νοιώθετε κα-
λύτερα;

—Κούνησε το κεφάλι της καταφατικά, δαγ-
κλώνοντας τα χείλη της.

—Ας πηγαίνουμε, τότε.

Η νέα έκανε μια καινούργια προσπάθεια. Κού-
τσαινε και στηρίζονταν στο μπράτσο του. Καθώς
έφταναν στο χαμηλό φράχτη που χώριζε τόν κή-
πο από το πεζοδρόμιο, ο Μπότζί είπε:

—Δεν θάταν καλύτερα έτσι;

Πέρασε το χέρι του γύρω από την μέση της.
—Όωω, να! Έκανε ή κοπέλλα, αφήνοντας να
την τραβήξη πιο κοντά του. Είστε πολύ δυνατός...

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΕΝΑ ΛΟΓΟΤΥΠΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΤΕ

Gancia

ΒΕΡΜΟΥΤ

Βερμούτ σε τρεις τύπους
ROSSO, BIANCO, EXTRA DRY
Σεχωρίζουν με το άρωμα
και την εξοίσια γεύση τους.

Αν σ' αρέσουν το μικρό ποτά,
δοκιμάστε το APERITIVO GANCIA
θα ένθουσιασθήτε!

ΤΟ ΛΕΝΕ GANCIA, ΤΟ ΠΙΝΟΥΝ ΒΑΣΙ!

ΓΕΝΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΤΗΛ. 826.447, 526.448.

ΚΡΙΣΤΙΝ

«Ο γάμος της κράινει
μόνον 12 εβδομάδες,
είναι όμως ευτυχής
γιατί περιμένει παιδί

Μιά «ηρωίδα» της εποχής μας. Το σκάνδαλο που έστοίχισε την πολιτική σταδιοδρομία ενός υπουργού και την ζωή ενός γιατρού της υψηλής κοινωνίας, η φυλάκισή της, ο γάμος της, το διαζυγίο της, κρατάνε τα τελευταία χρόνια την Κριστίν Κήλερ διαρκώς στην επικαιρότητα. Δεν υπάρχει αμφιβολία πως ο διεθνής τύπος θα γεμίσει πάλι με το όνομά της, όταν σε λίγο αποκτήσει το πρώτο παιδί της. Είναι τόσο η «δόξα» της, ώστε ένα από τα πιο περιζήτητα αναγνώσματα είναι αυτό τον καιρό η σχετική αφήγηση που έγραψε η μητέρα της, και που κατ' αποκλειστικότητα δημοσιεύουν οι «Εικόνες».

«Είναι μια κοπέλλα
όπως και οι άλλες,
αλλά παρεξηγημένη»,
λέει ιώρα η μητέρα της

ΚΗΛΕΡ

Η Κριστίν Κήλερ δεν μπορεί να είναι όπως όλος ο κόσμος. Έγώ όμως είμαι υπερήφανη γι' αυτήν, — λέγει η μητέρα της. «Η Κρίς παίρνει χιλιάδες ανήθικες προτάσεις απ' όλο τον κόσμο. Και όμως είναι η κοπέλλα, που παρ' όλίγον να κλονίσει τον θρόνο της 'Αγγλίας!». Με τις δηλώσεις αυτές της μητέρας Κήλερ, η ιστορία της δημοφους κοκκινομάλλας Κριστίν εισέρχεται τώρα στη δεύτερη φάση της. Το διαζυγίο της με τον Τζαίμς Λέβερμορ, ύστερα από 12 μόνον εβδομάδων συζυγική ζωή, έπεσε πάλι σαν βόμβα στην συντηρητική 'Αγγλία. Η Κριστίν Κήλερ και πάλι στην επικαιρότητα...

Δεν έχουν περάσει ακόμη αρκετά χρόνια από το σκάνδαλο που ξέσπασε στην 'Αγγλία εξ αιτίας της Κήλερ. Και ασφαλώς οι συμπατριώτες της δεν θα της συγχωρήσουν ποτέ τις συνέπειες αυτού του σκανδάλου. Έν τώ μεταξύ, όμως, έχουν συμβεί πολλά πράγματα. Η Κριστίν πήγε στην φυλακή, βγήκε από την φυλακή, έπαιξε στον κινηματογράφο, συνέγραψε τα απομνημονεύματά της και, το σπουδαιότερο απ' όλα, παντρεύτηκε. Δεν πήρε, βέβαια, κανένα υπουργό. Παντρεύτηκε απλώς έναν

τεχνίτη και αποφάσισε να γίνει φρόνιμη και να δημιουργήσει οικογένεια. Πολύ λίγους καιρό όμως μετά τον γάμο της και ενώ ήδη περιμένει ένα παιδί, η Κριστίν διαπίστωσε ότι αυτό που οι άλλες γυναίκες, ακόμη και οι λιγότερο έξυπνες ή λιγότερο όμορφες από αυτήν, πετυχαίνουν με τόση ευκολία, γι' αυτήν ήταν αδύνατο. Γιατί; Η ίδια δικαιολόγησε στους δημοσιογράφους την απόφασή της ως εξής: «Ο Τζαίμς είναι μόνο 24 ετών, θα ξεχάσει. Έγώ όμως δεν μπορού-

σα να ζήσω άλλο αυτή την ζωή. Σκεφτήτε ότι όλο αυτό τον καιρό του γάμου μας δεν μου είχε δώσει για άτομικά μου έξοδα ούτε 60 λίρες». Έτσι, ο Τζαίμς μάζεψε σε μία βαλίτσα τα τρία μοναδικά κοστούμια του και εγκατέλειψε το μικρό σπιτάκι του Ρήντιγκ, που η Κριστίν είχε αγοράσει στην αρχή του γάμου τους 5.000 λίρες (420.000 δρχ.), αφήνοντάς την μόνη με τον μεγάλο σκύλο της, που δεν άκούει κανέναν άλλο εκτός από την κυρά του.

«Όλους τους άρσενικούς, ακόμη και τους σκύλους, η Κριστίν τους τραβάει από την μύτη», είπε φεύγοντας ο Τζαίμς.

Από τον σύτμο αυτόν γάμο, το μόνο που τους έμεινε είναι μία πικρή γεύση οικειότητας. Τώρα ο καθένας θα τραβήξει τον δρόμο του και η Κριστίν θα πρέπει να εργασθεί σκληρά για να μεγαλώσει το παιδί που περιμένει. Παρ' όλα αυτά, η Κριστίν δεν μετάνιωσε: «Ο γάμος μου ήταν για μένα μία καινούργια εμπειρία. Είμαι ευτυχισμένη που θα γίνω μητέρα, και θα δώσω όλα τα δυνατά μου για να μεγαλώσει το παιδί μου όπως πρέπει. 'Ελπίζω να είναι αγόρι, όποτε θα το δώσω Νικολά».

Η μητέρα Κήλερ

Εκτός όμως από την Κριστίν και τον Τζαίμς, και η μητέρα της Κήλερ, η κυρία Ούιτς, προέδρη σε δηλώσεις και απήντησε μάλιστα με άποπλιστική ειλικρίνεια στις ερωτήσεις των δημοσιογράφων που την συνάντησαν.

«Πρέπει, έπιτέλους, κάποτε να μάθετε την αλήθεια, είπε. Σας δέχθηκα για να σας την πω και σας παρακαλώ να μην αλλάξετε τίποτε από ό,τι 'ακούσετε...».

Η κυρία Ούιτς έχει τα ίδια αμυδαλωτά μάτια με την Κριστίν, το ίδιο αισθησιακό στόμα και ένα χαμόγελο που σκορπίζει ύποσχες. Πάνω απ' όλα όμως της αρέσει να μιλά για την κόρη της.

«Λατρεύω την Κριστίν, άρχισε την διήγησή της. Τότε που ήταν φυλακή, για κείνη την θλιβερή υπόθεση, πήγαινα και την έδλεπα τακτικά, κάθε εβδομάδα, και πάντοτε κάτι της είχα έτοιμάσει από αυτά που της άρεσαν».

«Ο άνδρας μου, ο Τέντ, αγαπά επίσης την Κρίς, σαν να ήταν πραγματική κόρη του. 'Η αλήθεια είναι ότι αυτός την μεγάλωσε. 'Από τον πατέρα της είχα χαρίσει κ' εγώ έγκυος. Δεν ντρέπομαι καθόλου για την Κρίς. Δεν λέω βέβαια ότι είναι αγία, αλλά, από την στιγμή που μία κοπέλλα έχει έραστή, τί σημασία έχει αν αυτός είναι ύπουρος; 'Αντίθετα, εγώ νομίζω ότι ο Τζών Προφιούμο φταίει για όλα. 'Υπήρξε τρομερά άπερίσκεπτος. Την είχε γυρίσει παντού, της προσέφερε ακριβά κοσμήματα, την είχε δάσει στην καλύτερη κοινωνία. Τί θέλατε να κάνει το κορίτσι μου; Κι όμως, πίσω από όλες αυτές τις βρωμερές ιστορίες που ακούσθηκαν, εγώ πιστεύω ότι αγαπιόνταν πραγματικά ο ύπουργός κ' η κόρη μου. Είμαι υπερήφανη που το λέω. 'Η Κριστίν είναι φτιαγμένη για μεγάλα πράγματα, και ο Προφιούμο το είχε καταλάβει. Γι' αυτό και δεν ντρέποταν να την έξη δίπλα του. Πήγαιναν συχνά και στον πύργο Κλίβεντν του λόρδου 'Αστορ. Τί κακό βρίσκετε σ' αυτό; 'Ακόμη και η βασίλισσα είχε πάει κάποτε σε μία δεξίωση του λόρδου 'Αστορ, διχ βέβαια την ίδια φορά με την Κριστίν, αλλά στον ίδιο πάντως πύργο».

«Κάποτε η Κριστίν μάς είχε πάρει κ' εμάς μαζί της, τον Τέντ κ' εμένα, στο Κλίβεντν. Το ξέρω ότι μου καταλογίζουν μερικές γυμνές φωτογραφίες, που είχα τραβήξει της Κριστίν, όταν ήταν πιά νεα. 'Αλλά γιατί, άραγε; Μητέρα της δεν είμαι».

«Όταν ξέσπασε το σκάνδαλο, ύποφέραμε πολύ, ο Τέντ κ' εγώ. 'Ο-

λοι μάς έδειχναν με το δάκτυλο, μάς έστέλναν απειλητικά γράμματα, ακόμη και μάς πετροβολούσαν. 'Εμείς, όμως, δεν κάναμε τίποτε, μόνο ύπομέναμε. Και τα ύπομέναμε όλα για χάρη της Κριστίν μας».

«Όταν βγήκε από την φυλακή προσπάθησε να ξεχάσει και να αλλάξει ζωή. 'Αγόρασε ένα σπιτάκι κοντά σ' εμάς και ζούσε ήσυχα. Κατένας όμως στην γειτονιά δεν την άφηνε να ήσυχάσει. 'Εστέλναν ακόμη και έγγραφες διαμαρτυρίες για να την διώξουν από την γειτονιά. Και τότε η Κριστίν κατάλαβε ότι έπρεπε να προστατευθεί, γι' αυτό και αποφάσισε να παντρευτεί. 'Ετσι μητέρα στην ζωή της ο Τζαίμς Λέβερμορ».

«Γνωρίζονταν από καιρό. Δεν είχαν, βέβαια, μεγάλες σχέσεις, αλλά νομίζω ότι ο ένας συμπάσους τον άλλο. 'Όταν η Κρίς μου ανακοίνωσε την απόφασή της να παντρευτεί, νόμιζα ότι ήταν ήδη έγκυος. Είχα πέσει έξω. 'Ός την ημέρα του γάμου τους ο Τζαίμς και η Κριστίν ήταν μόνο φίλοι. Βλέπετε ότι η Κρίς μου ξέρε να λέει "όχι" όταν πρέπει. 'Εμεινε, λοιπόν, έγκυος τα Χριστούγεννα και θα γεννήσει τον 'Ιούλιο. Μετρήστε με τα δάκτυλα, αν θέλετε να δεβαιωθείτε. Αυτό έχω να πω στις κακές γλώσσες που την κατηγορούν».

«Την ημέρα του γάμου, η Κριστίν με συνόδευσε ως την πόρτα του σπιτιού της και μου είπε: "Αυτό είναι για όλη μου την ζωή!". 'Αλλά εγώ κατάλαβα αρκετά γρήγορα ότι αυτός ο γάμος ήταν έτοιμόρροπος. 'Ο Τζαίμς Λέβερμορ, ο Τζίμ της, ήταν πολύ έρωτευμένος μαζί της, εργατικός, πολύ περιποιητικός. 'Αλλά δεν έβγαίνει ποτέ μαζί της. Και η Κριστίν μου είχε πολλές σχέσεις στον κόσμο, στον καλό κόσμο, και ήθελε να τον γνωρίσει στην καλή κοινωνία. Παρ' όλο που ήταν ένας πολύ καλό παιδί, είναι ένας φοβερός τύγυχούνης».

«Κερδίζει θαυμάσια την ζωή του σαν τεχνίτης στο εργοστάσιο του

Φέλτεναιμ, όπου δουλεύει και ο πατέρας του. 'Αλλά τα κρατάει όλα στον κουμπαρά του ή τα καταθέτει στην τράπεζα. 'Εδινε στην Κριστίν μόνο τρεις λίρες την εβδομάδα, ίσια - ίσια για ένα μίζαμπλι και για τα ναύλα της με το λεωφορείο. Γιατί το άμαξι ήταν μόνο για τον Τζίμ και το κρατούσε για τον εαυτό του».

«Τρεις λίρες την εβδομάδα, για μία γυναίκα που έχει γνωρίσει την μεγάλη ζωή, καταλαβαίνετε ότι είναι πάρα πολύ λίγα».

«'Αντίθετα από όσα λένε, η κόρη μου δεν είναι καμμία πλούσια. 'Έχει μερικές χιλιάδες λίρες, είναι αλήθεια, αλλά αυτά δεν είναι αρκετά, ούτε της εξασφαλίζουν άνεση».

Άγριοι καυγάδες

Η Κριστίν ζητούσε λίγα περισσότερα χρήματα από τον Τζίμ, αλλά αυτός την μάλανε. Τότε αυτή στενοχωριόταν πολύ. Και άρχιζαν οι άγριοι καυγάδες του ζεύγους. 'Η Κριστίν δεν μπορούσε πιά ν' ακούσει και ν' απαντά στα λόγια του. Και ξεσπούσε σε δάκρυα. Τότε αυτός γυρνούσε στην μητέρα του. 'Η αλήθεια είναι ότι ο Τζίμ δεν μπορούσε να συνηθίσει στον γάμο. Ζούσε μία ζωή αυστηρά καθωρισμένη, σαν μία σελίδα με πεντάγραμμα της μουσικής. 'Ενιά ή ώρα ζήτημα, ενιά και μισή αναχώρηση για το εργοστάσιο, στην μία έτρωγε στην μητέρα του, στις έξη επιστροφή από την εργασία. Και σινεμά μία φορά την εβδομάδα, το Σάββατοβράδυ. Κ' εκτός απ' αυτά, η φτωχή μου Κριστίν είχε κ' ένα άλλο μεγάλο πρόβλημα: 'Όταν ο Τζίμ πήγαινε στο εργοστάσιο και το βράδυ, αυτή έβγαζε αρκετά γρήγορα, για να διαβάσει τις έφημερίδες. Σ' αυτές τις ώρες η Κριστίν του έτοιμαζε το φαγητό του και του έλεγε, γεζε το πλῆρη, στο τηλέφωνο ότι θα πήγαινε να κοιμηθεί νωρίς. Κι όταν ο Τζίμ γύριζε, την εύρισκε κοιμισμέ-

νη, κρατώντας ακόμη την έφημερίδα. Την έβαζε στο κρεβάτι, έσβηνε το φως και κοιμόταν άμέσως».

Και η δυστυχισμένη Κριστίν έκλαιγε όλη την νύχτα. 'Από μένα δεν είχε ποτέ μυστικά, μου τα έλεγε όλα και ζητούσε την συμβουλή μου. Τί θέλατε να της πω;

«'Η κόρη μου ήταν πάντα μία φύση βαθιά θρησκευτική, αντίθετα από ό,τι μπορείτε να πιστεύετε. Κάθε βράδυ προσεύχεται. 'Ηταν παντρεμένη και είχε κάθε δικαίωμα να ύπολογίζει στην τρυφερότητα του συζύγου της! 'Αλλά γελάστηκε. 'Αγαπούσε τους γλυκούς τρόπους του Τζίμ, αλλά δεν ήξερε πόσο σκληρός ήταν. Σ' όλη του την παιδική ηλικία δρισκόταν κάτω από την κυριαρχική έπιβολή μίας αυταρχικής μητέρας. Και έμεινε πάντοτε μ' αυτό το παιδικό συναίσθημα. Θαρρώ ότι οι ψυχολόγοι έχουν μία λέξη γι' αυτό το κομπλέξ».

«Με τον καιρό, ο Τζίμ περνούσε όλο και περισσότερες ημέρες στο σπίτι της μητέρας του. 'Αφηνε την Κριστίν έτελώς μόνη σ' αυτό το μοναχικό σπίτι, στην διάθεση του κάθε σαδιστή που θα μάθαινε την διείσδυση και θα παραβίαζε την πόρτα της».

«Και οι άνδρες που γνώρισε καλά ήταν πολύ λίγοι. 'Οχι περισσότεροι από δους γνωρίζουν τα άλλα κορίτσια. Δεν είχε περισσότερη εμπειρία από τις άλλες νέες γυναίκες στην 'Αγγλία, πριν από τον γάμο τους».

Δυσκολίες

Αυτή ήταν η πραγματική αιτία που διέλυσε τον γάμο τους. Κατάλαβαν ότι δεν ήταν ο ένας για τον άλλο. 'Η Κριστίν περιμένει τώρα το παιδί της. Λατρεύει τα παιδιά και θα γίνει μία ύποδειγματική μητέρα για τον μικρό Νικολά. 'Αρχισε να του πλέκει κιόλας τα ρουχαλάκια του».

«'Αλλά, για την ώρα, οι δυσκολίες ξαναρχίζουν. Λένε ότι η Κριστίν θέλει ν' ανοίξει ένα σπίτι. Λένε ακόμα ότι σκέπτεται να παντρευτεί έναν από τους Μπήτλς...».

«'Όλα αυτά είναι γελοία. Δεν ύπάρχει καν ζήτημα. 'Η κόρη μου δεν έχει αληθινή ανάγκη να κάνει τους άλλους να μιλούν γι' αυτήν, ούτε έπιδιώκει το σκάνδαλο. Ευτυχώς, γιατί μπορώ να σας πω ότι της κάνουν πολλές δελεαστικές προτάσεις! Πολλές εταιρίες της προτείνουν συνεργασία για διαφημιστικούς λόγους και της προσφέρουν μεγάλα ποσά. 'Ενας ίμπερσαρίας του Λονδίνου θέλει να την έπιδείξη, από καμπαρέ σε καμπαρέ, σ' όλες τις μεγάλες πόλεις της Ευρώπης. Θέλουν να την μεταβάσουν, δηλαδή, σ' ένα ζωό του τσίρκου! 'Η κόρη μου δεν είναι βέβαια ένας άγγελος, αλλά ούτε και ένα "κόλ - γκέρλ". Δεν είναι τίποτε άλλο από μία παρεξηγημένη. Είναι ευαίσθητη, αυτό είναι όλο. Το μεγαλύτερο ελάττωμά της είναι ότι αγαπά τα άρρα πρόγμματα. Δεν έννοω τα άρρα αντικείμενα, όχι. Το σπίτι της είναι καλοβαλμένο, με γούστο, αλλά χωρίς πολυτέλεια. 'Οχι, αυτό που θέλω να σας πω είναι ότι αγαπάει την ζωή. Την καλή τροφή, τις ποίμε, άναμεσα σ' άλλα. 'Αγαπάει την ζωή, αυτό είναι όλο! Δεν μπορεί τάχα να χαρή όπως ένα κορίτσι που είναι αρκετά προικισμένο από την φύση; 'Εξ άλλου, εγώ στην ηλικία της ήμουν το ίδιο...».

«Ο αναμάρτητος πρώτος τον λίθον βαλέτω...».

Ο κ. ΚΑΙ Η κ. ΛΕΒΕΡΜΟΡ, λίγο μετά τον γάμο τους, ξεκινούν για μία έπισκεψη στην μητέρα της νεόνυμφης. 'Η κοίκογενειακή εύτυχτα, ωστόσο, δεν έπρόκειτο να στεριώσει. Μέσα σε 70 μέρες ο γάμος είχε κιόλας διαλυθεί...

Τὰ καλὰ βιβλία εἶναι γιὰ τοὺς νέους ὅ,τι ὁ ἥλιος κ' ἡ δροσερὴ βροχὴ γιὰ τοὺς σπόρους πὺν ἔμειναν θαμμένοι κάτω ἀπὸ τοὺς πάγους τοῦ χειμῶνα.

KAP

Μιὰ προσ- τοῦ ΓΑΛΑΞΙΑ δοὺς ἀναγνώ- τοῦ περιοδικοῦ

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ

ΑΥΤΗΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ:

ΩΔΑΙ τοῦ Ἀνδρέα Κάλβου

Ἡ «Λύρα», τὰ «Λυρικά» καὶ ἡ «Εἰ-
σις», δηλαδὴ ἡ Μετρικὴ τοῦ Κάλβου
τικὰ κατὰλοια τοῦ Ἑθνικοῦ Ποιη-

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

τοῦ Θ. Παπακωνσταντίνου

Ἐπιλογὴ δοκιμίων ἀπὸ τὶς «Εἰκόνες»
χρόνων θεμάτων τοῦ δημοσίου κα-
βίου. Γ' ἔκδοσις.

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΜΙΑΣ ΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

τοῦ Π. Πρεβελάκη

Μυθιστορία μὲ κεντρικὸ ἥρωα μὲ
πολιτεία, τὸ Ρέθυμνο τῆς Κρήτης. Γ' ἔκδοσις.

Η ΣΑΛΑΜΑΝΤΡΑ τοῦ Ἀλκ. Για

Σύγχρονο μυθιστόρημα ψυχολογικῶν
σεσων καὶ ἐσωτερικῆς ἀναλύσεως τῶν ἡρώων.

Η ΠΡΩΤΗ ΑΓΑΠΗ τοῦ Ἰ. Κονδυλάκη

Ψυχαναλυτικὸ ἀφήγημα μὲ χρόνον καὶ χωρὸν τῆν
Τουρκοκρατουμένην Κρήτην.

ΤΟ ΜΗΔΕΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΕΙΡΟΝ

τοῦ Ἀρθουρ Καίσελερ

Μυθιστορηματικὴ ἀνάλυσις καὶ ἐρμηνεία τῶν
περιφνημῶν δικῶν τῆς Μόσχας. Β' ἔκδοσις.

Η ΖΩΗ ΜΟΥ ΚΑΙ Η ΣΚΕΨΙΣ ΜΟΥ

τοῦ Ἀλμπερτ Σβέιτσερ

Φιλοσοφικὸ δοκίμιον μὲ πολλὰ αὐτοβιογραφικὰ
στοιχεῖα. Διπλὸς τόμος.

Η ΨΥΧΩΣΙΣ τοῦ Ρόμπερτ Μπλότς

Ἀστυνομικὸ «θρίλλερ» μὲ σπάνια εὐρήματα μύ-
θου καὶ ψυχαναλυτικὰς ἰκανότητες ἀπὸ τὴν διά-
πλαση τῶν ἡρώων. Β' ἔκδοσις.

ΜΕ ΣΥΓΧΩΡΗΤΕ, ΛΑΘΟΣ!

τοῦ Φρ. Γερμανοῦ

Ἐκλογὴ εὐθυμογραφημάτων ἀπὸ τὴν «Μεσημ-
δρινή» καὶ τὶς «Εἰκόνες», εἰκονογραφημένη ἀ-
πὸ τὸν ΚΤΡ. Β' ἔκδοσις.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ, ΙΣΤΟΡΙΑΣ Α' Β'

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τοὺς τέσσαρες τόμους τῆς ἱ-
στορίας τοῦ Πελοποννησιακοῦ Πολέμου, σὲ
νέα, συγχρονισμένη μετάφραση τοῦ Ἀγγελου
Βλαχου. Ἡ νέα σειρὰ τοῦ Γαλαξία.

Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος θὰ βρῆτε μιὰ καρτέλλα - δῶρο.

Χάρης σ' αὐτὴν, χωρὶς κανέναν κόπο, ἐκτὸς ἀπὸ
τὴν διαλογὴν, θ' ἀποκτήσετε βιβλία τοῦ «Γαλα-
ξία» μὲ ἔκπτωση 20% καὶ θὰ τὰ λάβετε σπῆτι σας.

Ὁ «Γαλαξίας» εἶναι χωρὶς ἀμφιβολία ἡ πρὸ ἐπι-
τυχημένη ἐπιχειρήσις τῶν τελευταίων ἐτῶν.

Ἀναφέρεται συχνά, ὅτι τὸ βιβλίο δὲν πουλιέται
στὴν Ἑλλάδα... ἢ ὅτι τὸ «σοβαρὸν» βιβλίο δὲν
πουλιέται... ὅτι δὲν περνᾷ ποτὲ τὰ χίλια ἢ τὰ χί-
λια πεντακόσια ἀντίτυπα...

Ἐν τούτοις!

Μέσα σὲ ἓνα μῆνα — ὁ «Θουκυδίδης» σὲ σύγχρο-
νὴ μετάφραση, μέσα στὸν μῆνα Ἰανουάριον 1966
ἐπώλησε 5.100 ἀντίτυπα!

Ὁ λόγος εἶναι ἀπλός, τὸ καλὸ βιβλίο σὲ φθηνὴ
τιμὴ ἔχει ἀγορασθῆ στὴν Ἑλλάδα, ὅπως ἔχει σὲ
ὅλον τὸν κόσμον.

Καὶ οἱ Ἕλληνες διαβάθουν, καὶ ἀγοράζουν καὶ
ἐκτιμοῦν τὸ καλὸ βιβλίο.

Συχνά, δὲν τὸ βρίσκουν. Ἄλλοι δὲν ἔχουν καιρὸ
νὰ πᾶνε νὰ ψάξουν σὲ βιβλιοπωλεῖο, ἄλλοι δὲν
ξέρουν ποῖο νὰ διαλέξουν, ἄλλοι ἀποθαρρύνον-
ται ἀπὸ τιμὰς ἀπρόσιτες.

Ὁ «Γαλαξίας» ἔχει ἰδρύσει τὸ

πρόβλημα τοῦ βιβλίου

Μὲ τὶς διαφορετικὰς σειρὰς τοῦ ἱκανοποιεῖ τὸν κά-
θε ἀναγνώστη.

Προσφέρει: Ποίηση... δοκίμια... μυθιστορήματα...
κλασσικὰ κείμενα... ἀστυνομικά... ἑλληνικὴ καὶ
ξένη φιλολογία!

Σὲ ἐκδόσεις ἐπιμελημένες, μὲ καλὸ χαρτί, κεί-
μενα πλήρη καὶ χωρὶς περικοπὰς καὶ σὲ τιμὰς
ἀσυγκρίσιμες — ἀκόμη καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκ-
πτωση!

Καὶ τώρα, γιὰ νὰ σὰς βοηθήσῃ νὰ ἀποκτήσετε
τὰ βιβλία χωρὶς νὰ ὑποβληθῆτε σὲ κανένα κόπο,
θὰ σὰς προσφέρῃ κάθε ἐβδομάδα μιὰ «κάρτα-
παράγγελία», μὲ διαφορετικὰ βιβλία.

Διαλέξετε αὐτὰ ποὺ θέλετε. Στείλετε τὴν κάρτα.

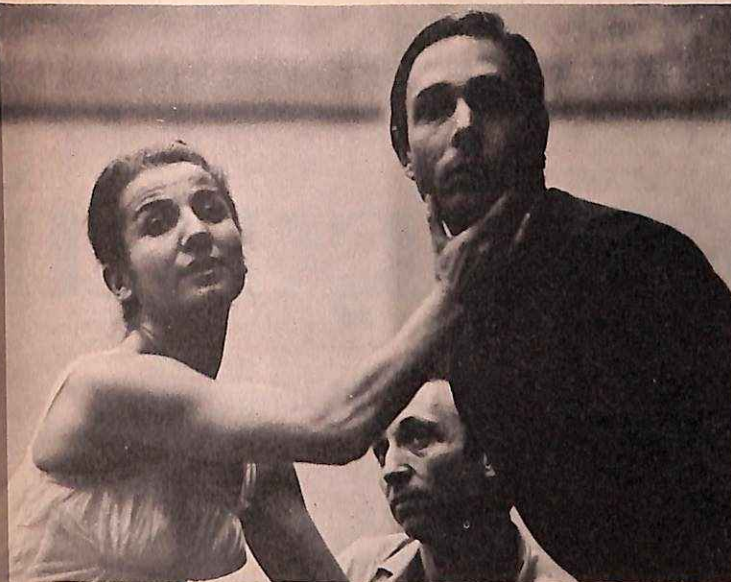
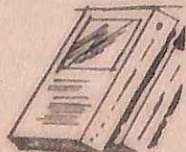
Δὲν χρειάζεται γραμματόσημο.

Δὲν χρειάζονται χρήματα.

Θὰ τὰ εἰσπράξῃ ὁ διανομὴς ποὺ θὰ σὰς τὰ φέ-
ρῃ, ἂν μένετε ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν. Θὰ περιμέ-
νουμε τὸ ἔμβασμα, ἀφοῦ λάβετε τὰ βιβλία, ἂν
βρίσκεστε ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΓΑΛΑΞΙΑ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 59 - ΑΘΗΝΑΙ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 530.996
ΒΙΒΛΙΟΠΛΕΙΟΝ
ΚΑΙ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ:
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 42 (ΣΤΟΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ)
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 525.426

Η ΚΕΛΛΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ, μὲ τὸν Ρίβαν Βόρεμπεργκ καὶ τὸν Κόνραντ
Βάν ντὲ Βέντερικκ, στὸ χορόδραμα «Ρωμαίος - Ἰουλιέττα καὶ τὰ σκοτάδια».

Ἡ Ἰουλιέττα στὴν Ὀλλανδία

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΚΡΙΤΙΚΟΙ ΕΠΑΙΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΕΛΛΥ ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΔΟΥ

Συχνὰ γκρινιάζομε ὅτι δὲν ὑπάρ-
χει μπαλλέτο στὴν Ἑλλάδα. Ὑπάρ-
χουν ὅμως χορεύτριες πολὺ σημαντι-
κὲς, πολὺ ἀξιόλογες. Αὐτὸ τουλάχισ-
στον ἀπέδειξε τελευταία ἡ ἐκλεκτὴ
σολίστ τῆς «Λυρικῆς Σκηνῆς» κὶ ἀνα-
γνωρισμένη χορογράφος Κέλλυ Χρι-
στοφορίδου, ἐρμηνεύοντας τὸ χορό-
δραμα «Ρωμαίος - Ἰουλιέττα καὶ τὰ
σκοτάδια», ἐπικεφαλῆς τοῦ Ὀλλαν-
δικοῦ Ἑθνικοῦ Μπαλλέτου τῆς Σό-
νίας Γκάσκελ.

Ἡ ἐρμηνεία τῆς Ἑλληνίδος καλ-
λιτέχνιδος καὶ ἡ ἐργασία τῆς Ἑλ-
λης Σολομωνίδου, ποὺ ἔφτιαξε τὰ
σκηνικά, ἐνθουσίασαν τὸ κοινὸ καὶ
στὶς τρεῖς πόλεις -Χάγη, Ἀμστερ-
νταμ, Ρότερνταμ-, ὅπου ἐμφανί-
σθηκαν. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ μὲ τοὺς
κριτικούς τῶν σοβαρωτέρων ἐντύπων,
οἱ ὁποῖοι παρακολούθησαν τὶς πα-
ραστάσεις τους. Ἡ Κέλλυ Χριστο-
φορίδου, ἀνέφεραν, δὲν ἀπέδειξε μόν-
ο ὅτι κατέχει τὸ κλασσικὸ μπαλλέ-
το, ἀλλὰ ἐπίσης ὅτι ἔχει γερὰς βά-
σεις παντομίμας, καὶ μουσικῆς γνῶ-
σεις.

Δὲν ἦταν ὅμως μόνον οἱ ἱκανότη-
τές της ὡς σολίστ ποὺ ἐπαινέθηκαν
ἀπὸ τοὺς κριτικούς. Ἦταν καὶ ἡ
συμβολὴ τῆς στὴν διδασκαλία τοῦ
χοροδράματος. Γιὰ τὴν Κέλλυ, ἀ-
σφαλῶς, ἔκανε κρῦο στὴν Ὀλλανδία,
ἔγραψε ἡ «Τέλεγκραφ», ἀλλὰ αὐτὸ
δὲν μποροῦσε νὰ τὸ νοιώσῃ τὴν σι-
γὴν ποὺ χόρευε γιὰ δέκα χορευτὰς,
διδάσκοντας στὸν καθένα τὸν ρόλο
τοῦ.

Ἀπόφοιτος τῶν σχολῶν Ραλλοῦς
Μάνου καὶ Μοριάνοβα - Δημητρίου,
καὶ μυημένη στὰ μυστικὰ τοῦ ἐκ-
φραστικοῦ χοροῦ ἀπὸ τοὺς μελ-
λους Ἀντὼν Τσιόντορ καὶ Μάρθα
Γκράχαμ, ἡ Κέλλυ Χριστοφορίδου ἴ-
σως θὰ ἔμενε γιὰ πάντα μιὰ ἐκору-
φαία χορεύτρια τῆς δικῆς μας «Λυ-
ρικῆς Σκηνῆς», ἂν δὲν τὴν ἀνακά-
λυπταν οἱ ξένοι. Τώρα, μάλιστα, ὅ-
στερα ἀπὸ τὶς ἐπιτυχεῖς παραστά-
σεις στὴν Ὀλλανδία, ὁ δρόμος πρὸς
τὴν διεθνή πιά ἀναγνώριση εἶναι ἀ-
νοικτός καὶ τὴν περιμένουν προσκλη-
σεις κανούργιων ἐμφανίσεων. ■■■

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ σκηνὴ ἀπὸ τὸ ἑλληνικὸ χορόδραμα, ὅπως παρουσιάσθηκε στὴν
Ὀλλανδία. Ἡ Κέλλυ Χριστοφορίδου Ἰουλιέττα κὶ ὁ Ρ. Βόρεμπεργκ Ρωμαίος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΦΩΤΙΑΔΟΥ
ΛΟΓΙΟΥ

ΤΕΡΑΤΑ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΑ

Ἡ συγκομιδὴ ἄρχισε: Σημεῖα καὶ Τέρατα κατα-
φάνουν στὸ γραμματοκιδώτιο τῆς στήλης, σὲ ἐπι-
δητικές ποσότητες... καὶ θαυμάσια ποικιλία! Κά-
ποιος φίλος τοῦ περιοδικοῦ — δὲν ἀναφέρει τὴν ἡ-
λικία τοῦ — ἔστειλε ἀπόκομμα ἀπὸ Ἡμερολόγιον τοῦ 1906, ὅπου εἰκονίζον-
ται — πράγματι τερατώδεις — Ὀνυχες Ἀναμίτου... (Δὲν καθορίζεται ἂν,
Βορείου ἢ Νοτίου). Ἄλλος — καθηγητὴς γυμνασίου — ἐρωτᾷ τὴν στήλην
— προφανῶς ἀπὸ θέσεως γνώσεως — πόθεν προήλθεν ἡ ἐκφραση «Τέρατα
καὶ Σημεῖα». Καὶ ἄλλοι πολλοὶ — ἄλλα πολλά... Περὶ αὐτῶν καθιεροῦνται
εἰς τὸ τέλος τῆς στήλης ἀλληλογραφία.

Ἐτσι δημιουργεῖται ἤδη μία... Μεγάλῃ Στρατιᾷ Ἀλίων, ἀπὸ φιλο-
παίμονας καὶ προσεκτικούς ἀναγνώστες, ποὺ με-
ταξὺ ἀστέιου καὶ σοβαροῦ μποροῦν νὰ συμβάλουν
σὲ κάποια «τακτοποίηση» τῆς νεοελληνικῆς τερα-
τολογίας.

Διευκρινίζω ὅτι ἀπὸ τὴν συνεκφορά τῶν ἀ-
ναγνώστων δὲν πρόκειται νὰ ἐπωφεληθῇ κανένα λι-
δάδι ἢ περιδῶλι. Τὸ δεύτερον τυτῶνεται ἤδη καὶ
κυκλοφορεῖ πρὶν ἀπὸ τὸ Πάσχα. Εὐχαριστῶ

Ὁ δρόμος τῆς σοσιαλιστικῆς προόδου

Η ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Σύγχρονα κέντρα στὴ ρουμανικὴ ἀεργολογία: τῆς Κασπίας, φλοῖτον κατὰ τὶς διαφορὰς
ἐποχὲς 300.000 ἄνθρωποι. Στὴ φωτογραφία: ἀπομὴ τοῦ κέντρου Μαράια.

Ὁ δρόμος τῶν νεογροικτικῶν γυμνασίων τῆς «Αἰνῆς» 20ης Ἰαν.
1966 εἶναι κίτριος... καθιστοῦνται. Ἡ Ρουμανία στὴν... Κα-
σπίαν Κατεστῆσαν ὁμοσπῆ ἰδία... (Ἐστῆλη ἀπὸ Ἀνδρ. Καν.).

ΟΙ ΔΡΟΜΟΙ

Τὰρα τὸ χειμῶνα, οἱ
δρόμοι, ὅσοι δὲν εἶναι ἀ-
σφαλτοστρωμένοι ἀποτελοῦν
τέλματα καὶ οἱ συμπολίται
κινδυνεύουν νὰ φτάσουν στὰ
σπίτια τους. Τὸ καλοκαίρι
παλιν, γεμίζουν σκόνη καὶ
δὲν μποροῦν νὰ ἀνοίξουν τὰ
παράθυρά των. Θάπρεπε ὁ

(Ἀνώνυμος).

«Π. Ἀν. Ἀμφοτέρωθεν θαυμάσιοι θὰ ἐνισχυθῶν, ὅ, ὅσον μὲς στείλετε τὸ
ἀπομνημονεῖον καὶ τὴν ἡμερομηνία τοῦ ἐντύπου.

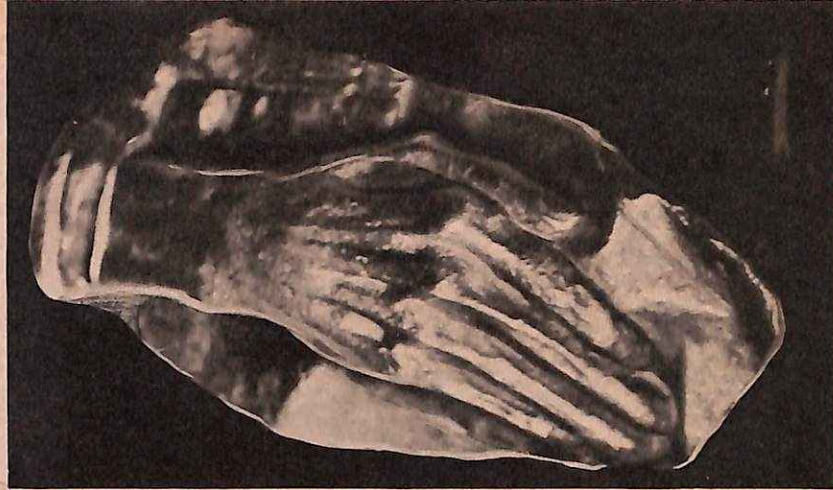
«Τ. Καλ. Ἐπὶ τῇ Ὀλλανδῇ γράμμα, καὶ μὲ τόσο χιόνισμα!.. Ἐδῶκα-
σιν, καὶ κατὰ τὸ πρῶτον ἀπομνημονεῖον μὲ τὴν δική σας ἀπάντησιν.

«Μ. Α. Ημερομηνία: Ὁμολογῶ δὲ μετὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν εἰρημιστογραφικῶν
τεράτων, ποὺ δημοσιεύονται σὲ «Εἰς τὴν ἐποχὴν, ἔχομε ἀποφασίσαι μὴ ἄλλῃ
ἐπιλογῇ, ἀπὸ αὐτῶν καὶ ἐκτὸς τῶν αὐτῶν... σὲ τὴν φωτογραφίαν τῶν ἐντύπων!
Εἶναι, πράγματι, ὅπως σημειώθηκε, τόσο διασποράσιν τὰ ἄνθρωποι... ἀδιόφορα
καὶ ἀσχετὰ κείμενα ποὺ συνοδεύουν τὴν ἀναγνώστῃν καὶ... ἐπιστολὰς καὶ ἐπι-
στολὰς! Ἀπὸ τῆς δικῆς σας (δὲν ἔννοα, ὅτι αἱ αἱ ἀπεμνημονεύσθη...) φωτογραφίαι
θὰ περιελάβουν 3 - 4.

καὶ. Ἀρ. Τ., Π. Π., Κ. Λαμ.: Θὰ δημοσιευθῶν προσέχως.

ΑΘ. Φ., ΛΟΓΙΟΣ

Ο Παλαμᾶς καὶ τὰ χέρια

Τὸ χερί τοῦ ποιητῆ, ἀπὸ ἐκμαγεῖο πού ἔλαβε ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατό του ὁ γλύπτης Γιάννης Παπᾶς. Διακρίνεται καθαρά ἡ παραμόρφωση πού εἶχε προκαλέσει ἡ γεροντική ἡλικία καὶ ἡ ἀρρώστια.

κατησπαζόμεν δὲ αὐτὰ ἐὰν εὐρισκόμην μό- νο»(**).

Ἄν ὅμως τὰ «πόδια» εἶναι στὴν λύρα τοῦ Παλαμᾶ τραγουδιμένα σὲ τόνο ἐρωτολατρικό, τὰ «χέρια» εἶναι σὲ δύο διαφορετικούς τόνους τραγουδιμένα. Εἶναι τὰ χέρια σὰν ἀντικείμενα ἐρωτικά καὶ τὰ χέρια σὰν μέσα ἐρωτικά. Στὸν ἕ- να τόνο, τὰ γυναικεῖα χέρια πού λατρεύονται. Καὶ στὸν ἄλλο, τὰ χέρια τοῦ ποιητῆ πού δρέπουν τὸν ἔρωτα. Καὶ εἶναι ἀκόμα κ' ἕνας ἐνδιάμεσος τόνος, ὅπου τὰ χέρια τοῦ ποιητῆ σμίγουν ἐρωτι- κὰ μὲ τὰ χέρια τῆς γυναίκας, ἄλλοτε ἄμεσα καὶ ἄλλοτε ἔμμεσα.

Χέρια πού λατρεύονται

Ἀς δοῦμε ὁμῶς ἀπὸ πιὸ κοντὰ τὶς ἐκφράσεις αὐτὲς σὲ μερικοὺς χαρακτηριστικοὺς στίχους, ἀ- ποσπάσματα τραγουδιῶν τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ. Ἀ- πευθυνόμενος στὰ γυναικεῖα χέρια ἐκφράζεται ἄλ- λοτε μ' ἕναν αἰσθητικὸ θαυμασμό:

Τὰ χέρια σου, ὦ τὰ χέρια σου
Τὰ εὐγενικά σου χέρια...

καὶ ἄλλοτε σὰν νὰ συγκεντρώνεται στὰ χέρια ὅλη τῆς γυναίκας ἡ ὑπόστασις:

Τ' ὄνομα, τ' ὄνομα, τ' ὄνομά σου
Τὸ βλέπω, λάμπει καὶ εἶν' ἕνα χέρι
Ποὺ νὰ μοῦ δείξει θέλει — ποῖός ἐσθαι
Σὲ κάποιο βάθος, κάποιο οὐρανό...
Δόσ' μου τὸ χέρι σου, πλάι μου στάσου.
Τ' ὄνομα, τ' ὄνομα, τ' ὄνομά σου!...

«Εὐφραίνου» (Παράκλησις)

Στὰ χέρια σου καὶ τὰ βιβλία μοῖρῶν σὰν ρόδα
«Λοὶ, βίβλ» (Νύχτες τοῦ Φθινοῦ)

Σ' αὐτὴ τὴν πλοῦσι μὲσα μουσικῇ
Ποῦ τὴν ἔντονον τὰ χέρια σου καὶ πού μᾶς
πάει

Τίνος τὸ ὄνομα νὰ εἶν' αὐτό, τῆς μουσικῆς;
Ἡ τὸν χέρι ὦν ποῦ τὴν ἔμπνοον; ποῖός μὲ
ρωτάει!...

Τὸ ὄνομα (Παρακλήσις καὶ χαρτοτίσις)

...Τὸ καταρῖσι πού τὸ φύτεψαν τὰ χέρια σου
Ἀπὸ τὰ χέρια σου θὰ πάει τῆς ζωῆς μου
Τὸ μυαλό καὶ τὸ κορμὸ τῆς ζωῆς σου
Τὸ καταρῖσι πού τὸ φύτεψαν τὰ χέρια σου...
«Τὸ καταρῖσι» (20.9.22 — ΑΝΕΚΔΟΤΟ)

Ἄλλες φορές ἀπὸ τῆς γυναίκας τὸ χερί προσ-
μένει, παθητικὰ καὶ μὲ πρωτοδουλίᾳ δικιά της,
τὴν στοργὴ καὶ τὴν προστασία:

Γ' ὄρε καὶ κατ' αὐτὰ διὰ χέρι ἄκτις πάει
Τὰ χεράκι σου ὅσο πάει καὶ παροφένει...
«Πορτ», ὁδοστρ. (Δελφοὶ καὶ Σελήνη στίχοι)

Σκέψ' γὰρ μοῦ τὴ ζώνη, τὸν ἀντοίξιόν σου
χέρι ὦν...

«Λάλησι» (Λαοδολόγος τοῦ νύμφου)

(**) Βλ. φωτοτυπία τοῦ πρωτοτύπου στὴ σελ. 58 τοῦ β. τόμου βιβλίου.

Τὰ χέρια σου

τὰ χέρια σου εἶναι γιὰ τὰ χέρια
τὸ νεανῆνα τὸ τραβάνε τὰ σλόγια.
τὰ χέρια σου εἶναι ὅπως τὰ χέρια σου
αἰσθητικὴ, ἡ σερολογιστὰ τρεχίνα.

τὰ χέρια σου εἶναι σὰ νὰ σὺ σὺ
αἰσθητικὴ ἡ νὰ βροῦν καὶ αὐτὸ.
τὰ χέρια σου εἶναι σὰ νὰ τοῦ ζεῖσθαι
ἐρωτογόνου καὶ καὶ τὸ αὐτὸ.

τὰ χέρια σου, τὰ χέρια σου
γιὰ νὰ χεῖσθαι τὸν χεῖρα,
τὰ χέρια σου εἶναι ὅπως τὰ χέρια σου

τὸ σερολογιστὰ καὶ τὸ χεῖρα.

τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
ζοῖσθαι, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

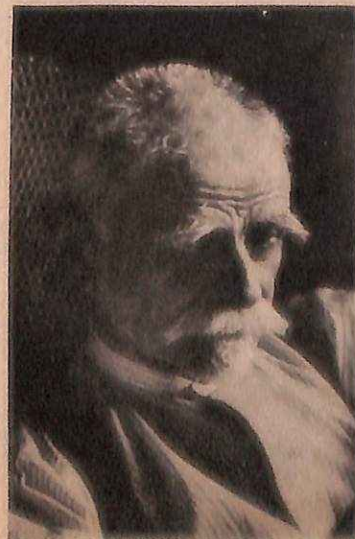
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου
τὰ χέρια σου, καὶ αὐτὰ, ὅπως τὰ χέρια σου.

8.2.35

29.9.22

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ

Στις 28 Φεβρουαρίου ἦταν ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ. Εἰκοσιτρία χρόνια πέρασαν ἀπὸ τότε. Ἦταν ἡμέρα Κυριακή, ὅπως πολλὰ χρόνια πρὶν τὸ εἶχε προμαντέψει ὁ ποιητὴς μὲ τοὺς στίχους του: «Κυριακή. Παιδάκι. Τοῦ δασκάλου πάψη, — γλύκα τοῦ σπιτιοῦ, ζωύλα στ' ἀκρογιαλὴ. — Τώρα τὴν προσμένω τῇ μεγάλῃ. — Κυριακή. Γιὰ πάν- τα —λέω— θὰ μ' ἀναπάψει.» (Νύχτες Φθινοῦ, ἀρ. 105). Μὲ τὴν εὐκαι- ρία τῆς ἐπετείου αὐτῆς ὁ κ. Ἀγγελὸς Δόξας, ἀπὸ τοὺς εἰδικευμένους μελετητὰς τοῦ Παλαμᾶ, μὲ πολλὰ σχετικὰ βιβλία καὶ ἄρθρα του, ἔγρα- ψε ἕνα ἰδιαίτερου ἐνδιαφέροντος πρωτότυπο κείμενο, πού δείχνει τὴν ἐ- ρωτική ἔλξη τοῦ ποιητῆ ἀπὸ τὰ χέρια τῆς γυναίκας. Μιὰ ἰδιαίτερη ἀξία προσφέρει στὸ κείμενο τοῦ συνεργάτου μας τὸ ὅτι περιλαμβάνει καὶ ἀ- νέκδοτα ποιήματα τοῦ Παλαμᾶ, πού γιὰ πρώτη φορὰ δημοσιεύονται ἐδῶ.

Τὰ χέρια στὴν ποίηση τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ κα- τέχουν μιὰν ἰδιαίτερη θέση, ἀντίστοιχη πρὸς τὰ γυναικεῖα πόδια πού, τόσο στὴν ποίησή του, ὅ- σο καὶ στὴν γενικώτερη διάθεσή του, ἀποτελοῦν ἕνα στόχο ἡδονολατρικό, πού ὁδηγεῖ τὸ ἐρωτικὸ πάθος σὲ μιὰ φετιχικὴ ἔξαρση, ὅπως αὐτὴ ἐκ- φράζεται σὲ πολλὰ ἀπὸ τὰ τραγούδια του, ἀλλὰ καὶ σὲ ἀρκετὰ ἀπὸ τὶς ἐπιστολὰς τῶν ἐρωτι- κῶν ἐπιστολῶν του(*).

Σ' ἕνα ἀπ' αὐτὰ, ἔντονα βιωματικό, μὲ τίτλο «Μεθύστες εἴμεσ» καὶ ἡμερομηνία 2 Σεπτεμ- βρίου 1932, ἀποτείνεται σὲ μιὰ χορεύτρια, γιὰ νὰ τῆς πῇ:

(*) Βλ. Ἀγγ. Δόξας «Παλαμᾶς» (στὸ κεφ. Φετιχισμός τοῦ γυναικεῖου ποδιοῦ) ἐκδ. βιβλίου, «Εὐτίμας».

Καὶ μὲ συνεπαίσεις
Καὶ δαντοὶ μὲ γένους
Στὰ γυνὴ μὲ σέου
Ποδάρι σου.

Στὴ γῆ νὰ κυλίσω
Μὲ καὶ ὁ σκαλίσω
Νὰ σοὺ τὰ φίλω
τ' ἀνγάρια σου.

Ὅλο τὸ τραγούδι ἀποτελεῖται ἀπὸ 22 τετρα- στίχα, πού λές καὶ ὅταν μόνον σὲ ἀγωνιό- δεις ἐξασύλλαβους, μ' ἕνα καταπληκτικὸ ἔξενσο τετρασύλλαβο στὸ τέλος κάθε στροφῆς. Κι ἄλλα πολλὰ στὸ ἴδιο πνεῦμα. Μὰ τὸ καταπληκτικὸ εἶ- ναι πῶς 60 περίπου χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸ τραγούδι αὐτό, στὸ «Ερωτοβλήτου Ἡμερολόγιον», πού κρατοῦσε σ' ἕνα σχολικὸ τετράδιο, ὅταν ἦταν 16 χρονῶ, γράφει κατ' ἀνάλογο γιὰ τὴν δεκαπεντά- χρονη φίληνά του, τὴν Εὐανθία Ἀλέγρα: «...ὡ- δὲ ὁδὸς τὴν ὁποίαν τετράκις τῆς ἡμέρας διάγε- σαι, ὡ πόσῃ τέρψιν μοὶ παρέχει. Κίττων ἐκεῖ διακρίνω τὰ κομμά τῶν δημάτων σου ἰχνη. Θὰ

Τὰ δυνατὰ σου χέρι α λουλούδια δὲν κρατᾶν
Κι ὀλόγμνα στ' ἀτλάζι τὰ ξομπλὰ δὲν κεντᾶν.
Τὰ δυνατὰ σου χέρι α ἐκεῖ πού θά σταθοῦν,
Σὰν ἄρματα φυλᾶνε, σὰν ἄρματα βοηθοῦν.
Τὰ χέρι α σου στήν ὥρα τοῦ θαλασσοδαρμού
Γίνονται δυὸ δελφίνα χρυσά τοῦ λυτρωμοῦ.
Τὰ χέρια σου κανίσκια βαστᾶν παρηγοριάς,
Μ' αὐτὰ στηρίζεις, δίνεις, ὑψώνεις, εὐλογᾷς...
Τὰ δυνατὰ σου χέρι α γιὰ ζώνη μου περνᾷς...
«Σὲ μὰ γυναῖκα» (Δωδεκάλογος τοῦ γίγφτου)

Μὰ τίς περισσότερες φορὲς στὰ γυναικεῖα χέ-
ρια βλέπει τὸ ἐρωτικὸ χαϊδολόγημα:

Βρύσες τοῦ χαϊδιού, ὦ χέρι α
τοῦ πόθου περιστέρια
«Ἕμνὸ τραγοῦδι» (Πολιτεία καὶ Μοναξία)

Στὰ χέρι α, στὰ πόδια
στὰ ἡλύσια τὸ κάμα
.....
Στὰ πόδια, στὰ χέρι α
Τὰ χᾶδια, τὰ χᾶδια
«Προσφορά στὴν Κυρία»
(Δειλοὶ καὶ Σκληροὶ στίχοι)

Ψυχὴ (*), τὰ κρίνα χέρια σου πὺ πλέκονται
στεφάνια
Κι' ἀνοίγονται καὶ δίνονται σὲ μυστικὰ θεο-
φάνεια...
«Ψυχὴ» (11.12.28 - ΑΝΕΚΛΑΟΤΟ)

Ἄπλωσε ἐπάνω μου τὰ χέρι α
τοῦ χρόνου ἢ πέτρα εἶναι βαριά
.....
Ψυχὴ, στὰ χέρι α σου, στὰ πόδια
σ' ὅλο σου τὸ εἶναι: Σ' ἀγαπῶ
«Δειλινὸ τοῦ Πάσχα» (20.9.29 - ΑΝΕΚΛΑΟΤΟ)

Χέρια πὺ ἀρνιούνται
καὶ χέρια πὺ σμίγουν

Φορὲς, πὺ συναντᾷ τὴν ἄρνηση τῆς γυναι-
κας, θυμώνει καὶ παραφέρεται:

Νὰ σκύβουν εἰπα στὰ ὄχρά μου χεῖλια
Γιὰ νὰ φιλήσουν τ' ἄνθια σου χέρι α
Μὰ ὦ γοργοτίναμον σὰ νὰ σ' εἶχαν
Γκίξει μαχαίρια!...

Μὲ ὀργὴ εἰπα τότε καὶ ὀργὴ Σατύρου
Ν' ἀπλώσω ἀπάνω σου ἀθέλητά σου
Καὶ νὰ ξεστάνω τὰ κρῖνα μου χέρι α
στὰ γόνατά σου.

Ἦ, ἀκόμα ἀδιάντροπα, μὲ τὴ φόρα
τοῦ πὺ ἀγριεμένα χύνεται κτήνους
Τοὺς ἀκατάδεκτους νὰ πατήσω.
Κοιμένους κρῖνους...
«Παθητικὸς Ἕμνος» (Δειλοὶ καὶ Σκληροὶ στίχοι)

Σ' ἔναν ἐνδιάμεσο τόνο —καθὼς ἀνέφερα
στὴν ἀρχή— εἶναι τὰ χέρια τοῦ ποιητῆ πὺ, σμί-
γοντας μὲ τὰ χέρια τῆς ἀγαπημένης, δίνουν τὴν
αἰσθησιμὴ μῆς ἐρωτικῆς ἱκανοποίησης. Τὸ σμί-
ξιμο αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ εἴτε μὲ ἄμεση ἐπαφή
(ὅπως στὸ παρακάτω τραγοῦδι), εἴτε καὶ μὲ ἔμ-
μεση μόνον (ὅπως στὸ ἀμέσως ἐπόμενο). Τὰ δυὸ
αὐτὰ τετράστιχα δημοσιεύονται ἐδῶ γιὰ πρώτη
φορὰ καὶ ἀποτελοῦν τραγοῦδι αὐτοτελὴ, γραμ-
μένα γιὰ τὴν Στέλλα Διαλέτη:

Στὰ φέρονε σὰν νὰ τάχει δρέψει ἀπὸ τ' ἀστερία
Τὰ τραγοῦδια τοῦ ὀ τραγουδιστῆς.
Καὶ τὰ λουλούδια προσφερόντ' ἀπ' τὰ δικά σου
χέρι α
Σὰν νῆαρχοι ἀπὸ τὴν πηγὴ μᾶς χάρις πὺ
λαχταριστῆς.
Μέσα στὰ χέρι α μου ὅμως τὰ γυνά σου
χέρι α
Μοῦ κάνουν τ' ἄνθια περὶτὰ κι' ἀδιάφορα
τ' ἀστερία.
«Νύχτες ΠΙ» (7.7.51 - ΑΝΕΚΛΑΟΤΟ)

(*) Ψυχὴ ἀποκαλύπτει τὴν κοπέλα πὺ ἦταν ἕνα ἀ-
πὸ τὰ γεροντικά του εἰδώλια (1928 - 1935). Ἐκεῖ γρά-
φει γι' αὐτὴν 40 φλογερὰ τραγοῦδια καὶ τῆς ἔχει στεί-
λει 80 αἰσθητικὲς ἐπιστολές.

Τῆς ἀνθισμένης μυγδαλιάς χλωρὸ
πρωτόβγαλτο κλαδί
Στὸ χέρι μου ἀπ' τὸ χέρι σου φερτὸ,
γίνετο' ἐντός μου
Μέσ' στὴν ὀργὴ τῆς χειμωνιάς, φωνούλα πὺ
μοῦ κελαῖδει
Τὴν ἀνοιξὴ τοῦ κόσμου
«Τῆς μυγδαλιάς κλαδί» (19.3.32) - ΑΝΕΚΛΑΟΤΟ

Σ' ἕνα ἄλλο τραγοῦδι, τὴ «Δόξα» —ἐπίσης
ἀνέκδοτο—, πὺ παραθέτω ἐδῶ ἕνα χαρακτηρι-
στικὸ ἀπόσπασμά του, ἀφοῦ δοξολογήσει τὸν πό-
θο του, παρηγοριέται μὲ τὸ ὅτι, ἔστω «κι' ἂν τὸ
νερὸ λείψει», ἔχει τὸ «χάιδμα στὰ χέρια» καὶ τὸ
«φιλὶ στὸ στόμα». Μὲ τοῦτα θ' ἀρκεσθεῖ νὰ ἱ-
κανοποιήσει τὸν ἀξεδίψαστο ἐρωτικὸ του πόθο
στὰ 75 χρόνια του, ἐποχὴ πὺ εἶναι γραμμένο
τοῦτο τὸ τραγοῦδι.

Δόξα σὲ σένα ὁ πόθος μου καὶ ὁ πόνος
καὶ ὁ ἐρωτᾶς μου
Ἦρθε, ὑπέρτατος ρυθμός, ὁ χτύπος τῆς
καρδιάς μου
Τ' ἀχνεῖ τρεμοσάλεμα σὰν πάει νὰ σοῦ
μιλήσει
Ξεπέρτει ὁ λόγος, τραῦλισμα, δίχως κρουνοῦ
καὶ ἡ θούση
.....
Στοῦ πόθου μου, ἀπὸ μᾶρμαρο, τὸν κάτασπρο
λουτήρα
Κι' ἂν τὸ νερὸ λείψει κρατῶ — στὰ κρῖνα,
στὰ καλοκαίρια —
Πάντα μ' ἀστείρευτὴ πηγὴ, τὸ χᾶιδμα
στὰ χέρι α.
Κι' ἂν ἴσως ἀποκαρῶθουν τὰ χέρια, ἔχω ἀκόμα
Στοιχὶ καὶ δρόμο τὸ φιλὶ στὰ μάτια καὶ στὸ
στόμα.
«Δόξα» 1934 (ΑΝΕΚΛΑΟΤΟ)

ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΛΑΜΑΣ
Εὐλογεῖ τὴν Κ. Γραμματιοπούλου

Ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν κίνησι τῶν χειρῶν του
ἀκόμα ἐκφράζει ἀμφιβολία σ' αὐτὸ τὸ τραγοῦδι,
λέγοντας: «κι' ἂν ἴσως ἀποκαρῶθουν τὰ χέρια».
Ὁ φόβος του ὅσο αὐτὸς δὲν εἶναι ἀδικαιο-
λόγητος ἂν λάβουμε ἕκ' ὀργὴ πὺ τοῦ τραγοῦδι
αὐτοῦ εἶναι γραμμένο τὸ 1934, ἐποχὴ πὺ τὸ δε-
ξί του χέρι παρουσίαζε μιὰ παράλυση πὺ φανε-
ρώθηκε ἀπὸ τὸ 1933 καὶ κράτησε ἀρκετὰ χρόνια,
θυθίζοντας τὸν σὲ μελαγχολία. Χαρακτηριστικὰ
γιὰ τὸ περιστατικὸ αὐτὸ εἶναι τὰ παρακάτω ἀπο-
σπάσματα ἀπὸ γράμματά του. Ἔτσι, μὲ ἡμερομη-
νία 21 Ἰουλίου 1933, γράφει στὸν Α. Φ. Χαλά:
«Δὲν μπορῶ νὰ γράφω ἀκόμα παρὰ μὲ τὸ μολύβι
σὲ δυὸ δάχτυλα, ἀνομπώντας μὲ πολλὴ κόπο».
(Α. Φ. Χαλά: «Ἡ ἀλληλογραφία μου μὲ τὸν
ποιητὴ μας Κωστὴ Παλάμα», ἐκδ. Κολλάρου, Ἀ-
θήνα, 1934). Καὶ στίς 28 Ἀγούστου 1935 γρά-
φει στὴν Ἑλένη Κορτζᾶ: «...τὸ χέρι μου τὸ δεξί
εἶναι παράλυτο, γι' αὐτὸ σοῦ γράφω μὲ πολλὴ κό-
πο, μὲ τὸ μολύβι» (Κ. Παλάμα: «Γράμματα στὴ
Ραχήλα», ἐκμ. Γ. Κουρνούτου, ἐκδ. Ἑλληνικὰ
Γράμματα, Ἀθήνα, 1960).

Ἔτσι τὰ χέρια του ἀνυψώνονται σὲ ἄμεσους
φορὲς ἐρωτικῆς ἱκανοποίησης καὶ ἐνεργοποι-

οῦνται ἀπὸ τὰ μάτια του, πὺ ἱεραρχικὰ πρῶτα
συλλαμβάνουν τὸ ἐρωτικὸ ὄραμα καὶ διεγείρουν
τὴν αἰσθησιμὴ καὶ τὴν φαντασία.

Μὰ ἕνα ζευγάρι χέρια κι' ἕνα ζευγάρι χέρια
εἶναι ἀνεπαρκῆ στὸ νὰ ἐπωμισθοῦν ὀλοκληρωτικὰ
τὴν διεκπεραίωσι τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους. Γιὰ τοῦ-
το ὁ ποιητὴς γυρεῖ τὸ μεγάλωμά τους καὶ τὸν
πολλαπλασιασμό τους. Τὰ δυὸ παρακάτω τραγοῦ-
δια —πὺ δημοσιεύονται ἐδῶ γιὰ πρώτη φο-
ρὰ—(*) εἶναι χαρακτηριστικὰ τῆς ἐπιθυμίας αὐ-
τῆς:

ΜΑΤΙΑ ΚΑΙ ΧΕΡΙΑ

Πές με, τι θές. Μπορεῖς τρελλός. Τί νὰ τὰ
κάμω
Δυὸ μᾶτια, χέρι α δυὸ μονάχα;
Γιὰ τὸν ἀφάνταστο μ' ἐσέ, γιὰ τὸν δικὸ μας
γάμο
Τεράστια μᾶτια χίλια δυὸ καὶ χέρι α
ἤθελα νᾶχα.

ΧΙΛΙΑ ΧΕΡΙΑ

Χίλια χέρι α νὰ ἦταν
Κολληγάδες σου
Χίλια μᾶτια νὰ ἦταν
Οἱ λαμπάδες σου
Σ' ὅ,τι ἀφρός δροσασέρας
Θὰ σὲ πλάγιαζα
Μᾶτια, χέρι α, τέρας
Καὶ θὰ σ' ἄγριαζα.

Μᾶτια, τὰ φευγάτα
Καλοκαίρια μου,
Νὰ σὲ βλέπω, νάτα
Μέσ' στὰ χέρι α μου.
Χίλια μᾶτια νᾶχα
Νὰ σὲ λάβωνα,
Χίλια χέρι α νᾶχα
Νὰ σὲ σκλάβωνα.

Μὲ τὰ χίλια χέρι α
Καὶ τ' ἀγκάλιασμα
Τοῦ φτεροῦ στὰ αἰθέρια
Τ' ἀναγάλιασμα
Χέρι α φυλαχτάρια
Γιὰ τὰ χᾶδια μου,
Μᾶτια σὰ λυχνάρια
Στὰ σκοτάδια μου.

Νᾶχα χίλια χέρι α
Γιὰ τὰ χᾶδια σου
Χίλια μᾶτια, ἀστερία
Στὰ σκοτάδια σου.
Χίλια χέρι α μήπως
Καὶ δὲ δεῖλιαζα,
Χίλια μᾶτια μήπως
Καὶ σὲ χιλιάζα.

Χίλια μᾶτια νὰ εἶναι
γιὰ τὰ μᾶτια σου.
Χίλια χέρι α νὰ εἶναι
Σκαλοπάτια σου.
Χέρι α, ὅ,τι δὲν εἶσαι
Νὰ τὸ χᾶλαγα
Νὰ σὲ βλέπω, νὰ εἶσαι
Μόνη, ἀνάλλαγα.

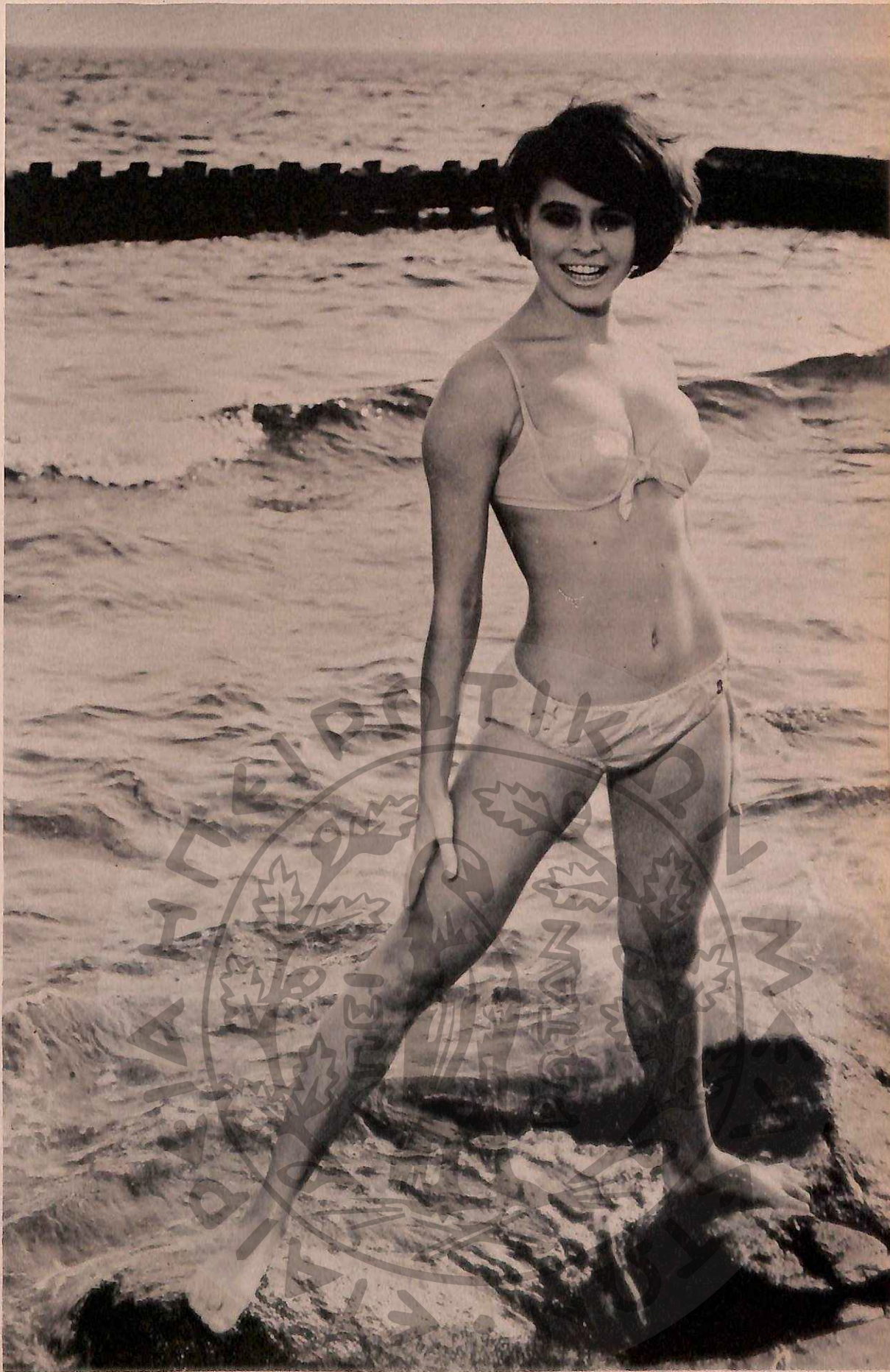
Ἰσως τώρα νὰ γεννηθῇ τὸ ρῶτημα: Μέχρι
πότε κράτησε ἄσθετος ὁ πυρὸς τῆς λαγνείας
τοῦ ποιητῆ; Μέχρι πὺ πέθανε, 84 χρόνων. Ἄν
καὶ τὸ ὄριο αὐτὸ δὲν ἦταν γιὰ τὸν ἴδιο ἀρκετὸ,
ἀφοῦ καὶ στὸ θυδὸ τῆς γῆς προσδοκᾷ ν' ἀναστη-
θῇ μὲ τὸν ἔρωτα, ὅταν μᾶς λέει («Δεκατετράστι-
χα», ὄρ. 76):

Ὅταν ἡ γῆ τὴ σάρκα μου σκεπάσει
Θὰ σκεπάσει καὶ τὸ εἶναι μου; Καὶ ὦ Πλάση
μὲ τίς χαρὲς καὶ μὲ τίς Ἑρινύες,
Δὲν θὰ ὑπάρχεις; Ἦ μὴ καὶ στὸ θυδὸ
τῆς γῆς, γραφτὸ νὰ ξαναγεννηθῶ
μ' ἐσᾶς, θεές μου ἀθάνατες, Ἀγγεῖες;

(*) Τὰ πρωτότυπα τῶν δύο αὐτῶν τραγοῦδων δημοσιεύ-
ονται στὴν κατοχὴ τοῦ Δημήτρη Πάστου.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΔΟΞΑΣ

Ἐδῶ κι' Ἐμεῖ

Τὰ ὄνειρα τῆς Μόνικα

Δὲν κολυμπᾷ ὁ καθένας τὸν Μάρ-
τιο. Ἀλλὰ ἡ Μόνικα κολυμπᾷ, καὶ
μάλιστα ξαφνιάζεται ὅταν οἱ ἄλλοι
ξαφνιάζονται μ' αὐτὴ τὴν τόσο εὐ-
χάριστη ἐπίδοσή της. Τὸ ἐπώνυμο
τῆς Μόνικας, ὅμως, εἶναι Γιόχαν-
σεν, πράγμα πὺ σημαίνει ὅτι γε-
νέθλια χώρα της εἶναι ἡ Σουηδία
καὶ τοῦτο ἐξηγεῖ ἐπαρκῶς ὅχι μόνον
τὴν ἀντοχή της στὸ κρύο, ἀλλὰ καὶ
τίς θαυμάσιες ἀναλογίες της, γιὰ
τίς ὁποῖες ἡ Μόνικα εἶναι ὑπερήφα-
νη. Ἀρκετὰ ψηλὴ (1,68 μ.), ἡ δε-
καετάρη κοκκινομάλλα μὲ τὰ ὑ-
γρά πράσινα μάτια ἔχει ὅλη τὴν
σιγουριά πὺ χαρίζουν οἱ τρεῖς μα-
γικοί ἀριθμοί (93 - 60 - 88) τῶν
ἀναλογιῶν της. Ἡ Μόνικα μένει στὸ
Μάλμο, κολυμπᾷ 12 μῆνες τὸν
χρόνο καὶ ὀνειρεύεται νὰ γίνῃ στὰρ
τοῦ κινηματογράφου καὶ νὰ παίξῃ
κάποτε στὸ πλευρὸ τοῦ Ρίτσαρντ
Μπάρτον καὶ τοῦ Πήτερ Ο' Τούλ.

Ειδύλλιο στην παγωμένη θάλασσα

Όταν η συνάντηση δυο έρωτευμένων γίνεται στους 32 βαθμούς κάτω από το μηδέν, δεν είναι καθόλου παράξενο αν η φλόγα της καρδιάς τους... έχη ανάγκη ενισχύσεως από μια πίπα, που θα την καπνίσουν από κοινού (άνω). Και δεν μπορεί να αμφιδάλλη κανείς ότι ο Δανός Ούφλ Γκρούσενερ, 25 ετών, και η Σουηδή Λίλλεμορ Μάτσον, 21 ετών, είναι σφοδρά έρωτευμένοι, αφού, για να συναντηθούν κάθε τόσο, διασχίζει τότε ο ένας και τότε η άλλη τα 50 χιλιόμετρα του πελάγους "Ααλαντ, στην Βαλτική. Πραγματικά, ο Ούφλ ζή στην νήσο "Ααλαντ και η Λίλλεμορ στην απέναντι πόλη Γκρίσλεχαμ, επί της σουηδικής ακτής. Έφετος, όμως, ο χειμώνας ήταν δριμύτατος και ολόκληρη σχεδόν η Βαλτική επάγασε. Ο χωρισμός των δυο νέων κρατούσε επί ένα δεκαπενθήμερο, όποτε ο Ούφλ δεν άντεξε άλλο. Ανέβηκε στο Έλκνερ - σκούτερ του και διέσχισε την παγωμένη θάλασσα, ως το Γκρίσλεχαμ. Έκει επιβίβασε την Λίλλεμορ στο σκούτερ και επέστρεψαν μαζί στο "Ααλαντ. Οι γονείς της νέας (κάτω) τους αποχαιρετούν, καθώς «άποπλέουν» με Έλκνερ - σκούτερ, από το παγωμένο λιμάνι του Γκρίσλεχαμ.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

Υ Ή Μητρόπολη... του Κόβεντρυ, στην Αγγλία, γνωστή - είχε βομβαρδισθεί κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο και ξανακτίσθηκε εκ θεμελίων - για την επαναστατική αρχιτεκτονική της, πρόκειται τώρα, όπως φαίνεται, να συγχρονισθεί με αυτήν και όλες τις άλλες εκδηλώσεις της. Ήδη εκάλεσε τον νέγρο Ντιούκ "Ελλιγκτον, τον γνωστό αρχιμουσικό της τζάζ, για να εκτελέσει με την ορχήστρα του μερικά από τα έργα του που «ύμνουν τον Θεό».

Υ «Σαντορίνη»... ένα σχέδιο έμπνευσμένο από τα κεντήματα της φορεσιάς του ελληνικού νησιού περιλαμβάνεται στην μεγάλη κολλεξιόν θερινής μόδας, που οργανώνει στις 3 'Απριλίου στο ξενοδοχείο «Χίλτον» ο οίκος Μπουσσάκ.

Υ Ό γ ι α τ ρ ό ς... ονομάζει «Ιό» κάθε μικρόδιο που δεν ξέρει πώς αλλιώς να το πη. Και αλλεργία, κάθε κατάσταση που ξέρει πώς να την πη, αλλά δεν ξέρει πώς να την θεραπεύσει.

Υ Παράπονα... γράφουν στην στήλη από τα 'Ιωάννινα. «Ναί, έγινε το ωραίο περίπτερο της 'Εταιρίας 'Ηπειρωτικών Μελετών, που αναφέρετε στο προτελευταίο σας τεύχος. Θα μπορούσε όμως να γίνει στην πόλη και ένας ωραιότατος δρόμος. Πρόκειται για την λεωφόρο Δωδώνης, από την οποία πέρασαν πεζή οι Βασιλείς. Στον φαρδύ αυτόν κεντρικό δρόμο έχει από καιρό επιβληθεί να αφήνουν όλα τα σπίτια πρασιά. Κανείς όμως δεν έχει υπακούσει και όσοι φοβούνται τον νόμο, δεν χτίζουν με αποτέλεσμα ή ανομοιομορφία να εμφανίζεται στην πιο θλιβερή της έκφραση».

Υ Τζίνα Λολλομπρίτζιτα: Σαν εύσυνεκτη τουρίστρια παζάρησε για την καθιερωμένη αναμνηστική φωτογραφία, μπροστά σε μία από τις σφίγγες του 'Αρχαιολογικού Μουσείου του Καΐρου. Λίγες ώρες αργότερα επεβιβάσθη στην θαλαμηγό του 'Αριστοτέλη 'Ωνάση, για μία κρουαζιέρα στην 'Ερυθρά Θάλασσα.

Υ Δ ι α λ ο γ ο ι : «Έχεις τα χάλια σου σήμερα, Γιάννη. Τί σου συμβαίνει;». «Γύρισα σπίτι τα ξημερώματα, κ' εκεί που γδύνουν για να πέσω, η γυναίκα μου ξύπνησε και μου λέει: "Νωρίς δεν σηκώνεσαι, Γιάννη;". Για να γλυτώσω την γκρίνια, έβαλα πάλι τα ρούχα μου και ήρθα στο γραφείο!».

Υ Ό Κ ά ρ υ Γ κ ρ ά ν τ... λέει συχνά: «Το αλκοόλ είναι ένα θαυμάσιο υγρό που συντηρεί τα πάντα, εκτός από τα μυστικά».

Υ Ά ρ ι θ μ ο ί : Κάθε άνθρωπος καταναλώνει σε μία μέρα τέσσερις λίτρες φαί, τρεις λίτρες νερό και τριανταπέντε λίτρες άερα.

Υ Σ υ ν α δ ε λ φ ι κ έ ς α δ ρ ό τ η τ ε ς : 'Η Μπέ - Μπέ είπε για την Ζάν Μορώ ύστερα από την ταινία «Βίβα Μαρία»: «'Η Ζάν είναι ήθοποιός, εγώ είμαι φαινόμενο». Και η Μορώ είπε για την Μπέ - Μπέ: «'Η Μπριζίτ είναι πρωταθλήτης, εγώ την προκαλώ».

777

● ΤΕΣΣΕΡΙΣ φίλοι, μεταξύ των οποίων και ένας μονόφθαλμος, παίζουν πόκερ.

Ξάφνου, ο ένας φωνάζει: —Κύριοι, κάποιος κλέβει σ' αυτό το τραπέζι! Δεν θέλω να πω ποιος, αλλά αν το ξανακάνη θα του χαλάσω και το άλλο μάτι...

● Ο ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ στον απαιτητικό πελάτη:

—Σας μείωσα την τιμή, σας έκανα έκπτωση, σας έκανα σκόντο... Τί άλλο θέλετε; —Και λίγη αφαίρεση!..

● ΔΥΟ φίλοι συζητούν σε ένα μπαρ:

—Τί έγινε εκείνος ο Γιώργος; Καιρό έχω να τον δω. —Πέθανε! —Μπά! Και από τί; —Από φυσικό θάνατο. Αυτόκινητικό δυστύχημα...

● —ΗΜΟΥΝ τελείως τρελή όταν σε παντρεύτηκα, φωνάζει η σύζυγος.

—Αυτό είναι αλήθεια, αγαπητή μου, απαντάει ο σύζυγος, αλλά ήμουν τότε τόσο έρωτευμένος που δεν το κατάλαβα!..

"Ενα ευπληνυτιο ...«αυτομονιάζ»

Το άκρον άωτον της φιλαρέσκειας μπορούσε να επιφορηθεί ή μεταμφίεση αυτής της νεαρής, που έχει καλύψει τελείως τα μαλλιά και τα χαρακτηριστικά της με φωτογραφίες του εαυτού της. "Ισως ή μόδα του «δπ - δρτ», με γεωμετρικά σχήματα και ζωηρά, αντίθετα χρώματα, να της ήταν κάπως δύσκολη, γι' αυτό προτίμησε να κόψη εκατοντάδες μικρές φωτογραφίες της, σε διάφορες στάσεις, γκριμάτσες και φωτισμούς, και να φτιάξη μία πολύ πρωτότυπη περούκα στο σχήμα των μαλλιών της - κάνοντας όλα αυτά, βέβαια, σε ένα εκπληκτικό φωτογραφικό μοντάζ.

"Όσοι φωτογράφοι προσέληθετε!

Ευχαριστούμε τους φωτογράφους αναγνώστές μας, τους μπαμπάδες και τις μαμάδες, που μας... κατέκλυσαν με ένα χαριτωμένο πλήθος από Έλληνόπουλα! Και τους υποσχόμεθα, από το προσεχές τεύχος, να προσθέσουμε χώρο για να συμπεριλάβουμε περισσότερες φωτογραφίες, οι οποίες θα είναι αξιες ευμενών σχολίων και τιμητικών διακρίσεων!

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ...με μικρή ταχύτητα
ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ...με άνοιχτο διάφραγμα

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ν' αποφεύγετε κάθε φορά να βγάσετε το παρασολέιγ ή σιάστρο από τον φακό όταν κλείνετε την μηχανή στην θήκη της. Άρκετς εταιρίες κυκλοφορούν κιόλας σιάστρα από ελαστικό τὰ ὁποία διπλώνουν μαζί με τὸ κλείσιμο τῆς θήκης.

30.000 ΜΗΧΑΝΕΣ Ἴσο-φλάς ραπίντ δώρησε ἡ "Αγκφα" στὴν Ἀμερικὴ σὲ σχετικὴ διαφημιστικὴ ἐξέδωξη πού ἔκανε. Οἱ μηχανές αὐτές ἔχουν τὸ πλεονέκτημα νὰ φορτώνονται εὐκόλῃ με φιλμ χωρίς σὲ μιὰ εἰδικὴ κασέτα.

ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΗ πού τοποθετοῦμε στὶς φωτογραφικὲς μηχανές γιὰ νὰ βγαίνουν καθαρές οἱ φωτογραφίες μπορούμε νὰ τὴν ἐκτιμήσουμε μ' ἓνα μικρὸ εἰλημέτρο πού μπορούμε νὰ προμηθευτοῦμε στὴν ἀγορὰ τὸ πολὺ μέχρι 200 δραχμές. Ἡ ἐκτίμηση τῆς ἀποστάσεως μετὰ τὸ μάτι, γιὰ ὅσες μηχανές βέβαια δὲν ἔχουν τὸ σχετικὸ τηλέμετρο, δὲν εἶναι καθόλου σίγουρη. Καὶ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι ὅσο πὸ κοντὰ φωτογραφίζουμε, τόσο καὶ ὁ φακὸς ἔχει τὴν ἀπαιτησιὴ μεγαλύτερης ἀκριβείας.

ΓΟΝΑΤΙΣΤΕ μετὰ τὸ ἔνα σας πόδι καὶ μετὰ τὸ ἄλλο πατήστε τὰ λουράκια ἀπὸ τὴν θήκη τῆς μηχανῆς καλὰ στὸ ἔδαφος. Μπορεῖτε τώρα τοαθώνοντας τὴν μηχανή μετὰ χεῖρα σας πρὸς τὰ ἑξῆς, νὰ φωτογραφίσετε μετὰ πόσα μισοῦ ἢ καὶ ἑνὸς δευτερολέπτου ὅταν ὁ φωτισμὸς σὰς τὸ ἐπιβάλλῃ. Βέβαια πρέπει καὶ τὸ θέμα πὸν φωτογραφίζουμε νὰ εἶναι σταθερὸ ἐκείνη τὴν στιγμή, καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶμε ὅτι αὐτὸ εἶναι μιὰ λύση ἀνάγκης, πού ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ μᾶς ἀδηγήσῃ στὴν ἀγορὰ κάποιου τριτόδου.

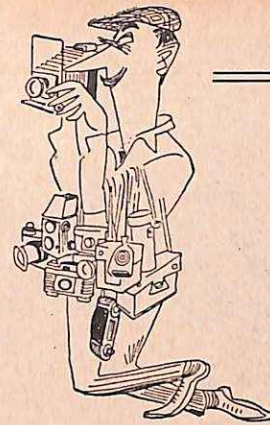
Η ΙΡΙΣ ΤΩΝ ΜΑΤΙΩΝ μπορεῖ στὴν ἀνάγκη νὰ μᾶς χρησιμεύσῃ καὶ γιὰ... φωτόμετρο, μιὰ καὶ ἀνοικοκλείνει σύμφωνα μετὰ τὸν φωτισμὸ τοῦ περιβάλλοντος. Κάποιος μάλιστα ἐνθουσιώδης ὑποστηρικτὴς τοῦ «συστήματος», σημείωσε τὰ μεγέθη τῆς ἱρίδος μαζί με τὶς σχετικὲς ἀξίες γιὰ τὴν φωτογράφιση σ' ἓνα καθρεπτάκι, καὶ εἶπαι δὲν τοῦ χρειάζεται πιά νὰ κοιτάξῃ τὸ μοντέλο τοῦ ἐστὶ μάτια γιὰ νὰ τὸ βγάλῃ μιὰ φωτογραφία.

Κ. Π.

«ΚΑΤΙ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ.»

Ὁ Ἀλέξανδρος Μελάς, γεννηθεὶς 23 Μαΐου 1965. Ἀθηναῖοι.

• Φωτογραφία Ἰωάννου Λάμπρου • Μηχανὴ **ΕΧΑΚΤΑ** Vavex IIa (35 χλστ.) • Φακὸς **HEKTOR** 2,5 F. 120 χλστ. • Φίλμ **ORWO** 27 DIN • Ἐμφάνισις **MIKRODOL** • Χάρτι **AGFA** • Φωτισμὸς: Φυσικὸς.

Ὁ φωτογραφικὸς διαγωνισμὸς τῶν ΕΙΚΟΝΩΝ με θέμα τὸ παιδί

Τὸ θέμα «Τὸ παιδί», δὲν εἶναι «τῆς ἐβδομάδος». Τὸ διαλέξαμε σὰν πρῶτο θέμα, με σκοπὸ νὰ δώσουμε τὴν εὐκαιρία σὲ ὅλους τοὺς φωτογράφους νὰ λάβουν μέρος, χωρίς νὰ ἀντιμετωπίζουμε ἀκόμη γιὰ καὶ ἑνὸς ἴσως γιὰ μῆνες ν' ἀλλάξουμε... Ἀντιθέτως θέλουμε νὰ συγκεντρώσουμε ὅσο τὸ δυνατόν περισσότερες παιδικὲς φωτογραφίες... καὶ ἴσως νὰ τὶς παρουσιάσουμε ἀργότερα σὲ μιὰ ἐκθεσὶ ἀφιερωμένη σ' αὐτὸ τὸ ἀστὲρι μετὰ τὰ γελαστά μάτια, στὸ «Ἑλληνόπουλο»....

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ νὰ μᾶς στέλνετε φωτογραφίες σὲ μέγεθος τοῦλάχιστον 13X18 ἑκατ., με καθαρὸς ἀσπρόμαυρους τόνους, ζωηρὲς στὴν ἐκτύπωση, χωρίς ρετινὸς καὶ χωρίς ὑπογραφή, σήμα ἢ σφραγίδα ἐμπρός.

ΚΑΘΕ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ πρέπει νὰ ἔχῃ στὸ πίσω μέρος, κολλημένο, ἓνα λευκὸ χαρτί, μετὰ τὰ ἐξῆς στοιχεῖα στὴν σειρά:

- Ὄνοματεπώνυμο.
- Διεύθυνση ἀποστολῆς.
- Ἐπάγγελμα (προαιρετικὰ).
- Τίτλος φωτογραφίας.
- Μηχανή, φακός.
- Διάφραγμα καὶ ταχύτης.
- Εἶδος καὶ μέγεθος φιλμ.

ΟΙ «ΕΙΚΟΝΕΣ» προσφέρουν τὴν δημοσίευση τῆς καλύτερης φωτογραφίας καθε ἐβδομάδος, ἢ ὅποια θὰ πληρώνεται μετὰ 300 δραχμές.

ΠΡΟΣΟΧΗ! Οἱ φωτογραφίες (ὅπως καὶ τὰ χειρόγραφα πού στέλλονται στὶς ἐφημερίδες καὶ στὰ περιοδικὰ) ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ.

Γίνεσθε γοητευτικὴ ὅταν ἔχετε ὠραία μαλλιά

Γιὰ νὰ τὰ ἀποκτήσετε ὁμως πρέπει νὰ τὰ περιποιῇτε τακτικὰ καὶ νὰ τὰ λούζετε μετὰ ἓνα ἀνεγνωρισμένης ἀξίας σαμπουάν.

Τὸ **GLEMO** μετὰ τὰ φυσιολογικὰ συστατικὰ πού περιέχει (αὐγὸ, βιταμίνες) εἶναι μοναδικὸ γιὰ τὴν ὑγεία καὶ ὁμορφίαν τῶν μαλλιῶν.

Τὸ **GLEMO** λούζει καὶ τρέφει τὰ μαλλιά

GLEMO σὲ δύο μεγέθη φιαλῶν καὶ συληναρίων

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: Cosmética Ε.Π.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ (ΧΑΛΑΝΔΡΙ) ΚΗΦΙΣΙΑΣ 100 - ΤΗΛ. 684.926 & 684.235
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8 - ΤΗΛ. 36.101

Αθηναίοι μαί Αθηναίες

Αδοξα φαίνεται πως θα τελειώσει αυτός ο χειμώνας. Χωρίς χειμερινά ανδραγαθήματα στο ενεργητικό του. Με ανοιξιάτικες λιακάδες στο παθητικό του. Χωρίς κρύα. Δίχως ξεπαγώματα. Το μόνο που θα μπορούσε να καταγραφεί υπέρ αυτού — αν και είχε καθαρά τουριστική μορφή — ήταν εκείνο το χιονάκι, που εξωορμάει την Αθήνα για κάμποσες ώρες κ' έβγαλε όλους τους Αθηναίους στους εξοχικούς δρόμους, αντί να τους μαζέγρη σ'α σπίτια τους...

Μιά μικρή ανάδοχη στο πρόσωπο χειμερινό παρελθόν αποδεικνύει ανοιξιάτικο τον Δεκέμβριο, καταγράφει λιακάδες τα Χριστούγεννα και την Πρωτοχρονιά, κι αναδεικνύει άγριες τις γλεβαριάτικες Απόκριες. Η Καθαρή Δευτέρα σαν Πρωτομαγιά!...

Κ' ήταν Φλεβάρης ακόμα... Κοινοσκέλετος. Αιανδής άλλες χρονιές, υπερδύρενος, Σκύθης άκουδοτομαροφορεμένος. Με πλιν οίς θεομοιρικούς στήλες και σ'α στους λογαριασμούς ύδρων ναυοίμων των αθηναϊκών πολυκατοικιών.

Αντίθετα, γέτος. Στους πελοποννησιακούς δαιμονίες τα δένδρα πλημμύριζαν λουλούδια μέσα στο καταχειμώνα. Ακόμη κ' οι λεμονιές — έχοντας εκπληρώσει στο άκραιο το χειμερινό παραγωγικό καθήκον τους — εγκυμονούσαν νέα άνθη, κομμμένα μέσα σ'α χοντά φορτία των άστολων λεμονιών. Οι μέλισσες θαρρούσαν σ'α δραστήρια εργατικά σμήνη πάνω από τον άμαχο πληθυσμό των αγροοιολογούντων, σ'α τις όχθες των περσιβουλών. Οι πεταλούδες σημειώναν με σιωπηλές, άτακτες πτήσεις οι απορογαμνίστα γτεροκοπήματα την πολυχρωμή έξημερία τους. Τον Φλεβάρη...

Δεν θυμίζει κοινοσκέλετο ή περιγραφή κι όμως αυτή ήταν ή εικόνα, ή πλήρης αίσθηση που απέκλυιες. Ίσως πρόκαμψη, απατηλή και γι' αυτό παριδεντική για τις αμυγδαλιές και τις διαστικές πεταλούδες, αλλά γεγονός.

Έτσι — «αδρόχοις ποσιν» — γθάσαμε και πάλι στην 'Ανοιξη. Έπίσημα, νομότυπα, διαβήκαμε τις ημερολογιακές σελές της εδώ και λίγες ημέρες. Βέβαια, για τους οπαδούς του παλιού ημερολόγιου, ή 'Ανοιξη αρχίζει 13 μέρες αργότερα και για τους άστοιχούς

22. Αυτό, όμως, δεν έχει σημασία. Γεγονός είναι ότι έχουμε Μάρτιο. Γεγονός είναι ότι οίς παλαιές δεν πλατύνουν πιά μόνον χειμερινοί κολυμβηταί, αλλά και νήπια. Στις εξοχές ή σκηνογραφία είναι σιγήνη για την μεγάλη πρεμιέρα... Αλλά που λείπουν είναι τα πρώτα χελιδόνια. Αλλά που θα ψαλιδίσουν το γαλανό άλγάζι τ' ούρανού, για να ντύσουν την 'Ανοιξη που έρχεται...

Τά άλλα, τα τουριστικά χελιδόνια, έφθασαν κιόλας. Αιγυπιοπόδαρα «μπλου - τζήν» κυκλοφορούν σ'α αθηναϊκά πεζοδρόμια από εβδομάδες. Στην πλάτη τους ο σάκκος του

άνεμου νεανικού τουρισμού. Φοροκωμένος με θερινά όνειρα. Γεμάτος υποσχέσεις — διηγήσεις ιστίων — για ήλιοπολυήμενες παραιλίες, κεντούς θρόνους, ξανθή άμμο, γρήνα σουβλάκια και πάσης θνης γκαζόζες...

Όλα δείχνουν ότι ηγνάνουν καλά μέχους ώρας. Άρχει να μην επεκταθεί αυτή ή γρήνη θρετανικής νάμενείας, που σέρεται με κακές διαθέσεις ανάμεσά μας. Άρχει να μην κάνει κανένα άστειο ο Μάρτης και συνδύση κ' έμās και τους θιαστικούς ξένους και την 'Ανοιξη.

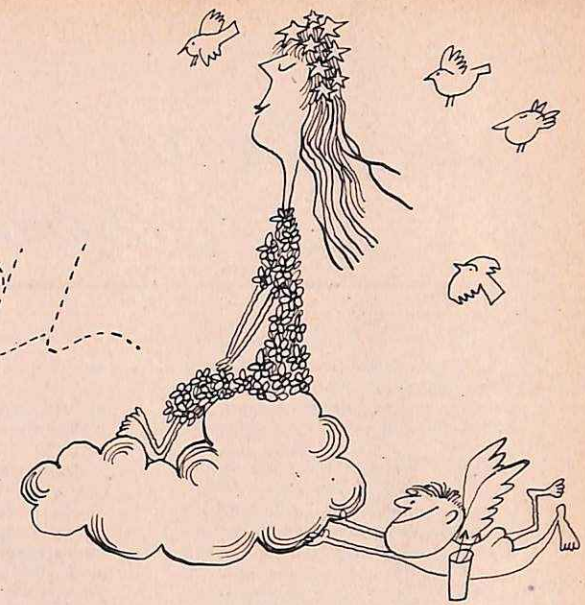
Θ. Λασκ.

Η «ΠΑΡΜΠΑΡΕΛΛΑ» ΘΕΜΑ ΕΝΟΣ ΧΟΡΟΥ: «Διαστμηκή» ήταν ή μεγάλη δέξωση που έδωσε στο «Κόρονη», με την ευκαιρία της λείξης της 'Αποκρίας, ο κ. Τάκης Καραδώνης («'Αρχων Μέγας και 'Υπατος του πλανητού Ραμπογκράλ»), όπως έλεγε και ή σκετική πρόσκληση. 'Υποχρεωτική ή μεταμπίση, σ'α ένα θέμα της «Παρμπάρελλας» των «ΕΙ Κ' Ο Ν' Α Ν». Στην φωτογραφία διακρίνονται ή Κα Πόπη Καλοκρηστού («Παρμπάρελλας»), ή Άννα Κυριακού και ή Κα Τασ. Άθανασούλια (αστροναύτης), ή Κα Νικ. Καραδώνης και ή Δίς Νανά Διαμαντή («Μέδουσα»). 'Από το διαστμηκό τοπίο δεν έλειπον ούτε οι πυραυλοί, ούτε τα πελώρια μαύρα τριαντάφυλλα, αλλά εκτός από τα θρόνια, υπήρχαν και ειδικές μικρές φυλάκες τιμωρίας, για όσους προσέβλησαν στην δέξωση χωρίς να έχουν μεταμπίση.

ερχεται

ρουσα ήταν και ή συμμετοχή του Κοσμά Ξενάκη, επίσης στην όμαδική έκθεση με θέμα το «'Αντικείμενο», που είχε οργανώσει το «Κέντρο Τεχνολογικών 'Εφαρμογών» πέρυσι στην γκαλερί «Μέριλιν».

Μία έκθεση για τον Χρήστο Καρα δεν σημαίνει άπλως μία εμφάνιση, αλλά και μία επικοινωνία. Δεν την κάνει για να δώσει μόνον ένα καλλιτεχνικό «παρών», αλλά και για να εκφράσει ένα έσωτερικό «γεγονός». Δεν κλείνει πάντοτε την ολοκλήρωση μιας φάσεως της πορείας του, και την αρχή μιας άλλης, αλλά και την εξέλιξη της, την σταδιακή της διαμόρφωση. 'Η τωρινή, ωστόσο, έκθεση του Καρα στην γκαλερί «Μέριλιν» παρουσιάζει και ένα πρόσθετο ενδιαφέρον: την γλυπτική προέκταση της ζωγραφικής του, σε μορφές αυτοδυναμίες μέσα στο χώρο.

Λάδια, κόλλες και γλυπτά, αποτελούν την πρόσφατη παραγωγή του στην συνέχεια της εικαστικής του πορείας. Και είναι πράγματι συναρπαστικό να παρακολουθή κανείς τις συγκινησιακές διακυμάνσεις του ίδιου θέματος, όπως αυτές διατυπώνονται στα διάφορα υλικά: Με σταθερότητα στα λάδια του, με ανάλαφρα στις κόλλες, με δυναμικά στο μέταλλο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑ: «Ο Καβαλάρης» — γλυπτό σε μέταλλο

Βασικά υπάρχει και στις τρεις περιπτώσεις μία κοινή γραμμή. 'Η σύνθεση ξεκινά πάντοτε από την δημιουργία του χώρου (του πραγματικού ή του πλαστικού) για να φθάσει ως το «θέμα», το

πολλού και ενδιαφέροντα τόσο σε ποικιλία, όσο και σε ποιότητα προμηνύεται αυτή ή καλλιτεχνική περίοδος στην 'Αθήνα. Και το προβάδισμα το έχουν οι νέοι. Αυτοί που εμφανίζονται για πρώτη φορά, και αυτοί που έχουν ήδη ένα πολύ γνωστό όνομα.

Στην πρώτη κατηγορία ανήκουν οι δέκα καλλιτέχνες, που μας παρουσιάζει ο καθηγητής Δημήτρης Φατούρος — ή δραστηριότητα του οποίου είναι πλέον στεγνά συνδεδεμένη με τις σύγχρονες τάσεις — στην «'Αστρο». Είναι ή 'Αρχέλαος, ο Γαζέλης, ο Γιαννούλας, ο Δρόσου, ο Θεοφύλακτος, ο Κωνσταντίνος και ή Μαυροδάκι.

Η σύσταση της ομάδας, μας πληροφορεί γι' αυτούς στο είδος πληροφάνειας του καταλόγου ζωγραφικού, δεν είναι όμως ο κ. Φατούρος, διαφέρει ποιότητας. 'Επάρχουν διαφορές ποιότητας και κατορθωμάτων έργου. 'Ο

Αντίθετα, γέτος. Στους πελοποννησιακούς δαιμονίες τα δένδρα πλημμύριζαν λουλούδια μέσα στο καταχειμώνα. Ακόμη κ' οι λεμονιές — έχοντας εκπληρώσει στο άκραιο το χειμερινό παραγωγικό καθήκον τους — εγκυμονούσαν νέα άνθη, κομμμένα μέσα σ'α χοντά φορτία των άστολων λεμονιών. Οι μέλισσες θαρρούσαν σ'α δραστήρια εργατικά σμήνη πάνω από τον άμαχο πληθυσμό των αγροοιολογούντων, σ'α τις όχθες των περσιβουλών. Οι πεταλούδες σημειώναν με σιωπηλές, άτακτες πτήσεις οι απορογαμνίστα γτεροκοπήματα την πολυχρωμή έξημερία τους. Τον Φλεβάρη...

Δεν θυμίζει κοινοσκέλετο ή περιγραφή κι όμως αυτή ήταν ή εικόνα, ή πλήρης αίσθηση που απέκλυιες. Ίσως πρόκαμψη, απατηλή και γι' αυτό παριδεντική για τις αμυγδαλιές και τις διαστικές πεταλούδες, αλλά γεγονός.

Έτσι — «αδρόχοις ποσιν» — γθάσαμε και πάλι στην 'Ανοιξη. Έπίσημα, νομότυπα, διαβήκαμε τις ημερολογιακές σελές της εδώ και λίγες ημέρες. Βέβαια, για τους οπαδούς του παλιού ημερολόγιου, ή 'Ανοιξη αρχίζει 13 μέρες αργότερα και για τους άστοιχούς

22. Αυτό, όμως, δεν έχει σημασία. Γεγονός είναι ότι έχουμε Μάρτιο. Γεγονός είναι ότι οίς παλαιές δεν πλατύνουν πιά μόνον χειμερινοί κολυμβηταί, αλλά και νήπια. Στις εξοχές ή σκηνογραφία είναι σιγήνη για την μεγάλη πρεμιέρα... Αλλά που λείπουν είναι τα πρώτα χελιδόνια. Αλλά που θα ψαλιδίσουν το γαλανό άλγάζι τ' ούρανού, για να ντύσουν την 'Ανοιξη που έρχεται...

Όλα δείχνουν ότι ηγνάνουν καλά μέχους ώρας. Άρχει να μην επεκταθεί αυτή ή γρήνη θρετανικής νάμενείας, που σέρεται με κακές διαθέσεις ανάμεσά μας. Άρχει να μην κάνει κανένα άστειο ο Μάρτης και συνδύση κ' έμās και τους θιαστικούς ξένους και την 'Ανοιξη.

Τά άλλα, τα τουριστικά χελιδόνια, έφθασαν κιόλας. Αιγυπιοπόδαρα «μπλου - τζήν» κυκλοφορούν σ'α αθηναϊκά πεζοδρόμια από εβδομάδες. Στην πλάτη τους ο σάκκος του

άνεμου νεανικού τουρισμού. Φοροκωμένος με θερινά όνειρα. Γεμάτος υποσχέσεις — διηγήσεις ιστίων — για ήλιοπολυήμενες παραιλίες, κεντούς θρόνους, ξανθή άμμο, γρήνα σουβλάκια και πάσης θνης γκαζόζες...

Όλα δείχνουν ότι ηγνάνουν καλά μέχους ώρας. Άρχει να μην επεκταθεί αυτή ή γρήνη θρετανικής νάμενείας, που σέρεται με κακές διαθέσεις ανάμεσά μας. Άρχει να μην κάνει κανένα άστειο ο Μάρτης και συνδύση κ' έμās και τους θιαστικούς ξένους και την 'Ανοιξη.

Αντίθετα, γέτος. Στους πελοποννησιακούς δαιμονίες τα δένδρα πλημμύριζαν λουλούδια μέσα στο καταχειμώνα. Ακόμη κ' οι λεμονιές — έχοντας εκπληρώσει στο άκραιο το χειμερινό παραγωγικό καθήκον τους — εγκυμονούσαν νέα άνθη, κομμμένα μέσα σ'α χοντά φορτία των άστολων λεμονιών. Οι μέλισσες θαρρούσαν σ'α δραστήρια εργατικά σμήνη πάνω από τον άμαχο πληθυσμό των αγροοιολογούντων, σ'α τις όχθες των περσιβουλών. Οι πεταλούδες σημειώναν με σιωπηλές, άτακτες πτήσεις οι απορογαμνίστα γτεροκοπήματα την πολυχρωμή έξημερία τους. Τον Φλεβάρη...

Δεν θυμίζει κοινοσκέλετο ή περιγραφή κι όμως αυτή ήταν ή εικόνα, ή πλήρης αίσθηση που απέκλυιες. Ίσως πρόκαμψη, απατηλή και γι' αυτό παριδεντική για τις αμυγδαλιές και τις διαστικές πεταλούδες, αλλά γεγονός.

Έτσι — «αδρόχοις ποσιν» — γθάσαμε και πάλι στην 'Ανοιξη. Έπίσημα, νομότυπα, διαβήκαμε τις ημερολογιακές σελές της εδώ και λίγες ημέρες. Βέβαια, για τους οπαδούς του παλιού ημερολόγιου, ή 'Ανοιξη αρχίζει 13 μέρες αργότερα και για τους άστοιχούς

πολλού και ενδιαφέροντα τόσο σε ποικιλία, όσο και σε ποιότητα προμηνύεται αυτή ή καλλιτεχνική περίοδος στην 'Αθήνα. Και το προβάδισμα το έχουν οι νέοι. Αυτοί που εμφανίζονται για πρώτη φορά, και αυτοί που έχουν ήδη ένα πολύ γνωστό όνομα.

Μ. Κοτ.

Αθηναίοι και Αθηναίες

25 ΑΙΩΝΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΔΡΥΣΗ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Εφέτος το ελληνικό και το παγκόσμιο θεατρικό κοινό εορτάζουν την είκοστή πέμπτη εκατονταετηρίδα από την ίδρυση του πρώτου μεγάλου θεάτρου, του Διονυσιακού θεάτρου εδώ στην Αττική. Πώς έγινε θεσμός αυτό το θέατρο; Την επίσημη αναγνώριση και την πρώτη γενναία κρατική ενδάρκυνση την πέτυχε στα πλαίσια μιάς θαυμαστά οργανωμένης πολιτικής πνευματικής καλλιέργειας, της πολιτικής του τότε κυβερνήτου των Αθηνών, του Πεισιστράτου, κατά το 534 π.Χ. Ο Πεισιστράτος, ο Κλεισθένης και οι άλλοι «προστάται του δήμου» — όπως τους ονομάζει ο Αριστοτέλης: ο Θεμιστοκλής, ο Περικλής, ήταν οι στυλοβάτες του θεάτρου των Αθηνών.

Ο Πεισιστράτος, ο αντίζηλος, πιο πολύ παρά αντίπαλος του Σόλωνα, του νομοθέτου που μεταρρύθμισε τους θεσμούς και θεμελίωσε το αθηναϊκό δημοκρατικό πολίτευμα, ο Πεισιστράτος, ο πρακτικώτερος και πολιτικώτερος από τον θεωρητικώτερο Σόλωνα, διοίκησε τας Αθήνας χωρίς να χύσει αίμα, χρησιμοποιώντας με το αλάνθαστο ένστικτό του όλα τα μέσα που υπήρχαν στην διάθεσή του, από την μαγεία και την λατρεία ως την αυστηρότερη ιστορική λογική, για να πείσει τον λαό. Ο Πεισιστράτος ήταν και ο πρώτος Αθηναίος πολιτικός που ενδιαφέρθηκε, όπως το αφήνουν να εννοηθεί οι ιστορικές μαρτυρίες, για την ανάπτυξη του θεάτρου.

Ο Πεισιστράτος γίνεται τύραννος των Αθηνών τρεις φορές — για πρώτη φορά το 561 π.Χ., —, δυο φορές ανατρέπεται: την τρίτη φορά (το 541) θα μείνει στην εξουσία ως τον θάνατό του (το 527). Το κύριο μέλημα της εσωτερικής πολιτικής του, όπως και των περισσότερων «τυράνων» της εποχής εκείνης, ήταν η εξάρθρωση, η συρρίκνωση και, αν ήταν δυνατόν, η ριζική απόσβεση της οργανώσεως των γειτών, των μικρότερων τοπικών πολιτικών μόνων, που είχαν θρησκευτική συνοχή και είχαν και τους τοπικούς τους ηγέτες: πολιτικούς, στρατιωτικούς και ιερείς των θεών που λατρεύονταν στα τοπικά τους ιερά. Το παράλληλο θετικό σκέλος του προβλήματος της κεντρικής εξουσίας ήταν η ταχύτατη εξεύρεση αποτελεσματικών μέσων για την ενίσχυση της νέας πολιτικής μονάδας: της πόλεως, ώστε να έχη την δύναμη να αντιμετωπίσει τα γένη, όσάκις ενώνονταν εναντίον της κεντρικής εξουσίας, αλλά και ώστε να κατορθώσει να υποκαταστήσει το γένος σαν πολιτική μονάδα στην συνείδηση του λαού.

Για να αποσπασή τους υπηκόους του, τους Αθηναίους όλων των περιοχών της Αττικής, από την επιρροή των τοπικών πολιτικών και θρησκευτικών ηγετών τους, ο Πεισιστράτος προσπαθεί να βρή και ανάμεσα στους θεούς ισχυρούς συμμάχους. Ύστερα από την δεύτερη άποτυχία και εξορία του, εκατέρχεται για τρίτη φορά — και αυτή την φορά με την Παλλάδα, την ολυμπία θεά Αθηνά στο πλευρό του. Είχε διαλέξει, λέει ο Ηρόδοτος, μία μεγαλόσχημη γυναίκα, την Φώη, την είχε στήσει, όπως στόλιζαν την Παλλάδα, και την είχε στήσει δίπλα του στο άρμα.

Για τους συμμάχους του θεούς ο Πεισιστράτος ίδρύει ναούς τόσο μεγάλους και οργανώνει τελετές τόσο λαμπρές, ώστε η σύγκρισή τους με τις τοπικές λατρείες και με τα αγροτικά πανηγύρια, που από αιώνες τελούνταν και συγκέντρωναν χιλιάδες πιστούς, να είναι συντριπτική στην συνείδηση των ευνεστών.

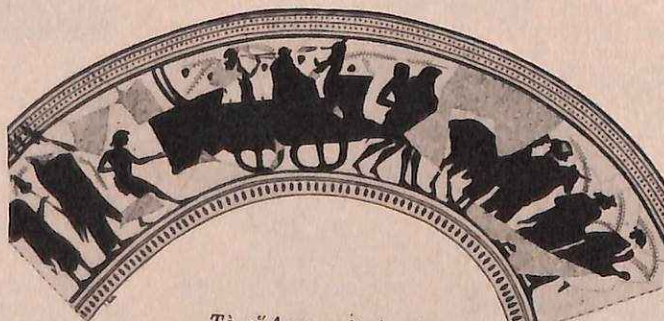
Δείγματα αυτού του μακρόπνοου έργου της θεμελίωσης ενός νέου πανθέου, του πανθέου του άστεως, που είχε την πολιτική αποστολή να επισκιάσει τις τοπικές λατρείες, τους ιερείς τους και την πολιτική αριστοκρατία τους — δείγματα που μαρτυρούν άκρως σήμερα την έκταση του μεγάλου προγράμματος πνευματικής αναπτύξεως, που τα θεμέλιά του έθεσε ο Πεισιστράτος και που συνέχισαν ο Κλεισθένης, ο Θεμιστοκλής και ο Περικλής — είναι ο ναός του Ολύμπιου Διός, που τότε άρχισε να κτίζεται, και το «τελεστήριο» της Έλευσινας.

Το Ολύμπιεο, έργο τεράστιο, εκτός της απασχολήσεως που θα παρείχε σε εκατοντάδες τεχνίτες και εργάτες, που αποτελούσαν την νέα τάξη του μικρού ακόμα αθηναϊκού άστεως, θα παρείχε, όσο θα υπνωλύναν, και την όρατη μαρτυρία ότι ο Ζεύς ο Ολύμπιος, ο υπέρτατος θεός

λύπτονταν από την κειμένη νομοθεσία. Αυτούς τους ίδιους τους Εὐμολπίδες, τους κληρονομικούς δικαίωματι εξηγητές, που ο Πεισιστράτος φαίνεται να προτίμησε να τους κάνει συμμάχους του, ή ηγεσία του δήμου αργότερα θα προσπαθήσει να τους υποσκελίσει με την ίδρυση του παραλλήλου θεσμού των «Πυθοκρήστων» εξηγητών, εκείνων δηλαδή που διόριζε με κλήρο το Δελφικό Μαντείο μεταξύ περισσοτέρων υποψηφίων, που πρότεινε η αθηναϊκή εκκλησία του δήμου.

Στα Παναθηναία γίνονταν και μία συνεισφορά ολόκληρου του λαού και επίσης άκουγε ο λαός που έφαιγε από τους αϊδούς ραψωδίες του Όμηρου, που την ίδια εποχή και κατ' εντολήν του Πεισιστράτου καταγράφονταν για πρώτη φορά. «Ως τότε η παράδοση αυτών των τραγουδιών, των έπων, ήταν προφορική.

Ένα μεγάλο παναθηναϊκό πανηγύρι ήταν τα Παναθηναία. Ο Πεισιστράτος θέλει το πανηγύρι αυτό να επισκιάσει όλα τ' άλλα, τα τοπικά: θέλει η πόλη, ο Δήμος ολόκληρος, να έχουν το συμπόσιό τους, όπως είχαν

Το «Άρμα του Διονύσου»
από παράσταση μελανόμορφου αττικού αγγείου

της επίσημης λατρείας του άστεως που κυβερνούσε ο Πεισιστράτος, ήταν ο απόλυτος άρχων του αθηναϊκού πανθέου, ένας άρχων που μπροστά του ώφειλαν να κλίνουν το γόνυ όλοι οι άλλοι που είχαν την λατρεία τους στους διάφορους δήμους της Αττικής.

Το «τελεστήριο» της Έλευσινας, το ώρατο και πολυτελές κτίριο, ήταν ένας φόρος τιμής προς την Δήμητρα και την Περσεφόνη, που παίρνουν μία από τις πρώτες θέσεις ανάμεσα στις θεότητες του αθηναϊκού πανθέου.

Τα Παναθηναία καθιερώνουν, με την λαμπρότητα που εορτάζονται, την Παλλάδα Αθηνά, την θεά που προσάτεψε την κατοικία του Πεισιστράτου, την Ακρόπολη, σαν κατ' έξοχην θεά των Αθηνών. Η πομπή των Έλευσινίων συνδέει τον λαό της Αθηνάς με τις Έλευσινίες μεγάλες θεές του αλάνιου κύκλου της ζωής, με τις θεές των μυστηρίων. Η πομπή επέμεται στους φίλους και συμμάχους της θεάς — και φυσικά και το γένος της στην Ακρόπολη, του Πεισιστράτου —, στους Εὐμολπίδες της Έλευσινας, δηλαδή στα πιο σεβάσιμα πρόσωπα της αττικής πνευματικής ιεραρχίας, στους ιερείς που ασκούσαν και τον παλαιότατο θεσμό των εξηγητών των αγράφων νόμων και αποτελούσαν την υπερτάτη αυθεντία, που έκρινε την νομιμότητα αποφάσεων που δεν κα-

ώς τότε τα συμπόσιά τους οι εύγε- νείς. Και ήθελε ο Πεισιστράτος τουλάχιστον η πνευματική τροφή που προσφέρονταν σ' αυτά τα συμπόσια να είναι καλύτερη από κείνη που προσφέρονταν στα συμπόσια των ευγενών.

Στα συμπόσια των ευγενών τραγουδούσαν συμποτικά τραγούδια, που ύμνουσαν την αρετή των «εταίρων», των πολιτικών φίλων, των αρχοντοπαίδων, που προωρίζονταν για το πολιτικό στάδιο, των νέων στελεχών των πολιτικών μεριδίων. Και κυκλοφορούσε από χέρι σε χέρι το κρασί μέσα στις πλατείες φιάλες, από τις όποιες τόσο πολλές και τόσο ώραιες έχουν διατηρηθεί ανέπαφες, και μέσα στο κοίλον της φιάλης όπου έπιναν, οι συμπόται έβλεπαν την εικόνα ενός νέου ιππέα και την επιγραφή «ο δεινά καλός» συχνά ένα όνομα που έμελλε να γίνει ένδοξο: «Μιλτιάδης καλός», λόγου χάριν.

Σ' αυτή την καλλιέργεια της προσωπολατρίας, προς το κομματικό συμφέρον, ο Πεισιστράτος αντιπροβάλλει αξίες μεγαλύτερες. Στους φερέπιδες νέους, που η εικόνα τους κυκλοφορούσε στις φιάλες των συμπόσιων, ο Πεισιστράτος αντιπροβάλλει, στις δικές τους εορτές, για να τους θαυμάσει ο παναθηναϊκός λαός, άνδρες σαν τον σοφό Νέστορα, τον εύρετικό Όδυσσα, τον Άχιλ-

λέα, που προβαλλόμενοι σαν μέτρο πολιτικής και στρατιωτικής αρετής, υπερέβαλλαν τους νέους ιππείς των Αθηνών σε ανδρεία και σύνεση.

Τα δημικά έπη και φυσικά και οι αιδίοι που τα τραγουδούσαν ήταν λοιπόν και αυτοί σύμμαχοι του Πεισιστράτου, όπως και η θεά Αθηνά που τον είχε οδηγήσει στην εξουσία. Αυτοί οι τραγουδιστές παρουσιάζουν στις πρώτες εκείνες εορτές που οργανώνει το Κράτος, όχι νέες ποιητικές δημιουργίες, αλλά την μεγάλη ποιητική κληρονομία της ελληνικής γλώσσας, το έπος, για να δώσουν στη νέα μεγάλη πολιτική μονάδα, την πόλη, μέτρα και κίνητρα φαντασίας, αρετής, ομορφιάς, αντίξιά της.

Ο θεσμός των Παναθηναίων ήταν και το θεμέλιο που, ύστερα από λίγα χρόνια, στήριζε ασφαλώς και τον θεσμό του αττικού θεάτρου και τον νέο θεσμό των τραγικών αγώνων, που καθιερώθηκαν στα πλαίσια των εορτών του Διονύσου, όταν τις αναδιοργάνωσε ο Πεισιστράτος για να ανταποκριθούν στις μεγάλες προσδοκίες του «ένου» αττικού κράτους και που ενωμένου από νέες ιστορικές ελπίδες αττικού λαού. Αργότερα ο ίδιος ο Αίσχυλος έλεγε ότι οι τραγωδίες του ήταν «τεμάχη» των Όμηρου έπων. Αλλά ο ποιητικός αγών των Παναθηναίων ήταν μόνον ένα θεμέλιο: Τα δημικά έπη μπορεί να προσέφεραν ένα μέτρο των πραγμάτων και της ανθρώπινης αξιοσύνης και αρετής, κατορθωμένο με σπάνια διαύγεια και ρώμη φαντασίας, αλλά δεν προσέφεραν και την εικόνα και τα προβλήματα του παρόντος. Ήταν ένα ποιητικό κεφάλαιο που δεν μπορούσε να υποκαταστήσει τον σύγχρονο ποιητή, την ποιητική μήτρα, την ανοικτή στην ιστορική πραγματικότητα, σε ό,τι φέρνει ο χρόνος νέο και κοινό για όλους τους πολίτες που συγκεντρώνονται στην εορτή. Και αυτό είναι που κατορθώσαν να τους φέρουν οι ποιηταί του Διονύσου.

Αυτή την ανάγκη φαίνεται να ένοιωσε ο Πεισιστράτος οργανώνοντας το 534 τον «ποιητικόν αγώνα» στα πλαίσια της εορτής των μεγάλων Διονυσίων. Ποιός ήταν ο Θεσπίας, ο δραματογράφος και ήθοποιός, που τιμήθηκε πρώτος σ' αυτόν τον νέο ποιητικόν αγώνα; Και πώς οργανώθηκε εκείνος ο θιασός με το άρμα που έχουμε πληροφορίες ότι γύριζε τους δήμους της Αττικής και έδινε παραστάσεις; Πώς ήταν οι τραγωδίες που παρόστανε και πόσο διέφεραν από τις παλαιότερες τραγωδίες του Αίσχυλου; Τιποτε ουσιαστικό και σαφές δεν είναι γνωστό. Μπορούμε, όμως, με αρκετό βαθμό πιθανότητας, να πούμε, κρίνοντας από τα πρώτα δείγματα της τραγωδίας που γνωρίζουμε, ποιά ήταν το αίτημα το πολιτικό και κοινωνικό που πληρούσαν: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Πεισιστράτος ήυρε ευκαιρία να στείλη πνευματικούς πρόσβεις, τους δραματογράφους και τους ήθοποιούς, σε κάθε γωνιά της αττικής γής, για να θυμίσουν στους κατοίκους και των πιο απόμερων περιοχών της ότι, εκτός από τα τοπικά τους προβλήματα, υπήρχαν και γενικότερα, και εθνικά κρίσιμότερα προβλήματα, που έπρεπε να αντιμετωπιστούν.

ΑΛΕΞΗΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΝΟΣ ΠΕΤΡΟΥ μύριοι έπονται... Τελικά, το ένα ύστερα από το άλλο, όλα τα νησιά φαίνεται ότι αποφάσισαν να εξοπλισθούν με ένα τουλάχιστο πελεκάνο, ώστε να μπορούν να υποδέχονται χωρίς σύμπλεγμα κατωτέρητος τους ξένους επισκέπτες των. Βέβαια, όλοι οι πελεκάνοι δεν μπορούν να έλκουν ούτε το ταλέντο του Πέτρου, ούτε την γοητεία του. Ένας όμως τον έπλησσε αρκετά — τόσο που όλοι έλεγαν ότι θα του αφαιρούσε τα σκήπτρα της δημοτικότητας για την σαιζόν του 1966.

Αυτός ο κάποιος ήταν ο Μάρκος της Ρόδου, ανάτελων πτερωτός θρύλος. Έπλεσε τυχαία, όπως συνήθως πέφτουν οι πελεκάνοι. Πήγαυε στην Αφρική όταν τον κτύπησε ένας κυνηγός και τον ανάγκασε να κάνει υποχρεωτική προσέλευση σε μία ακτή της Ρόδου.

Έτσι άρχισε η μικρή ιστορία του...

Η πρώτη του έδρα ήταν ο Ναυτικός Όμιλος Ρόδου. Έκει τον περιποιήθηκαν, όπου να έπουλυνθη το τραύμα του και εκεί ο Μάρκος έδει-

ξε τα πρώτα ίχνη ταλέντου. Έκλεβε μαντίλια, έτρωγε παλαμίδα (οι πελεκάνοι συνήθως τρώνε μικρά ψάρια) και έρριχνε τα ζάρια με το ράμφος του. Όλα αυτά βέβαια δεν ήταν ιδιαίτερας συναρπαστικό ρεπερτόριο, αλλά για την ηλικία του αποτελούσαν λαμπρές έγγυσεις για μία ελκόμενη καριέρα.

Αργότερα μετανάστευσε από τον Ναυτικό Όμιλο στην Ψαραγορά. Έκει υπήρχε ένας λιγότερο ευχάριστος παρά, αλλά περισσότερο ψάρι. Ο Μάρκος πάχαινε και φυσικά όσο πάχαινε, γίνονταν περισσότερο ευχάριστος. Δειλά - δειλά άρχισε και να ποζάρει στους τουρίστες. Τελικά, ύστερα από μερικούς διασταγμούς που αποδείκνυαν τον συνεπή χαρακτήρα του, αποφάσισε να γυρίσει και την πρώτη του ταβίνα.

Ήταν ένα ντοκουμανταίρ γύρω από την Ρόδο, το «Γκραντ Ότέλ» και τον Μάρκο — κυρίως τον Μάρκο. Γράφτηκε το σενάριο, δρέθηκε ο όπερατέρ, προετοιμάσθηκε ψυχολογικά ο Μάρκος, διπλασιάζοντας τις καθημερινές

μερίδες της παλαμίδας και ξαφνικά, ενώ βρισκόταν στο κατώφλι της κινηματογραφικής δόξας, η μοίρα, παντοδύναμος σκηνοθέτης, διέταξε:

Τον χτύπησε ένα αυτοκίνητο και τον άφησε στον τόπο.

Ακόμη δεν έχει εξακριβωθεί ως ποιά σημείο επέκτεινεται η ευθύνη του οδηγού που τον χτύπησε: Αμέλεια; Σκοπιμότητα; Συνωμοσία;... (ψιθυρίστηκε μεταξύ άλλων ότι ο Πέτρος της Μυκόνου, μαθαίνοντας ότι ο Μάρκος της Ρόδου θα του αφαιρούσε το στέμμα του στο Αίγαιο, ξεκίνησε όλη αυτή την σκοτεινή υπόθεση).

Σε τελευταία ανάλυση όλα είναι πιθανά στον κόσμο των πελεκάνων...

Η ΙΣΤΟΡΙΑ θα μπορούσε να τελειώσει εδώ, αλλά ο δήμαρχος Ρόδου, ο πολυμήχανος και ακαταπόνητος δρ Μιχαήλ Πετρίδης, αποφάσισε να της προσθέσει ένα δικό του κεφάλαιο.

Σε γράμμα του προς τον δήμαρχο Μυκόνου κ. Φραγκίσκο Νάζο, λέει επί λέξει τα εξής:

«Αγαπητέ συνάδελφε,

Ο θάνατος του πελεκάνου μας Μάρκου έπροκάλεσε πραγματικά θλίψη, όχι μόνον εις τους Ροδίους, αλλά ήλικας, και γενικά και κοινωνικά μέσους. Όλα και εις τους πολυτάλαντους τουρίστες μας, οτινες τον έγνωσαν επί τόπου.

Συγκεκριμένως ο ήθοποιός μας έλλογην ιδιαίτερος, έκαυσα επί τη άσκήση θανάτου του, διότι τον έγνωσα και έξετίμησα

την εξαιρετική ιδιοφυΐα του πτηνού αυτού, με το όποιον έχουν γίνει πραγματικός φίλος, με έτιμα δέ ιδιαίτερος διά της φιλίας του και όσους είχαν ανάγκη από έμένα, ως τελευταίως κατά την ασθένειάν του, προσήρχετο και ανεπαύετο εις τας θαμνίδας της Δημαρχίας και έξεδήλωνε με τον τρόπον τον την παράκλησιν να τον συμπαρασταθώ εις την άρρώστειάν του.

Γενικώς άπολώσαμεν ένα πραγματικόν φίλον του όποιον το δνομα συνεδέθη με την Ρόδο, την δέ ήμεραν κατά την όποιαν συνέβη το δυστύχημα, τού χαμού του Μάρκου μας, την θεωρούμεν ήμεις οι Ροδιοί ως άποφράδα ήμερομηνίαν, την όποιαν επί πολύ διάστημα θα την ένθυμούμεθα μετά δούρας και άγανακτήσεως, διά τι μās έστέρησεν από τόν πελεκάνον μας με τα τόσα σπάνια χαρίσματα του.

Επληροφορήθην ότι το δικό σας ζευγάρι των πελεκάνων την στιγμήν αυτήν έχει κάνει πολλούς άπογόνους και εάν συγκατατίθεσθε να μās χαρίσετε ένα ζευγάρι ήμεθα πρόθυμοι να το ανταλλάξωμε με ένα ζεύγος έλάφων της Ρόδου και με 2 ζεύγη όρειών ταύων (παγώνια).

Παρακαλώ, φίλτατε συνάδελφε, να μās απαντήσετε το ταχύτερον και να είσθε βέβαιος ότι και εις άρνητικήν άπάντησίν σας, θα σās θεωρούμεν φίλον της Ρόδου.

Με μεγάλην αγάτην και ιδιαίτερον έντιμωιν

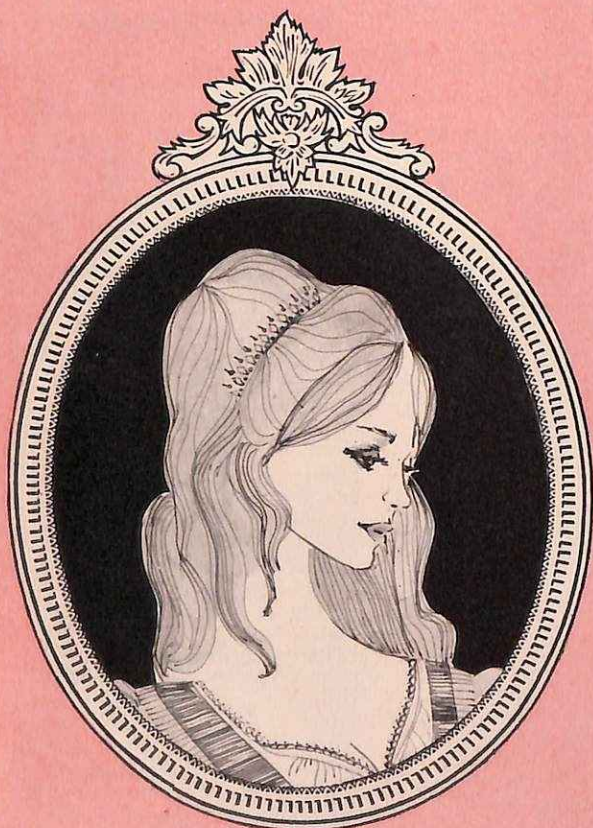
Δρ Μ. Πετρίδης»

Τι θα άπαντήσει η Μύκονος; Η στήλη αναλαμβάνει να ενημερώσει τους αναγνώστες της, πελεκάνους και μη, γύρω από την εξέλιξη της ιστορίας...

ΓΛΩΣΣΙΚΑ... «Αυτό το γιέ - γιέ είναι πολύ γκό - γκό» έδιαβάσαμε σε έβδομοαδιαίο περιοδικό, οκετικά με ένα νέο μελωδικό όσμα του Τζόνυ Χαλλινταίν.

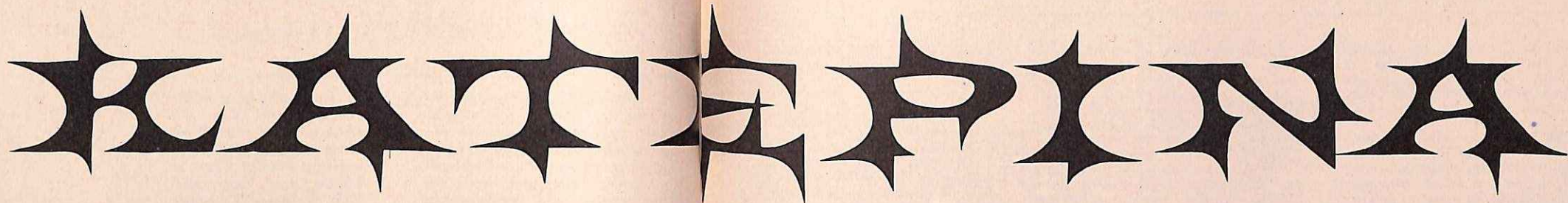
Έτσι η ελληνική γλώσσα πλουτίσθηκε μ' έναν νέον αδάμαντα. Πέρυσι το γιέ - γιέ ήταν ακτύπητα ή ακλύτοπα. Τώρα είναι άπλως γκό - γκό. Το επίθετο, πληροφροῦμαι, μπορεί να χρησιμοποιοηθεί για κάθε εύθυες και επιτυχημένο πράγμα. Μπορούμε να πούμε ότι ένα θεατρικό έργο είναι γκό - γκό, ότι ένας ποδοσφαιριστής είναι γκό - γκό, ότι μία μελέτη γύρω από τα σεξουαλικά προβλήματα των Χαλδαιών είναι γκό - γκό, ότι έσείς είσθε γκό - γκό, ότι η γιαγιά σας είναι γκό - γκό.

Έκτος βέβαια, αν η τελευταία κορεθεί γιέ - γιέ, όποτε είναι μάλλον γκό - γκό.

Η πανέμορφη Κατερίνα Λεγκούδα βρίσκεται στα πρόθυρα ενός νέου κεφαλαίου της ζωής της. Πρόκειται να παντρευτεί τον άρχοντα Γκαρεν ντε Μπραζέ, μέγα Θησαυροφύλακα του δουκάτου της Βουργουνδίας. Ή μικρή Παρισινή αστή, όμως, που κατέφυγε με την μητέρα της Ζακέτ και την αδελφή της Λουίζα στον βείο της Πατιέ, στον Ντιζόν της Βουργουνδίας, μετά από τον θάνατο του πατέρα της, δέν θέλει αυτόν το γάμο. Ή καρδιά της είναι δοσμένη σε άλλον. Στον ιππότη Άρνω ντε Μονσαλβύ, που τον περπάσαμε μισοπεταμένο ενώ γυρίζει από την Μπρύζ στον Ντιζόν. Ό Άρνω είναι αδελφός του Μιχαήλ ντε Μονσαλβύ, που μάταια η Κατερίνα προσπάθησε να σώσει από τα χέρια του παρισινού όχλου όταν ήταν παιδί δούλα 14 ετών. Ό γάμος όμως πρέπει να γίνει κατά διαταγή του δούκα Φιλίππου της Βουργουνδίας, που θέλει να κάνει την Κατερίνα έρωμένη του. Ή Κατερίνα, για να το αποφύγει αυτό, αναθέτει στον άφοσιωμένο της αλήτη - ζητιάνο Βαρνάβα τον Άχρηθαά να δολοφονήσει τον άρχοντα Γκαρεν.

Y nò ZYAIET MIENZONI

ἀρυεῖ μιά ἀγάπη

20

ταν πράγματι ἀπορασισμένη ἀνὰ μὴν διολογήσῃ τὴν ψυχὴν, οὐτὲ στήν Σάρα, τὴν ταπεινωτικῇ ἐμπειρίᾳ τῆς περσισμένης νύχτας. Ἡ μεγάλῃ ὑπερφανείᾳ τῆς ἀνόνητα ἀνταρξαμένης, ἀκόμη καὶ μετὰ τὴν στήν τῆς ἐκπύσεως, πῶς ὁ ἄνθρωπος τῆς, ἀπὸ ἐλπευτικῆς τοῦ συνόλου τῆς ὁμορφίας τῆς, εἶχε πάει ἀνὰ κομψὴν τὸν δικὸν σταυρὸν παραφορῶν, ποὺ τῆς εἶχε δώσει οὐτὲ ἕνα φύλ. Ἡ Σάρα, όμως, δὲν θέωρησε τὸν ἐναντὶ τῆς ἥττημένο.

—Τόσο καλά; Δὲν φαίνεται καὶ
κουρασμένη γιὰ νύκτα. Τὰ μάτια
σου δὲν εἶναι κἄν κοιμένα...

Αὐτὴ τὴν φορὰ ὁ θυμὸς συνεπῆρε
τὴν Κατερίνα, πὺν χτύπησε τὸ πόδι
τῆς χάμω:

—Μπορείς νὰ μοῦ πῆς τί σὲ νοιά-
ζει; Εἶμαι ὅπως εἶμαι! Τώρα ἄσε με
ἡσυχῇ. Πρέπει νὰ κατεβῶ νὰ βρῶ
τὸν ἄνδρα μου.

Ὁ ἐκνευρισμὸς τῆς νέας γυναίκας ἀπόσπασε ἀπὸ τὴν Σάρα ἕνα ἀχνὸ χαμόγελο. Τὸ μελαχροινὸ τῆς χερί ἀκούμπησε στὸν ὄμο τῆς Κατερίνας. Τὴν τράβηξε ξαφνικὰ κοντὰ τῆς καὶ ἀκούμπησε ἕνα γρήγορο φιλὶ στὸ μέτωπό τῆς :

—“Ἄς τὸ ἔκανε ὁ Θεὸς νὰ λὲς τὴν ἀλήθεια, ἄγγελέ μου, γιατί θὰ στενοχωριοῦμαι λιγώτερο γιὰ σένα. Ἄς τὸ ἔκανε ὁ Θεὸς νὰ εὑρισκῃς πραγματικά ἄνδρα. Ἀμφιβάλλω, ὅμως, πολὺ.

Ἀνομιμῆν αὐτὴ τὴν φορὰ νὰ ἐξη-
γηθῇ περισσότερον, ἡ Σάρα ἀνοίξει τὴν
πορτὰ τῆς κλῆρας, ἀφοῦ τύλιξε τὴν
Κατερίνα στὸ φαρδὶ λευκὸν κα-
στανὸ πανοφῶρι, ποῦ τῆς εἶχε δώσει
ἄλλοτε ὁ δούκας Φίλιππος καὶ ποὺ
τὸ εἶχε φιλιῆξει μετ' προσοχῇ. Ἐπει-
ὰ τὴν συνόδεδρε στὴν παγωμένη πέ-
τεινι σκάλα τοῦ πύργου. Μπροστὰ
στὸ καστέλλι, ὁ Γκρανὲς περσινὲν τὴν
γυναικὰ τὸν καὶ πῆγε νὰ τῆς δώσῃ
τὸ χέρι. Κοιτὰ τὴν σκάλα, φωνάζον-
τας στὰ δογανά τοὺς μετ' αὐτῆς δύ-
ναμι ποὺ εἶχαν στὰ φουκαριμένα μά-
γουλά τοὺς, μερὶνὰ νέα ἀγόρια, ντυ-
μένα χαρούμενα μετ' ἰσοκίαν καὶ γα-
λάσια, ἔπαιζαν τοὺς ζωνοῦδες τοὺς
μετ' αὐτῆς. Ἢ ἐμφάνισθ' αὐτῆς γυναι-
κῆς ἀγάπης νὰ κοινοῖσιν τὸν ζῆ-

λο τους και φύσηξαν με ακόμη μεγαλύτερη δύναμη. Ένας χλωμός ήλιος, όλοτελα ξεβαμμένος, είχε κατορθώσει να περάσει μέσα από τα σύννεφα.

Ἡ ὥλη τῆς ἡμέρας ἡ Κατερίνα ἔπαι-
νε συνειδητὰ τὸν ὅτι τὴν ὁλόθι τὴν
πυργοδόπουλας, κάτω ἀπὸ τὸν ἥχο
τῶν ζουναδῶν τῶν Χριστογενώνων.
Στὸ τέλος τῆς ἡμέρας πῆγε, με διὰ
τὸ προσωπικὸ τοῦ πύργου καὶ ἰδὼν
τοὺς κατοικοῦν τοῦ χωριοῦ, στὴν μι-
κρὴ ἐκκλησία τοῦ Μπρατζε, γιὰ νὰ
ἀνάψῃ διαδία ἀπὸ τὸ καντήλι τοῦ ἱε-
ροῦ. Ἐπειτα βλοῖ θὰ γύριζαν νὰ ἐ-
νῶνουν τὸ σθεμνὸν τῶναι τοὺς με
αὐτὴ τὴν ἱερὰ φλόγα. Ὁρθία, βίπτα
στὸν Γκαρὼν, τὸν κοιτοῦσε νὰ ἀνά-
βῃ στὸ τῶναι τῆς μεγάλῃς αἰθούσας
τὸν πατροπαράδοτο κορυμ, ἕνα τερά-
στιο κομμάτι φηγῶ, ἢ ἔπειτα τὸν βο-
ήθησε νὰ μοιράσῃ σὲ κάθε χωριότητα
ἕνα κομμάτι θάσματος, τρία ὁσμενία
νομίσματα. ἢ ἕνα μεγάλον κομμάτι
ψωμὶ, μὴ δωρὰ τῶν Χριστογενώνων.
Τὰ μεσάνυχτα ἀκούσας τὴς πρὸς
πατροπαράδοτες λειτουργίης στὸ πα-
ρεκκλήσι τοῦ πύργου, ὅπου τὴν πα-
ραμονὴν τὴν εἶχαν παντρεύει, ἢ ἔπει-
τα γύρισε γιὰ τὸ γεῖμα, ποῦ ἦταν
σεβριμμένο.

Σὺ τὸ τέλος τῆς μακρᾶς αὐτῆς ἡμερας ἔνοιωσε κοινασμένη. Τὸ λιγώτερον τὸ φῶς, ἔξαπρᾶστος τὴν νύχτα, εἶχε ἐκπύνησι συγχρόνως τῆς ἀνθρώπινης τῆς. Ἄπὸ τὴ δὴ ἦταν φτιαγμένη αὐτὴ ἡ νύχτα; Ὁ Γκαρνθ δὴ φερνοῦμεν εἶσι παράδεισι ὅπου τὴν προηγουμένη νύχτα ἡ δὴ ἀπαύτουσε τὰ συζυγικά του δικαιώματα; Ὀλίγη τὴν ἡμέρα τὴν ἀπὸλυτα φυσική, ἀκόμη ἡ εὐχάριστος. Πολλὲς φορές τῆς εἶχε χαμογελάσει καὶ, καθὼς σηκώνονταν ἀπὸ τὸ τραπέζι, τὰ τὸ δείπνο τὴν μεσονυχτίου, τῆς εἶχε προσφέρει δύο βραχιόλια ἀπὸ μαργαρίτας, σὰν δῶρο γιὰ τὰ χαρούμενα Χριστογεννὰ. Ἡ ματιὰ του, ὅμως, ὅταν ἔβλεπε στὴν Κατερίνα, εἶχε μερικὲς φορές μὰ τόσο παράξενη ἔκφρασι, ὥστε ἡ νέα γυναίκα ἔνοιωσε νὰ παγῶνι μέχρι τὰ κατὰ-βαθὰ τῆς ψυχῆς τῆς. Θὰ ὁραζόταν σὲ τέτοιες στιγμὲς πὺς πάλαι ἔγνων κἀποιαν κἀποινῆς ὀργῆς. Γιατί, ὅμως, αὐτὴ ἡ ὀργή; Ἐναντίον

ποιανού; Φερόταν απέναντί του τόσο γλυκεία κ' υπάκουη, όσο θά τὸ εὐχόταν κι ὁ πὸ ἀπαιτητικὸς σὺζυγος. Ἡ καρδιά τοῦ μεγάλου Θεσανοφύλου κα τῆς Βουρρούνδιας φαινόταν νὰ ἀποτελεῖ ἓνα πολὺν δύσκολο αἰνίγμα!

ῥατί, οἱ φόβοι τῆς Κατερίνας ἀποδείχθησαν δίχως βάση. Ὁ Γκαρὸν ἀρέσθηκε πρὶν τὴν ὀδηγήσει πρὶν τὴν πόρτα τῆς κάμαρας τῆς. Τῆς εὐχρίστης καληνύχτα καὶ εἰπετα, σπύ-
γοντας ἐλαφρὰ τὸ ψῆλὸν του κορι-
άκιου, σὺν γρήγορῳ φίλὸν στὸ μὲν,
ἀποχέουσι τὴν νύκτα. Ὅσο γρή-
γορῳ, ὅμως, καὶ ἀδύνατον ἂν ἦταν
τὸ φίλ αὐτό, τὰ χεῖλια αὐτὸν τοῖς ἐλχαν
δοσεῖ ἦταν παντὶ. Τὸ ἐρευνήθη
μὲν τῆς Σάρας δὲν εἶχε χάσει τί-
ποτε ἀπὸ αὐτὴς τῆς παραδόξεως ἐκδη-
λώσεως συγγενικῆς ἐγκαρδιότητος, ἀλ-
λὰ ἀπέμεινε κατὰ σχολίον.

Τὴν ἐπομένη, μὲ ἀνέκφραστο πόσο, πληροφόρησε τὴν Κατερίνα, στὸ ξέπνομά της, πῶς ὁ σύζυγός της εἶχε ὑποχωρήσει ἀπὸ πάλη βιαστικά στὴν Μπὸν, γιὰ τὴν ὑπερσία τοῦ δοῦκα. Ζητοῦσε συγγνώμην καὶ παρακαλοῦσε τὴν γυναῖκα του νὰ γυρίσῃ ἡ ἴδια στὸ Ντιζόν, τὴν ἴδια μέρα, καὶ νὰ ἐγκατασταθῇ στὸ ἀνάκτορό του τὴς ὁδοῦ τῆς Παρεμμενιού. Ἐκεῖ δὲ περνοῦσαν τὴν ἐπιστροφή τοῦ ἀνδρός.

της, που ίσως θα άργοῦσε, γιατί ε-
χε πάρει την διαταγή να συνδεθῇ
τὸν καγκελάριο Νικολά Ρολέν στὸ
δοῦκα τῆς Σαβοΐας. Ὁ Γκαρὲν θά
έστελνε ἀπὸ τὴν Μπὼν νὰ πάρουν τὴ
ἀμειβή του καὶ δὲν θὰ γυρᾷ πρὶν ἂν
πὸ τὴν ἀναχώρησή του. Παρακαλῶ
σε τὴν Κατερίνα νὰ βουλευτῇ μόνι-
μα τὴν στήν κανούργια κατοικία της.

Ἐνακουφισμένη κατὰ κάποιον τῶ πο καὶ χαρομένη ἀπὸ αὐτῆς τὴν ἀνέλπιστη ἐντιμία, ἡ γυναῖκα ὑπέρκυσε με ἀφελεία. Στὸ τέλος τοῦ προοιμίου στρώθηκε σ' ἓνα φορεῖο κλειστό μ' ἀπαχέεις πέτσινες κουρτινές, με τὴν Σάρα κοντὰ της, ἢ ἔβγανε ἀπὸ τὸ πύργο Μπαράε, γιὰ νὰ γιοῖσθαι στὴ δουικὴ πόλιν. Τὸ χρῶν ἴσαν λιγυτέρο τοῦ τσιουχερὸ καὶ ὁ ἥλιος φαίνετο νὰ θέλει νὰ μείνῃ στον οὐρανὸ γιὰ λίγο. Ἡ Κατερίνα, χαρομένη, σκεπτόταν πὼς ἀπὸ τὴν ἐπομένη θά μετῇ

ροῦσε νὰ πάη νὰ φιλήσῃ τὴν μητέρα
της.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΝΑΤΟ

Ἡ φιλοσοφία

τοῦ Ἀμποῦ ἄλ Χαῦρ.

Τὴν ἡμέρα τοῦ Ἁγίου Βικεντίου, μὲ ἄλλα λόγια τῶν 22α Ἰανουαρίου, ἡ Κατέρια πῆγε μὲ τὴν Ὀντέτι ντὲ Σαντιέρο στὶς μεγάλες γουνοχοφές, ποὺ ἔδινε ὁ θεὸς Μαρτί πατροπαράδοτος κάθε χρόνο τὴν ἰδίᾳ ἡμερομηνία στ' ἀπέλτια του τοῦ Μαραναί. Σ' ὅλη τὴν Βουργουνδία γίνονται παρόμοια ταμπουσία γιὰ νὰ τιμῶσιν τοὺς ἀπέλτο-εργούους, ποὺ σεβαστοὺς τοὺς προστάτης ἅγιος ἦταν ὁ Ἅγιος Βικέντιος.

Οἱ δύο νέες γυναῖκες εἶχαν φύγει πολύ πρωὶ ἀπὸ τοῦ ἀντιστοίχου Μπαράξ, ὅπου φιλοξενούνταν ἀπὸ μερικὲς μέρες ἡ "Ὀντέα καὶ εἶχαν ξεκινήσει, ἐνῶ ἡ νύχτα ἦταν ἀσέληνη κατάννηρη. Μιὰ μεγάλη συνοδεία ὑπηρετῆς περικύκλωνε τὸ καλὰ κλεισμένο φορεῖο, ὅπου εἶχαν στρωθῇ, χαροῦμενες σὰν μαθήτριες σὲ διακοπές. Γιὰ νᾶναι ἑστέες εἶχαν πῆ νὰ βάλουν μαγκιλάκι, δοχεῖα αὐτοῦ σίδερου γεμάτα ἀναμμένη κάρβουνα, στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ὀχήματος.

Ἡ Κατερίνα ξεχνούσε σχεδὸν πῶς ἦταν παντρεμένη, γιατί ἔκλεινε σχεδὸν ἕνας μήνας πού τὴν εἶχε ἀφήσει ὁ Γκαρέν. Μὲ παιδικὴ χαρὰ εἶχε πά- ρει στὴν κατοχὴ τῆς τοῦ λαμπροῦ ἀνάκτορου τοῦ συζύγου της, ὅπου τὴν περίμενε ἕνα γεμάτο πολυτέλεια δια-

Ὁ γάμος τῆς ἀδελφῆς τῆς εἶχε προκαλέσει ἕνα παράδοξο ἀποτελεσμά στην μεγαλύτερη κόρη τῆς Ζακκὲ Λεγκουά. Ἡ θεὰ τοῦ κόσμου, πού τὸν ἀνεχόταν ἀκόμῃ χονδρά - στραβά μέχρι τότε, τῆς εἶχε γίνει ἀντίστροφος. Ἐκείνη, ὅμως, πού ἀντεχε ἀκόμῃ δυσκολότερα, ἦταν ἡ σκέψη πὺς ἡ Κατερίνα, τώρα πιά κάτω ἀπὸ τὴν ἐξουσία τοῦ συζύγου τῆς, εἶχε περάσει ἀπὸ τὴν ἄλλῃ μεριά τοῦ ὁδοφάρμακτος, σ' αὐτὸ τὸν κόσμο πὺς ἀνθρώποι πού μοῦσους. Ἐπὶ ἐνα μῆνα περτοῦν μετὰ τὴν εἰσοδομὴ τῆς ἀδελφῆς τῆς στοῦ Σαντινέο, ἡ Λουίζα εἶχε ἀναγγεῖναι τὴν ἐπιθυμία τῆς νὰ μὴ δοχῇ στὶς μοναχὲς τοῦ Ἁγίου Βερναρδίνου στὸ Τάρτ, πὺς ἐξαρτιόταν ἀπὸ τοὺς ἀδυνατόπιστους καὶ τοὺς Σιτῶ. Κανένας δὲν εἶχε τοῦλάχισε ἡ ἀνταγγραφή σ' αὐτὴ τὴν ἀπόφαση, πὺς καταλάβαιναν πὺς ἦταν ἀνεκλήρη. Ἄλλοστε ὁ καλὸς Ματιέ, καθὼς καὶ ἡ ἀδελφὴ του, ἐννοῦσαν ὁρίσται ἀνακουσμένοι. Ὁ χαρακτήρας τῆς Λουίζας εἶναιε κάθε μέρα καὶ περισσότερο, ἡ διέθεσή τῆς, πάντοτε σκυθρωπὴ, γινόταν δυσάρεστη καὶ ἡ Ζακκὲ ἀπελευθύνονταν ὅταν κριεπτόταν τοῦ μέλλον δίχως χάρα πὺς ἐναγοῖντο μὲρος στὴν μεγάλη τῆς κόρη. Το μωναστήρι, πὺς τὸ πούνοσε ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἡλικία, ἦταν πραγματικὰ το μωρος, ὅπου ἡ Λουίζα θὰ μπορούσε νὰ δοῇ εἰρήνη καὶ γαλήνη. Τὴν εἶχαν λοιπὸν ἀφήσει νὰ ἐνωθῇ μὲ το ὥσπερ παιχνίδι, σὺν μελλοντικῇ μηχανιστὶ το Χριστοῦ.

—Πρέπει, μουρμούριζε ὁ Ματιέ—
ὁ Κύριος νὰ εἶναι ἡ ἀπέραντη ὑπο-
μονὴ καὶ ἡ ἀτέλειωτη πραότητα... για-
τί θ' ἀποκτήσῃ μ' αὐτὴν μὰ πολὺ
ἄβυσσος μνηστῆ.

Και στο βάθος της φιλήσυχης καρδιάς του, ο καλός άνθρωπος ανύψανταν η παγωμένη μορφή της ανημπρίας του. Έπαινε να εμφανίζεται στον Μεγάλο "Άγιο Μποναβεντούρο. Βολύνη με με την αδελφή του σ' έναν άνετο τρόπο ζωής και δοκίμασε την απόλωση να τον περιπολούνται.

Στὸ Μαρσάναϊ ἡ Κατερίνα καὶ ἡ
 'Ονιὲρ εἶχαν δοῇ τὸ χωριὸν ἀνάστα-
 το. Προετοίμαζαν τὴν γιορτὴν ἀπὸ
 μέρες. Τὸ χιὼν εἶχε καθαριστῇ μεθό-

δικά ἀπὸ τὸν δρόμο, τὸν κύριο καὶ μοναδικό. Σ' ὅλες τὶς προσόψεις, ἀκμήναι καὶ τὶς πύργους, κρεμνόνται τὰ ὁμορφότερα σεντόνια καὶ τὰ πὺλζωρὰ καὶ πολυχρώμα ὑφάσματα ποὺ εἶχε μπορέσει νὰ βοηθῇ ὁ καθένας στὸ βάθος τὸ σεντονικόμῳ μὲ τὴν ποικίλα. Τὰ χειμωνιάτικα φυτὰ, ὁ ἀσηματωμένος μέλας, κομμένους μὲ μύριους κότους ἀπὸ τὰ κλαδιά τὸν γέγωναν καρδινὺν καὶ τὸ ἀγκαστὸ πινάρει στὴν ὁλὴν πόρτες καὶ παράθυρα. Μιά δυνατὴ μυροδία ψηφτοὺ χοιρινοῦ ἀρχαίνεται ἐδόλκηνον τὸν τόπο γιὰτι εἰχαν σφάξει τὰ πὺλ παχὰ γουρουνία γιὰ νὰ ἐτοιμασῶν αὐτὸ τὸ πατροπαράδοτο γλένη, ὅπου τὸ πολίτευμα αὐτὸ ζῶσι πλῆθουν μόνον αὐτὸ τὴ νύφη.

Στοῦ θείου Ματιέ, τὸν πῶ πλούσιον ἰδιοκτήτην ἡμετέρου τοῦ Μαργαρί, μετὰ τὴν καλογέρονος τῆς Ἁγίας Μτενίν, ἕνα κοπάδι ἀπὸ δέκα γουρουνία εἶχε πληρώσει μὲ τὴν ζήτησιν τοῦ τοῦ ἡμερικῶν γούλου πού προσέφερε οὐ τοσούτ' σὲ δόλιμα τῶν τρυγητάς, πού ἅμα φαζόζονταν οὐ καυρὸς τοῦ τρυγῶν θὰ μαζεύονταν γιὰ νὰ κόψουν τὰ κόκκινα τασιματὰ στὰ κλέματά του. Γιατὶ οὐ θέιος Ματιέ ἦταν πολλὸ εὐπύρος, μ' ὅλο πὺν δὲν τοῦ ἄρσεσε νὰ ἐπιδεικνύῃ πολλὴν τὸν πλοῦτον του. Γιὰ νὰ συνοδεύῃ τὸν γεμάτον εἶχε ἀνοίξει ἔξη βαρελάκια κρασί τῆς Μτῶν, τοῦ Νουὶ καὶ τῆς Ρομανέ.

Τὸ γλῆντι ἄρχισε στὴ μέση σχεδόν τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐπιστὴμὴ λειτουργοῦσα εἶχε τελειώσει ἀργά. «Ὅλος ὁ κόσμος πεινούσε καὶ διψοῦσε καὶ μαζὶ μὲ τὸν πῦρ ἄλλους καὶ τὴν Κατερίνα». Εἶχε ἐγκατασταθῇ μὲ τὴν Ὀνέτιε στὸ τραπέζι, ὅπου εἶχε τὴν πρώτη θέσιν ἡ μητέρα της. Ἡ Ζακέτ εἵλα-
πε ἀπὸ χαρὰ στὸ ὑπερόχο φῶμα ἀπὸ κατωκίμωνό πατέρι, στολισμένο μὲ γούνα πτῖ - γκαρί τοῦν της εἶχε προσφέρει ἡ κόρη της. Στὸ ἄλλο τραπέζι, ὁ Μатиε ντινιέρος στὰ ἀνοικτοκόλωνα βελούδα μὲ γούνα ἀπὸ μαύρη ἀλεπού, τὴν σκούφια στρω-
βὴ στὸ ἓνα αὐτῷ, εἶδνε θάρρος στους πότες, πῶς ὁπάρει δὲν εἶχαν ἀνάγκη νὰ τοὺς δώσῃ κανεὶς κουράριον. Οἱ κουβέντες διασπαρριζόνταν, χα-
ρούμενες, πικάντικες, ξαναμμένες, ἀπὸ τὸ κωλὸ κρασί καὶ πότε - πότε γλῶσσταν μέσα στὸ ζεῆμα σκοπὸ ἕ-
νος παλινοῦ γτόπου τραγουδιοῦ. «Ὅ-
λα αὐτὰ συνέθεταν μιὰ ἀπώσπαστο κακοζῶτοιο κερτίου, ὅπου ἡ Κατε-
ρίνα ἄφηνε νὰ παρουσθεῖ χωρίς ἰ-
σχυροβουλία. Πᾶν ἐκείνοστο νὰ
διασποράζης, νᾶσαι νέα καὶ διορη-
σπας τῆς τὸ βεβαιώσιον ὁ φλομισμο-
νές ματιές μεριζῶν γόνον παλῆκα-
αἰών.

Ἐσπρινά, καθὼς οἱ παραμύγειοι
ἐφίεραν τέσσερις-τέσσερις στὸ τα-
πέθι τρεῖς ἡμίονους χοίρους, ποὺ ἐ-
λάτουν καὶ χρυσὸν διόδεχον μὴ
τὴν ροδόκινον πέσα τους, μὴ φε-
βορὴν φασαρίαν ἀκούστικε στὴν πό-
τα τῆς σάλης. Μὴ ὁμιλία ἀνδρῶ-
πων σπασσάντων ποὺς δὲ μὴ πό-
τος. "Ἀκούγε κανεὶς πλῆθος θρησέ-
σά δὲ γράσεται μὲ ὅλη τὴν δύναμι-
ὸν πνεύματιν του, μὴ ἀνάμω-
στον ἑαυτοῦ, ἀλλὰ ὡς ἡμεῖς ἐσμὲν

τους ξεχώριζε μία στριγγιά φωνή που διαμαρτυρόταν με δαγύη.
—Τί φασαρία είν' αυτή!— φώναζε ο Ματιέ χτυπώντας την γροθιά του στο τραπέζι. 'Εί! 'Εσείς εκεί κάτω! Μην τσακωνόμαστε! 'Εχει θέση για όλους!

Σάν τη βία ενός φελλού σαμπάνιας που πετάγεται από την μπουκάλια του, άνοιξε η ομάδα των ανδρών και μπόρεσε να περάσει από το κατώφλι της σάλας. 'Η Κατερίνα, κατ'άλληλη, μπόρεσε να δει πώς έσερναν μία ανθρώπινη μορφή που κουνούσε όλα της τα μέλη και που έμοιαζε με μία τεράστια κολοκύθα στυλωμένη σε κοντά πόδια, μόνο που η κολοκύθα έσκουζε σε μία άγνωστη γλώσσα.

—Κοιτάχτε, μαστρο - Ματιέ, τί βρήκαμε στο δρόμο, φώναζε ένας από τους άμπελοργούς.

Ηταν ένας τεράστιος λεβέντης με το πρόσωπο σαν βαθύ κόκκινο κρασί. Με μία κίνηση που δεν του στοίχιζε την παραμικρή προσπάθεια, ο κολοσσός άρπαξε τον παράξενο άνθρωπο και τον άκουμπησε καθισμένο επάνω στο τραπέζι, ακριβώς μπρός στον θείο Ματιέ. 'Επειτα έπιασε με τα δυο χέρια την κολοκύθα που σκέπαζε μέχρι τον λαιμό το πρόσωπο του ανθρώπινου. Τα άστρα γένεια και το πρόσωπο σαν νιφτίσας του 'Αμπου άλ Χαύρ ξετροβόλυναν. Τα πρώτα πάντοτε τόσο άστρα, το δεύτερο, όμως, κατακόκκινο από θυμό και από σκασίλα.

—Είδατε ποτέ άσχημότερη μαϊμού; είπε γελώντας ο άμπελοργός. Τόν βρήκα στο δρόμο με δυο μεγάλους διαβόλους, μαύρους σαν τον ίδιο τον Σατανά, καβαλιερμένους και τους τρεις σε μουλάρια, σοβαρούς σαν μεγάλη σαρακοστή! Σκεφθήκα πώς θα σάς άρεσε να δите αυτά τα φαινόμενα πριν τα πετάξουμε στο ποτάμι. Δεν έχει κανείς την ευσέπεια να γελάσει λίγο, αλήθεια;

—Μά, φώναζε ο Ματιέ που είχε αναγνωρίσει τον Μανριτανό γιατρό, αυτός είναι ο φίλος μου του Μεγάλου Καρλομάγνου, είναι ο ίδιος ο άρχοντας 'Αμπου άλ Χαύρ! Δυστυχισμένοι! Θέλετε να ρίξετε τους φίλους μου στο ποτάμι; Τί πηγαίνετε να κάνετε; Θέ μου, τί πηγαίνετε να κάνετε!

Βιαστικά κατέβασε τον 'Αμπου άλ Χαύρ από το τραπέζι, του πρόσφερε καθίσμα και ένα ποτήρι κρασί, που στην ταράχη του ο μικρόσωμος μουσουλμάνος το κατάνη χωρίς αντίληψη. Είχε τρομάξει πολύ, λίγο - λίγο όμως ξανάβρισκε το συνηθισμένο χρώμα του και δεν έκρυβε την χαρά του, που ξανάβρισκε τον Ματιέ.

—Πιστέψα πώς ήθελε η τελευταία μου ώρα, φίλε μου... Νά είναι εύλογημένος ο 'Αλλάχ που με ώδηγησε στα χέρια σας. 'Αν δεν είναι όμως αργά για να σώσουμε τους υπηρέτες μου, θα προτιμούσα να μην τους πετούσαν ούτε αυτούς στο νερό!

Μιά διαταγή του Ματιέ έσπρωξε τον ένοχο άμπελοργό, που τα είχε λίγο χαμένα από την εξέλιξη που πήραν τα πράγματα, προς την έξοδο, ενώ με την βοήθεια της Ζακέτ, κατάπληκτης μωρός στην έκταση των σχέσεων του αδελφού της, ο μικρόσωμος γιατρός ξανάβριζε τάξη στην τσιταλέττα του και εγκαθιστούσε και πάλι το νόμιμο σαράι του, σύμφωνα με την πρόβλεψη τάξη. Τα ζωγρά μάτια, όμως, του 'Αμπου είχαν επιστράψει κίβλας την Κατερίνα, που στεκόταν κάπως παράφορα, μη τολμώντας να πλησιάσει. 'Ο 'Εβραϊκός έρχομος του Κορδουάνου είχε κάνει την καρδιά της να χτυπήσει με άτακτο ρυθμό. Μήπως δεν είχε πη ο

Γκαρέν πώς ο 'Αραβας είχε προσκολληθεί στο πρόσωπο του 'Αρνά ντε Μονσαλβύ; 'Απ' αυτόν θα μάθαινε οίγουρα πολλά πράγματα για κείνον που γέμισε την καρδιά και το μυαλό της.

Γύρω από το τραπέζι η άναταρχη που είχε δημιουργήσει η έντυπια σιακή είσοδος του μικρόσωμου γιατρού κατακάθιζε. 'Εγκαταστημένος σε μία πολυθρόνα γεμάτη μαξιλάρια, έφωδιασμένος μ' ένα τσίγκινο πιάτο κ' ένα κύπελλο, ο 'Αμπου άλ

μαχαίρι στον αέρα, τη στιγμιά ακριβώς, που έτοιμαζόταν να κόψει το πιάτο από τα ψητά γουρουνόπουλα. Με μία κραυγή φρίκης, ο 'Αμπου άλ Χαύρ είχε πεταχτεί ψηλά και σπρώχνοντας την πολυθρόνα που έπεσε χάμω με θόρυβο βροντής, κατέφυγε τρέχοντας μέχρι το τζακι, όπου έμεινε μαζεμένος, πιά άσπρος από τα γένεια του, τρέμοντας σ' όλο το κορμί του και βγάζοντας στριγγές κραυγές.

—Μπά! μπά! είπε ο Ματιέ, τί του

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΕΛΕΝΗΣ ΑΡΒΑΝΙΤΗ

Μπρός στο καστέλλι ο Γκαρέν περίμενε την γυναίκα του και πήγε να της δώσει το χέρι.

Χαθό συνεχόταν δρόμολα. 'Η ματιά του στυλωμένη έπιμονα στην Κατερίνα, σχεδόν ένοχλητη, ξαναγύρισε στο σεβηρισμένο τραπέζι, σταμάτησε στις μεγάλες πιπέλες, απ' όπου ο Ματιέ έτοιμαζόταν να του προσφέρει...

Ο τσοχάς έμεινε σύβηλος, με το

σημβαίνει πάλι; 'Ε, κοιμάστε, μην φεύγετε! 'Ελα καλύτερα να δομαίνουμε μαζί αυτό το ψητό. Τί σε φοβίζει εδώ;

—Χοίρος! είπε ο 'Αμπου με φωνή που έτρεμε, χοίρος!... ζώο άάααατο!... κρέας άάαααατο και άάαααααα... 'Ενας αληθινός πιστός δεν

μπορεί να πλησιάσει σε τραπέζι που είναι σεβηρισμένο το άάαααααα ζώο...

Απορώντας, με όλοστρογγυλά μάτια ο Ματιέ κοίταζε μία τόν μικροσκοπικό γιατρό που έτρεμε από φόβο και μία από άδωο γουρούνι, τόσο όρεκτικό στην πιπέλα του.

—Τί θα πη αυτό; 'Ανάχαρτα τα γουρούνια μου; γκρίνιαζε παρεξηγημένος.

—'Οντέν τον έβγαλε από την άπορία. 'Εγκατέλειψε την θέση της και ήρθε να καθήσει κοντά στον Ματιέ. 'Η Κατερίνα είδε πώς έκανε μεγάλη προσπάθεια για να κρατήσει την σοβαρότητά της.

—Στην αίλη του βασιλιά Καρόλου είδα να έρχεται μία φορά ένας άπιστος μάγος της φυλής αυτού του ανθρώπου. 'Η αρχόντισσα δούκισσα της 'Ορλεάνης, που ήταν όστόσο καλή χριστιανή, ήλπιζε στην μαγεία του για να κάνει καλά τον βασιλιά. 'Ο άνθρωπος αυτός άρνόταν πάντοτε να του προσφέρουν χοιρινό που η θρησκεία του το θεωρεί άάαααααατο.

—'Ο προφήτης είπε: Δεν θα φας από την σάρκα του άάαααααααα ζώου, πρόσθεσε ο 'Αμπου από την γωνιά του.

Ο Ματιέ έβγαλε έναν βαθύ άναστεναγμό, παράτησε μαχαίρι και πιρούνι και σηκώθηκε.

—Καλά, είπε, άπεθυνόμενος στην αδελφή του. Διάταξε να δώσουν πόνια στη σουβίλα και να έτοιμάσουν κανένα καλό ψάρι. Θα πούμε ο φίλος μου κ' εγώ στο γραφείο μου, περιμένοντας να έτοιμαστούν όλα. Συνεχίστε χωρίς εμάς το φαγητό σας.

Για μεγάλη άπογοήτευση της Κατερίνας, ο Ματιέ και ο 'Αμπου άπομακρινώθηκαν μαζί. 'Ετσι ο θεός θα άκουγε τις άκυστηρεσίες του μικρού γιατρού, ενώ αυτή φλεγόταν να τον ρωτήσει. 'Τποχέθηκε στον έαυτό της να μην ξαναπαύσει χωρίς να έχει μία συνομιλία μαζί του, άκόμη κι αν γι' αυτό έπρεπε να δυσχεροτήσει τον θείο Ματιέ.

Δεν χρειάστηκε να φθάσει μέχρι εκεί. 'Ενώ μετά το τέλος του φαγητού κοιτούσε τους άμπελοργούς που χόρευαν στην μεγάλη σάλα, άδεια πιά από τα τραπέζια, ένοιωσε πώς την τραβούσαν από το μανίκι. 'Ο γιατρός ήταν δίπλα της.

—'Εσένα άναζητούσα παίγοντας εντόν τον καταραμένο δρόμο, της είπε σιγά.

—Γυρίσω σπίτι μου, στο Ντιζόν αύριο το πρωί, άπάντησε. 'Ελάτε μαζί μου αν δεν σας φοβίζει η φιλοξενία μιας γυναίκας...

Ο 'Αμπου άλ Χαύρ χαμογέλασε και έπειτα ύποκλιθηκε βαθιά, μονομυθώντας:

—'Επείτορμέ μου να φιλήσω, ο βασιλίσσα, όπως κάνει ο οδρανός, την σκόνη που κοιμάται στο κατώφλι του σπιτιού σου... θα έλεγε ο ποιητής. 'Εγώ θα πω μόνον πώς θα είμαι ευτυχισμένος να σε ακολουθήσω φάνει να δεχτείς και τους υπηρέτες μου και να μην μου προσφέρεις χοιρινό!

Την επομένη τα χαράματα, το φορέο της Κατερίνας ξανάπεσε τον δρόμο του Ντιζόν, μεταφέροντας τον γιατρό και τις δυο νέες γυναίκες. Σχεδόν όλο το χωριό ορμάλλεζε!

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Μπαρμπαρέλλα

'Απροσδόκητη εξέλιξη παίρνει η περιπέτεια της Μπαρμπαρέλλας και του Ντιλνάντο με την Μέδουσα, στον παράξενο πλανήτη. 'Η Μέδουσα, για να κρατήσει την αιωνιότητά της, δανείζεται την μορφή της Μπαρμπαρέλλας...

ΧΑΙΡΟΜΑΙ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΞΩΣΑ.
ΜΕ ΛΕΝΕ ΧΑΛΛΙΝΓΚΕΡ. ΝΑ
ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ ΟΙ ΟΛΟΠΙΑΔΕΣ.
ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΤΟΞΟΤΕΣ!...

ΠΩΣ ΒΡΕΘΗΚΑΤΕ ΕΔΩ;
ΜΕΛΕΤΑΤΕ ΤΑ ΖΩΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ;

ΟΧΙ.
ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ
ΓΙΑ ΜΙΑ ΚΥΝΗΓΕ-
ΤΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ
ΣΤΟ ΛΥΘΕΙΟΝ ΤΟ
ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ ΜΑΣ
ΣΥΝΤΡΙΦΤΗΚΕ ΣΤΗΝ
ΕΡΗΜΟ ΚΑΙ ΟΙ
ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ ΒΡΗΚΑ-
ΜΕ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ
Σ' ΑΥΤΗΝ ΕΔΩ
ΤΗΝ ΤΡΥΠΑ.

ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΜΕΡΟΣ! ΑΥΤΟΣ
Ο ΗΛΙΟΣ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΔΥΣΗ ΤΟΥ.
ΑΥΤΑ ΤΑ ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΑ
ΔΕΝΤΡΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ!...

ΕΧΕΤΕ ΔΙΚΙΟ.
ΤΑ ΦΥΛΑ ΦΥΤΡΩΝΟΥΝ
ΚΙΤΡΙΝΑ. ΙΣΩΣ
ΦΤΑΙΕΙ ΤΟ ΦΩΣ.

ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟ ΚΡΥ-
ΣΤΑΛΛΙΝΟ ΜΠΛΟΚ,
ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΠΕΡ-
ΝΑ Ο ΗΛΙΟΣ, ΣΚΕΠ-
ΣΤΗΚΕ ΣΙΓΑ - ΣΙΓΑ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΜΟ ΤΗΣ
ΕΡΗΜΟΥ. ΑΥΤΟ ΤΟ
ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΕΠΙΤΑ-
ΧΥΝΕΙ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ
ΤΩΝ ΔΕΝΔΡΩΝ. Κ' Ε-
ΔΩ, ΟΤΙ ΠΕΘΑΙΝΕΙ Α-
ΑΠΟΛΙΘΩΝΕΤΑΙ.
ΑΜΕΣΩΣ.

ΜΟΥ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΠΩΣ ΚΑΤΙ
ΥΠΟΣΧΕΘΗΚΑ ΩΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΜΑ
ΑΝ ΜΟΥ ΔΙΝΑΝΕ ΝΑ ΠΙΩ.
ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΑΡΕΣΩ.

ΜΟΝΟ ΣΕΙΣ ΜΕΙΝΑΤΕ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΗ;

ΟΧΙ... ΓΛΥΤΩΣΕ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ΣΤΡΥΧΝΟΣ. ΕΙΝΑΙ ΚΥΝΗΓΟΣ.
ΜΑΝΙΑΚΟΣ ΚΑΙ ΣΑΔΙΣΤΗΣ.
ΤΟΝ ΛΕΝΕ 'ΕΤΡΙΑΙΝΑΣ, ΓΙΑΤΙ
ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΤΥΧΗ ΤΡΕΙΣ
ΖΩΝΤΑΝΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΣΧΕΔΟΝ
ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΕΝΑΣ
ΑΡΕΙΟΣ ΒΙΟΛΟΓΟΣ, Ο ΚΑΙΛ.

ΖΟΥΝ ΣΤΟ
ΑΠΟΛΙΘΩΜΕΝΟ
ΜΕΡΟΣ ΤΟΥ
ΔΑΣΟΥΣ.
ΔΕΝ ΕΧΩ
ΕΠΑΦΕΣ
ΜΑΖΙ
ΤΟΥΣ.

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ;
ΚΑΤΙ ΦΩΝΕΣ!
ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΡΕΜΕΙ!...

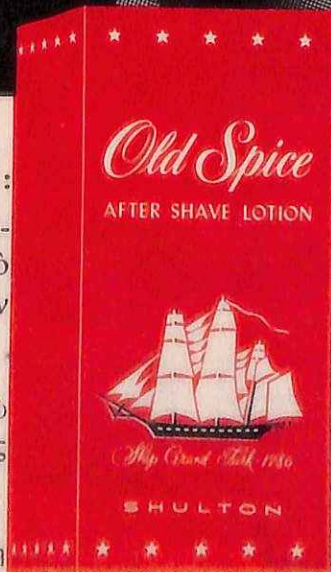
ΠΕΡΙΕΡΓΑ
ΖΩΝΤΑΝΑ!
ΣΑΝ ΤΡΕΛΛΑ
ΚΑΝΟΥΝ!
ΣΥΝΗΘΩΣ
ΖΟΥΝ
ΚΑΤΩ
ΑΠΟ ΤΗ ΓΗ.
ΤΑ ΤΡΑΒΗΣΕ
ΤΟ ΦΩΣ
ΕΔΩ.

ΚΑΙ ΔΥΣΤΥΧΩΣ,
ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΕΙΝΑΙ
ΣΤΟ ΠΙΟ ΦΩΤΙ-
ΣΜΕΝΟ ΜΕΡΟΣ
ΤΟΥ ΔΑΣΟΥΣ.

Τί φρεσκάδα...
Old Spice
πραγματικά ανδρική!

Ἡ εὐτυχέστερη στιγμή του:
Ἡ φρεσκάδα καὶ ἡ ἀπόλαυ-
σις, πὺν αἰσθάνεται μετὰ τὸ
ξύρισμα μετὰ τὴν λοσιὸν
"Ολντ Σπάϊς.

Κάτι ξέρουν οἱ γυναῖκες, πὺν
προσφέρουν στοὺς ἄνδρες
τοὺς προϊόντα Old Spice.

Ἡ Old Spice ἔχει τὴν πιὸ πλήρη
σειρὰ προϊόντων γιὰ ἄνδρες.

SHULTON | ROCKEFELLER CENTER · NEW YORK

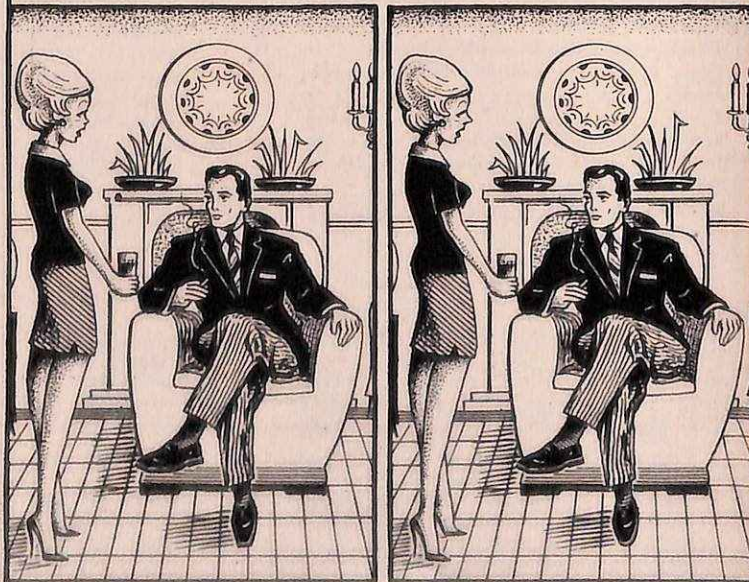

**"Ομορφο
πρόσωπο
Καθαρὴ
ἐπιδερμίδα**

Ἡ πούδρα SULFODERM
χάρις στὸ κολλοειδὲς
θεῖον πὺν περιέχει, καθα-
ρίζει καὶ ἀνανεώνει τὰ
κύτταρα τῆς ἐπιδερμίδος.
Ἐξαφανίζει μπιμπικία, κοκ-
κινίλλες, ἀκμή.
Καταπολεμᾷ τὴν ὑπερβο-
λικὴ ἐφίδρωση καὶ τὴν κα-
κοσμίαν τοῦ σώματος.
Δρά ἀποτελεσματικῶς
ἐναντίον τῶν λιπαρῶν
ἐπιδερμίδων.

Sulfoderm
Heyden
MONAXON

Ποιές διαφορές

Τὸ δεύτερο σκίτσο διαφέρει ἀπὸ τὸ πρῶτο σὲ 7 σημεία. Μπορεῖτε νὰ
τὰ βρῆτε;

Οἱ λύσεις στὴν σελ. 80

Σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

- Ἐχουν πολλὰς οἱ ἀρ-
χαῖοι ἑλληνικοὶ μῦθοι
(αἰτ.)
- Μὲ τὴν ἐξουμένισιν συγ-
γενὴς ἔννοια — Μου-
σικὸς φθόγγος.
- Γάλλος ψυχολόγος πὺν
ὑπῆρξεν ἐκ τῶν σκαπα-
νέων τῆς Πειραματικῆς
Ψυχολογίας στὴ Γαλ-
λία (1839 - 1916) —
Ἐπιχειρήσας νὰ ὀδη-
γήσῃ τὸ ἄρμα τοῦ πα-
τρὸς τοῦ κατέπεσεν εἰς
τὴν γῆν, φονευθεὶς πα-
ρὰ τὸν ποταμὸν Ἡρι-
δανόν.
- Ἦτο ἓνας ὠραίος ὁ
Φάων, διὰ τὸν ὁποῖον
ἠτύκοντο τὴν ἡ Σαπ-
φῶ (ἐνάρθρος) — Γυ-
ναῖκίον φιλοφρονιστικὸν
σωματεῖον μας διὰ τὸ
ὁποῖον πολλὰ ἔπραξεν
ἡ Ναντὶν Τσαλδάρη.
- Παλαιὰ μάρκα ἀμερι-
κανικοῦ αὐτοκινήτου — Τῆς Καλ-
λιόπης καὶ τοῦ Ἀπόλλωνος υἱὸς
προσωποποίηση τῶν θρησκευτι-
κῶν ἀσμάτων.
- Ἀναφορικὴ ἀντωνυμία — Ὁ με-
γαλύτερος τῶν Λαυδοβίκων —
Ἡρώς ὁμωνύμου ὄπερας, ἐνάρθ.
- Σαλπάρισμα τὸ λένε οἱ ναυτικοὶ
μας — Μήτηρ τοῦ Ἐπάφου, ἐκ
τοῦ Διὸς.
- Ἡ Ἀντσο... πὺν θυμίζει τὸν Ἀδὸν
Κιχάτην — Χρηματοδοτεῖ καὶ
γεωργικὰς διοργανίους μας (ἀρ-
χικά).
- Δυτικὴ πολιτεία τῶν Η.Π.Α. (μὴ
τῶν δύο γραφῶν) — Ἐδῶ σὰς
κόψαμε κυριολεκτικὰ... τὸν δῆχα
— Τὸ κάστρο τῆς εἶναι μυθικὸν
φρούριον.
- Φαντάρου χιτῶνιον.
- Τοὺς παρακολουθοῦν μετὰ ἰδιαιτε-
ρον ἐνδιαφέρον οἱ πλοιοκτῆται ἐ-
φοπλισταί, ἐνάρθρος — Ὁρος
τοῦ σκακιοῦ.
- Στὴν Ἰνδία τὸ ὄνομα πὺν δίδε-
ται στὴν τέλεια γυναῖκα, στὴν
χίρα πὺν δέχεται νὰ πεθάνῃ ἐπὶ
τῆς πυρᾶς, ἀκολουθοῦσα τὸν σύ-
ζυγον τῆς — Εἶδος μύκητος κα-
τάλληλος διὰ ἐναυσμα εἰς τὸ
τσακμάκι (γεν.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

- Ἐνας σπόρος καταστρεπτικὸς.
- Εἶδος σκαπανῶν (αἰτ.) — Δι-

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12

1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

- φθόγγος — Ἐχουν ὠραία χρώ-
ματα.
- Λιανοτράγουδα — Διπλωματικὸς
δρος... συνεννοήσεως (γαλλ.).
 - Ἰπποβοὶ καὶ εὐρυχωρίαν στὴ δη-
μοτική (ἀντίστρ.) — Ρῆμα πὺν
ὑψώνει εἰς τὸν ἀέρα.
 - Τὸν ἐπρόδωσεν ὁ Ἐφιάλτης —
Διακριτικὰ αὐτοκινήτων... ἐρυ-
θρῶν.
 - Ψευδώνυμον τραγουδιστρίας μας
— Εἶναι οἱ παίκτηι μίᾳς ὁμάδος
ποδοσφαιρικής — Ἡ «Σεραφάτ»
καὶ ἡ «Ἰσπανική Ραφωδία» εἶ-
ναι ἔργα του.
 - Σὰν τέτοια τοποθέτηση χρημά-
των θεωρεῖται ἡ γῆ — Τὸ φρά-
γμα του ἔχει πρὸ πολλοῦ ὑπο-
σκελισθῇ (γεν.).
 - Τοῦ ἰάσμου τὰ ἀνθῆ (δημοτ.) —
Τὸ πρόβατον, ἀρχαῖστί.
 - Ἀποτρεπτικὴ προσταγή — Αὐ-
τοὶ χαρακτηρίζουν ὅλα τὰ θηλα-
στικά (γεν.).
 - «...οὐδεὶς ἐώρακε πώποτε» (Ἰω-
άννης) — Ὁ ἔρω... στὴν Ἰτα-
λία (ἀντίστρ.).
 - Ἐχουν τὴν πρωτοπορίαν εἰς τὸ
Διάστημα — Ἐχουν πολλὰς τὰ
φυτὰ, ἀλλὰ καὶ τὰ ὄρυκτα (αἰτ.).
 - Σύνηθες τῶν Γάλλων, ἀλλὰ καὶ
Γαλλίδων ὄνομα — Σ' αὐτὰ δροῖν
κατὰ προτίμησιν στοὺς πολέμους
οἱ πεμπτοφολαγγίται.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

Ὁ σκοπὸς τοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ
διασκεδαστικοῦ αὐτοῦ ἀτομικοῦ, ἀλλὰ
καὶ δημοτικοῦ παιχνιδιοῦ, εἶναι νὰ ἐ-
πιτύχῃ κανεὶς ὅσο τὸ δυνατόν μεγαλύ-
τερη βαθμολογία στὸ σχηματισμὸ λέ-
ξεων.

Ἀρχίζετε λοιπὸν ἀπὸ ὁποιοδήποτε
γραμμὴ θέλετε καὶ προχωρεῖτε ἀ-
πὸ τὸ τετράγωνον αὐτὸ σὲ ὁποιοδήποτε
γειτονικὸ πάντοτε, τετράγωνον ὀριζον-
τίως, καθετῶς ἢ διαγωνίως, προσπα-
θώντας νὰ διασκεύετε τὴν μεγαλύτερη
λέξι πὺν μπορεῖτε νὰ βρῆτε.

Σημειώσατε τὰς λέξεις, πὺν
βρῆκατε καὶ σῆμασε στὰ τετράγωνα
τὰ γράμματα πὺν μεταχειρισθήκατε.
Ψάξτε τὰς λέξεις γιὰ μίαν ἄλλη λέξι
καὶ συνεχίζετε ὥς ὅτου δὲν μπορεῖται
νὰ βρῆτε ἄλλες.

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Ἡ ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Γιὰ κάθε λέξι τῶν δύο γραμμῶν
μετρήσατε 1 βαθμὸν.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 3 γραμμῶν
μετρήσατε 3 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 4 γραμμῶν
μετρήσατε 5 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 5 γραμμῶν
μετρήσατε 7 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 6 γραμμῶν
μετρήσατε 9 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 7 γραμμῶν
μετρήσατε 11 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 8 γραμμῶν
μετρήσατε 13 βαθμούς.
Γιὰ κάθε λέξι τῶν 9 γραμμῶν
μετρήσατε 15 βαθμούς.

Ε	Λ	Δ	Α	Σ	Τ
Ω	Α	Ι	Τ	Α	Η
Ν	Μ	Κ	Α	Μ	Τ
Ρ	Ι	Ο	Κ	Α	Χ
Δ	Α	Ν	Σ	Α	Ρ
Σ	Τ	Η	Ν	Ι	Σ

Καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, προσθέτον-
τας δύο πάντοτε βαθμούς γιὰ κάθε
προσῆτο γράμμα.

Προσθέσατε τὰς λέξεις τὸ σύνολο τῶν
βαθμῶν πὺν μπορεῖτε νὰ πετύχετε.
Βαθμοὶ ἀπὸ 1-29 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΜΕΤΡΙΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 30-35 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 36-40 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 41-45 βαθμολογοῦν-
ται μετὰ «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».
Βαθμοὶ ἀπὸ 46 καὶ ἄνω βαθμολο-
γοῦνται μετὰ «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Ἡ Δις Τσοπὴν φορὰ κάλτσες CANCAN - τὴ μόδα τοῦ 1966

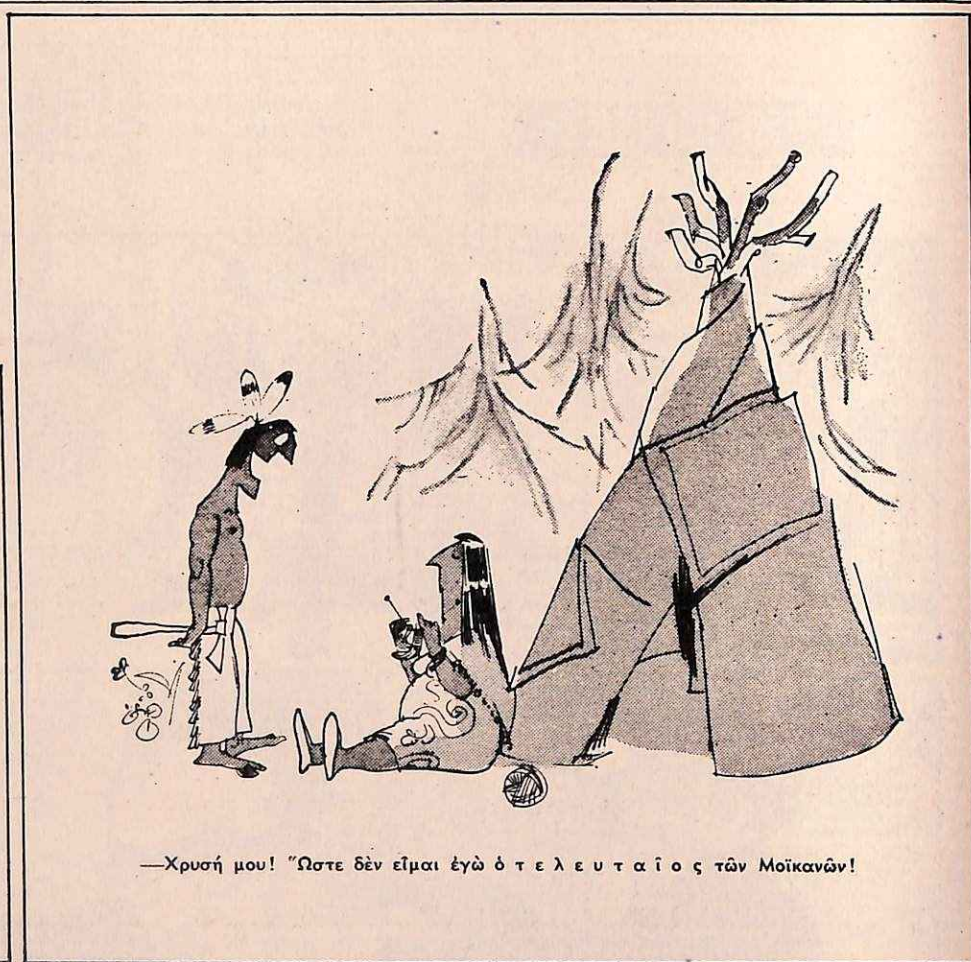
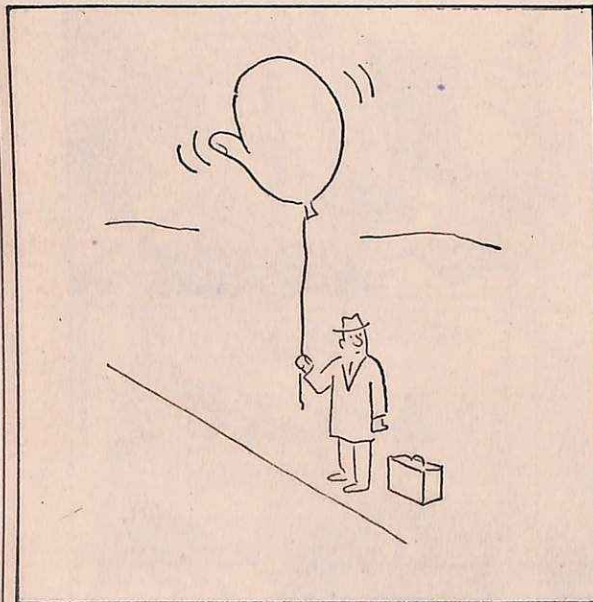
«Εἶμαι γοητευμένη μετὰ τὰς κάλτσες
Μπερκσάϊρ. Τὰ ὠραιότατα σχέδια,
τὰ ἐλκυστικὰ χρώματα, ἡ ἀπόλυτη
ἐφαρμογή, ἀναδεικνύουν τὴν γυναι-
κειαν ὁμορφιά.»

ΚΟΡΙΝΝΑ ΤΣΟΠΗ
ΜΙΣΥΦΗΛΙΟΣ 1964

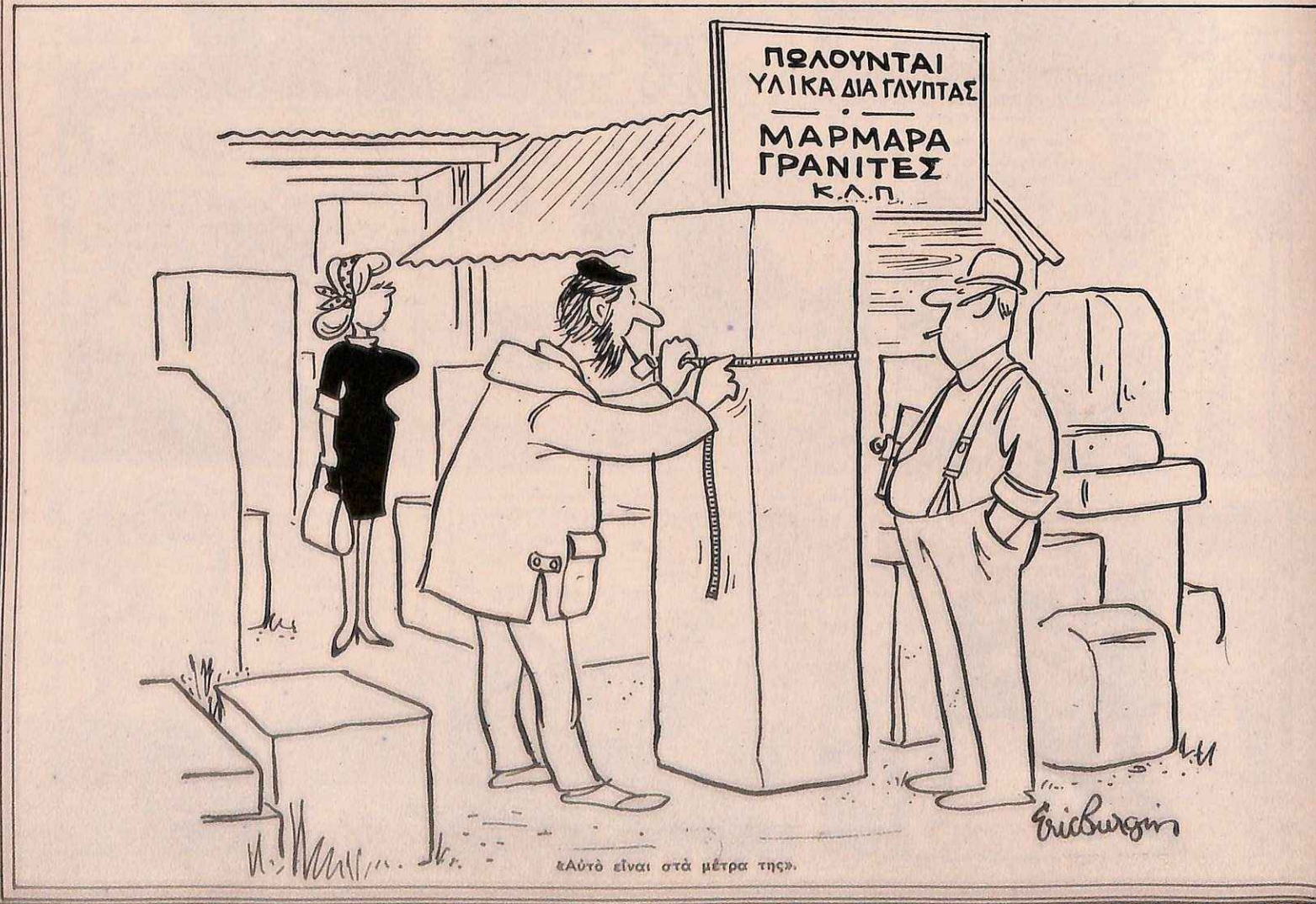
Τὰ ὠραιότερα πόδια τοῦ κόσμου
φοροῦν κάλτσες Μπερκσάϊρ.

BERKSHIRE **B**

"ΑΛΕΚΤΩΡ"

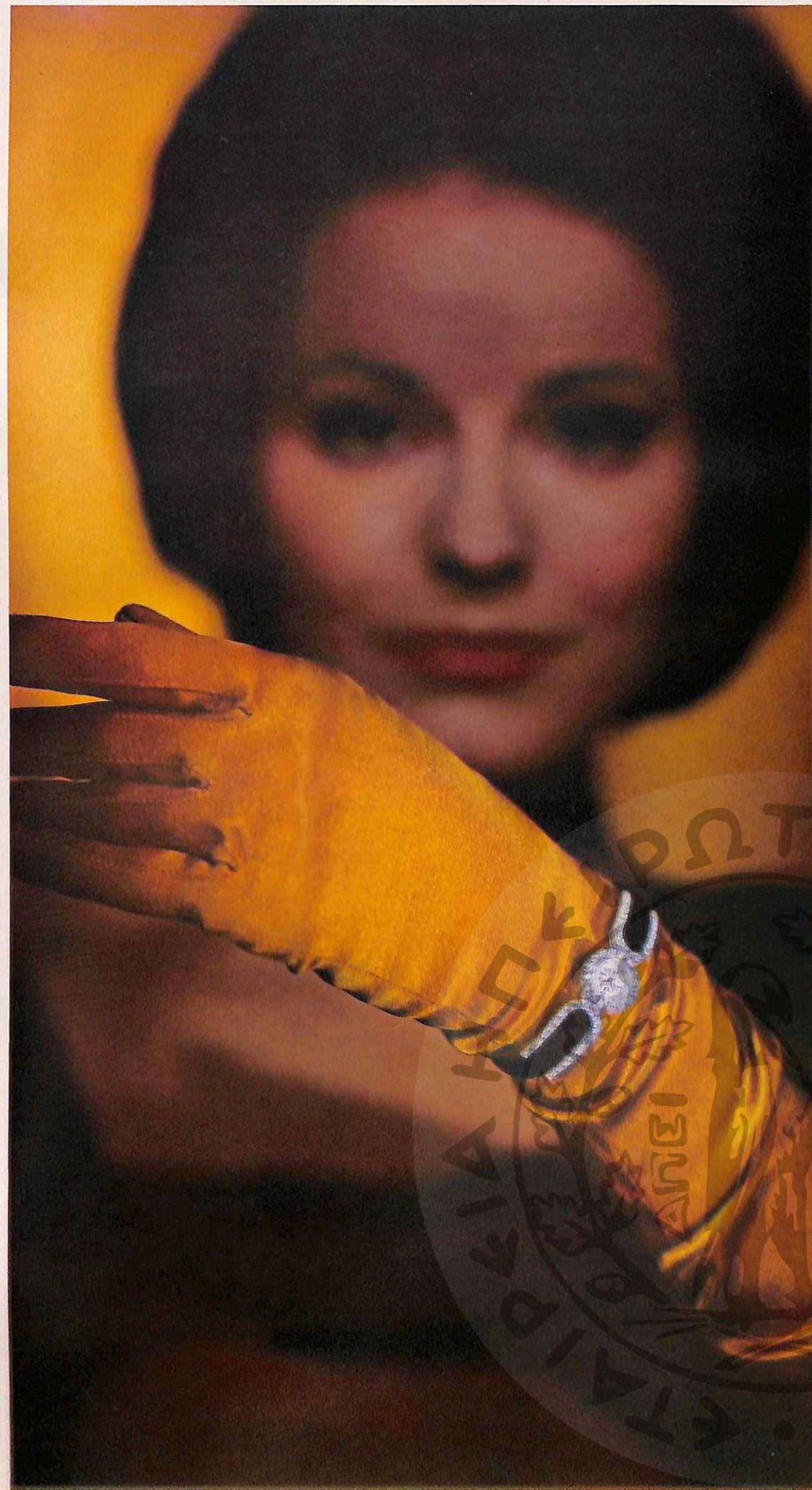

—Χρυσή μου! "Ωστε δέν είμαι ἐγὼ ὁ τελευταῖος τῶν Μοϊκανῶν!

«Αὐτὸ εἶναι στὰ μέτρα της».

Εἰςβουργί

Γεννήθηκε...

ἓνα καινούργιο στύλ,

γεμάτο φινέτσα

καὶ ὀμορφιά

ARC D'OR

ἡ τελευταία δημιουργία τῶν
καλλιτεχνῶν τῆς OMEGA :

Ἡ λεπτότερη ἔκφρασις τοῦ νεω-
τερισμού, στολίδι γιὰ τὸν καρ-
πὸ τοῦ χεριοῦ τῆς γυναίκας.
Στύλ νεανικό, ποὺ προσθέτει
ὀμορφιά στὸ χέρι καὶ δίνει στὸ
ὥρολόγιον ὅλη τὴν κομψότητα
καὶ τὴν θηλυκότητα ἑνὸς κο-
σμήματος.

Ποιὸ εἶναι τὸ μυστικὸ; Μία
ιδέα πολὺ ἀπλή, ἀλλὰ συγχρό-
ως πρωτότυπη καὶ φίνα. Οἱ
συνδέσεις, ποὺ «κρατοῦν» τὸ
μπρασελέ, καταλήγουν σὲ μιά
λεπτὴ καμπύλη. Ἔτσι σχημα-
τίζουν ἓνα χρυσὸ τόξο, ποὺ
ταιριάζει ἀπολύτως μὲ τὴν
γραμμὴ τοῦ καρποῦ καὶ τὴν λε-
πταίνει, τῆς προσδίδει χάρι.

**OMEGA, εἶναι ἡ μόδα στὰ
ὥρολόγια.**

Γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ ἡ OMEGA
ἐπιβάλλει ἓνα στύλ στὴν μόδα
τῶν ὥρολογίων. Ἡ συλλογὴ
τῆς: «Χρυσὸς Κρίκος» ἐγνώ-
ρισε τὴν ἀπόλυτη ἐπιτυχία. Τὸ
πρῶτο μοντέλο αὐτῆς τῆς συλ-
λογῆς ἀπέσπασε ἓνα OSCAR
στὸν διεθνεῖ «Διαγωνισμό Ἀδά-
μαντος» τῆς Νέας Ὑόρκης. Κι'
ἐφέτος, ἐκ νέου, οἱ ἐπιτυχίες
τῆς OMEGA σ' αὐτὸν τὸν Δια-
γωνισμό τῆς ἐχάρισαν τὸν τί-
τλο τοῦ μέλους τῆς «Διεθνούς
Ἀκαδημίας Ἀδάμαντος».

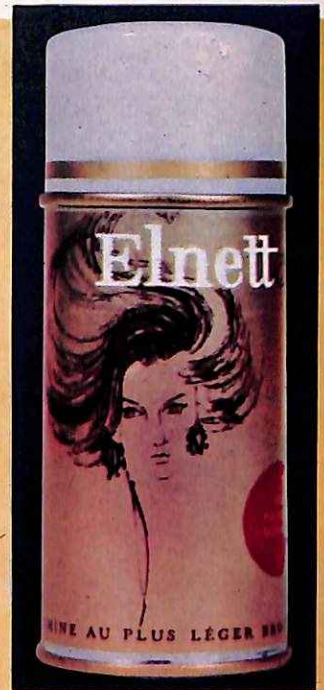
**Ἡ ἐγγύησις OMEGA: τὸ
διαβατήριο γιὰ τὴν ὕψηλὴ
ἀκρίβεια!**

Σὲ 156 χώρες, κάθε ἀντιπρόσω-
πος τῆς OMEGA εἶναι ὑπεύθυ-
νος γιὰ τὸ ὥρολόγιόν σας, σὰν
νὰ σὰς τὸ ἐπώλησε ὁ ἴδιος.
Αὐτὴ ἡ διεθνὴς ἀλληλεγγύη,
ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἀποτελεσμα-
τικὴ ὁργάνωσι γιὰ τὴν μέτρησι
τοῦ χρόνου.

Ἀποτελεῖ τὴν ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ
ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ OMEGA.

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΕ Elnett SATIN

...ή μόνη λάκ
που φεύγει
μέ το πιο έλαφρο
βούρτσισμα!

Τα μαλλιά της είναι θαύμα.
Το χτένισμα, απαλό και έλαφρο,
έκράτησε ολόκληρη την ημέρα...
χάρis σ' ένα αέρινο σύννεφο
της ELNETT SATIN...
Και τώρα, κάτω από τη βούρτσα,
η λάκ φεύγει. Χωρίς ν' αφήνει ίχνη.
Τα μαλλιά της διατηρούνται μεταξένια,
λαμπερά, καθαρά... Η Elnett Satin
είναι η μόνη λάκ που φεύγει
μέ το πιο έλαφρο βούρτσισμα.
Να γιατί και σεις θα την
χρησιμοποιήτε κάθε μέρα,
για την όμορφιά των μαλλιών σας!

L'OREAL
PARIS